

வி ள ம் ப ர ம்.

1.	அனுபவாகந்ததிசை முத்தறிருமுறை மூலம்	0 74
2	ஷெ யிக முவமும உடையும	1 0
3	ஷெ இரண்டாகதிருமுறை குருவருட்பேறு	0 1
4	ஷெ மூவருத்திருமுறை பாராதபரவிளககம்	0 12
5	தேசிககாராயண திருவருந்திப்பா	0 1
6	சுறுகுருகாராயணஸ்தவம்	0 1
7	பாலமீரதபோதம் வித்தியாவிதயா சரித்திரம்	0 1

(இவைகள் விந்தும்புடங்கள்.)

- 1 சென்னை ரிப்பன்ரிஸ் கம்புசெட்டி வீதி
- 2 மேற்படி கலாததிருநாம ரிஸ் மேற்படி வீதி
- 3 மேற்படி கோமாளிஸ்வரனபெட்டை சச்சிதானந்தம் பிஸ்
- 4 மேற்படி பெருநாகராயனபெட்டை கணமுகராயனத்தி
41 வது செம்பாஸ்தி ஸ்ரீமதி காமமகள் அவகரி
- 5 சென்னை கோவிந்தகராயன வீதி 202 தெ கராயன
துரைசாமி பிள்ளை உவாகரிடம்
- 6 சென்னை பூலோகவிமலன் பிள்ளை
- 7 சுவனவாயல் கராமம் பு ஐயரம்பிள்ளைரிடம் திவன்
பிள்ளை
- 8 கிராம பாககம் கராமம் சாமிமுத்தலியா டீ வேலுப்பன்
பிள்ளைரிடம் பேரம்பாககம் பொஸ்தி
- 9 கொளத்தூர் கராமம் கணகரு இரத்தினபிள்ளை யுல
டம் ஸ்ரீபெருமபூதா பொஸ்தி
- 10 சென்னை ஸ்ரீ பிள்ளையாகோவிலிருக்கும் பூ. பாலம
அம்மாபிள்ளை
- 11 சென்னை ராமப்பெட்டை கணண்ணமுதலிவீதி 24
கெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் கோ முனிசாமிபிள்ளை மறு
விடத்தில

7926a

உலகில் உயர்ந்தாவதுவாழ்வதற்குத் தகுந்த பாரம்பதம் அடைந
தது. இவ் உயர்ந்தவாழ்வதற்குத் தகுந்த, ஆனியவாழ்வதற்குத் தகுந்த
தது, தனியாகக் கருத்தியதற்குத் தகுந்தவாழ்வதற்கு, ஒரு பாரம்ப
வகைகொண்டவாழ்வதற்குத் தகுந்தவாழ்வதற்குத் தகுந்தவாழ்வதற்குத் தகுந்த
தது. இவ் உயர்ந்தவாழ்வதற்குத் தகுந்தவாழ்வதற்குத் தகுந்தவாழ்வதற்குத் தகுந்த

டம்சீர்த்து அவா உத்தரவால் அவ்விருவரிடம் தெலுங்குபாஷையைக்கற்று சிறிதுதமிழும் அப்பியாசம் செய்துவந்தார்.

அத் தெலுங்குபாஷையில் வேதாந்தநூல்கள் அதிகம்கிட் டாதென தமிழும் சமஸ்கிருதமுகற்று வேதாந்த விசாரணை செப்துவந்தனா 1867-ஓ முதலில் ஆற்காடுக்கடுத்த வேலூரில் சிலகாலம் வசித்துவந்தார் ஆங்கொருவைணவாசிரியர் தமசீடக் குழாவகட்கு சமாஸரயணம் (முததிரைநானம்) செய்துக்கொண்டி ருந்தசமயத்தில் இவா ஆங்குசென்று, அச்சனக்கூட்டத்தைப் பார்த்துசரித்தது, தலைமீது கைகூப்பிதினு கூத்தாடி “போடி த லுங்கொட்டி புஜமுலகாலிஸதே லேதுமுதகி லேது” என்று சரத்தசூரலாபக் கூப்பிட்டா அங்குமுனோர்க்குக் கோப மூண்டு தடிக்கொண்டபுக ஸுவா இவா அவனிடமனிட்டி ஓடத் தம ஷதரியத்துடன் சிறிது கங்கொண்டு சிவாநிருத்தா இதைக் கண்ணுற்ற கருணாநிதியாதிய பொதிவைகமலேசத்தா மொன்னடிக் காளான நூனாந்த நாநமுனிக் காமிகள் எழுந்தோடிவந்து, இச சிறுவரைத்தான் சோணைத்துக்கொண்டு, அடிக்கவந்தவர்களை யடிக்கவொட்டாமல்கறித்து, சிறுவரைத் தனவிட்டிக் கழைத் துச்சென்று புத்தியத்தி னினா. பிறகு இவா சரிதையைக்கேட்டு ஆந்தமடைந்து “நானூதிவந்தக் கட்டலையை எந்ததுப்பாடஞ் சொல்லிவைத்தார். அன்றமுதல் இச்சிறுவா தமிழ் தெலுங்கு சமஸ்கிருத பாஷையுள்ள சகல வேதாந்த சித்தாந்த நூல்களைச் சந்தேகமற்ற தாமேமற்றுணாந்தார். 1871-வருஷத்தில் பெங்களூருக்குச்சென்று அங்கு வசித்திருந்தார். அவனிடத்தில் வேதாமங்களைக் குறுணாத ஒரு பிராமணா இரதுமதத்தை வெறித்து, மகம்மதியமத்திற புத்தன, மகம்மதியராகி, அம்ம தத்தைபயற்றிக்கூறும் ‘குரான’ முதலிய வேத நூல்களைவாசித்து, அம்மதமே சிறந்ததென்றும் இரதுமதம் இழிவுடையதென்றும் பிரசிக்கித்துவந்தார் அப்பிரசங்கத்தில் இவவாதி காராயணதே சிகாசென்று, அப்பக்கிதியின எதிரிலகின்று, ஓய் பக்கிரி! தான் கெட்டதுமல்லாமல் பிறரையும் செடுக்கப்பார்க்கும் மூக்கறையன் கதையைப்போல நீ உபதேசிக்கிறே! உமமிடதெய்வத்தின சொருபலட்சணமும், அதிவுதேகாதிபொருதம் துடித்தினதமும் ஓனாள் உதப்பபட்டவிறமும், அச்சிவர்கள் பந்தத்தினின்று

விதிபட்டு மோசனமடையும் விதத்தையும் சுருதியுத்தி யலுவல மொக்க கூறுவீரானால் நானும் உயமிடமத்ததில் சேர்ந்துவிடுகிறேனென்றார்.

அப்பிரசங்கியாரும் மற்றப்பக்கிரிகளும் பதில்சொல்லத் தோன்றாமல் மயங்கி, நாளையதினம் கடைவீதியில் நடக்குப்பிர சங்கத்தில் பதிலகூறுவதாய்க் கூறினார்கள் மறுநாள் அம்மகமம் திய பக்கிரிகள் ஒன்றுசேர்ந்து கடைவீதியில் பிரசங்கிக்க சபை சோதனைவிட்டு, இவா இருக்கும் இடத்திற்கு தோசகவண்டியுடன் ஒருபக்கிரிவந்து இவரை அவ்வண்டியி லேற்றிச்சென்று பிரசங்கசபையில் நிறுத்தினார்கள். இவ்வாசிரியா ஒருநவாச்சகாயம் எதிர்பாராமல் தனியேயென்று எதிர்த்துக்கொள்கேட்டார், நெடவங்குரா அதாவது 1. கடவுளிட ரொட்டியை-தடத்தம் பரிசுதம்-விழுத்தி என்று நேற்றோட்டகோளிகளுக்கு விடைஎனவது 2. மகம் மதியமத்ததில் விசுவநாதனுடைய நெடவங்குரா, வீட்டிலுள்ளபடிமுதலியவைகளை மாட்டி வைத்தால் அப்படிங்கலின் உருவம்பாப்பவாமனநெடவத்து, நீனைப்பூட்டுமாதலால் வீட்டிலுள்ளபடி மாட்டப்படாக்கொனும், நீங்களை மொகரமபண்டிசையில்பஞ்சாவிக்கிரக பூஜைபண்ணுவதற்குக் காரணமென்ன? 3. நீங்களை கிறிஸ்து மதத்தில்கூறும் விசுவகன்யாஷம் ஒப்பிக்கொண்டும், அம்மாதிரி எழுதிவைத்திருக்கும் குரானையும் நீங்கள் வாசித்து இருந்தும், அவர்களோடுசேராமல் நீங்கள் நிகியிருப்பதற்கு காரணம் என்ன? 4. திராட்சைசரமங்கா ஒயினைக்குடிப்பதும், வேண்டாமென்ற பனியின் மாமிரத்தைப்பிசித்தும், சுன்னத்தென்னும் நீட்டைபைக கைவிடுப்பதும், மகம்மதியை நிரியாக மாக ஏற்றுக்கொள்ளாதிருப்பதும் கிறிஸ்தவர்களின் குற்றமென்று அவர்களை நீக்கவோகளோ அல்லது வேறோ? 5. மகம் மதியரால் சிருஷ்டித்த ஜனங்களாவரும் ஒரேஜாதியெனும் நீங்கள் இரதுகளைப்போல வேக-தை - மொகர-பட்டாணி-என்று நான்குஜாதிகள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு உயர்வு தாழ்வைக்காட்டி, அவர்களோடு சம்பந்தம்செய்யாதிருப்பதற்கு காரணமென்ன?

— 6. அநாதியான இரது மதக்கொள்கைகளை நேராக அறியுத்தால் நாம் புதிதாக அப்பதித்திய மகம்மதிய மதத்திற்கு நாம்

3

2

2.4

2 சுரப்பப்பெற்ற ஆதாம் வம்சத்திற் றெந்த மோசே பாப் பற்றவனோ? 3 மனிதக்கொலை செய்தமோசேயைக் கடவுள் நடவலவனாக்கொண்ட காரணமென்? 4. கடவுளுக்குத் தாரதம்மிக்குணமுண்டா? 5 நீங்கள் சொல்லுஞ் சிருஷ்டி மறைந்திருந்து பொருள்களை வெளியாக்குவதா? இல்லாத பொருள்களையுண்டாக்குவதா? 6 இல்லாத வராது உள்ளது போகாது எனாவழக்கம் உண்மையல்லவா? 7 இப்பொருள் தோற்றுவதற்கு அதுபவமும் திருஷ்டாநதமுங்கூறுக? 8 எதன்பொருட்டு கடவுள் உலகைசிருஷ்டித்தார்? அதனாவர்க்குப்பயன்யாது? 9. மேகக்ஷமென்பது பொருளா, இடமா, காலமா, கடவுளா? 10 மோக்ஷமென்றுவதுதேசமா? ஆனியா? 11. சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் அழிவனவோ? சித்திதழிவனவோ? 12 உயிர் அழிப்பொருளா? அழியாப்பொருளா? அழிப்பொருளாயின் மேகக்ஷமென்றுவாரா? அழியாப்பொருளாயின் அதற்கொரு நன்மைதேடுதல்விவேசமாகுமா? 13. பாபமென்பது தேசாசாரமதாசார அரசாங்கினைகளை மீறிநடப்பதோ? வேறோ? 14. கடவுளானையைக் கடக்கவயிராலாமோ? 15 சித்திய நாகவேதனைகொடுப்பது கடவுள் நன்மைக்கு நியாயமாகுமா? 16 இரங்காவன்னெஞ்சர் நீதிபராவரோ? 17. மரிததுயிர்த்த எசு உலகில் என்றும் நிலைத்திராமைக்குக் காரணமென்? 18 சந்திரவம்சத்தாசனாகிய பாதனாலாபப்பெற்ற பாதகண்டத்தவர்களாகிய இருதுக்கர் உண்மையெனக் கொண்டாடும் வேதம் ஆதம-புராணம் - இதிகாசங்களைக்கற்று அதை மறுக்கின்றீர்களா? அறியாமைபக்க அறியாதிருந்துங்கேள்விகள் கேட்கிறீர்களா? 19 நியாயத் தாபபுக்காலத்திற்குப்பின் உலகம் இருக்குமோ? இராது? இருக்கின் எவ்வாறிருக்கும், இலகையாயின் மிக்கிருப்பது எது? 20 கி.பி 1907-ன் ஆரம்பவரையில் மரித்தவர்களுடைய தேகங்களை மண்ணிலடக்கஞ்செய்ததையும், அத்தேகங்க ளழிநதுவிட்டதையும், அழிந்தபோகுமென்பதையும் யாவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால் தேகங்களோடு கூடியிருந்த ஆனி நியாயதீர்ப்புகாலபரியத்தம்ளந்த இடத்தில் என்னருபமாக எந்த நிலையிலிருக்கும்? 21. உடலழியும்போது ஆன்மாவு மதனோடழிந்துபோய் மீளவுண்டாமெனினின் ஆன்மா சித்தியகீழைதற் பொருநதுமா? 22. ஏன் அம்மரு

மாமையிற் கடவுளைப் பாவராயினும், இக்காயினும், மோகிமுதலிய
மற்றெக்காயினும் காணக்கொள்க என்பதே.

இக்காரணத்தினால் 1830 வருஷத்தில் பெங்களூரிலுள்ள
இராயபழமதூர் ஆ-காராயணசாமி முதலியாரிட ஹைஸ்கூலில்
நடந்த தமிழ்ப்பண்டிதர்களிட பரீட்சையில் சேர்ந்த, எல்லாருக்
கும் முதன்மையாகத்தேறி, அதே ஸ்கூலில் ஐ-ரூபா சம்பள
முள்ள தமிழ்முனிஷிவலையைப் பெற்றார்.

திருபயல்வனூரில் ருத் த ஸ்ரீமான் பொன்னாங்குணி பரதேசி
யார் அவர்கள் அத்திருபயல்வனூரில் ஒரு ஹைஸ்கூல் ஏற்படுத்தி
நடத்திவந்தார் அகற்குத்தகுந்த தமிழ்முனிஷியார் வேண்டுமென்று
தேடிக்கொண்டு பெங்களூருக்குப் போய் நுகர்போது இந்த ஆதி-
காராயணத்தேசிகனைச் சந்தித்தார் பரதேசியார் இவருடன் சித்-
தர்களின் பரிபாஷைவிஷயங்களைப் பேசினார். பரதேசியார் அனு-
பவத்திற்கு மேலான அனுபவத்தை இவராகிற சந்தேஷித்தார்,
தன்னிடத்திலுள்ள ஹைஸ்கூல் தாழ்ந்தபாண்டித்தாசகரானவர்ப்
புகுகொண்டதாயிற்று, அவரிடம் வந்தால் ஜப்பா-முபூ-முதலிய
அற்புதமான வேலைகளை முடிக்கவொன்றும் தெரிவித்தார். அவ்-
வாறே இவர்க்குத் தந்ததால், உடனே திருபயல்வனூருக்குப் பர-
தேசியார் வந்து யோசித்து இவரைவருமாடி கடிக்காதெரிவித்தார்
அவ்வாறே இவர் 1890 வருஷம் வந்து செல்பசம்பந்தத்திற்கு
ஒப்பி அதே ஸ்கூலில் வேலைபார்க்கவந்தார் பிறகு இவரும் பர-
தேசியாரும் ஜப்பா முபூமுதலிய வேலைகளை முடித்துவரும்
போது, சிலவற்றை இவரால் தண்ணீர்தம் தனக்கு முன்னமே
தெரிந்தவைபோல பரதேசியார் நடத்தார். இஃதுணராத இவர்
அப்பரதேசியாரை விட்டுவிடிக் “உலகம் ஒக்காளமென்று தடா
காளம்” எனும் தத்துவாராய சுவாமிநிதி வாங்கியபத்திரசரிச்
சித்து, உலகத்தொத்தத்தில் உத்தமவேடதாபிதானம் வசப்பட-
லாமாவென வெறுத்து “அனுபவநந்திபிகை முதற் பிறமுறை”
எனும் உயர்வுவொப்பிவந்த வுத்தமநாலை இயற்றி அச்சிட்டு
வெளிப்படுத்தி வித்வான்கள் சமுதத்தி ஹற்கேற்றினர்.

திருபயல்வனூர் ஸ்கூல் வேலையை விட்டுவிட்டு சென்னையில்
1894-ம் ஆண்டு போய்ப் போய் வேதாந்தபிரசங்கம் செய்தார்.

கொண்டிருந்தனர். 1896-ல் தத்தில் தனது ஆசிரியராகிய நாத முனிசுவாமிகளிடம் பணிபாடி அதற்கு அனுப்பானதத்தீர்க்கை இரண்டாம் திருமுறையாகிய 'குருவருட்பேறு' என நாமகரணம்சூட்டி அச்சுடமி விக்ஷாகர்கள் சபையில் உதங்கேற்றம் செய்வார். ஷஷியின் முன்னுதிரமுறை "பராதபரணிக்கம்" எனும் ஒதுநூலை வசலாடையாடிப்பாதி 10-பாசம் அங்குடிருநதாமநிபபாசயகளை அவர் (விதேகவைகவலவிபமான) பற்றகு அவரிட மணவீடார் தன சொந்தசசெலவால் அச்சுடடுகொடங்கி அவரிட பிரதமீடர் மீமத பு ஜயராமபபிஸ்ஸை யவர்களைக் கொண்டு புருப்பாரதது அச்சுடடுமுடிந்தனர்.

1897-ல் தத்தில் சென்னையில் மகபமதியர் கி.நிச்சுதவர்-வைணவா தீரதநித சைவர் வைதிகசைவா-பௌத்தா இவர்களெல்லோரும் ஒருமஹாசபைசேர்ந்து, இததேசிக நாயாயணை சபாநாயகபாக சிபமித்து, இவாமுணனிசையில் அவரவாமதங்களின் சிறப்பையுட, ஜாதமதபேதங்களையும், விக்கிரக ஆராதனை சிலர்கூடுமெனபதையும, சிலர் கூடாதெனப்பதையுமபற்றி பிரசிங்கித்தனர். முடிவில் இச்சபாநாயகரெழுந்து மீருகம பட்சி முதலிய ஜாதுக்களுக்கு அவ்வவாநித தனமைகா பொருந்தியிருக்குமாறுபோல, எல்லா ஜாதமனிகாருக்கும் ஒரேவித யானுஷ்டித்தனமை பொருந்தியிருப்பது சந்தியமாலையால் பாவுரும ஒரே ஜாதியினரென்றும், சடைமுடிவளாததவனை சாமியாரென்றும் தலைய மொட்டையடித்தவனை பாதிசெயென்றும், தலைய மொட்டையடித்து தாடி வளாததவனை மகம்மதியென்றும், தலையில்குமியும் மீசையுமவைததவனை லௌகிக குடுமியென்றும், தலையை மொட்டையடித்துமீசையும் எடுத்துவிட்டவனை சாதானி அய்யர் என்றும், தலையில்குடுமிவைத்து மீசையை அடித்துவிட்டவனை வைதிககுடுமிய அய்யர் அய்யக்கார் குருக்கள் திச்சதர்களென்றும், தலையிலையில்களைக் கத்திரித்து டொப்பியிட்டவரை ஹரைகள் என்றும், கிருதாமீலசகளை வைததவனை சஷத்திரியனென்றும் முன்குடுமியை மலைபாளி யென்றும் மயிராஜாதிகங்கள் காட்டுகிருக்கையொழிய வேறல்ல வென்றும், ஏகநிஷ் துவைத்துதிப்பதும் மகம்மதியரை துதிப்பதும், கிருஷ்ணனை துதிப்பதும், விஷ்ணுவை துதிப்பதும்" பௌத்தா லாமவைத்துதிப்பதும்

விக்கிரக ஆராதனையாகையால் யாவரும் விக்கிரக ஆராதனை செய்வதாகவேயென்றும், இவ்விதசகுனோபாசனையினால் சித்தசுத்தியும் பதமுத்தியும் தருமேயவஸ்துபாமுத்திதாராதென்றும், நீரக்குனோபாசனையெனும் சிரவண-மனன - நிதித்யாசத்தால் அஞ்ஞான-சந்தேக-விபரிதங்கள் நீங்கராட்சாதகாரமெனும் பரமுத்தியுண்டாமென்றும் நிலைநாட்டினார்.

சென்னையில் 1898-ஹி ததில் கடிய விசிஷ்டாதவைத மதசபையில் மதத்யஸ்தராக வீரறிருந்த ஸ்ரீமத சதாவதானி ஸ்ரீனிவாசாசாரியர் 1. கோபால கிருஷ்ணமுதலியார் B A 2. ஸ்ரீமான முதலிடாண்டான் சுவாமிகள் 3 குப்புசாமிநாயுடிகார் அவர்கள் 4. இவர்கள் முன்னும், இன்னும் அவ்விடம்வந்திருந்த பலசமயவாதிகள் முன்னும், சபாநாயகராக வீரறிருந்த ஸ்ரீமான் சந்நியாசிபேட்டமூண்ட ஏகாங்கிகவாழிகளோடு இத்தேசிக நாராயணர் வைணவமதத்தைப்பற்றி 4 5 வாரம் வாதாடினார். இவர்கேள்விக்குச் சரியானபதில்களெல்லாம், விசிஷ்டாதவைத மதத்தை நிலைநாட்டிக்கொள்ளாமல் ஏகாங்கிகவாமியார் தவறிப்போனார். அப்படித்தவறினவா இவரைமகேலிசெய்யஎததணிதததால் அவரைக கேட்டகேள்விகளை அச்சுட்டு சென்னையுமுதும் விளம்பரம்செய்ததோடு, அவருக்கும் வெளிதேசங்களுக்கும் அனுப்பினார் அக்கேள்விகளுக்கு நான்மேலவையில் அவரும் அவரிடமிடர்களும் இன்னுமமதம் வைணவகருவாங்களுக்கும் யாதும்பதிலெழுதினாலல்ல.

கேள்விகள் வருமாறு 1. ஏகாங்கிகவாமிகள்! தாங்கள் பாஷியக்காரா என்பதுகந்ததுகடறும் ஸ்ரீமத இராமானுஜாசாரியர் வேதங்களைச்சார்ந்த தசோபநிஷதங்களுக்குப் பாஷியம் எழுதியிருக்கின்றனரா? 2. அரங்காராமானுஜ ஸ்ரீயரைபவா எழுதியபாஷியத்தை யாதாரமாக வைத்துக்கொண்டே வைதகரு இராமானுஜாசாரியர் பாஷிப்பெழுதினரா? அல்லது தாயேமுதலெழுதினரா? 3. விஷ்ணுத்துவாகிய ஆதிசேடன் தலைவால் தோலெலுட்புமுதலிப உறுப்புகளிலொரு அம்ஸமாக அவதரித்த ஸ்ரீமத. இராமானுஜாசாரியருக்கும் அவாமதப்பின்பற்றியதங்களுக்கும் தங்களைச்சார்ந்தாருக்கும் அரங்க இராமானுஜப்பருக்கும் சுவானுபவமுண்டா? 4 உங்கள்மதம் நம்பிக்கைமதமா, ஜாய்ச்சிமதமா?

5. ஆராய்ச்சிமதமாயின் ஏன் யுத்தியனுபவங்களை யொப்பிக் கொள்ளோ மென்கிறீர்கள்? 6. நம்பிக்கமதமாயின் நீங்கள் சொன்னதைச் சொல்லும் இனிப்பிள்ளைகளை யாகவேண்டியிருக்க, அனுபவிகளாகிய வேதாந்த அத்தைதிகளை அங்குனமகூறல பிசு கல்லவா? 7. சுவாஹபவமில்லார் சத்தசத்தின் இலககணத்தைப் பகுத்துக்கூற அதிகாரிகள்ல்லென்று பகவந்தேதை பிரண்டாம் அதியபாயம் 16-வது சுலோகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே இதற்கெது விஷடபகருங்கள்? 8. விசிஷ்டாதவைதமென்பது தவ கள் இலககணமா அல்லது தாங்கள் கொண்டாடும் கடவுளினி லக்கணமா? 9. கடவுளிலக்கணமேயாயின் வேதத்தில இவ்வாக் கியம் எங்கேயுபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைகுறிப்பி டுங்கள்? 10 வேதத்தில் சாரதம், சிவம், அதவைதம், எனநிருச ப்ருமவசீததைகளின் கதமென்ன? 11 ஸ்யா விசிஷ்டாதவைத் தமென்றென்ன? ஜீவனாவேறு-உலகமவேறு-அஸ்வரனாவேறு என னுரைக்கும் நீங்கள் ஏன் துவைதிகொனச சொல்லிகொள்ளுகிறீர்களில்லை? 12 ஜீவசஜகத்தரி வசனியமேபிரமமே நித்தியம் என்கிற அதவைதிகளைப்போல அத்வைதமெனும் சொல்லையும் உபயோகித்துக்கொள்வது ஆணும் பெண்ணுமல்லாப்பேடி ஆண அணிகலந்தரித்து ஆடவனைச சொல்லிகொள்வது போலல ல்வாவிருக்கிறது. 13 அப்படித்தவகளை யாவரும் நீணையாக் ருக்க தாங்கள் தவகள் மதத்தின் பெயருக்குரிய பொருளைவிட வாய் விளக்குங்கள் பாரப்போம்.

14 சுவாமிகள்! அதவைதிகளை கிறஸ்துவர்முதலெல்லமதத் தினரும் வேதாந்திகள் அல்லது அதவைதிகளை அழைப்பது போல உங்களை நீங்களேயல்லாமல் உபயவேதாந்த பிரவாதநகா சாரிகளை அழைத்ததா அழைப்பவர்பாலா? 15. “தித்தேயோதித யோனம்” எனுஞ்சுருதிக்கு மூலம். ஆதிஜகதகுரு சங்கராசாரி யராஞ் சுவாமிகளபாஸிபம் பழுதாகவே எழுதினொன்றேதோடு இலக்கணமும் வழுவியிருக்கின்றொன்ற தாங்கள் அதைவிளி யிடாது மறைததுரைப்பெது கருணையாகுமா? 16 கருஷ்ண மூர்த்தி எல்லாமயானெயன அரசனனுக்கு உபதேசித்தது தோலென்புரமடி தேயுமவுருவ சரிததைக்குறித்தோ? சாவலி யீர்ப்பமாகிய அத்தைத ஆதமாவைக்குறித்தோ? 17, கருஷ்ண

மூர்த்தி அர்ச்சனனுக்கு உபதேசஞ் செய்யுங்காலத்தில் அவருக்குடனாகிய அசித்துப்பொருளும் சுகதுக்கமனுபவிக்குஞ் சேனும், தனுசுரணபுவனபோக மனுபவிக்கச்செய்யு மீஸ்வரனும், இவற்றிற்கெல்லாம் ஆதாரமாகிய அத்வைத ஆத்மாவும், அர்ச்சனனிடத்திருந்ததுபோல இருந்தனவோ இல்லையா? 18. முத்தி பெற்ற ஜீவனமுத்தாகளாகிய அத்வைதிகளா சித்தசித்து நஸ்வரன் என்கிற திரிபதார்த்தமும் ஆத்மாவைப்போல சததாமாத்ரமாக இல்லையென்றும், ஆத்மாவே தானென்பதல்லாமல் மற்றவைகளாலவென்றும் தெரிந்துபடுத்திப்பது போலவே கிருஷ்ணமூர்த்தியுங்குறினரோ அல்லது வேறா? 19. சரீரமில்லையெனில் அர்ச்சனன இரத்தநில சாரதியாயிருத்தல்குமோ? 20. ஜீவனிலலை பெனில் பிஷ்மாவைகடையாலநொந்து சத்தியந்தவறி சக்கரங்கையிலேநெடு சண்டைசெய்வரா? 21. நஸ்வரசொருப மிலையெனில் விஸ்வரூபங்காட்டுவரா? 22. நானாநிட ஆரம்பத்தபோது சுருதியுத்தமாய் கடவுளிலக்கணத்தையும், உலகமவந்த வரலாற்றையும், பத்தவிகமணத்தையும், முத்தியிலக்கணத்தையும் குறிப்பித்துகொள்வோமென்று கேட்டதற்கு நீபதிலென்றும் ஏன் சொல்லவில்லை? 23. தங்கள் மானத்தைக் காக்க ஐயமான முதலியாண்டின் சுவாமிகள் எழுந்தது உலகொடுங்கு வகாலத்தில் மலர்நீரிலும், நீர்ப்பிலும், நிலையிலும், வளிவானிலும், ஆகாயம் ஜீவன்முதலியாயும் பிரகிருதியிலும் அது நாராயணனிடத்திலும் ஒழுகமுடியவில்லா நாராயணன் ஒருவனே அநியானாக ஆய்தியென்று கூறப்படுகிறனென்றும் அக்காலத்தில் உபபாஷைஜலத்தில் கரைந்து உருந்தோற்றத்திருக்குமாறு பிரகிருதியாதவிறுந்து மீளவும் சிருட்டிகூலத்து முறையே வெளிப்படுகின்றனவென்றும் கூறியதற்கு யான தாங்கள் கூறிய உபமானம் பொருந்தாது எனவனமெனில் உபபின் அஹு இருந்தவிடத்து ஜலவஹு இருந்ததில்லை. ஜல அஹு இருந்தவிடத்தில் உப்பின அஹு விருந்ததில்லை. உபபத்குப்பட்டு ஜலம் குறையினும் ஜலம் அதிகப்பட்டு உப்பு குறையினும் ஒன்றினுந் தோற்றவதில்லையென்பது உண்மையேயாயினும் இரண்டும் உண்டப்பெருக வேளாகின்றமைபானும், வேதத்தில் பிரமம் சுஜாதிவிஜாதியற்ற அகண்டபரிபூரண சஞ்சிதநாதமென்றும் இலக்கணங்களைப் பொருந்தியதெனக் கூறப்பட்டிருப்பதால் பூரணவிலக்கணத்திற்குப் பழுது

வந்து சித்திக்கின்றது அதனால் பிரம்ம் கண்டப்பொருளாகிறது. உலகில் எம்மத்ததினரும் கடவுளைக்கண்ட ஸ்வரூபியென உரைக்கின்றனரிலை பூரணரென கிறிஸ்துவரும் உரைக்கின்றனர். ஆகையால் நீர்சொல்வது தோஷமே பிரமவியாபகத்தில் இப்பொழுது ஜீவேசுரராதியர் அடங்காதிருக்கின்றனரா? இப்படி யடங்குவதற்கு லயகாலம் ஒன்றுவேண்டுமா?

24. பிரமத்தில் உலகம் உண்டாவது தாயினிடத்துப்பிள்ளையுண்டாவதுபோலா? விதையினிடத்து விருகஷம் உண்டாவது போலா? பால் தயிராவதுபோலா? மண்ணிற் கடந்தோன்றவது போலா? சமுத்திரத்தில் அலைநிலைநுரை உதித்தொடுங்குவது போலா? 25. திருமறியைப்போல் “தன்னுளே திரைத்தெழுந் தரங்கவெண்டடங்கடல் தன்னுளே திரைத்தெழுந் தடங்குடின்ற தன்னைபோல் தன்னுளே பிறந்திடுது நிர்பவும் திரிபவும்-நின்னுளே யடங்குகின்ற நீரமை நின்கணின்றிதே” எனக்கூறியிருக்கிறானே அதற்கொப்பாக நான் ஜலத்தொப்பேபோல் பிரமத்தையும், திவலைப்போல் ஜ்வர்களையும், றுரையைப்போல் உலகத்தையும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் ஜலத்தையன்றி அலை-திவலை-றுரை என்பவைகளுக்கு எங்ஙனம் வேறுபொருள்க ளிலையோ ஆங்கே சித்தசித் திஸ்வரனென்கிற முப்பெயர்களுக்கும் வேறு பொருள்களிலை யென்றதற்கு தாங்கள் காற்றிலலாமல் சமுத்திரத்தில் அலையாதியவருமா அதனால் விசிஷ்டமே சமுத்திரத்தில் பஞ்சிகரணமில்லையா அதனால் விசிஷ்டமே என்றனாதீர்களே. இவை தங்களை கற்றவராகமதிக்கத் தக்கவிடையாகுமா? இவை யான்கூறியவற்றிற்கு விடையாகமாட்டா எங்ஙனமெனில் உவமை ஏகதேசமேயொழிய முற்றமன்று, ஒருவன் முத்தைப் போன்றவைபர்கள் என உவமைகூறின் வெண்மை நிறத்தைக் கொள்ளாது முத்தைப்போன்று பற்கள் விலையற்றம்பெறுமா? முத்திலும் பற்களிலும்பஞ்சிகரணமில்லையா அதனால் விசிஷ்டமே யெனவும், நீலோற்பலப்போன்ற கண்களென்றவனைப்பார்த்து கண்களுக்குப் பலவிதழ்களும் தண்டும் மணமுமுண்டோ? ஆன்றியும் குவளைக்கிழங்கும், ஜலமுமில்லாமல் உற்பத்தியாகிப்பூக்குமா அது கண்களுக்கு எப்படி சமனையாகும். கண்களிலும் நீலோற்பலத்திலும் பஞ்சிகரணமில்லையா ஆகையால் இருபொருள்

களும்கிஷ்டமே எனவுரைப்பது ஞாயமாகுமா? இப்படி விடை பகர மூடலும் நாவெடானே கற்றறிந்தீர் அவ்விடைகளைப்பகர் வது அழகாகுமோ “ஊமுளதேல் சிறவர் உரையுங்கொள்க” என்னும்பாடலை பெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றனரே என நான் விளக்கியதற்கு தாங்கள் இதுவரை சபையோரறியத்தந்த அல்லது தரும்விடைகள் யாவை?

26 வாதிட ஆரம்பித்தபோது இவருக்கு வடமொழி தெரியாது என்கிறார் அதினால்தான் வாதங்கெட்டுப்போனதாக தாங்கள் சொன்னதற்கு நான் தங்களைப்போல் இரண்டொருசிலாகம் வடமொழியி லறிவேனாயினும் ஒருபாஷையில் ஆறங்கமும் தெரிந்தாலொழிய அப்பாஷைபால் வாதிடப்படாதென்றதற்கு அப்போது தமிழ்மொழியே போதுமென்று ஒப்புக்கொண்டு தாங்கள் தோற்றதற்கு நான்சொன்ன தமிழ்மொழி வடமொழிக்கு ஒத்தவையல்லவென்றிர், நாபேசும தமிழ்மொழியும் “திருவாய் மொழி” எனும் தமிழ்ப்பாடலும் மாதிரி வடமொழிக்கு ஒத்தவைகள் போல பாவித்து பேசுவதும் கோயில்களில் கோஷ்டிகள் பாடுவதுமா என்று நான்கேட்டதற்கு ஒன்றும்பதில் ஏன் கூறவில்லை? 27 தாங்கள் “தவயோகபரீ” வென்ற கருதியைக் கூறி அதற்குதங்களுக்கு உரைசொல்லத் தெரியாமல் மத்தியஸ் தராகவந்திருந்த ஐயங்கார் ஒருவரை அதன் உரையைப்படித்துக் காட்டுங்கொன்றதற்கு அவர் “முண்டகோபரிஷத்தில் மூன்றாம் முண்டகம் முதலத்தியாதிலுள்ள “இரண்டுபகவிகள் எப்போதும் இணையிரியாமல் துணையாக ஒரேமாதிரி வசிக்கின்றன, அவற்றிலொன்று (பிப்பலமென்னும்) அரசும் பழத்தையுண்டு கொண்டும் மற்றொன்று உண்ணாமலே பலபக்கங்களைப் பாத் துக்கொண்டும் இருக்கின்றன” என்றவரை படித்துக்காட்டினது உண்மையோ பொய்யோ? அதனால் தாங்களடைந்தவெற்றியாது நான் அதேமுண்ட கோபரிஷத்தில், நீங்கள் முகலும்கடையும் வீட்டாகள், அதைப்படிக்கின்றேனென ஷெய்யபரிஷத முதலத்தியாயத்தில் “சவுனகர் எதையறிந்தால் இதையெல்லாமறிந்ததாகும் என்றதற்கு அங்கிரகபிரம்ம விததுககள் அதாவது (பிரமத்தைபறிந்தவர்கள்) இரண்டு விததைகளையறிய வேண்டுமென்றிருக்கள் (அவையாவன) “பரவித்தையென்றும் அபரவித்தையென்றும், சொல்லப்படுகின்றன ஆதில அபரவித்தையானது

அதாவது பார்க்கக்கூடாமலும் கிரகிக்கக்கூடாமலும், கோத் திரமில்லாமலும், வர்ணமில்லாமலும் கண்களில்லாமலும், காது களில்லாமலும் கைகளில்லாமலும்,, நித்யமாயும், வியாபகமாயும், ஸர்வதமாயும், அதிருக்ஷமமாயும், அவிகாரியாயும் இருக்கிறது. இந்த பூதயோனியைத்தான் தீரர்கள் பார்க்கிறார்கள். பட்டுப் பூசி எப்படியானால் சிருஷ்டித்துக் கிரகிக்கின்றதோ, எம் படியானால் பூமியில் ஒஷ்டிகளுண்டாகின்றனவோ, எப்படியானால் ஜீவித்திருக்கிற புருஷனிடத்திலிருந்து நகங்களுக்கும் மயிரகளுக்கும் உண்டாகின்றனவோ, அப்படியே அக்ஷரத்தின் இது பிரபஞ்ச முண்டாகிறது” எனவும், அதேயுபபூதது இரண்டாவது அத் தியாயத்தில் “இது சத்தியம் நன்றாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற நெருப்பிலிருந்து அதைப்போலிருக்கிற கணங்கள் ஸஹஸ்தரவிதமாய் எப்படியுண்டாகிறதுகளோ (அதாவது ஒரு திபத்திலிருந்து அனேக திபங்களுண்டாவதுபோல) அப்படியே தான் ஓர் ஸவுமயனே அந்த அக்ஷரத்திலிருந்து நானவிதமான பாவங்களும் உண்டாய் அங்கேயேபோய்ச் சேருகின்றது”

“இவரிலிருந்து பிராணமுண்டாகிறது. மனதும் சமஸ்தமான இதிரிவங்களும், ஆகாயம், தேஜஸும், வாய்வு, அப்பு, சர்வசாதாரணமான பிரதிபிது முண்டாகியனே.”

“புருஷன் தான் இந்தப்பிரபஞ்சமும், கர்மமும், தபஸ்ஸும், உயர்ந்த அமிர்தமாகிய பிரமமும்” எனவும், முன்கூற முண்டகம் முதலத்தியாயத்தில் இரண்டுபகுதிகள் எப்பொழுதும் இணையிரியாமல் துணைபாக ஒரேமாதத்தில் வசிக்கின்றன அவற்றில் ஒன்று அரசம் பழத்தை யுண்டுகொண்டும் மற்றொன்று உண்ணாமலே பல பக்கங்களைப்பார்த்துக்கொண்டும் இருக்கின்றன. அதேமாதத்திலிருந்துகொண்டு மோகத்திற காலானபுருஷன் முழுக்கியின மையால் துக்கிக்கொண், மற்றொன்றாகிய மகிமைபுள்ள ஈசனைச் சேர்ந்து பார்க்கும்போது சோகத்தினின்றும் விடுபட்டவனாகிறான். எப்போது சுவாணவண்ணமாயும், ஈசனாயும், காந்தாலாயும், பிர்மமத்துவரமாயுமுள்ள புருஷனைக் காண்கிறானோ அப்போது அவன்விததுவானாகிப் பாவபுண்ணியங்களைத் திறந்து மாசற்றவனாகிச் சீரேஷ்டமான சாம்பததை யடைகிறான். என்றும் “இந்தப் பிராணனுது சகலபூதங்களாலும் விவங்குகிறது. இதை அறியும்விததுவான் வேறென்றைக்கூறிக் தம பேசுவதில்லை அவன்விலை ஆத்மாவில் அவன் இச்சை ஆத்மாவில் பாம்பு ஞானிகளுக்குள் அவன் சாவசீரேஷ்டன் எனவும் ஷ்டி முன்னு வது முண்டகம் இரண்டாவது அததியாயத்தில் “15-கலேகளும் ஆதனிடத்தைச்சேர்ந்து அந்தந்தப் பொருள்களும் ஷ்டிவதன் அபிமானதேவதைகளி னிடத்தைச்சேர்ந்து, காயங்களும் ஞான

மயமான ஆக்மாவும் நிர்னிகாரமான பாதேவதையில் ஒன்றாய்ச்
சேருகின்றன. பெருகும் நதிகள் சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்து பெரும்
உருவுமலிட்டு ஆஸ்தமிக்கின்றவாறே விதவாணம் பெரு உருவும்
விட்டு பெரியோர்க்கும் பெரியோமாகிய திவ்யபுருஷன் அடை
கிறான்.

அந்தப்பரப்பிரமத்தையறிந்தவன் பிரம்மசகீவயாகிறான்”
என்று கூறப்பட்டிருப்பதினால் காரணமாகிய மண்ணைத் தவிர
காரியமாகிய குடத்தைக்கு எப்படி முக்காலத்தும் வேறபொரு
ளில்லையோ, அப்படியே பிரமத்தைத் தவிர நீட எடுத்தக்காட
டிய இரண்டுகூறிகளெனும் ஜீவேஸ்வராசனக்கு வேறு பொரு
ளில்லையென்று ஆகிறதினால், மண்காரியப்படாமுன் அதிர்சூடப்
பிருத்தமில்லை உடைந்தபின் அதிர்சூடகுடம் வேறிடத்தைக்
குப்பையாய்தாம் இருந்ததாம் இல்லை. இடையிலும் மண்ணைத் தவிர
குடமவேறுபிருக்கவும் இல்லை இருக்கிறதெனில் மண்வேறுக
குடமவேறுகப் பிரித்துக்காட்டுங்கள் அப்படி நீ மண்ணைத் த
விரகுடமும் ஹிலைத்தவிரபடமும் பிரித்துக்காட்டாதவரை கார
ணமாகிய பிரமத்தைத் தவிர காரியமாகிய “சித்தசித்திஸ்வரன்” என்
கிறமுப்பெயர்களுக்கும் வேறுவேறு பொருள்சொன்னவனாக
கொள்ள நியாயமில்லையென்று நான் கூறியவற்றிற்கு இது
வரை தாங்களறிததவிடைகள் அல்லது அளிக்கும் விடைகள்
எனவையோ? அவற்றைவரைந்து வெளியிடுங்கள்.

28 ஏகாங்கி சுவாஸிகாள்! தங்கள் முன்னோர்கள் தாங்கள்
கூறும் சூளறல்களாகிய உரையை எவ்வாறு விசாரித்துக் கைவி
டப்போகிறார்களென்று பயந்தல்லவோ சொன்னதைக்கேட்டுச்
செத்தாப்போற் கிடக்கவேண்டுமென்பது. வேதத்தையாவது
அதினுரையையாவது ஒருவன் சங்கிததறிப லாகாதெனலேன,
ஆய்ப்புகுந்தவன் மாத்ருயோனியைப் பரிசுத்ததவனுக் கொப்பா
வானெனக் கூறல்நீதியோ?

29. வசைக்கஞ்சி உங்கள் நிபந்தனைக்குட்பட்டு எனதச்
சொன்னாலும் அடியேன் அடியேனென மறமொழிப்புகன்று
மூடமேமோகூட தெளிவேரகமெனப்பிக் காலங்கழிக்கும் சில
அறியாவைணவர்கள்முன், தாங்கள் “நிதயோ நிதயோநாம் சேத
னஸ்சேதனாம்” என்றும் த்வயோசபானுவென்றும், “நதவே
ஜாதம் ஜாதநாஸம்” என்றும், நான் சுருதிவாக்கியங்களைக் கூற
வில்லையா சபையோர்களே! எனக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றீர்களே
இப்பாடல்களால் நீங்கள் உங்கள்மதத்தை நிலைக்கச்செய்துவிட்
டீர்களோ. பிஷ்டாதவைதம் இம்முன்னு பாடல்களாலும் ஜீவித்
துவிட்டதோ? அல்லது அல்லவோ, தறிவோம்.

30 (a) நித்யோ நித்யானும என்பதை நித்யோ அநித்யா னும் எனப்படுகிறபதுகூடாது நித்யோ நித்யானும எனவெனிக் கவண்டு மென்சின்னாகவே நித்யமென ஒருபொருளையுடைய இன மறநகையனிதபமென வாராவோ ஜீவனும ஈசனும உலக மும் நித்யமேயாயின் அநித்யமெனவ அல்லவெது?

(b) அநித்ய மினறியே நித்யமெனும் பெயர்வந்ததோ?

(c) யாவும் நித்யமேயெனில் நித்யமாகிய ஜீவாகள் நித்ய மாகிய ஈசனையும் உலகத்தையும் பததில் பதினெனருகமதியாது உயாததி தாழ்த்திகக்கொள்ளவேண்டிய காரணமயாது?

(d) நித்யத்திலும் பெரியதுகிறிய்து எனகறபேதமுண்டோ?

(e) நித்யமாகிய ஜீவாகளுக்கு காரமும ஜனனமானமும பிராபதமானவதும் எவ்வாறு?

(f) ஒரு நித்யன் தன்னையேயொன்ற மத்தொரு நித்யனை தன்னையொரு சிறந்தகொனை வேறறகொனொருதல முடியோ தெளிவோ?

(g) ஜீவன் நித்யமாயிருப்பது கபாவமெனவந்த நீரும் லங்கள் முன்கொகளும கைவகரியமசெய்த நித்யபகன் யடைய வேண்டுமென முடக்கொனகையி முயன்று பலனாயுமுயல வைப்பது வேலைபற்றதாகிரியின வேலைப்பேயாலலவோ பய னற்றதாகக் காண்டெது?

(h) ஈசனை யுபத்திக்கொண்டு அவனஜாயமான கடவுள்த தால் நித்யதவம் பெறவேண்டுமேயல்லது மற்றபடி யாகாதெவ பிரோ; வப்பொழுதும் ஜீவன் நித்யமெனக்கூறுதலை பயனெது

31 இனிச 'சேதனஸ சேதனாஸ' என்பதை யேசு, போம, சேதனன் என்றெனைச் சித்துப்பொருளெலவே, ஓர் நிஷு மற்றொருநிவைப் பணியவேண்டிய காரணமயாது? ஜீவன் சிறிதேதயறிவன் ஈசன் சாவமுற்றிவான் ஜீவன் சுதந்தரநீனன் அவன் சாவசத்தனென்பிரோ; நீங்கள் சொல்லுகிறபடி சூயவன் மண்ணும் தண்டுசக்கரங்களும் கரரரணுகி யவயலவாளுமுருது கடங்களைச் செய்வதுபோல பிரகாசுதிமுதலிய நித்யப்பொருள களை வைத்துக்கொண்டே ஈசனதனுக்கரணபுவன் போகவகளை யிலுழக்கின்றனையறி அனையின்றலை செய்யானே. அனையின் சாவசத்தனென்பது பொருதுமா?

32 ஓர் அறிவு தனசிறுமையும நீசொல்லும் ஈசனதுபொரு மையும அறிவானேல் எல்லாமறிந்தனே எனல் என்பொருசு.

33 ஜீவன் ஈசனையறிவானோ? 'ஈசன் ஜீவனை யறினானோ? ஜீவன் ஈசனையறிவானேல ஈசன் அறிப்பொருளாகியழிவன் ஈசனே ஜீவனையறிவான் ஜீவன் ஈசனையறியானெனில் மனபாதிபுத்திரியங்களைப்போல ஜீவன் சடமாகவேண்டிவருகின்றது.

34. ஒரு ஜீவன் காண்பவையெல்லாம் நினைவில்லா நித்திரை மிலழிகின்றமையைக்கண்டு இனி ஈசனொருவனே யழியாதவனுயிருப்பவன் எனநம்பி ஓ! சரவேசர நீயொருவனே யழியாப்பொருளாகக் காண்கின்றாய் அதனால் நான் உன்னை யேபெற்று நீயே நானாக நானே நீயாக்கிருக்க விரும்புகிறேனென விரும்புவானேல் அவன் காமியாததற்கு கைகூடுமோகூடாதோ நிறைவேற்றமைக்கும் காரணங்கூறுங்கள் பிறகதையாராய்வோம்.

35 "இரண்டுபக்கிகள் எ ாமுதும் இணைபிரியாமல்துணையாக ஒரேமரத்தில் வசிக்கின்றன என்பதை விசாரிப்போம் ஒரே மரமெது? உலகமா? உடலா? பிரமமா? உலகெனில் அப்போது ஒரேயிசனும் ஒரேஜீவனும் பிருக்கின்றாகளென வாருமேம்பலது பல ஜீவர்களிருக்கின்றாகளென்பது செல்லாது. உடலெனில் எப்போதும் இணைபிரியாம லெனயிருப்பகால, ஒவ்வொரு சரீரத்திற்கொவ்வொரு ஜீவனிருப்பதுபோல ஈசனுமிருக்கவேண்டிவருமே அதனால் ஜீவர்களைப்போல ஈசனும்நேகராகவெண்ணும். சாவாதார பிரமபேயெனில் நானகாவதொரு பொருளுண்டெனவாகி அருவாதிகள கொள்கை மெய்யாகத் தடையிராது.

36. ஈசனொருவனெனச சாஸ்திரங் கூறுகின்றதனால் அநேகராகார்களெனப் புகலததுணிவிரைல் கடோப நிபந்தன 6-ஆம் வல்லியில் பிரமமே மரமெனவும், 3-ல் ஜீவேசா குரியன் நிழலைப்போலும் (அதாவது பிப்பிரதிபிப்பம் போலுமெனக்) கூறியிருப்பதற் கென்னசெய்வோ.

37 எல்லாச் சரீரத்திலும் ஈசனும் ஜீவனுமிருக்க ஒருவன் நான் ஜீவனெனெனப் பாவிக்கவேண்டிய கட்டாயமயாது?

38. அதேமரத்தி லிருந்துகொண்டு மோகத்திற் காளான புருஷன் சக்தியின்மையால் துக்கிக்கிறான் என்பதாலும், மற்றொன்றாகிய ஈசனைச்சோதது பார்க்கும்பாது அவனேசோகத்தினின்று விடுபட்டவனாகின்றான் என்றிருப்பதால் ஏனெனின் ஈசனே யாமென்று ஆஷ்சயறியிருக்க லாகாது.

39. ஆசையும் இருவிரையும் கிடாதார் விடுபெறுவரென் மெங்கெனும் கூறப்பட்டிருக்கிறதே?

40. சுவர்ன வண்ணமாயும், ஈசனும், கந்தாவாபுரூபுள்ள புருஷனைக்காண்கின்றானோ அப்போது அவன் வித்தவாஞ்சி பாவபுண்ணியங்களை ததும்புது சிரேஷ்டமான ஸம்யத்தையடை

திரு நென்றிருப்பதால் ஏன் ஈசனையறிந்து ஈசனாகவிராமல் எக் காலத்திலும் ஜீவனாகவிருக்க உபதேசம்செய்யும் அறியாமைமயக் கப் பெரியார்வடம்பூண்ட. வெறியாசனநம்பி கைவகரியம்புரிந்து கொண்டே கெடவேண்டும்

ஸ்ரீமான். இராமலிங்கசுவாமிகள் செய்திருக்கும் திருவருட் பாவை மருட்பாவென்று குற்றங்கூறி சென்னையிலும் காஞ்சிபுரத்திலும் சபைபேர்த்து வழக்கிட்வேந்த தாதிரிகசைவராகிய கதிர்வேல்கவிராயர் அவர்களை 1908-வருஷத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் நடந்த இவ்விவாதசபையில் சந்தித்து வாதிட்கெடவுளைப் பற்றித் துதிக்கும்நூல்களையாவும் அருட்பாவேயொழிய மருட்டா அல்லவென்றும் “அபூதவ குறிப்பேற்றமாதிப் பொய்யா லலங்கரிததுக்” கூறும்நூல்களே மருட்பாவென்று தெளிவித்தது திருவருட்பாவை “அருட்பா” வென்றே நிலைநாட்டினார்.

இதேதேசிக நாராயணர் ஜீவதசையேச டிருககுடபோதே இவர்செய்த பொதுநன்மையை வெளிப்படுத்த இஷ்டங்கொண்டு இவாசீடாகளுள் ஒருவராகிய மாதுஸ்ரீ பூ. பாலாமபாளம்மைய ரெனும் பிராமண திருமேனியார் “ஸ்ரீ சத்ருகு நாராயணஸ்த வம்” எனும் நூலை 1906-வருஷத்திற் வெளியிட்டனர், பிறகு 1909ஆம் பாலாமிர்தபோதம் வித்தியாவித்தியா சரிதரம் என பதையும் வெளியிட்டனர். மற்றொரு சீடராகிய ஸ்ரீமத-மஹான் கச்சபேசுவர சாஸ்திரியார் அவர்கள் தண்ணப்பழித்த தன் பந துக்களுக்கு தந்தாசிரியரிட தெளிவைக்காட்ட அவரால்செய்த குருவருட்பேறெனும் அனுபவானந்ததீபிகை இரண்டாந் திரு முறையின் நிதாஸ்துதிககுப் பொழிப்புகையும் தனது முக வுரையும் எழுதி 1907-வருஷத்தில அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி தன் பந்துக்களுக்குகொடுத்து சிறப்பித்தனர். வேறொரு சீடராகிய ஸ்ரீமத-பு. ஜயராமபிள்ளை யவர்களால் “தேசிக நாராயணர் திருவருட்டுதிப்பா, எனும்நூலை 1909ஆம் வெளியிட்டனர்.

1911ஆம் ஜனவரியி் 25உ ககுச் சரியான சாதாரணவருத் தையி் 12உ பாகிய உத்திராயண புண்ணியகாலத்தில் 60-வய துள்ள வேதாந்த வித்வசிசோனமணியாகியா ஸ்ரீஸ்த்ரீ ல-நாராயண தேசிகசுவர்கள் சிந்தையும்வாக்கும்செல்லா நிலைமைத்தாகியவிதேக முத்தி யடைந்நனர். குற்றமுளதேல் உலகம்பொறுக்க.

ஸ்ரீமத. ல - நாராயணதேசிகரிட உபதேசசந்தம்.

ஏதாய் விளங்குவது மென்னினைவே யென்னினைவு

மேதால் விளங்குமெனி நென்னுலே—யீதாலே

யென்னையன்றி யிலலை யிகபரங்க நெந்நாளு

மென்னையான் பெற்றிருப்ப நென்.

பு-ஜயராமப்பிள்ளை.

ஷெ. பீரர் பிரதமமாணக்கன் (அத்தலைப்பிராக்.)

மு க வு . நை ர

அகண்ட பரிபூரண சர்ச்சிதாந்த விநாயகாத் கலாதீத ஆன்ம சீவபரமெனனும் பிர்ஹமமனறி, அதற்கு வேறாக ஜகஜ்ஜபரம தோன்றியதும், தோன்றுகிறதும், தோன்றவதும் வாஸ்தவபர பரிபலே கனத்தின்னமாயுணர்ததும் போதாதி பதினாங்குகலை களை ந்தத்தேகராய லெததுக்கீட்டு, இயமகிருஷ்டி, யுகபக்சிரு டயி, அஜாவாதகிருஷ்டி எனும் இமமுனறில் அஜாவாத கிருட் டியே யுண்மையென்று உணராத மடமைத்திப்பால ஜகஜ்ஜபரம வாஸ்தவமென்னும் பிராந்தாகுதப் பிராந்தியகல வறிவுறுத்தி மாறு பரமேசுவரனே குருமுந்நதமாய்த திருவுருகொண்டு வந்த முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல்களையும், இராமாயண பாரதாதி இதிகாசங்களையும், யுக்தியனுபவத்திற்கு ஒவ்வொன்று இயற்றி யருளிநுரென்பது பிரசித்தமாம். இவற்றுறுகூறாம காம காண்டம், பகதிகாண்டம், ஞானகாண்டங்களைக் கற்றுணர்ந்த மஹானகரில் சீலர் சரியையாதி நான்குபரம்பரா சாதனைகலை பாரதித்தியடைவது வாமதேவ மார்ச்சகமென்றும், ஸௌகிலர் நித தியா நித்தியாதி நான்குசாதனைக்களால் ஆனமானுபவமுற்று இததேசமுள்ள போதே பரமுத்தியடைவது காமமர்க்கமென றும் கூறுகிருக்கை.

மேற்கூறிய முதனூல் வழிநூல் சார்புநூல்களைச்செய்த அனுகூர்ப்புருஷர்களாகியமுனீசுவரா ரிஜிசுவரர்களின்சொருபேம மானிடவடிவாக அவதரித்த பிரஹ்ம ஸ்ரீ பொதினைமலைச்சிதகர் பொன்னடிக்காளாகிய ஞானாத நாதமுனிசுருவின் சிஷ்யரான ஸ்ரீமத-ல நாராயணசாயி தேசிகரவர்கள் இருக்குமுதலிய பதி னான்கு வீத்தனதகளையும் செவ்விதினராய்ந்து (ககமாரக்கம சுலப மெனத்தேநது) ஆனமானுபவமுற்று, தம் அனுபவத்திறேநா நத தத்துவசாஸங்களைத்திரட்டி அனுபவநாததீபிகை முகநறி ருமுறையெனறும், ஷே இரண்டாநதிருமுறை குருவருட்பேறு எனறும், ஷே மூன்றாநதிருமுறை பராதபரவிளக்கமென்றும் மூன்று திருமுறைகளாககிச சுருதியுகதி யனுபவங்க்கு, ஒவ்வொன்று இயற்றி அச்சிட்டருளிநூ.

அப்போன்று திருமுறைகளை வாகீப்போர்பவர் சரதோஷ சித்தராய்ப் யுகஜ்ஜவதோயி பேர்ப்படி மூன்று திருமுறைகளில் முந்நிறிருமுறைக்குப் பதவுரை தெரிநதுகொள்வது சஷ்டாங்கிய ருக்கிறதென்று மேற்படி நூலாசிரியர் காலத்திலேயே குறை கூறி வந்தார்கள் அப்போதுதான் அந்நூலுக்கு உரைசெய்வதாய் அந்நூலாசிரியரைக் கேட்டேன் அப்படியே உரைசெய்யும்படி உத்திரவு செய்தார். அவ்வாறு அவரிருக்குயபோதே உரை

யற்றி அவரிடம் தந்தனன் அவர் பாபைவாரிட்டு அச்சுப்பதிப
பிக்குமாறு உத்தரவுசெய்துவிட்டு விடுத்தபடி யடைந்தனா.
பிறகு அவரதுபதினிபா நூதி சுப்பாபாபா வாகவிட்டு உத
தரவுபெற்றுக்கொண்டு அச்சுப்பதிப்பித்தேன். குற்றமுண்டிதல
உலகம் பொறுத்த

பு ஐயராம்பப்பள்ளி.

அதவைதபரிசம்.

நூலாசிரியர்க்களிந்த

சா த் து க வி க ள்

—

ஸ்ரீ பாதபகார பரிய பாங்கினைய வமசய

வரதவிஷய வசாய குலின

ஸ்ரீ பாதப விராஜாநாதபகார

கடிகா சத பிருதாபகித

நடாதுரு

கோவிந்த சாய விரசித

ஸதுதிகாரிகேயம

ஸ்ரீமந் நாராயண கவிரசிதம்

தரையகத பொதய ஸாகபேதம்

கரந்தம் விசிதர பதயம

வாதஸயோ கோவிந்த கோவிதஸ தெளதி

இராமாந்த யோகிகளென்னுஞ் சிறப்புப்பெயா வாய்ந்த

மஹாவிதவாண

சாருசிபுரம் - இராமசாமி நாயுடு அவர்கள்

இயற்றியன.

மும்மையதென் நுணர்வுநும பல்லாயி ரககினையின் மொழிய விறும்
செமமைபுற மறைமுடிவைக கரதலா மலகமெனத் தெரிந்திந நாளில்
இம்மையோகி கதுபவா நத்தி பிகையென னூ லொன்றை
அம்மையோ ரிறும்பூது கொளவளித்த விவன்கோததி யறைதற்பாற்றே.

அனனவனயா ரெளரிவலக வாழ்வனைத்தும் பெயத்தேரா வறிதமேலன்
நனையதென மொழிககடனைத் தன்னறிவாம புனைத்துணையா கல்கக

சுன்னற், உன்னுபகழ் நாதமுனி யோகியந்தம் மிணையடிக்கே யுரிமை பூண்டு
தன்னுதலத் தொருநாரா யணசாமிப் பெயர்விளங்குந் துயின் மாதோ.

அத்வைத ஸமாஜ வித்வத்ஜன சேகரர்
ஸ்ரீமான் , மணிமங்கலம் அத்வைதாவதாநம்
திருவேங்கட முதலியாரவர்கள் இயற்றிய
அ க வ ல்.

பாமுதன் னான்றும் பண்பென, சிறீஇயினன்
உன்னெனச சொருபத் துறநா. னுண்மை,
யறிவா நந்த மபரோகக் மான்மா,
சிறிதெனப பெரிதெனச் செபபுவ ருபாதி யான்
மறைமுடி யுபரிட மாண்பிது, வவ்வழி
சுறையறு மாட்சியிற் கசட்டக் கண்டோன்
மரையடி நாத முனிவழித் தொண்டன்
பெருமிதத் துலகம் பிரமை தீர
நலின்றனன் நாரா யணசாமி நாவலன்
கலின்பெறு மதுபவா நந்ததீ பிகையெனப்
பேதம தகலப் பெருந் லொன்றிதை
வேதமென்றுலகோ விரைந்துபோற் றிடுமினே,

திருத்துருத்தி இத்திரபீடக் கரபாத்திர சுவாமிகள்
ஆதினத்துக்குரிய ஈருர் கணக்கு
சச்சிதானந்த சுவாமிகளவர்கள் மாணாக்கர்
மா-நா-ஸ்ரீ பு. ஆறுமுக. முதலியாரவர்கள்
இயற்றிய
வெண்பா,

அதுபவா நந்தமெனு மானதீபி கையென்
றதுபவமா நிற்க வரைந்தான்—ததுவறியா
நாரா யணசாமி நாமமுடை யான்றனது
தீராத வினபதிற் றேர்ந்து

முத்தமிழ்க்கவியாச சிவானந்த யோகிகளென்னுந்
தஞ்சை - சண்முகம் பிள்ளை இ

நிலைமண்டில நேரிசை யாசிரியப்பா,
சுருட்பே சொளியா லண்டாண்ட யிண்டம்
பொருட்பே துற்றுப் பொலிந்து விரிந்த

வராய் லாங்காங்க ருந்தவம் புரிந்த
 மநாதிசு ணிலைக்க மாமருந் தறிந்தோன்
 மானத தத்வசம் பிரிதினி நூல்வளந்
 தரணவை யுணர்ந்த தத்துவப் புலவன்
 ஈகையு மின்சொலு மிசையு நிதீஇனன்
 சாகையாம் வேதத தத்துவ முணாநதவன்
 அறிஞா பலாகே ரவைபா லீருநதனோ
 பொறிபுலன் கதுவாப புலமைசாலறிஞன்
 போதத் தெளிவு பொங்கிமேலேற
 நாதப் பொலிவில நண்ணுமாநத
 நாத முனிமா தவனிரு நாயகப்
 பாதப் போதணி பண்ணவன்பாக்கியன்
 உலகு பகார முண்மை ஞானியாக
 கிலகியல் விவகர மீதென விளமபும்
 உரைப்பொரு ளுணர்ந்த வொருவ னெறியன்
 தரைமுத லுலகந் தழைக்க வந்தவன்
 காந்தவ கவாதருணை கரும்பொ னென்ன
 சாந்தத்தெவரையந தன்வயப் படுத்தி
 வேதாந்த நியாயம் விளங்கத் தெளளிய
 போதாந்த நிலையப் புகட்டுமொருவன்
 பஞ்ச பூதியப் பகுதியா முலகென
 றஞ்சா நிலையி லமாநத நெறியன்
 சத்து வானதவக டனித்தனி யேறி
 வத்து நிலைதெரி மறையவன் மானவன்
 சித்தா முனிவா தோந்த நூலறி
 வித்தக னுயுள வேதமு ணாநதவன்
 மாளு ராயணச சாமி மாதவன்
 மேனா பாகிற் மேருமமு தெனும்
 கிரப்பொருள் வேதந் தோதரு பொருளை
 உரப்பொரு ணெல்லியங் களியெனக் காட்டும்
 அழகிய வனுபவா நந்த தீபிகை
 பழகிய வனுபவத தோபண் பெறவே
 இழைத தளித்தன னெம்மனோ சாற்றித்
 தழைக்க வுலகந் தானமகிழ்ந் திடவே.

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் மரபினரும்
 மேழ்ச்சாதன முதலிய தூல்களினு சிரியரு மாகிய
 காஞ்சிபுரம்-சிச்சல-இராமானந்த சுவாழிகளவாகள்
 இயற்றிய

அறுசேக்கழி நெடிஸடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீரிலகும் பொதிகைமலைச சித்தர்தம் மரபுதித்து திகழும் மோனப்
 பேரிலகுந் தெருளஞாந நதருரு நாதமுனிப் பெமமாண ரூடக
 னேரிலகு மகத்திருத்தித் திவிதமறு பெருவாழ்வை யெளிகி ழூற்ற
 நீரிலகு மத்துவித கோளரியென் றறிஞர்புகழ் நிலவப் பெறறேன்.

பொன்னிடத்தே பணிகளெல்லா முதித்தொடுங்கு முறைபோல பூத மாதிரி
யென்னிடத்தே யுதித்தொடுங்கு மெனக்கயலொன்றின்மென்பாணிணையிற்
சோதி, தன்னிடத்தேயமர்ந்ததுவார்தாமுணர்ந்தோ நெவ்வியிருந்தனபோ
லீடு, மன்னிடவே யுறவுவக்கத் தேடியிலுக்காகமென வழங்கும் வள்ளல்,
அருள்விளங்கு மறைபமுதை யுபரிடதக் குடரிதப்பி யானறோர் வைக்கத்
தெருள்விளங்கு ஞானவனன் மூட்டிநவ நீதமதைத் திரட்டிக காய்ச்சிப்
பொருள்விளங்க நிலைகொளுந் றீபிகையொன்று கந்தளித்தான் புலியின்
மார்தர், மருள்விளங்கு மனமகன்று தனையுணர்ந்த தீதசகம மருவத்தானே
தானுந் தனக்குகிகா தனையன்றித் துவிதயிலைத் தன்னினக் காண
தேனாறு பாயுமருட் டேசிகன்ற ளை ஁த்துயாத தெளிவீ ரென்றிப்
பாறாறு மறுபவா நந்ததி பிகையின்முதற் பாகஞ் சொல்லுந்
கோனாகி யொளிரகாரா யணசாயி நாயகன்சீர் குறிககற் பாறறே,

இஃது

சென்னைமாநகரம் ஹிந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-ா-ந-ஸ்ரீ, கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள் இயற்றிய

அறுசோக்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வாவிலார் வண்டென்ன வாங்காது விடயத்து மன்னி யோடித்
தாவிலரு மகமதற்றித தானேதா னாய்கின்ற சதுரப் பாட்டி
தேவியம்போ லொளிரகாரா யணசாயி யுரைகலந்த வுணர்வு தாலென்
னெவ்விதது நேராதஞ் சடிபமத ாவொழிகு மியல்பு மிக்கான.

பத்தாதமக் கருள்புரியும் பான்மையினுன் பண்டைமறைப பயன்கடோன்ற
நித்தநியி டாகந்த நிலைநிற்கு நெறியெளிதாய் நிலவச் சொற்க
னொத்துவ வனுபவா நந்ததி பிகையளிததா னுலகம் போற்றி
வித்தமதின வேறுபடு பொயயவிச்சை யிருடொலைய வியப்ப மாதோ.

பிரமபீடம் ஸம்பத்திரி அச்சுததாஸ் சுவாமிகள் மாணுக்கர்

எலப்பாககம்

இராமசுந்திர குருஸாமி தாசரவர்களியற்றிய

அறுசோக்கழி நெடிலடி விருத்தம்.

சேராய நான்மறையுந் தெரிவறிய பரமபொருளாத் திகழ்வான் வேண்டிப்
பேராய நாதமுனிப் பெம்மான்றன நிருவருளைப் பெருமா யோகி
பூராய நல்லனுப் வாந்த தீபிகையாய் பொருவின் மெய்ந்தா
னாராய னாகருவயப் பெருந்தவத்தோ னுலகுபவப் நவின்ருன மன்றோ,

திருமயிலை வித்வான், சண்முகம்பிள்ளை யவர்கள் மாணுக்கா

கா. நமசிவாய முதலியார் அவர்கள் பாடியது

கலித்துரை.

முப்பாலி னும்மறி தற்கரி தாக மொழியவரும்

அப்பாலி யப்பாலி லுனனா ரனைவரு மாநகரிடவே

ஒப்பு லதுபவா நந்தந் றீபிகை யோர்ந்தளித்தான்

தப்பாப புகழ்பெறு நாரணச் சாமி தயாநிதியே,

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, புரணை அஷ்டாவதானம்
 மஹாவீதவன சபாபதி முதலியாரவாகன் மாணுகர் திருமயிலை
 ம-ந-ந-ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளை யவர்களப்பாடிய
 அறுசீர்க்கழி நெடிலடி விருத்தம்,
 சீர்பூத்த வருமறையின் செம்பயனை காதமுனித தேசி கேசன்
 கார்பூத்த கரத்தினுணர்த் திடநாரா யணசாமி கவாந்தெம போல்வார்.
 பார்பூத்த பவததுழலா தலுபவா நத்தி பிகையாம பண்பார்
 போபூத்த னுலெனச செய் துதவினனம் றவன்கருணை பேசற் பாற்றோ.

விதவான் தசாவதானம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பேறை
 ஜகநாதபிள்ளை யவர்களியற்றிய
 அறுசீர்க்கழி நெடிலடி விருத்தம்,
 அருநாத முனிக்களிப்பாக் கதனுடு மறைமுடிவு மணியாப்போடு
 பொருநாத முனின்சொல்லும் விரவனுப வாந்தம பொருணூற்சொற்றும்
 வருநாத முனியடிக ளடிபரசி யெவ்வுநூர் வயிற்பா வனமை
 தருநாத முனிலை கைம்மா றருணராயணசாமி தகைய நீயே.

பிரமபீடம் ஸம்பத்திரி
 அச்சுததாஸ ஸ்வாமிகளவாகளியற்றிய
 எண்கோகழி நெடிலடி விருத்தம்,
 வேதமுடி வாயவீழுப பொருளாஞ் சோதி
 விளங்குநில யுளகுகுளிர விமலாக கோது
 காதமுனி யருட்குரவ னுபய பாத
 நாடினதை தவம்புரிய நலத்தின் மிககா
 னீதமுட னுலகமுயப பரிவாற சொற்றா
 னிகழனுப வாந்த தீபி கைப்போ
 போதமுற மருமபனுவ னிகரற ரோகமும்
 புகழ்நாரா யணசாமிப புனிதன மாநோ.

த த் து வ வி வே னி
 ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பு. முனிசாமிநாயகா அவர்கள் இயற்றிய
 சிறப்புப்படியிரம்

ஜகியப்பா.
 உலகுயிா புரக்கு மொருதனி முதலே
 யலகிலாப பரம்பொரு ளாகுவ தெனவே
 நிலவிய ஞான நிதியுடை யொருவன
 தலைமைசே ரிராய வேலூர் சனிலே
 பலரு தன்னென்ப பாவலா மறக்க
 விலகிய விலகரு மையநா யகனெனும்

பெயர்புனைந் தில்லறம் பேணுறு வேரன்வயின்
 துயரிரு ளிரிந்தே தூய்மை மல்க
 நயனுடை நாரண சாமிநா யகனெனும்
 பெயருடைப பெரியோன் பூமியி லுதித்தே
 ஆதவ னெனவே யவனியோர துதிக்கும்
 நாதமு ளீஸ்வர னல்லருள் புனைநது
 கலைபல வாயநது கலைவலோர²துதிக்க
 கிலைபெறு நீணில நீடு வாழ்ச்சத்த
 தலைமையா மதுபவா நந்ததி பிகையென
 உயாவொப பிலலா வுத்தம தூலிதை
 அயாவற யாவரு மனுபவித் தின்பம்
 அடைவுறும் பொருட்டே யமைத்தனன் திஞ்சொல்
 கடைதொடை யாதிய நயம்பெறத்தானே.

உரையாசிரியருக்களித்த

சா த் து க வி க ள்

சென்னைக் கிரிஸ்டியன்காலேஜ் மாஜி தமிழ்ப்பண்டிதர்

உரையாசிரியா சைவப்பிரசாரகா

ம.ா-ா-ஸ்ரீ நக்காடு-இரத்தினவேலு முதலியாரவர்களியற்றிய
 அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அரும ஹைத்துணி நான்குமா வாககிய மவனியிற நெளிந்தோத
 வரும் வாக்குணாத துறமொரு தொனமைசோ மரபென வயவகுற்ற
 பொருமில் சீரசகீ யானந்த யோகியாம் பெரதியமா மலைசரித்தர்
 தரும லாபபதந துதிசெயநா ராண சாமியாவ குரவனறான்.

கூற தூறபொருள் கவினுறத் தன்புடை கற்பலா தமக்கெல்லாம்
 உற்ற தகதைதாய னமந்தருக கமைத்திடு முயாநிதி தமையான
 மூற்ற வேயமை தூலென வன்னவன் முடித்திடு பலவற்றுள்
 பெற்ற சீர்து பவாநத தீபிவைப பேசொடு மொன்றுண்டால்.

அன்ன தூலினை யன்னவன் தண்ணடி யடைந்தமா ணவர்தம்மில்
 முன்ன தூலபயினை மாணவா தலைவனாய முகிந்தவத துவித்தகழ்
 சொன்ன லமபெற வுள்ளினா செவியுறத் துளிரத்திட்ட பிரசங்க
 மென்ன வேதிய லாஜிகல ஹைஸக லினிலியற் திடுவோனாய்.

குரி யன்றிசை மாறினுந் தொகைவிடாத் தொண்மா புதித்தோனாய்
 ஆரி யன்புடை யன்புசான் நவனபணி யதுதின்ன புரிவோனாய்
 வேரி யுத்தொடை புனைஐய ராமவேள் விளவகுறு புலவோனாய்
 கூரி யவகுளத் தறிஞ்ஞே ருரைவரை குறிப்பினினை நவகுளி.

உருட பலபொரு டேக்கெடுத்தாவென வுரவனை செவியுட்டக்
 கண்ட செம்பொருள் கண்டெனக் கண்டவர் கண்மனஞ் செவிமாந்த
 விண் டலையுரை விசேடமு முகாரண விளக்கமும் துளககுறதே.
 கொண்ட தனவய முதலிய விராக்கியோருயிறறியே நன்னமாதோ.

செ. முதலியாரவர்கள் ஜேஷ்டருமார் வித்தவான்
 பூமான் ஈகை-சபாபதிமுதலியாரவர்களியற்றிய
 அறுசொக்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

நாராய ணஸ்வாமி தேசிகனாரன் பண்டைநா ணவில லுற்ற
 பூராய மாணவது பவானந்த தீபிகைக்குப் புகழி னேடு
 சீரான கச்சிளுக கிரியனென வுரைபகாநதான சிறந்த வன்பா
 லேரான மாய்ககல்வி கற்றஜய ராமனெனு மியல்வ லோனே.

சென்னை கோ-முனிசாமி. 9ள்ளைபவர்கள் கூறிய

பன்னிருசா விருத்தம்.

ஒளியோசை சுழைபூறு நாற்றவகை யுணர்ந்ததன லுலகு மேனை
 யுயரமுந் தன்னினையே யந்நிலைவுந் தன்னிலெனு முயாவா லெனத்
 களிஞ்வி ரிவையடக்க மெனத்தெளிந்த தன்மையினற கழறு மூனறுக
 கண்டிவந்த நநிபமாய்ப் படிநன்று விபரித் தயவ ராகுக
 களிறழித்த வபேதநில யேருவ னெளியேனறன கசடு நீத்த
 சுணயகுந் நாராய ணஸ்வாமி பெரியோன முன கருணை நாடி
 யளிந்நிறைத் ஸவாதுபவக துதித்தவற்றை யுலகுய்ய வடுகிக் மேலா
 மதுபவா நத்தி பிகையெனனு நாமமுட னளித்த வாதி

திருமுறையி னுட்கருத்தை யெளிதுணர்நில லாதவிடர் தீர்த்து சொந்த
 தெவிட்டாத வினபநில யமாவதரி தெனவுமிதாற செல்வ வாசா
 னெருநாம மறையுமென வையுறறு நிலைகாட்டவோந்து மன்பா
 லுள்ளதனை யுள்ளபடி யவன்மாட்டு கேட்டவன முயாத்த நூலி
 னருமபதவக ளுரைத்தா னென்னரிய நட்பேற்றா னவனி போற்ற,
 வவதரித்த தேள்கனறன முதறசீடன மககவெலா மைக்ய மூற்ற
 கருப்பினியை நீக்கிவிடான் பேதமொழி வீட்டுவதிற் கண்ககன றகக
 கலவிதிறை பு. ஜயராம் பிள்ளைதபை குருபக்தி கணித்தற பாற்றே.

சென்னைப் "பூலோகவியாஸன்" உபபத்திராதிபரும்

சோடச அவதானம்

பூலகீ பூஞ்சோலை-முத்துவீர நாவலரவர்கள் மாணக்கருமாகிய

பி. வேதமாணிக்க ரவர்கள்கூறிய கலித்தாறு.

அவாவறுத் தாட்குரு நாராய ணச்சாமி யாரத்தவற
 பவானந்த தீபிகை முன்முறைக கானப பயனறநுநன்
 னவானந்த சீருரை செய்தனித தேபுகழ் நாம னனுவ
 தவானந்த முற்ற ஜயராம னென்னுத் தபாதிபே.

சென்னைப் "பூலோகவியாஸன்" பத்திராதிபரும்

ல - நாராயணதேசிகர் முன்னவருமாகிய சோடசவதானம்

பூஞ்சோலை - முத்துவீர நாவலரவர்க்கு இப்பற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஐகமங்க னெல்லா மாய்த்தறியா மெய்நுஞ்ஞானம்

போகமதை நெஞ்சப் புலனவழியே யுண்ணி

கீங்காத வானந்த நிட்டையுற்று நல்லிரக்கப்
 பாககா லடியவாதம பாசத தலையறுப்பான்
 மன்னும் பொதிகை மலையேவுஞ் சித்தரிரு
 பொன்னடிககா ளாகிப புகழ்நாடு நாத்தமுனி
 செய்யவருண் மாணவகன் செந்நீனிலுந்துத யாலஜிகல்
 னைறஸ்கு விறபலநா ளன்பாநடு நாயகமாய
 சாற்றறமுத வைதபர கங்க மழைபொழிந்து
 மாறறரிய மீப்புகழை மாந்லததே யாறவனகொ
 லாறாத துயர வருங்கடலை நீந்தியின்பப
 பேறாக் கரைசோககும் பெற்றியுடை வங்கமன்னான்
 சீராரு மென்றனருந் தேசிகனகொ லிந்திரனவாழ்
 பாராரும் போறறுமுயர் பண்பினன்கொல் வேதாந்த
 வித்துவசி ரோமணியான் வித்தகநா ராயணசா
 மித்தகைபே ருற்ற விழுப்புலவன் முற்றுமனபாற்
 செய்யனுப வானந்த தீபிக்கமு றைமுன்று
 ளாய்யமுதற் தீபிக்கககிங் கோருரைவி ளககமுட
 னின்சுவையான மறறே ரொளிதினுணர் தநநூற்சண்
 மன்சுவையா வுந்தெளிந்து மாண்பெயத வேவருத்தான்
 ஆன்னவளு ரெனனிலந்நூ லாகிரியாக கணபாகத்
 துன்னு முதற்சீடன் தூய புலிப்பாககம்
 விஞ்சைபெறுங் கீரத்தி ஸியாககிரபா தககோத்ர
 செஞ்செளரப ஜாமணு சீகருணீ ககருலத்தான்
 பண்பா சிவன்வாயல் பசசையப்பக கோனறந்த
 நண்பா ஐயராம நாமத்தான் வேதாந்த
 சாரததை யூட்டுந் தகையுள்ள னாததுமவி
 சாரததான் மேனிலையைச சாதிப்பா னிச்சிறந்தோன்
 மெய்யுரையை நோக்கும் விருப்பினர்முன் வீணவாதப்
 பொய்யுரைக ளென்னும் புகல.

நூலாகிரியர் ஆவையடக்கம்.

முன்பி னிலையாத மூடமதி கொண்டழியாத்
 தன்மையன் றனமைமுற்றச் சாறறுவரா—ரென்சொற்
 பிழையாய வெண்ணிற பெரியோரிந் நூலிற்
 கழிவ வெவை நிற்பவெவை காண.

உரையாகிரியர் ஆவையடக்கம்.

ஆனுபவா நந்தமுற வார்தீபி கையை
 யனுபவ ரேனெனவா ராயநதே—தனுவறியா
 நாரா உணசாமி நாமத்தார தன்னடுமை
 நேரா யுணைபுகல நோந்து.

கணபதி துணை.

அனுபவாநந்த தீபிகை. முதற்றிருமுறை.

பு. எ. மு. உ. உரை.

அடைக்கலப் பத்து.

உலகொடுமி பரமசி யொளிநொரு பொருளை
யுலமைகடநது தபபலுந கபபலம் பொருளைக்
கலகமிநிங் கபபதிபடைநாவினிடபட்டு
கலகநமுல முயிர்ப்பறவை கலகனையும் பொருளைப்
பலகலையின் முடிவினமுடி வாயிலகு பொருளை
பாவாபாபவங்கடநதோ பங்கலுறை பொருளை
யலகநமுலநதநிறை வெவடிவாந பொருளை
யருளுருவை மருகமே யடைகவடைக் கலகமே.

(இதன்பொருள்) உலகொடு-உலகத்துடன், உயிர்-உயிரும், பரமசி-பரமசி, ஒளிரும்-விளங்குகின்ற, ஒருபொருளை-அத்விதீயவஸ்துவை, உலமைகடநது-ஒப்பற்று, அபபாலுக்கப்பாலாம்-முடிவின்முடிவாம், பொருளை-வஸ்துவை, கலகமிநிம்-கலகம்விளைகும், காமசி-காமமுதலாகிய, பகைஞர்-(அது)பகைவரது, வலை-வலையில், பட்டு-அகப்பட்டு, கலகம்உதும்-கலகமுற்ற, உயிர்-உயிரென்னும், பறவை-பட்சியினது, கலகனையும்-ஆயாசத்தை நீக்கும், பொருளை-வஸ்துவை, பலகலையின்-ஸகல சாஸ்திரங்களின், முடிவின்முடிவாய்-வாகியாத்தத்தின் லக்ஷியாத்தமாய், இலகு பொருளை-பிரகாரிக்கும்வஸ்துவை, பாவஅபாவம்-உண்மை இன்மைகளை, கடந்தோபங்களில்-கடந்தவாக்களித்ததில், உறைபொருளை-வசிகரும் வஸ்துவை, அலகுஅதும்-எல்லையிலலாத, ஆநந்தநிறைவே-பூரணஇன்பமே, வடிவாம்-சொருபமாகவுடைய, பொருளை-வஸ்துவை, அருளுருவை-கிருபாசொருபத்தை, மருகமே-(காமரூபங்களால்)மயங்குகின்ற வெண்மனமே, அடைக்கலம் - சரணாகதியை, அடைக - அடைவாயாக (ஏ-நற்றசை) என்னவாறு)

அருவாகி யுருவாகி யுருவுருவு மாகி
 யன்றுகிச சாககியா மறிவாகும பொருளைச்
 குருவாக வந்தடிமை கொண்டெளிமை நீங்கக
 குணங்குறிந் ளறுதன்னைக் கோடன்முறை காட்டித்
 தெருளாககு மொருபொருளை யன்பரக முறாத
 தித்திக்கு மழிவினாத் தெள்ளமுத்தாம் பொருளை
 யரிபாகி யானாகி யயனாகும பொருளை
 யருளுருவை மருளாகமே யடைகவடைக் கலமே

(இ-ள்) மருளகமே (அழிபொருளாசையால்) மயங்குமென்மனமே
 அருவாகி-ரூபமற்ற வஸ்துகளாகியும், உருவாகி-ரூபமாகி குணங்களுடைய
 வஸ்துகளாகியும், அருவு உருவுமாகி-பிராதிபாகிகப பொருள்களாகியும்,
 அன்றாகி-இம்மூன்று மல்லாததாகியும், சாக்கியாம்-சாட்சியாகிய, அறிவா
 கும்பொருளை-ஞானமேவடிவாகிய வஸ்துவை, குருவாகவந்து-குருவடிவ
 கததோற்றி, அடிமைகொண்டு-(பக்குவியை) யடிமையாகி, எளிமைநீங்க-அ
 றியாமைதீர, 'குணங்குறிகள்-எவ்விதகுணமும் எவ்விதகுறிகளும், அறு
 தன்னை-அற்றதனை, கோடன் முறை-கொள்ளும் முறையை, காட்டி-செரி
 வித்து, தெருளாக்கும்-தெளிவாக்கும், ஒருபொருளை-ஒப்பற்றவஸ்துவை,
 அன்பர் அகம்-அனபாமனதில், ஊற-பெருகக்கெடுத்து, தித்திக்கும்-உரு
 சைதரும், அழிவினா-நாசமிலாத, தெள்ளமுத்தாம்-தெளிவாகிய அமுது
 போன்ற, பொருளை-வஸ்துவை, அரிபாகி-(இரட்சிக்கும்) வித்தணுவாகியும்,
 அரனாகி-அழிகும் (உருத்திரனாகியும்) அயனாகும்-(சிருட்டிக்ரும) பிரமணம்
 ஆகும், பொருளை-வஸ்துவை, அருளுருவை-அன்பேயுருவாகியவஸ்துவை,
 அடைக்கலம்-சரணாகதி, அடைக-அடைவாயாக. (எ-சற்றசை) (எ-று) 2.

என்றுமொரு படித்தாகித் தனனையனறி வேறென்
 றிலாதிருககச் சோதனையி லெஞ்சிநிற்கும பொருளைப்
 'பொன்னையன்றிப் பூடணங்கட் குருவொடுபே ரல்லாற்
 பொருளிலா வாறேபேரற் புனிதமயப் பொருளை
 யென்னையன்றி வேறாகா திலகடுமெய்ப பொருளை
 பிரவுபக லறநின்றார்க் கின்பவயப பொருளை
 யன்னையொடு தமாதார மாகவலா பொருளை
 யருளுருவை மருளாகமே யடைகவடைக் கலமே.

(இ-ள்) மருளகமே(மண்பெணை பொன்னாசையால்) மயங்கும் மனதே,
 பொன்னையன்றி-சொன்னத்தை யல்லாமல், பூடணங்கட்டு-பணிதிகளுக்கு
 உருவு ஒடு-உருவத்துடன், பேரல்லால்-போடாத்திர பேதமேயல்லாமல்.

பொருள்-(முதற்காரணப்) பொருள், இலாவாறுபோல்-வேறாயின்றவது போல, சோதனையில்-ஆராய்ச்சியில், தன்னையன்றி-தன்னையல்லாது, வேறு ஒன்றும்-வேறுகஞ்சாதும், இலாதிருக்க-இனமையாக, என்றும்-மூக்காலத்தினும், ஓர்படித்துஆகி-திரியாத சத்தாமாததிரமாகி, எஞ்சிநிற்கும்-ஸேடித்துநிற்கும், பொருளை-வஸ்துவை, புனிதமயம்-பரிசுத்தமயமாகும் பொருளை-வஸ்துவை, என்னையன்றி-யானெனும் பதப்பொருளையன்றி வேறு ஆகாது-அன்னியமாகாமல், இலகிமில்-விளங்குணை, மெய்ப்பொருளை-ஆஸ்தியாமப்பொருளை, இரவுபகல்-எகலகேவலங்கள், அறநின்றாகரு-கீங்கிநின்றவாகருக்கு, இன்பவயம்-இன்பத்தை வசமாகும், பொருளை-வஸ்துவை, அன்னையோடு-தாயுடன், தமாதாரம்-ஆக-தமமவர்களும் பாரமுமாக, அலா-விக்சிக்கும், பொருளை-வஸ்துவை, அருளுருவை - அனபுருவமாகிய வஸ்துவை, அடைக்கலம்-சரணாகதி, அடைக-அடைவாயாக. (ஏ-சுற்றசை) (எ-று)

3

கண்ணாகி கண்டனக்குக் கண்ணாகி காண்பான்
காட்சியாக் காண்பொருளு மாகியவொண் பொருளை
மண்ணாகி பூதபர வணுக்களையாண் பெண்ணாய்
மனிதரோடு தேவாவிலக் காதியெனக் காட்டி
யுண்ணா னைந்தமா யையாடிய மீட்டரு [ருளை
மொப்பொருளாம விழுப்பொருளை புண்டிலையாம பொ
யண்ணவென் வசதேயென் தரற்றவரு பொருளை •
யருளுருவை மருங்கென யடைகவடைக கல்மே

(இ-ள்) மருள்கமே(தோற்றிமறை பொருளைச்சத்தென)மயங்கு மென்மனமே, அருளுருவை-கருபாசொருப மாகிய வஸ்துவை, கண்ணாகி-நனமாகியும், கணதனக்கு-பாராகுங் கண்களாகு, கண்ணாகி-அந்தக்கண்ணமாகியும், காண்பான்-அறிவானாகிய ஸ்ரீவணம், காட்சியாம்-அறிதலெனத் தொழிலோடு, காண்பொருளும்-அறியப்படும் பொருளும், ஆகியவொண் பொருளை-ஆகிய சுயம்பிரகாசத் தன்மையையுடைய வஸ்துவை, மண்ணாகி-பிரிதிவி முதலாகிய, பூத-பூதங்களாகும், பரவணுகலை-பரமானுக்கலை, ஆண்பெண்ணைய-ஆணாகவும் பெண்ணாகவும், மனிதரோடு-மனிதஜாதியோடு, தேவா-தேவாகூட்டமும், விலக்காதியென-மிருகமாதிரி எழு வகைகூட்டமுமாக, காட்டி-தோற்றுவித்து, உன்-மனதில், நாடவைத்த (உணமைப் பொருள்களென்று அவைகளை) கருதச்செய்யும், நாயையை-கின்னாசத்தியை. மாயமாகும்-இலாதென வொழிகும் ஒருபொருளாம்-அத்விதீயமாம், விழுப்பொருளை-அசண்டயிகளையாசமாம் விபுலவ, உன்டு இலையாம்-உண்டாயிருந்தும் இல்லையென்கிற வழக்குக்கிடந்தரும, பொருளை-வஸ்துவை, என்-என்னுடைய-ஆணை-உடன்பிறப்பே அரேகேன்-அரு

சி திண்டுவன்னை யாட்கொளும் பொருளே யென, அரற்ற-ஒருவனன் பு
கொண்டழைக்க, வரு-பிராநியடசமாகும். பொருள்-வஸ்துவை, அடைக்க
லம்-சரணாகதி, அடைக-அடைவாயாக. (தோற்றகை) (ந-2) 4

ஒன்றாகப் பாலமாகப் பெரியபுறம் அரிவார
பொய்யாக வெய்யாகப் பெய்தபுறப் பெய்துள்ள
நடை நடிதன்முதி நாபோயின நடிதூய்
நடினாக் நடிதெய்தி வித்தா
யவற்றை யாவனவென வுயர்ச்சி நூறு பாங்கு
யுத்தெய்வா துறா நடுவா பீர் வுறையி துதகார்த்
கவற்றை நடிதூய வித்தா துயர்வா
உறுதூறுவா பிதா நடுவா யவனா நடைவா நடைவா

(இ-எ) மருள்களே (இன்மை உண்மைப்பொருளாய்க் கொண்டு) மயங்கும் மனமே ஒன்றாகி-ஒரேபொருளாகியும், பலவாகி-பலபொருளாகக் காணப்பட்டு,ஒபபும்-சுமானமும், உயாவும்-உயாச்செய்யும்,ஒல்லா ஒளியாகி-இல்லாதசயம்பிரகாசமாகி வெளியாகி-சு,பிரகாசமாய்,உதரிய-பிறநதிக் துரைக்கலாகா, பொருளை-வஸ்துவை,நன்றும்-உண்மையாகியும் அது,அன்றாகி-நிமையாகியும், நாளையினரும்-முக்காலமாகியும், அவனும்-அவனவனவரவையது வெனும் படர்க்கைப்பொருளாகியும், நாகுதி கீழாகி-தன்மை முன்னிலைப்பொருளாகியும், நாத்தொடு-(அகார - உகார - மகார - வடிவாகிய)பிரணவமாகியும், வித்தாய-பிரணவத்திற கதிட்டானப்பொருளாகியும், அன்றாகி(ஆரோபமாகத் தோற்றவன கற்பனையாகையால் இவையாவும்) அல்லாததாகி, ஆம்-அதிஷ்டானமே யாய் வன், அல்-(அதிஷ்டானத்திலுமவேறுபொருளால், என்னு பொருளும் ஆகி-எனதுரைக்கும் வஸ்துவ ஆகிய பொருளை, அருமறைகள் - அருமையாகிய வேதவகம், ஆயத்தம்-விசாரித்ததும், உரை-வாய்வாதம், இயுககாமகு-விட்டு நீங்கா ஐனகா திகளுக்கது, அன்று ஆல் அமாதது முறடாலத திலகல்லாலடியிலிருந்து, அநீதமெனது-(குணாதாவாத தத்துவ திருத்தியா லல்லாமல் பூதாராததசொல்வாதத்திற்)கெட்டாததெனது அருள அவாகளுண்மைமையகட்ட வந்த-திருவருக்கொண்டெழுந்த குருவடிவாய-குருக்கோலமாய் அருளுருவை-கிருபையேவடிவாகுமவஸ்துவை,அடைக்கலம்-சாணகதி அடைக-அடைவாயாக (ஏ-அறநகை) எ-து

விண்ணுதிதெழுநாள் விண்ணும் பொருளை
பொருள்தவையோய்ந்திற கிலக்கியமாம பொருளைத்
தலாணுந் துச்சாதந்தை மலதயாகுடம் பொருளை
சுரநயப் படி வந்த டங்குபட்டி பொருளை

மென்னொரு மென்னொரு மென்னொரு மென்னொரு
 மென்னொரு மென்னொரு மென்னொரு மென்னொரு
 மென்னொரு மென்னொரு மென்னொரு மென்னொரு
 மென்னொரு மென்னொரு மென்னொரு மென்னொரு

(இ-ஈ) மருளகமே (உனது சொருப முணராது) மயங்கும் மனதே,
 விண்ணுதி-ஆகாய முதலாகிய பூதங்களும் அவற்றின் கலப்பாலாகிய பொன்
 திக சரீர சராசரப் பொருளாகும், தரு-செனது பின்னாசகதியால்கொடுக்க
 கின்ற, ஞானவிண்ணாகும்-சிதாகாசமாகும், பொருள்-வஸ்துவை வேதாந்த
 வாச்சியத்திற்கு-வேத முடிவாகிய மகா வாஸ்தவங்களுக்கு, இலக்கியமாக-
 லட்சியபாத்தமாகிய பொருள்-வஸ்துவை தண்ணீரும்-பிரியமாரத்த சாந்த
 தேவதையாகும் பொருள்-உபசாரத்த துவிரமற்ற மகிமை வடிவாகும் வஸ்து
 துவை, சராசரபடிவகளை-சராசர சித்திரங்களை தங்கு-தங்குதரகிட மாகிய
 படப்பொருள்-சித்திர வஸ்திரம் போன்ற வஸ்துவை, மயலால்-அஞ்ஞா
 னத்தினால், எண்ணாக வெண்ணி-பெரிபெரிக்கா பொருளென்று உன்னதத்
 தேற்றப்பொருள்களெய்யப்பொருளென வெண்ணி, உளருடைந்து அக
 கொந்து, இடைநாராதமை-விடநின்றுகிடைவரை, சேர-கலக்க, எளிதில்
 வரு-சுலபமாகச் சாந்தாதகரிக்கச் செய்ய, பொருள்-வஸ்துவை, அண்
 ணலாம் (பொருளேது-மாண்டாரசென்றடைவதாகப்பேராகுமாக்கடரம்)
 பெருமையுடைய வஸ்து வெதுவோ, இங்கதுவாகும் பொருள்-இருக்கி
 டத்திற்கு-அதுவாகிய வசுமபொருள், அருளுருவது-அத்தனை
 யகிருபை வடிவை, அடைக்கலம் - சாளுகறி, அடைக்க - அடைவா
 யாக. (ஏ-ஈற்றை) (ஈ-உ)

6.

மனனமெனது திறை பொதி சிறிவரை மயான
 மதாதுமய மாயையென மயமய மயமய
 ஜனனசா கரமவறவ மடவையா லாருந்
 சதோதாய பொருளாமன விருங்கல மயான
 வினனன பொருள விரு தா ததகம் வீழ்வா
 வெழுந்தாரிய வருவாமல மற மறதன் தெருளா
 யருகனா சுதனமல னுடபொருள் நீங்கா
 வருளுருவ மருளகமே மயங்குவன கலமே

(இ-ஈ) மருளகமே-மயக்கி லாழ்ந்த மனமே, மனைமெனும் (சங்கல்
 பம், வேட்கை-அனுசாததனமெனும் மூவகை)சிகந்தை என்கிற, திறை
 மோதி-அலைகளே வீசி, மூவாசை நீரால்-மண-பெண-பொன்னெனும்
 மூவாசை நீரினால், மதாதது-நிறைவுற்று, மாமாயையெனும் (உலக மிப்படி
 யுண்டாயதென நிச்சயிக்கக் கூடாது)பெரிய மயக்கமெனும், ஆதமுத-தது

[illegible]

[ஆதரவுச் செய்தி 10]

சுருஷனாக் கம்.

இதர பொருதி ஹைதெதாஸி பொருளை
 உயிதுவென வெவருரி னாததநி கிதாரு
 சுதபரி பூரண பரமஸி நாத
 சுடாமெழு கனசுத ஜோதிமெய் யடிபா
 நகநக மீதுத யஞ்செய் ஞான
 வசுநனை பொருதநை நைநாத சகுடொ
 பநவென பவய பனுபெரு வபிந்தா
 பகமரு ளாரிய பதபலா சநனை

(இ-ள்) இகம-இவ்வுலகத்திலும், ராமம-மறுமையிலும், எங்கும் - எவ்விடத்திலும், ரிதைத்து-வியாபித்து, ஒளிர்-பிரகாசிகும, பொருளே-வஸ்துவே, இதுமென-இத்தன்மையதென, எவரும-எதனமையினரும், இச்சைத்தற்கு-சொல்லுவதற்கு, அரிதாம்-அருமையாகும், சுகபரிபூரண-பரிபூரணந்த, முமலவிஞ்ச-முமலமற்ற, சுடாகெழு-சுடாவடிவாகும், கனசிதஜோதி-ஒன்றாகிய ஞானஜோதிவடிவானவரே!, மெய்யடியார்--உண்மையடியார், அகநகம்மிது-அந்தக்கரணமாகிய உதயகிரியீது, உதயஞ்செய்யும்-உதித்த தோற்றுவீக்கிற, ஞான-இந்திரியக் கிரணங்களுடைய, அருணனே-சூரியனே!, பொதிகைமலைக்கு அரசு-பொதிகைமலை யரசெனும் நாமமுடையதித்தின், அருள்-கிருபையினை, அறிந்த பகவனே எ

னவானே!, பவபயம்-பிறவிபயம். அது-ஃவதின, பெருவழி-பெரியவழியை
தோ-தோகது பகம்-உணமைஞானத்தை, அருள்-அடியேனுக்கருளிய,
ஆரிய-குருவே!, பதமலா-உணபாதங்கனாகிய தாமரை மலாக்களுக்கு,
சரண-அடைக்கலம் புகுகின்றேன், (சு-ரதறசை) (எ-று) 1,

முத்தியி னுருவே மூவா முதலே
முபபுர முசு சந முசிநு வகலச
சிததுரு வாகுத திகழ்தின கரணே
சின்மய சிவசங் கபச் பதியே
நித்த ரிராமய நிருமல நினைவா
நினைவக லாந்ரு பாதிந் நேதத
பத்துறு பொதிகை மலைக்கா சநுடர்
பகமரு வாரிய பதமலா சரணே

(இ-ள்) முத்தியினுருவே-முத்தியின் வடிவானவனே!, மூவா-கெடாத
முதலே-ஆதிகாரணமானவனே!, முபபுரம்-(தூல - குக்கும-காரணங்க
ளென்கிற) மூன்று தேகங்களுடம், முசசகம்-(சொக்க மத்திய பாதாளம்
என்கிற) மூன்று லோகத்தோற்றங்களுடம், முசுதிருள்-நிறைந்த அஞ்ஞான
விருளானது, அகல-ஃங்க. சிவசங்-சிவசான்சொருபியாகி, திகழ்தின
கரணே-பிரகாசிகும சூரியனை! சின்மய-ஞானமயமானவனே!, சிவ-ம
ங்கலமானவனே!, சுகர- (அடியார்க்கு) சுகத்தைக்கொடுப்பவனே!, சேபதி
யே-ஐலக்குமிமணானே!, நித்த-என்றுயிருப்பவனே!, ரிராமய-சோயற்ற
வனே!, நிருமல-மலமற்றவனே!, நினைவா-நினைப்பவா, நினைவு-மனதை
விடந், அகலா-ஃங்காத, நிருபாதிகனே (தேகோபாதி-அத்தியாசோபாதி-
அவிச்சிள்ளோபாதியெனும் மூவகை) யபாநியற்றவனே!, சதபத்துறு-
அழிவில்பொருளிடத்து அடைபொருந்திய, பொதிகைமலைக்கரசு-பொதி
கைமலைச்சிததரின், அருளதோ-கிருபையினலறிந்த, பகம்-உணமைஞான
த்தை, அருள்-எமக்குபதேசித்த, ஆரிய-சத்தகுருவே, பதமலா-உணபாதங்
களாகிய தாமரைமலாக்களுக்கு, சரண-அடைக்கலம்புகுகின்றேன், (ப-ரத்
றசை) (எ-று). 2.

ஆயிர நாரா வசனா வாரா
வதனநி யவந் தவந் சுதனே
மாயநி மெதப பதமணை யஞ்சும
பங்ஜ பதமா மாதமபயநி
மாயவ மாயச நனெருக குறற
மறுத்திடு பொதிகை மலைக்கா சநுடர்
தூயவ நெதுரி சிறுதுரி மஞ்சரி

சூழ்ச்சி யளிப்பவ துணைமலா சரணே

(இ-ள்) ஆயிரநாமா-அந்தத்திருநாமங்களுடையானே!, அசலா-சலனமற்றவனே!, அமலா-நீரமலமானவனே!, அதவிதீய-இணையற்றவனே!, அககா-பாவமற்றவனே!, அசுசுதனே-நாசமில்லாதவனே!, பாயிரம - உனது பிரதாபத்தை, ஓத-(முடிவுபெறச்) சொல்வதற்கு, பழமறை-பழமையாகிய வேதங்களும், அஞ்சும-பின்னிடையத்தக்க, பங்ஜபத-தாமரைமலாபோன்ற பாதங்கலையுடையானே!, பரமாதம - உயாவாகிய ஆதமசொருபனே!, பயந்தீர - (பிறவி) அசுசுதவிாக்கும், பாயவ-மாயையில் வல்லவனே!, மாசேனனே-பெருமைமிகக் கூடுவானனே!, முகருடம் - (காமம்-வெருளி-மயக்கமென்னு) முகருடமயக்கமும், அறுததீய-கீகிய, பொதிகைமலைக்காச-பொதிகைமலைச் சித்தரெனப்பவரது, அருளுதோ-அருளாலதோர்ச்சியடைந்த, தாயவனே-பரிசுத்தமானவனே!, துரிசறு - (வலவகைக்) குற்றமுமீர்க்கும், துரியஞ்சோ-துரியத்தைச்சேரும், சூழ்ச்சி-உபாயத்தை, அளிப்பவ-கொடுப்பவனே!, துணைமலா-உனது இரண்டு பாதங்களுக்கும், சரண் - நமஸ்கரிக்கின்றன. (எ-றற்றசை) (எ-அ).

3.

அண்டரு மமரரு மீறிதற கரியா

யழுதழு தலமரு மடியர்க் கெனியாய்

தொண்டரை யுண்டவா கண்டன மெனஞச

சொல்வகை யறமமை வாகருயிர சொரக

கண்டன வெவையுந் தன்னுரு வாகக்க

காலமி றந்தொனிர கோலம தருஞ்ஞம்

பண்டைய னேபழ மறைப்பொருண் முடிவாம்

பகமரு வாரிய பதமலா சரணே.

(இ-ள்) அண்டரும் - (உனை) நிந்திப்போரும், அமரரும் - (காமியப் பயனல்லம்கிழும்) தேவர்களும், அறிதறகு-தெரிந்துகொள்வதற்கு, அரியாய்-அருமையானவனே! அழுதழுது - (உனைவிரும்பி) இடைவிடாத முது, அலமறும்-பிறவிக்கஞ்சும், அடியாகரு - அடியர்களுக்கு, எளியாய-சுலபசாத்தியமானவனே!, தொண்டரை-உனதன்பரை, உண்டு-(ஐக்கியஞ்செய்து) கரைததுக்கொண்டு, அவா கண்டனம் என்னு-நாங்களறிந்தோமென்று, சொல்வகையற-சொல்லும் மார்க்கமின்றி, மரமவாக்கு-அவாமனமும் சொல்லும், உயிர்-அகங்காரஜீவனும், சோர - அவாகளிழக்க, கண்டனவெவையும்-காணப்படும் பொருள்களியாவும், தன்னுருவாக்கி-தனமயமாக்கிக்கொண்டு, காலமிறந்து-காலபரிச்சேதங்கடந்து, ஒளிர-பிரகாசிக்கும், கோலம் அது-அகண்டக உருவத்தை, அருளும-அவாக்குக் கொடுக்கும், பண்டையனே-என்று முள்ளானே!, பழமறைப்பொருள்-பழமையாகிய வேதங்களின்சுருத்துக்கு, முடிவாம்-முடிவாகவிளங்குகிற, பகம்-பெய்

ஞ்ஞானத்தை, அருள்-உபதேசிக்கும், ஆரிய - மெய்யுணர்வுடையானே!, பதமலா-உனபாதிவகனாகிய தாமரைமலாகளுக்கு, சரண்-நமஸ்கரிக்கின்றோம். (ஏ-ஈற்றகை) (ஏ-று).

சிறுதையு ருகுகொடு ஜகவடி வாகித்
திசுழ்சிற் றகவடி வோயடி யவர்தம்
புநதியி லின்னமிர்தபபெரு வெள்ளம்
புகவிடு வோயுட லுயிர்பொரு ளாதி
தந்திட வல்லா னாவகொள வல்லாய்
தன்னிய னேபொதி கைககர சருடோ
பந்தமி றந்தா நந்தம் புதிதாய்
பதமரு ளாரிய பதமலா சரணே.

(இ-ள்) சிறுதை-மனத்தின, உருகுகொடு-உருவத்தைக்கொண்டு, ஜகவடிவாகி-உலகவடிவாகி, திசுழ்-பிரகாசிக்கும், சிற்சுகவடிவே-ஞாநாந்தவடிவுடையானே!, அடியவாதம்-அடியார்களுடைய, புநதியில்-புத்தியில், இன அமிர்தம்-இனிமையாகிய அழிவிலாமையெனும், பெருவெள்ளம்-மிகப்பிரவாகத்தை, புகவிடுவோய-செல்விடுவோனே!, உடலுயிராதி-உடலுயிராழ்தலாகிய, பொருள்-பொருள்களை, தந்திட-கிருஷ்டிக்க, வல்லாய்-வல்லவனே, அவை-அப்பொருள்களை, கொள்-தன்னுடக்க, வல்லாய்-வல்லவனே, தன்னியனே-பெரியோனே பொதிகைமலைககரசு-பொதிகைமலைச்சித்தரெனுந் திருநாமமுடையவரின், அருளதோ-கிருபையினால் தோந்து, பந்தமிறந்த-(தனுக்காண புவனபோக ஆசையிலிருந்து) விடுபட்டு, ஆகந்த-ஸகஜானந்தமெனனும், அமபுதிதோய-கடலிலாழும், பதமருள்-அறிவைக்கொடுக்கின்ற, ஆரிய-சத்தகுருவே, பதமலா-உனபாதிகளாகிய தாமரைமலாக்களை, சரண்-அடைக்கலம்புகுகின்றேன். (ஏ-ஈற்றகை) (ஏ-று) 5.

புறமக மெண்டிசை மேலகீ மென்னப்
புகலிட மதினிறை பொருள்களு மணுவா
யறநெடி யாயள வைகள று நிலையாய்
யாவையு மாயன் குஞ்சித ஜோதி
மறமலி னெஞ்சற வாழியி னுத்தது
மாண்புடை யான்பொதி கைககர சருடோ
செறலறு மறிவா நந்தம் ளிகருந்
திறலுடையோய்திரு வடிமலர் சரணே

(இ-ள், புறம் (என)-வெளியிலெனவும், அகம் (என)-உள்ளி லெனவும், எண்ணிசை (என)-ஏட்டித்திருக்கெனவும், மேல்கீழ்என்ன-மேலென

வுங் கீழெனவும், புகலிடம்-சொல்லுமிடங்களும், அதில-அவ்விடங்களில், நிறை-நிறைந்து நிற்கும், பொருள்களும்-வஸ்துக்களும், அந்நுவாய-அந்நுவாக, அந்நெடியாய-மிகவும் விபுவானவனே!, அனவைய-பிரமாணங்கள் எனும் ஆறு இந்திரியங்களாலும், அது-அனந்தநியக்கூடாத, நிலையாய்-நிலைமையையுடையவனே, யாவையுமாய்-தோனமும்யாவாகி, அன்றும்-அவைகளழிய வழியாது சேடமாகும், சிதஜோதி-ஞான ஜோதிமயமானவனே, மறமலி-வன்மைநிறைந்த, நெஞ்சு-மனத்தினே, அறவாழியில்-தருமக்கடலில், ஆழ்த்தும்-ஆழ்த்தவல்ல, மாண்பு உடையான-பெருமைஉடையவராகிய, பொதிகைக்கரசு-பொதிகைமலைச் சித்தரது, அருள்தோ-அருளாலறிந்த, செறலமும்-பிரதிபந்தகமில்லாத, அறிவாநகம்-ஞானநகத்தை, அளிகும-உபதேசிகும, திறல்-வல்லமை, உடையோய-உடையானே, திருவடிமலா-அழகிய பாசுகாராகிய தாமரை மலர்களுக்கு, சரண்-அடைக்கலம் புகுகின்றேன. (ச-சுடானை) (எ-று) 6.

பூதப பொருளும் பொறிபுல னுடனும்
பொய்யறி வாருச் வனுமிரு வி னாயு
வேதமு மநிலுரை விதியும் விலகருப
வினாணுல கொடுபா தலமதி னுடையி னொ
பேரத வரலமா ல்வாதரு கதிமல
பூரண வெளிதரு பொய்ச்சித திரமென
ருத வெழுமபொதி கைக்கர சருடொந
துயரறி வருளுப யபதரு சரணே

(இ-ள்) பூதப்பொருளும்-(பிரிதிவி-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயமெனும்) பஞ்ச பூதவஸ்துக்களும், பொறி-(மெய-வாய-கண்-முகு-செவியெனும்) ஐந்து இந்திரியங்களும், புலனுடனும்-(சத்த-பரிசு-ரூப-ரசு-கந்தமெனும்) ஐந்து விடயங்களும்-சரிசுமும், பொய்யறிவாம்-(எதிராகாண்) பொய்ப்பொருள்களின் விளக்கமும, ஜீவனும்-உயிரெனும் ஞாதாவும், இருவினையும்-பாவ புண்ணியங்களும், வேதமும்-(நான்கு) வேதங்களும், அதிலுரை-அதிறசொல்லப்பட்டிருக்கும், விதியும் விலகும்-விதிகளும் மாறாமும விஷயங்களும், விண்ணுலகொடு-தேவவுலகத்துடன், பாதலம்-(நரகமும்) நிறையமும், அதிலுறைவோர்-அதில வசிப்பவர்களும், போதன்-பிரமமும், அரன்-சிவனும், மால்-விஷ்ணுவும், அவர் தருதிகள்-அவர்கள் கொடுக்கும் (சத்திய லோககைலாய வையுண்ட) கதிரும், பூரணவெளி-எனும் நிறைவாகிய சிதாகாசமானது, தரு-(சிற்சத்தியாற்) கற்பிக்கும், பொய்ச்சிததிரமெனது-மிதயா ஒவியமென்று, ஒத-உரைத்தறிவிக்க, எழும்-திருக்கொண்டிருந்த, பொதிகைக்கரசு-பொதிகைமலைச் சித்தரவாகனது, அருள்தோ-அருளால் தோந்த, உயர் அறிவு-உயர்வாகிய மெய்ஞ்

ஞானத்தை, அருள்-அருளிச்செய்த உபயபதம-உமதிரண்டு பாதங்களுக்கு
சரண-அடைக்கலப் புகழிவதேன, (ஏ-ஈற்றை) (எ-து) 7.

நாய்நரி பேய்கழு நாதினி நுந்தா
நாறுடல சொறுதி நிர்த்தி லொருந்
ரூய்மதி யாதிது நீயென விதனை
யாககின னுளனவான, தொழு வெனவே
பேய்மத வாதுபி தறறுவ ரதியா
பிரகஞா னம்பிர மமுமுல கெனுமென
ரூய்நிகா பொதிகை மலைக்கா சநுடொந்
தறிவரு ளாரிய வடிமலா சரணே

(இ-ன) அறியா-(தன்னையும் சுசனையும் விசாரித்) தறியாத மூடாகன,
நாய்நரி பேய கழுநாதி-நாய்நரி-பேய-கழுநாதி ய லீவனகளுக்கு, விரு
ந்தம்-விருந்தாக வனரும், நாறுடல-ஈற்றமிழு சீடமுடையவுடலை, சொறு
திரிந்ததில-உண்ணுஞ் சொறு வேறுபட்ட மனமல மாமஸங்களில், நுரு
கூறாய்-ஓர் பாகமாகுமதியாது-நீனையாக்கி, இது-இச்சரீரமே, நீயென-நீ
யெனனும் சொறுகுப பொருளென்று, இதனையாக்கினன்-இதனை கிருட்
டித்தவன், உளன்-ஒருவனிருக்கிறான், அவன்டிதெழு-அவன் பாதங்களு
வணங்குக, எனவே-என்றே, பேயமதவாது-அலைச்சலைத்தருமதுரபிபிரா
யவாதவகளை, பிதறுவா-பினத்துவாகன், பிரகஞானம்-பேரறிவே, பிரம
மும்-ஆகந்தமும், உலகமும் எனுமென-தோற்ற உலகமுமென்று கொல
லும் எனனுடைய, தாய்நிகா-நாயது கருணையைப்பொத்த, பொதிகைமலைக
கரசு-பொதிகைமலைச் சித்தரவாகனது, அருள்தோந்து-அருளால் தோந்து
அறிவு அருள்-மெஞ்ஞானத்தை அருளிய, ஆரிய-சத்தருவே, அடிமலா
சரண-உன் பாதங்களாகியமலாக்குருமஸகாரம் (ஏ-ஈற்றை) (எ-து) 8.

எதுவுல குயிர்பர மாய்க்கா மதி
யெண்ணறு தீக்குண மாய்ந்த குணமா
யதுவவ னவளவை யாய்முப பொழுதா
யலரிமு தற்கிகா ளாமராகண் முனிவர்
விதுபது முனரன் றிசைபல கலையாய
வினோபய னாயொன நுகவி ளங்கு
மதுவறி வதுநீ நானென வருமென
மதத்தி னமடியு வடிமலா சரணே.

(இ-ள்) உலகுஉயிர்பரமாய்-ஜகஜீவ பரமாகவும், காமாதி-காம முத
லாகிய, எண்ணறு-அளவிலடங்காத, தீக்குணமாய-தீய குணங்களாகவும்,

கற்குணமாய-நல்லகுணங்களாகவும்,*அதுவவனவளவையாய்-அது-அவன்-
அவள்-அவை-அவரெல்லாம்மபாலாகியும், முப்பொழுதைய-இறுப்பொதி
ந்கழுவெலும் முக்காலமாகியும், அலரிமுதல்-சூரியனமுதலாகிய கிரகங்க
ளும் கோள்-அசுவனிமுதலாகிய நட்சத்திரங்களும், அமரர்கள்-இந்திரன்
முதலிய தேவர்களும், முனிவர்-வசிஸ்டாமுதலிய முனிவர்களும், விதுப
துமன் அரசன்-விஷ்ணு பிரமன் ருத்திரனும் திசை-தசதிக்குகளும், பலக
லையாய்-வேதாதி*பதினாறு*வித்தைகளுமாகியும், விவ்-மேற்சொல்லிய
வற்றால்விளையும், பயனாய-பிரயோஜனமுமாகியும், ஒன்றாகி-ஒகமாகவே
யிருந்தது. விவ்ஓருமேது-பிரகாசிக்ருமதுயாது அது-அப்பொருளே, அறி
வு-உண்மைஞானம், அது-அந்த உண்மைஞானம், நீதான்-நீயும்நானும்,
என-என்று, அருள்-அருளிச்செய்த எம்அத்த-எங்குதலைவனே, நின்-உ
ன்னுடைய, அமபுயமல்லா-அமரமல்லா போன்ற, அடி-பாதங்களுக்கு,
சரண-அடைக்கலம் (எ-சுமறதை) (எ-று), 9.

அறிவுறி படுபொரு ளெனவிறு பொருளே
யலநிலை யறிவுற முறிபொரு ளுள்தெ
லொ துபொழு துவக்தொரு பொழுதில தாகி
யொழிவதெ னறிவிலே யெனிலிவையுணராத
லிருபொழு துங்கரி யாகவி ருந்திக
மெதுவென வருவபொதி லைக்கர சருட்டாந்
தறிவுள தயலிலை யதுந் நானென
தருளியு வமலநி னடிமல்லா பட்டென

(இ-ள்) அறிவு அறிபடு பொருள்-திருக்கு திரிகியம்,என-என்று,இரு
பொருளே-இரண்டு வஸ்துகளே (உள்கார) அலது இலை-அல்லாது
வேறிலை,*அறிவுறும்-அறிவைப்போல, அறிபொருள்-அறியப்படுபொருள்
உளதேல்-உளபொருளாகில், ஒருபொழுதுளது-கனவு கனவு காலங்களில்
உளதாகவும், ஒரு பொழுதிலது-ஆகி-சுமுத்தியிலிலலாததாகியும், ஒழிவது
என்-நீங்குவதற்கு காரணம் யாது, அறிவு இலையெனில்-அப்பொழுது
அறிவேயிலையல்லாமல் உலக மிருத்ததெனில், இருபொழுதும்-உலகுள்ள
பொழுதும் இல்லாத பொழுதும், கரியாகவிருந்து-நிலைத்து சாகுதியாக வி
ருந்து,இவகிவைஉணராதலெது-சங்கிவை அறிந்து விவகரிப்பதெது.என-எ

* பதினாறாவியத்தையாவன-இருக்கு-எஜு-சாமம்-அதர்வணம்
ஆகிய நான்கு வேதங்களும், மந்திரம் வியாகரணம் நிகண்டு சந்தோபிசிடம்
நிருத்தம் சோதிடம் ஆகிய ஆறுவேதாங்கங்களும், மீமாஞ்சை தருக்கம்
புராணம் தருமதூல் ஆகிய நான்கு உபாங்களுமாம்.

ன்று, அருள்-உபதேசித்த, பொதிகைக்கரசு-பொதிகைமலைச் சித்தரது, அருள்தோந்து-அருளால் தோச்சியடைந்து, உளதுஅறிவு-ஆஸ்திப்பொருள் அறிவே, இலை அயல்-அதனிலும வேறாக உலகம் நாஸ்தியே, (ஆகையால்) அது-அவ்வறிவே, நீ நானென்று-நீயும் நானு மென்று, அருளிய வமல-உபதேசித்த நாமலனே, நின்-உன்னுடைய, அழகமலர்-பாதங்களைநிய தாமரை மலர்களுக்கு, சரண-அடைக்கலமஅடைகின்றேன் (ஏ-சுற்றைச்) (எ-று)

1

தனையல தயாலனு வுளதெனுமனவு

தாபமா ளாதா நங்ெடு மலவும

வினைகழி யாதத னைசுக துபக

மேவிடு முயிராங்கு யாமத னுனீ

யெனைவிட பரமா னு அயல் யெனெ

• யெண்ணுக மனமு வகையிடு விரென

கனமய லொழிவுநி யிரெயவ வநெய

கற்பக மேபுக கழல்னை சரணை

(இ-ள்) தனையலது-(அறிவாகிய) தன்னையல்லாமல், அனு அயல்-நா னுமாதிரம் அயல் பொருள்கள், உளது எதும அளவும்-உண்டு எதுப நினைவு உள்ளளவும், மனநான மாளாது-மனோலயமாகாது, கெடுமன வும-அம்மனோலயமாகும் பரியந்தமும, வினைகழியாது-பாப புண்ணிய இருவினை வாதனை கெடாது, அதனால்-அவ்வாசனையால், சுகதுக்கம்-சுக துக்க பரமபரைகள், மேவிடும-வந்து பொருத்தம் (இதனால்), உயி-தே காபிமான சிதாபாச ஜீவன், நிலையாம-ஸ்திரப்பபிம, அதனால்-ஆகையால், நீ எனவிட-நீ அறிவாகிய என்னைத்தவிர, பரமானுவும்-நா அதி ருசுரும வணுவும், இலை எனவே-அயலாக இலலை யென்றே, எண்ணுக-(விசாரனை முடிவில் சேடித்த அனுபவப்படி) பழக்ககடவை, இஃகமனமறுவழி-மனோ லய வழி இதுவே யாம, விடினே-(மத்தியகால விபரீத பழக்கத்தால்) விடி வாயாகில், கனமயல்-(இலாதிருந்தும் மாயாமோகத்தால் உள்ளது போல கன்மத்தால் பலப்பட்டு நீங்காதவிட) பிறவிமயக்கம. ஒழிவழி-நீங்கு மாகக் கம், இலையென-வேறு இல்லை யென்று, அருள்-உபதேசித்த, எம்-எம்ம னோர்க்கு, கற்பகமே-(சரிசித்த பொருள் கொடுக்கவல்ல) கற்பகத்தருவொ த்தவரே, பூ-அழகிய, கழல்வினை-உமதுஇருதிருவடிக்குக்கும், சரண-அடை க்கலம் புகுவின்றேன். (ஏ-சுற்றைச்) (எ-று)

11.

கெஞ்சறிவுறுத்தல்.

மாதரைப்பழித்தல்.

அநவரத முநதுயரி லாழ் குவதென னெஞ்சே
யாதுவரி லினபுறுவை யாதுனது பிரியங்
கனதுன நுன ணிடடமாதா போகமெனி லதின்
கண்டதென னசைதுநக நீகநமெனி லதுபொய்
தினபதுப விததிடறி குடைவதென் தெரிவாய
தோலெனபு தோராஞ்சு சந்தரா பிரமை
கனகருமி வாழமுல் பராடமிதை விநிந்
கஞ்வினீ சுகமுதல் கண்டுதெனி வாயா

(இ-ள்) கெஞ்சே-மனதே, அநவரதமும-யாவமிருந்தும் சதா காலமும், துயரில-துக்கசாகரத்தில், ஆட்குவது என-முழிக்கிடத்தல் யாது காரணம். யாதுவரி-எது கிடைக்கில. இன்புழுவை-சித்திய திருபதியடைவாய உனது பிரியம் யாது-உனக்கத்தியந்த பிரியமானதென, கனது-கனமாகிய குசவக்'ஸயம், நுண்ணிடை-தட்பமாகிய இடையினையுமுடைய, மாதா-அழகிய பெண்களின், போகமெனில்-முயக்கமெனக்கூறுவாயாகில, நீ யதில் கண்டதென-நீ யதிலிதுவரையிலை-நதபிரயோஜனம் யாது, நசைதுநக நீசுகம் எனின்-(இகராபோசமீதண்டாகிய) இராகதுக்கக் கழிவெனபையேல், அது பொய-அவவேண்ணம் பொய்யாம் (எனெனில்) தினமனுபவித்திடறகுடைவது-(இது வரையில நீ யனுபவித்திருந்தும் எதிலும் திருபதியராமையிலும) எப்பொழுது மிகையே அனுபவிக்க வேண்டுமெனனு மிசைமுற்றுமுத்தியரால் வந்துவதாலும், பிரமை என்-இவ்வெண்ணம் பிரமையென்று தெளிவாயாக, தெரிவாய்-(இவ்வெண்ணம் நீடுழியாயாகில)அழிவாய,தோலெனபு ரோமம்-(நீவிருமபும் மாதராலிருந்து உனக்குப் புலப்படுவது தேகம்திருக்கும்) தோலும், கூந்தலும், ரோமமும், பல், எலும்புமாம், சுகந்தரா-இவைகள் சுகந்தருமவையாமா? தரமாட்டா,கனகிருமிவாழமுல்பாண்டம்-(அன்றியும்மாதருடலானது) மிக்க கிருமிகள் புழுதது வாழ்ந்து வளரும் மலபாண்டத்தைப்போல் வது (ஆகையால்),நீ இதைவிட்டு-நீ யிவ்வாசையொழித்து கஞ்வில்-உனது கனவில், சுகமுதலை-(மாதொருத்யிலல்லாதிருந்தும் உனடெனனு மெண்ணமுதிரச்சியால் பெணனுண்டாகிபோகக்க)இச்சுகமனுபவித்தலை, கண்டு-(ஆராய்ந்து நனவிலும் எனது பிரிய சுகமும் எனனநீதிரியஸ்கலனை சுகமும்யானடைகிறேனேயல்லாதுமாதராற்சுகமுண்டாதலிலலையென)வறிந்து தெளிவாயே-தெளியக்கடவாய (எ-று) 1.

கற்புடைபு நேறசரிப பாராநாதி லாது
கண்டவரை யணைவாபாற ரெண்டுசெய ஸழிகொ
நற்குலப் பென்னெடுடெனி லெதுநாறல் துய்பாராய
நமன்வழிபை யழிவையொ நாசமுறு தெநங்
கற்பவரை யழியாத சித்தனல லேநீ
கமலாச னனுமலாய கண்டசுக மலவொ

வற்பென லறியாய்கொ லாகெடுவை நெஞ்சே
யாதுபயன் மாதரா னோதலறி யாயே

(இ-ள்) நெஞ்சே-மனதே, கற்புடையரேல - (நீவிரும்பும்மாதர்கள்) கற்புடைய ராயின, சபிப்பா-உண்ணை வைவார்களன்றி இணங்கார்கள; சுறபிலாது-நிறையின்றி, கண்டவரை - (ஆசைத்த) பல புருடரையும், அணை வாபால்-சேருவோரை நம்பியவர்களிடத்திலிருந்து, சொண்டு-அவரிடட ஏவல்களே, செயலழகோ-செயலுனக்குப புகழாமா, நற்குலப பெண்டிலி ளெனில- (அபபடிச செயவானேன்) விதிபபடிதாமாதை மணம்புரிந்துக்கமனு பவித்தலாகாதோ வெனின் இது குற்றமற்றதேயாய், எதுகாற்றதாய்ப் பாய-இததுசுகத்தையே எவ்வளவுகாலம் அனுபவிப்பாய், நீகண்டசுகமல வோ-நீயிதுவரையனுபவித்து அறிந்த சுகமேயலவ்வோ, அற்பமெனலறி யாய்கொல-இது சொலப நேரச்சுகமென்று யாவருளு சொல்வது நீயறி யாயோ? நமன வருகையறிவையோ-எமனிவவுடலை யகற்றவருகூலமிது வெனவறிவையோ? நாசமுறு தேகம்-பால்யமாதி மாறுதலைவிட்டகலாத வித்தேகம், கற்பவரை-கற்பகாலவளவு, அழியாத-கெடாத, சித்தனலேவ- தேகசித்தி பெற்றவனுமலவே, கமலாசனுமலாய்-தாமரைக கமலத்தை யிரு பபிடமாகவுடைய சிருட்டிகும பிரமனுமலவே; ஆடுகெடுவை-ஐயோவீணி லழிகின்றாய், மாதரால்-மாதரசையால், தோதல - (தேடுமபொருளும் தே கபலமுமிழந்து குறைகளாலும் நோயாலும் பேரினபமடையத்தக்க ரூபுநசி தேடாமல மரணகாலபரியத்திரம்) வருத்தப்படுதலில், பயன்யாது-என்ன பிரயோஜனத்தைக கருதியோ? அறியாயே-இதை விசாரித்துத் தெளியா யே (எ-று)

2.

மண்ணீரை யலதுபுற் பூடாதி புண்டோ

மகனமாடு மாதராய் மற்றவைகண் மாறக்

கண்ணை வேகண்டு காதலவைப பதனற

காமாதி குணமெய்த லேமாறி டாதே

பெண்டினைவ லாசர்சே வகராணை சேனை

பிதாமகன் முதற்சிலை யனுக்கூட்ட மலவோ

வுண்ணடி வுறவுபகை தமாதார முண்டோ

வொருங்குபட வுண்டெனவு னொழியாத மயலே.

(இ-ள்) மண்ணீரையலது-மண்ணும் நீருமாகிய பூதசாரமில்லாகல், புறபூடாதி-புல்பூண்டு முதலிய விருட்சங்களும், தானியங்களும், உண்டோ -உண்டாகின்றவா? மகனமாடு மாதராய்-மனிதன்-மாடு-மாதா முதலாகிய ஜீவதேகங்களாய், மற்று-பின்னும், அவைகள்-அச்சாகதானியாதிகளே, மாற- புசித்தலினால்சுககிலசரோணிதங்களாகிமாறுவதை, கண்ணைவேகண்டு-கண்

கனார்ப பார்த்திருத்தும், காது வைப்பதனால்—(பொருள் பொருளென்று பாராது மருட்டுகாண்) டாசை வைப்பதனால், காமாதிருணம்—காமமுதலிய தூர்க்குணங்களின், எய்தல்—பரிணாம முன்பா லுண்டாகின்றன, பெண்ணேவல்—பெண்ணேவலுக் கிசைவதில், ஏமாறிடாதே—ஏமாறாதே, (அன்றியும்), அரசர்—வேந்தரும். சேவகர்—சேவலானரும், ஆணைசேனை—கஜங்கல்வமுதன்மையாகவுடைய சதுரங்கசேனைகளும், பிதாமகன் முதல்கிலை—பிரமதேவன் முதல்கல்லீராகச்சொல்லாபபிம் ஏழுவகைத் தோற்றப் பொருள்களும், அணுகூட்டமலவோ—பூதபரமானுக்களின் கூட்டுறவல்லவோ, உள்நாடில்—இதை நீ நன்றாக விசாரித்தறியில், உறவு—கொள்ளத்தக்க உறவினரும், பகை—வெறுக்கத்தக்க அன்னியரும், தமர்—தம்மவர்களும்—சொந்தக்காரரும்; தாம்—பெண்டிர் முதலானோரும், உண்டோ—உண்டாவரோ, உண்டென—உண்டென்று, ஒருத்துபடல்—அப்பரமானுகூட்டப் பொருளோடுமயங்கி கூடிநிற்கை, உன்—உன்முனைய, ஒழியாத—நீங்காத, மயலே—பூர்வவாசனை மயக்கமேயாமென அறிவாயாக. (51-52)

3.

யாக்கையைப்பழித்தல்.

நெஞ்சேயி தென்கொடுமை பலதுயர்ந் கிடனாய்

கின்றனா மேனூதிலை நில்லாது மாறு

நஞ்சாகு முடலையற நாமெனவு முணர்வாய்

நடுக்கமறு நகைதரக் கொண்டதெது மாணத்

தஞ்சாமை யாபசியி லையாமை பிணியா

லலறாமை குளிர்வெப்ப மண்டாமை முடிவிற

றுஞ்சாமை சம்பராய்த் தோயாமை யன்றே

சுநதரா திவைதூங்க நிலையாமை தெளியே.

(இ-ள்) நெஞ்சே—மனதே, பலதுயர்க்கு—பலதுக்கங்களும் வந்தடைந்திருத்தற்கு, இடனாய்—கின்று—இடமாகியிருந்து, கணமேனும்—கணப்பொழுதானாலும், நிலைநில்லாது—முன்னிருந்தபடி யிராமல் சுககிலகரோணிதக் கலப்பு நூடொடங்கி பிணமாகி மண்ணுமளவும். மாறும்—மாறுதலடைந்துக் கொண்டேயிருக்கும், நஞ்சாகும்—விஷத்தைப்போன்ற சுபாவமுடைய, உடலை—இத்தேகத்தை, அமுதாமெனவும்—இறப்பொழிந்து நிலையாக நிற்கும் பரம்பொருளொப்பாம் மருந்தாமென்று, உணர்வாய்—நினைந்திருக்கின்றாய், இது என்கொடுமை—இது என்னகுரூரம், நடுக்கமறு—அச்சமற்ற, நகைதரக் கொண்டதெது—சந்தோஷத்தை யளிக்க நீயிதுவரைப்பெற்ற உறுதிபெதி, மாணத்தி—மாணகாலத்திற்கு, அஞ்சாமையா—பயப்படாதிருக்கும் தன்மையா? பசியிலையாமையா—பசியினு லையாத்தன்மையா? பிணியாலலறாமையா—வியாதியினுல் பிரலாபித்து ஐயோ அப்பாவெனக் கூறுதன்மையா? குளிர் வெப்பம்—சீதோஷணத்துக்க்கள்? அண்டாமை

யாவந்தடையாத்தன்மையா? முடிவில்-அந்தத்தில், தஞ்சாவையா-மசகை
மடையா? தன்மையா? சாம்பராய்-அனலிலிட சாம்பலாகி, தோயாமையா-
நிலத்திற் படியாத்தன்மையா? அனந்த-நிலைகளி லொருதன்மையும
ளியாமலிருக்கப்பட்டதன்றோ? சுதந்தரநாடு-(இத்தேகாபிமான முனக்குச்)
சுதந்தையளியாது, இவை-இத்துன்பங்கள், தாங்க-நீயுடலோடிருந்தும் அ
பிமானமின்றி இதை மறந்திருக்குந் தாக்கத்தில், நிலையாமை-இப்பிறவித
துன்பங்கள் புலப்படாதிருத்தலை, தெளி-யோசித்துத்தெளிவைப் பெறுவா
யாக. (சுந்தரகை) (எ-று)

4.

ஒன்றுதேர் நொஞ்செ யுடற்கலைவு காம

மேயாயாத பசுநோய்க் கொன்றுரி நெய்வொன் று
யென்றுவரு மேலூங்க் மெதுகாறு மொழியா

திதற்குரிய செய்வைசெய் பெயரானு னக்குப
பொன்றிது குக்குமெனி னன்றி தின்றே

பொறுததுடலை யாவதென் பொய்யொழிக விடுவா
யின்றேனும் கற்பததி லெனாவிட லரிதே

விறப்பொடு பிறப்பவடு வியன்னுடக லாயே

(இ-ள்) கெஞ்சே-மனமே, ஒன்றகேன்-இன்னமொரு விசேடங்கேட்
பாய், உடற்கு-இச்சீரத்திற்கு. ஓயாநீங்காத, பசி-பசியும், அலைவு-அப
பசிக்கு ஆகாரம் தேடும் அலைச்சலும், காமம்-எதிர்காண் பொருளிடையுந்
மாதரிச்சையும், கோய்கள்-வியாதிகளும், ஒன்றுபின்-ஒன்றன்பின், ஒவ்
வொன்றாய்-ஒவ்வொன்றாக, என்றும் வருமெல்-எக்காலத்திலும் வந்து
கொண்டிருக்குமானால், இக்குறிய உனக்கம்-இத்துன்பங்களைத் துடைக்க
த்தக்க நீசெய்யமுயற்சிகள் எதுகாலும்-எதுகாலபரியந்தம், ஒழியாது-
விடாது, செய்வாய்-செய்துகொண் டிருப்பாய், செயல்-அப்படிவிடாது
செயலால், எப்பயன் உனக்கு-பிரயோஜனம்மாது உனக்குண்டாகும்,
பொன்றாது-இவ்வுடல் கெடாது, இருக்குமெனின்-இருக்குமானால், நன
றும்-நன்மையாம். இது-இவ்வுடல் கெடாமை, இவ்வுடல்-எவர்க்கும் இல்லை
யே (ஆகையால்), உடலைப்பொறுத்து-உடலைச் சுமந்திருப்பதால், ஆவ
தென்-ஆதும் பிரயோசன மென்ன, இன்றேனும்-இன்றைக்கேனும், கற்
பாந்தத்தேனும்-கற்பமுடிவிலேனும், பொய்யொழிக-நீங்கவேண்டிய சீயதி
யில் நீங்கக்கடவதென, விடுவாய்-நீயிதஞ்சையை விட்டுவிடுவாயாக, விடல
ரிதேல்-விடுதலருமை யென்பாயாகில், இரப்போந்-மாணத்தோடு, பிற
ப்பு-பிறப்பென்கிற, அவதி-எல்லையை, என்றும்-எக்காலத்திலும், அகல
யே-கடக்கமாட்டாய் எனவறிக. (எ-று)

5.

பொருட்கம்பின்மை பழித்தல்.

பயனாவ தெதும்மே யுண்டவைதன் மலமாக
பாத்ததேவா காணாது பாராது யின்ற
லயலாலவ ருஞ்சுகம் நிததியமே யனயுற
யயனமுதற் றேவாசித தாகநெனினு மொககும
வியனாரும் வீடுவரு வகையேது தோனாறு
விரைந்தழி பொருட்கருது வீணாக வழிகா
பயமாதி சேராந வகைநெனெ னெனும்ச
பகற்கனவி தென்றுலகி னைப்பாராது நில்லே

(இ-ன்) அகமே-மனமே, பயனாவது-உடலாலும் பொருளாலும் பயனாவது, ஏது-யாதும் இல்லையாம், உண்டவைகள்-புசித்தவைகள், மலமாம்-வெறுக்கத்தக்க மலமாக மாறிவிடுகின்றன, பாத்ததேவா-(பிரகருத்து) காணப்பட்டவைகளாகிய உடலாதிபொருள்களோ, துயினரால்-உறங்கினால் அல்லது மறித்தால்; காணாது பாராம-காணாதொழியும் (இ-னாலே), அயலால்-ஆனமாவழிய தன்னையன்றி யணியப் பொருள்களின் சோகையால், வரும-உண்டாகிற, சுகம்-விஷயசுகங்கள், அரித்தியமே-நிலையற்றனவே, அனேரு-அல்லவோ? அயனமுதல-பிரமணமுதல, தேவா-தேவர்கள், சித்தர்-சித்தர்கள், எனினும்-எனினும், ஒககும-அவர்க்கும் இந்நியமம் பொருந்தும், வியனாரும்-பெருமைமிக, வீடு-விஸராகதியைத்தரும் கேவலபேரின்பம், வருவகை-அயலப்பொருள்களால் உண்டாகும்விதம், ஏது-எனும் இல்லையாம், தோனா-உண்டிபோல் காணப்பட்டு, விரைந்தழி-சீக்கிரமாகமறையும், பொருட்கு-உடல முதலிய வஸ்துக்களுக்கு அழுது-துன்பப்பட்டு, வீணாக-பயனற்றவனாக, அழகோ-அழகாகுமோ, என்னெஞ்சே-எனமனமே, பயமாதி-நம்பய முதலியதுன்பங்கள், சேராந-வந்தனாகாத, வகைகளை-மாககங்கேடக கடவை, உலகினைப்பாராது-உலகச்சைப்பாராது, இது-இத்தோற்றம், பகற்கனவு எனும்-பகற்சிறுதரும் கனுவென்று, நில-பேதவாதிகள் சோலலை கிராகரித்து உண்டாது நிற்பாயாக, (ஏ-அற்றதை) (எ-து).

6,

வடயவச்சையைப் பழித்தல்.

அது பொருளாசை கொண்டலைய நெஞ்சே
யுடற்கணம் வாழுவதறி யாயுடலவ னாக
அது பெறினுறு கவையுமுண டியையோ
வெறெதன் யுண்பாதி சாலவுடை யோரும்
க வகையெனெ னெனாது மேயமே
நாகசெண்ண மெழுதிய ஓதநிலை யாமால்

பாடியாக), வாழ்வேத-ல் வாழ்வெனக் கொள்வதெதனை, தனம்-விலையேற்றுக; உனம்-பண்ட மாற்றுகேற்ற உலோகங்களையு தான்யம்-யவைகோதலையாதி உணவுக்குரிய பொருள்களும், மனை-இருப்பிடமும் மனைவியும், மக்கள்-புத்திரர் எவ்வளவா முதலிய மனிதர்களும், கோயல் வருந்தா-வியாதியால் உண்ண-பூச-முடிக்க-பூண-போகிக்கமுடியாது வருந்தும் குறையற்ற, உடல்கொண்டு-திடகாதிர சரீரம் பெற்று, இருந்த-நீரக்க காலம் நிலையாக இவ்வுலகத்திலிருந்து (இவற்றோடு), ஆவதுஎனினே-அதிகாரமும் பெற்று அனுப்பியப தென்றாலோ, எமன் வருதல்-இப்பொருள்களையும்கும காலன் வருதல், உண்மை-சத்தியம் (ஆதையால்), தாழ்வாம்-இவ்வெண்ணம் அப்பொழுது தாழ்வை யளிப்பதாம், இதுவன்றி-இதல்லாமலும், தனம்-தனத்தை, செலவுக்கியினும்-செலவுத்தொலும், விடினும்-உண்ணுது பிறாக்குக கொடாது புதைத்துவைத்தாலும், கெடுதி-துன்பத்தைத் தருவதாகும், மனைமக்கள்-நற்குணமல்லா மனைவிமக்களும்,, உரைகொளாப பொழுதும்-சொற்படி நடவாவிடத்திலும், அற்றே-அது போலத்துன்பமே வருவிப்பவராவா (கேட்பவராக விருந்தவிடத்தெனிலோ), அவா-அம்மனைவிமக்கள் உரைதலிராதவர்களாகிவ,தனக்குமுன்-தானிறப்பதற்கு முன்னும், 'பின் - தானிறத்த பிற்பாடும், தனிப்பதையும்-திகுன்றவராதலையும், உனில-நினைந்தபோதெல்லாம், தாழ்வாம்-துன்பத்தைத் தருவனவாம் என் வுணர்வாயாக (ஏ-சற்றை) (ஏ-உ) 8

பகிழ்கப்பிப்பவர்.

தடையேது நின்றுபடு ராதுலையு நெருடே
 ஜகதேதக முயிராதி துதவனு மிலையோ
 படைபாதி யறகைதா வந்தவெனி ளுரேன்
 பாழ்படுத தலுமடுத தாழ்வடைத லெவனே
 ஷுடையா னெருததனுள் னேலவனை நாடி
 யோயாம லழுதுதுயா மாயாத தெனனே
 " கடையாய வுன்போலவ நிலையாந்தி டாது
 கரையறுது யாக்கடலக விழ்ந்துவிழு வாரே.

(இ-ள்) தடையேதுமின்றி-ஒரு தடையுமில்லாமல், அஞ்சாது-கடவுள் வேதம் பெரியோர் முதலானோருக்கும் பயப்படாது, உலையும்-உனதிஷ்டப்படி பிறலிகளைப் பெற்றுத் துன்பத்திற் சுழலுகின்ற, நெஞ்சே-மனதே, ஜகமும்-இவ்வுலகத்தையும், தேகமும் உயிராதி-உடலையும் உயி முதலானவையும், தந்தவனும்-சிருட்டித்தவனும், இலையோ-இலையோ, படையாது-இவைகள் ஒருவன் சிருட்டி செய்யாமலே, இயற்கைதா-சபாவமாய உண்டாகி, வருதலெனில்-வந்தவைகளென்பபேய், அருளே-எவனோ ஒருவ

நிந்தம்தித்தானென்றெண்ணி என் துக்கப்படுகிறா, பாழ்படுத்தலும் லி
வைகையழிப்பதும், அதே-அசுபாஷாகதியே யல்லவா அப்படி நினைபா
மல், தாழ்வடைதல்-தன் தான்ய மனைமக்களுக்கு அழிவு வந்த விடத்தில்
துன்பமடைதல், எவன்-என்னகாரணம், உடையான்-உடலுயிர்த்துடைய
டைத்தவன், ஒருத்தனுள்ளேல்-ஒருவனுடையென்பயாகில், அவனை நாடி
அவனை யினனென விசாரித் துணர்து, ஓயாமலுழுக-இடைவிடாது
உன் துக்க முரைத்துவேண்டி, நாயா-பிறவித்துன்பத்தை, மாயாதது-ஓடி
யோடழிக்காதது, எனனை-யாது காரணம் ஆயத்திடாது-பிறவியற்ற கார
ணத்தையும் ஒழிகளும் வித்தாகவும் விசாரிபாது, கரையறு-எல்லையற்றது,
நாயாகடல்-துக்கசுகாதரில், கவிழ்த்து விழுவார-கணமுடிநகுப்பது விழ
வோர்களில், கடையாய-ஈழமையைபுடைய, உன்போல்வார-உனைப
டோன்றவாகன், இலை-இலையென்றறிவாயாக, (எ-சுறந்தை) (உ-று) 9.

எது நதி நெஞ்சையுள் வாண்ட நிரியா

• எங்கிருந்நிபநுந தனைபோத லெவில

மதுமுந நயலவியா மடிலது பற்றே

யுந்ததறி பொருந்தந லைகுபொரு டெடர்

மதுவுண்ட வண்டென மயங்கினமறு ஜனனம்

வராதோவ ராதெனின வரலெனீர ரனன

மிதுதநந வன்றிறுந தரினெது ரெயவா

பொப்படிபி பழையபிதுசெய்யுநகி ரைந்தே

(இ-ள்) நேஞ்சே-அகமே, எதுகருதி-எதையாதாவாக நம்பி, உன் வா
ழ்க்கை-அருமையாகிய உன்னுடைய ஆயுள் நாட்களை, கழிப்பாய-வீணில்
வழிக்கின்றாய், எங்கிருந்து-எவ்விடத்திலிருந்து, இவரு-இப்பிறவிக்கு,
வந்தனை-வந்திருக்கின்றனை, போதல்-உடலொழிந்து பின்னா செல்லுதல்,
எவிடம்-எவ்விடத்திற்கு, அதுமறந்து-அதனைநினையாமல், அயல்-(உலைப
போலவே மரணத்தி குறைகளுடைய) மறநவாகள், வியக்க-அதிசயிக்க, சில
துகறறே-சில வித்தைகளைக் கற்றுக்கொண்டு, அருந்தல்-புகித்தலுக்கும்,
பொருந்தற்கு-புணர்த்தலுக்கும், அலைந்து-அலைசசற்பட்டு, பொருள்-அவற்ற
வற்றிற்குரிய நிரவியத்தை, தேடி-சம்பாதித்து, மதுவுண்ட-மலரின் தே
னையுண்டு வெளியேறாத, வண்டென-கமலத்திற் சிக்கிய வண்டைப்போல
மயங்கில்-(உலகாசிய மலரிலுள்ள விஷயங்களாகிய தேனை மனமே நீவ்ண
டைப்போலுண்டு விடயங்களில்) மயங்கியிருப்பாயாஹம், மறுனைம-மறு
படியாய் பிறப்பு, வராதோ-வந்த பொருந்தாதோ, வராதெனின-வரமாட்
டாதது கண்டாரா என்பபேயல், இசசன்-இப்பிறப்பு, வரலென்-பலபே
தமாக வந்து பொருந்தலென், இது தந்தவன்-காரணமல்லாமலே இசசர்

நிதானிசைப்பயிற்சுகல்

அடைதுமா - அடைக்கதற்குத் தை, ஆயல் - அங்குள்ள விரக்தாயம்மட
 ளும், பாராது - நன்னதி, வெறுத்தனா - உன்மகுப்புத்திவரவி லிலையேன்
 னறு வெறுத்தகூங்கொண்டாராகு, பகவதனைவகம் - தத்தகியிமம்மட
 தக்கனாயிருத்தவாகுநம், சினைகா - சினைகையிருநாவாகுநம், சினைகா
 பின்னகனாகப் பிரிந்ததவாகுநம், பதைத்து - தபித்தம், பதைத்து
 நடுக்கங்கொண்டாராகு (ஆனையாய்), துக்கெனயாய - துக்கெனயாய
 க்ள விருமபியழிபவனென், பல்லம்கள - உன்னெருவனும், பல்லம்கள
 கள், நகரம் - துன்பமாய் உருக்கினால் - சாரத்தை, சாரத்தை
 லுரு - உனக்கெனது விலைநெய், (ஆயல் - அயாசச்செயல்) (அ. 2) 1.

[illegible]

(3)-ஊ) சுருபபை - கா.பாபபையானது, ஐரண - ஒருஐரணனவே யாரும், வாரகீழ்ப்பை - அ.சிவவாரகதீயொருமுழுமாம வரை, முன - பிறவாமுற, உசில - அதபபபையார் மாக கடவுண்டு - பினிககபபட்டு, வருத்தி - வருத்தபபட்டின. (அ.சிவ), கழிப்பொருளொக்க - உடலினி னது கீங்கும - உபபிப - பொருளபபபபால், உடல - உனதுசரி ரமானது. வெளிகாண - வெளிபபபபபபபபப, தெருகருண்டு - துவா ரதெருகததால் நகககபபட்டு. அயாசத்தின - முாசசித்து வீழ்ந்தனை பின் - அதனபினபு, தருகிதரீ - நீயேகழிடு உனது லுண்டாகிய உனது முத்திரம, மலமாழ - மலமாநிகளில், புரண்டு - புரண்டு, தவழ் நது - நகாது, நடந்திடுகார - தத்தடியிட்டு நடக்கும் பருவத்திலும், தரைமிசை - பூமியின்மீது, வீழ்ந்த - வீழ்ந்து, அறையுண்டு - காயபபட் டெம், ஐம்பருவகி தளிய - ஐந்து வயதானபோது. அனை - தாயாரும், தந் தை - பெற்றவனும, முருண் - முன்பிறந்த சமயனும், குரு - உபாத்தி யாயரும். ஆசிய, துவா - துவாகளது, முனிவுரு - கோபத்தினால் தண் டிக்கும் தண்டனைகருகரு, பிட்டுற - தானமாகி, கொந்தனை - எதிர்க்கவல் லமையறது வருத்தபபட்டாய, (பிறருதுவயதுமுதல்) கொம்பினையார் - பூவகெட்டினபொத்தமாதூகா, மயலால் - மயங்கும் மயக்கத்தினால் மய

ங்கி, கூடழி - சரீரத்தையபாழாகவும், நோய-நோய்களும், பழி - பழியும், பகை - பகையும், அச்சம் - பயமும், கொடு - அம்மாதான் தரமேற்கொண்ட, தாயதந்தை பந்துமுதலானோர் வருந்திமணஞ்செய்விக்க, கோராகும் பியுமாய் - துன்பமிக்க சமுசாரியுமாகி, பெருதுயா-மிக்கதுன்பத்தை கண்டனை - இதுவரையடைக்காய், மேம்பாதி - டுனிபஞ்சேநதிரியங்க ளும், கெடுமூப்பினில் - நிலைநெமாறுங் கிழித்தனத்திலும், மரணத்துயா - மரணமடையும்போது உண்டாகும் துன்பத்தை, எண்பேசுக - எவ்வளவு என்று சொல்லவேண்ட, அறிவாய - நீயும் பிறப்பிடுதலுன்பத்தைப் பார்த்திருக்கின்றாய், பேதாய - அறிவற்றவனே, பிறவிவிரும்புவை-இவையெல்லாமெறிந்திருந்தும் இப்பிறப்பையே இச்சிக்கின்றனை, எதுபயன் - எனனபயனை யடைவாயோ நீ யோசிப்பாயாக. (ஈ - ஈற்றசை) (எ-று) 2.

ண்டிடுவிரைதழை காய்களிசருகல துண்ணிலைபட்டெடை தூ
உடையொடுபேராத துடைநாரலல துடுக்கலைசுநதகூலெசோ,
தண்பனிநீநா நமபுமுகாதிய தடியுடல்பூசலை நீர்
தனிலலாகொடுகேடு டலர்மலரலதுத ரிக்கலைமணியணி பூ
னுண்ணிடைமாதாமு யகலதுறுகிலை நூறுகமவாமுகி னு
துண்ண நிவொடுபெறு பேரின்பசசுகருகரலைநிறனிதொறுந்
கண்டதுகண்டிண்டதயுண்பதிலெது காண்குவமொழியிகிலாட்
கனாகொடுபடுகுழி வீழ்வதுகனறல கற்பனைவிட்டக லே

(இ-எ) உண்டிடு - ஜனனத்தோடு முண்டவைகளாகிய, விரை - (அரிசி; பருப்பு, முதலிய) லிங்குவகைகளும், தழை - பலவித கீரைகளும் காய - (கத்தரிககாயாதி) காய்களும், கனி - (மாங்கனியாதி) பழங்களும், சருகு - வற்றல்களும், அலது - ஆகிய விவைகளே யல்லாமல், உண்ணலை - வேறெவையுமுண்பாயல்லை, பட்டுடையொடு - பட்டுவஸ்திரத்தோடு, தூலுடை - பருத்திதூல் வஸ்திரமும், உரோமததுடை - கம்பளங்களும், நாரல்லது - நாராமடிகளையல்லது, உடுக்கலை - சுட்டிக்கொள்வாயல்லை, தண்பனிநீர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய பன்னீரும், நானம் - கஸ்தாரியும், புமுகாதிய - புனுகுமுதலிய வாசனைப்பொருள்கள், சோ - சேர்ந்த, சந்து - சந்தனக்குழம்பையும், அகில - அகிற் குழம்பையும், தடியுடல் - மாமிசமிக்க சரீரத்தில் பூசுவாயலது, பூசலை-வேறெவற்றைப் பூசுவாயல்லை, நீர்தனிலலா - நீரில் பூசுகும (தாமரை முதலிய) புஷ்பங்களும் கொடி-(மல்லிகைமுதலிய) கொடிகளும், கோடு-(சம்பங்கி முதலிய) மரகதிலைகளில், அலர் - மலர்ந்த, மலரலது - புஷ்பங்களுையு மல்லாமல் வேறே, தரிசுலை - குடிக்கொள்வாயல்லை, மணியணிபூண் - நவரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணத்தையணிந்த, துண்ணிடை - தூலிழைபோன்ற இடுபயிலையு

[illegible][illegible]

(2-4) நதி - சாலைமுதலிய கற்களிலும், கடல் - சமுத்திரத்திலும்
வாழ்வதா - பாபநாசம் முதலிய தீபத்தாங்குளங்களிலும், வித்யை - ஸ்ரீராமபு
ரடி சங்கர பஞ்செடிக், அம்மத்தலை - சங்கராபுரத்தொட்டியில், முழுகிவைநா
ன - செவ்வந்திரசுந்தராய, காந்தவருமல - வித்திலிளமும தவிராதபடி, ஸா
ந்திராபுர - கல்கோரம்பு - கல்கோரணபுகுள, நீலம்பிணை - நீலிருமபிச்செ
யது வந்தனை, மத்திரபுரை - மத்திராபுரம், ஆராதனைகலாபுரம், நயக்
து - ஆள்பொடி, முழுகந்தனை - செவ்வந்திரசுந்திராபுரம், மல - அனேக,
பதி - திவ்வியதேவகயா, வலமவந்தனை - வலமங்குலக்குறு வந்தாய, புவி
மானதோல - புவிததோல மானதோல முதலியவைகளையப்பரப்பி, இடை -
அவைகளின் மத்தியில், பனமணி - பலவிதமான மணிகளை, புண்டு -
தரிததிகள்கொண்டு, தீரமாயபாகவிருந்து - விவர துட்காந்தது, திருகண
களை - தூரணிகளையுடைய, முயகல - முடி, பொருள் - பிராணியா

* மயம்-மயமா-புதனம்-புதா மயம்-புதா, நியாகாம-தாபண-
நியாம-சாரதி-பூ-8. •

மாதியான தாரணைகளை, பயன் தனை - அப்பியசித்தனை. பதி - இவ்வாறு செய்தயாவும்சுவாக்கமுதலிய விடங்கனையும், சதி-மனைவிமுதலியகனத்திரத்தினையும், நிதி-திரவியங்களையும். சுதர்-சீடராதி பிள்ளைகளையும் உடல் - சரீர சவுக்கியமும், * அணிமாதி பயன் - அணிமாதி அஷ்ட ஜஸ்வரீங்கனையும், பெறவேண்டியலால் - அடையவிரும்பியே யல்லாமல், இகபர உடல்வாழ்வு - இகபரங்களில்வரும் உடலோடிருந்தடையும் வாழ்வுகளும், நிதி-சம்பத்தும், பாழ்படவென - பாழாயொழிவனவாகையால் நீங்கக்கடவதென, பவமறுதற்கு - பிறப்பைவிட்டழியா சொருபசுபாவம்பெறுதற்கு, அலவே - அல்லவே, இந்நிலைது புயன் - இந்தநிலைநஜபதபாதிவஷ்டகருமத்தாவென்னபிரயோஜனம், இருமறை - உயர்வாகியவேதங்கள், இகபரசுகம் - இம்மை மறுமைகளிலடையும் சுகாதிகர், நிலையலவெனும் - நிலையல்லவெனத்தெரிவிக்கும்.(அனறியும்) உடல்வாழ்வு - சுவர்க்காதுயிடங்களில் உடல்களும் அதனாலாயசுகதுக்கபோகவாழ்வுகளும், எண்ணில்கழிந்த-அனவற்றவைகள்நீங்கினவாம்,அதைஅறிந்து - அறிந்தமதனையே, வேண்டுவை - அடைய விரும்புகின்றாய், உன்னினைவு இது - உன்னெண்ணமாகிய விது, என்-எத்தன்மையது. (ஏ-ஈற்றசை) (ஏ-து) 4.

கௌவைமறந்திலை கர்வமொழித்திலை கன்மம்விடுத்திலை யால்
காய்சினமவிட்டிலையுடல்பொருள்சுலவாசினங்கமூலையால்
வெவ்வுரைதந்தெதம் மதமேபெரிதென வீணாவாதடுவையால்
வீணார்தமைப்புகுழாமெய்ஞ்ஞானிமுன் வீம்புகள்பேசுவையால்,
பவ்வொருநெதிரைசூழ்புவிமேற்புகழ்பரவவிரும்புகவமெய்ப்ப
பத்திசிரத்தநி ராசைவிசாரணை பற்றலைகற்றதி லென்
வெவ்வுலகோசத மெவ்வுடலோசத மெம்மதமோசத நி
யெண்ணதுபிறவியெடுத்தழிவித்ததை யெண்ணலொன்
[னிதுவே.

(இ-ம்) கௌவை-பொருளையை, மறந்திலை-மறந்தாயல்லை, கர்வம்-
கூர்ச்செய்த வர்ணச்சிரமங்களில் யானே சிறந்தவனென்னுங்கர்வத்தை,
வெவ்வுலகோசத-கன்மம்-இகபரபோகந்தருவதும் ஆன்மசுகந்த
பொருளாகிய பிஷயசுகவாசையை, விடுத்திலை-விட்டாயல்லை, காய்
வெவ்வுலகோசத-கோபிக்குமகோபத்தை. விட்டிலை-விட்டுநீங்கினவிலை,
பவ்வொருநெதிரை-உடலிலும்,பொருளிலும்.சுலத்திலும்அழுத்திய அபி
மை-மாதிரிதென்னும்அகந்தையைவிட்டு,கமூலை-நீங்கினவல்லை,வெ
வ்வுலகோசத-கமொழிகளை, தத்து-பேசி, எம்மதமே-உலகி

* அணிமா-நிதி-சரிமா - இலகிமா-பிரதந்தி - பிராகாயியம்-சசத்து
136௫௪௪-௫௫-௫.

உள்ள சகலரும் விரும்பலால் எங்க ளுப்பிராயமே, பெரிதென-உயர்வா
யதென, வீண்வாறு-பயனற்றவிதண்டா வாத்தகை, ஆகைவ-எங்குலத் தும
புரிவாய், வீணாதமை-(தனக்கும் பிரகுக்கும் பிரயோஜனமான விசாரணை
யை விடுத்து பழக்கமே பெரியோரோடழக்கமென) விருதாகலக் குழி யாழ
கலை, புகழா-நல்லோரகளைப் புகழ்த்து பேசி, மெய்ஞ்ஞானமும்-மெய்
மையாகிய ஞானத்தைப்பரோபகாரமாக போதிப்பவர் முன்சென்று, வீம்
புகள்-அகங்கார வார்த்தைகளை, பேசுவை-பேசுகின்றாய், நெய்ந்திரை-பெ
ரியவலைகளையடைய, பவ்வஞ்சுழி-சமுத்திரம் சூழ்ந்த, புவிமேல்-உலகமெங்
கும், புகழ்-கீர்த்தி, பரவ-விபாய்க்க, விரும்புவை-இச்சிக்கின்றாய், மெய்ப்
பத்தி-உண்மையான எவ்வவியாபக வீசனிடத்தும் எல்லாமவளுக்காணும்
அன்பும், கிரத்தை-வேதாகமபுராணங்களிடத்தும் உண்மையை யுரைக்கும்
பெரியோரிடத்தும் நீம்பிக்கையும், நிராசை-அழியும்பொருள்களிடத்தாசை
யை நீக்கும் விராகமும், விசாரணை-தெளிந்தோர்க்கிடம் விசாரித்தலும்
ஆகிய நற்கருமங்களை, பற்றலை-கைப்பற்றவாயல்லை, கற்றதில்-சுந்தேக விப
ரித்தந்திராது நீ கற்றவைகளில், என்-என்னபிரயோஜனம், சதம்-அழியா
வான்மாவினோடு சாஸ்விதமாக நிற்பது, எவ்வலகோ - எந்தலோகமோ?
எவ்வுடலோ-தேவ மனுஷியாதி எந்ததேகமோ? (இல்லையாகையால்) சதம்-
நித்தியமாக, எம்மதமோ-எந்த மதமோ?, சதம்-நிலையாகநிற்கும், (உண்மீ.)
நீ எண்ணு-நீ யளவிறந்த, பிறவி-ஜன்மங்களை, எடுத்து-தாங்கி, அறிவித்
ததை-அழிவித்தனவகளை, எண்ணலை-நினைந்துணர்வாயல்லை, இதுஎன்-இது
என்னவதிசயம். (ச-சற்றகை) (ஏ-று) 5.

[ஆகசெய்யுள் 36]

அறிந்தறிவாயெனல்.

இறப்போமென் றறிவாயென் னிலநிறக்கக் கண்டா

யெவர்ப்பிழைத்தா னேனமுத லென்றயலுக் குவைப்ப
துறப்பரே லுபிர்தயர்க ளார்த்துமறந் தழுவாய்

துடிதுடித்துக் குலைநின்றுத் துஞ்சமுனே யுடலை

மறப்பதுபுன் னியமென்பாய் மகான்கதைகள் படிப்பாய்

மறுகணத்தின் மன்பெண்பொன் மபலதனுள் மாந்திக்
திறப்படுவா யுலகுசத மெனவேயை னாயோ

1. திரைக்கடல்வீழ்திரைமொத்தாய்செப்புலதென்னுனக?

(இ-ன்) (மனமே)-மனமே! இப்போம என்று-நாமெல்லோரும் சா
வோம என், அறிவாய-நீ தெரிந்து கொண்டிருக்கிறாய், ஏண்ணிலா-கணக்
கிலவாத பேர்கள், இறக்க-சாக, கண்டாய-கண்ணாரப்பாத்திருக்கிறாய்,
எவா பிழைத்தார-எவா சாகாது உயிரோடிருந்தவர்கள், எனமுதல்-எதற்
காகத்திப்பது, என்றயலுக்கு-என்று அயலார்க்கு, உரைப்பாய-அனேக
ருக்குச் சொல்வாய், தமர்கள்-தம்மவர்கள், உயிராதுறப்பரேல-ஜீவனை விடு
வார்களாகில், மறந்து-முன் அயலாருக்குச் சொன்னவைகளை மறந்து, ஆ
தது-வாயலிட்டலரி, அழுவாய-புலம்புவாய், அடித்துத்து-அன்றியடிக்கடி
பாடத்துப்பதைத்து, குலைந்தென-குலை யதிராசனிகொண்டு, துருமுனை-ஒ
லிவொருவரும் தாம் தாம் சாகும் முன்னரே, உடலைமறப்பது-சரிததை
மறத்திருப்பது, புண்ணியமென்பாய-பூவருசெய்த தரும் பயன் என்று
சொல்வாய், மகானகதைகள்-அப்படியுடனிடத்துப் பற்றற்ற பெரியோ
சரித்திரங்களை, படிப்பாய-வாசிப்பாய் பிறருக்குச் சொல்லுவாய், மறுக
ணத்தில்-மறுகணத்தில், மனை பெண் பொன்-மனை பெண் பொன் என்
கிற மூலாசையின், மயலதனால்-மயக்கத்தினால், மாத்தி-புத்தி' கெட்டு,
உலகு சதமெனவே-பொய்புலக வாழ்வு ச்சயமென்றே, ஸ்திரபபிவாய-ந
மபுவாய், ஐயையோ-ஐயையோ நிலையிலாமனதே, திரைக்கடல் வீழ்-அலை
கலையுடையசமுத்திரத்தில் வீழ்ந்து அலைந்து கொண்டிருக்கிற, திரண் மொ
த்தாய்-துருமபுக்கு ஒப்பான யானால், செப்புவது-சொல்வது உனக்கு என-நீ
யறியாதது உனக்கு என்ன இருக்கிறது? இல்லை. (வ-அறறகை) (எ-று) 1.

விரைந்திடலேன் விதியிலுள்ள தேவருமென றுரைப்பாய்
வீணாசொல்லி மெய்யெனவீ மெப்பொருளுந் தோற்றி
கரைந்திரச வாதபித்தே றிப்புகைக்குட் பட்டு
கண்ணிழந்து மதியிழந்து கையிரண்டு மேந்தி
யிரைந்தமுதிச சகமப்பிசி யிஞ்சியுண்ட குரங்கா
யிலொகைக்கே மாந்தவரா லிடாதேலேக்க வலைவாய்
சிரைபுரைவா யவாகொடுத்த லவாகதியை யன்றே
சேசநீ யறிந்து கெட்டாற் செப்புவரா ருனக்கே.

(இ-ன்) மனமே! விரைந்திடலேன்-மனமே! பலபொருளையும்வேண்டு
மென்று விரைவதென், விதியிலுள்ளதே-பிரார்த்தத்திலிருப்பதே, வரு
மென்று-வந்து சேருமென்று, உரைப்பாய்-நீ பிறருக்குச் சொல்லுவாய்,
(அப்படிச்சொல்லும் நீ), வீணாசொல்ல-பயனில் செய்வார்வார்த்தையை
மெய்யென-மெய்யென்று நம்பி, வீழ்ம் பொருளும்-வீட்டையும் ஆஸ்தி
யையும், தோற்றே-ஆவ்விரசவாசிகளுக்குக்கொடுத்தது, கரைந்து-சளந்து,
திரைவாத-திரைசத்தை வரத்தித்துப் பொன்செயவேண்டுமென்கிற இரசவாத

சாஸ்திரப்படிபொன் செய்வதென்கிற, பித்தேறி-டயித்தியங்கொண்டு, புகைககுட்பட்டு-பூவாணகந்தகாதி சரக்குகளின் புகையில் அகபட்டி, கண்ணிழந்து-கண்கெட்டு, மதியிழந்து-புத்தி கெட்டோமென்று விளைந்து கையிரண்டும் எந்தி-இரண்டுகையும் ஏந்திக்கொண்டு, இரைந்தமுது-பி, கைடியென்று கூவி வீட்டார்வர அவர் முன் அழுது, இச்சகம் பேசி-எவருக்கும் இமமான வாத்தைகள் சொல்லி, இஞ்சியுண்ட-இஞ்சியைத்தின் கிற, குரங்காய்-குரங்கைப்போல்வெறுப்படைந்தவனாய், இவர்கைகளு-தா னங்கொடுப்பவர இடத்துக்குப்போய், எமாந்தவரால்-அவர் கொடுக்கும் வரையில் திபங்கி திற்பவராகிய பொய்வாதினளால், இடர் துலைக்க-உன்னி டதரித்திரசங்கடத்தை நிவாததி செய்துகொள்ள, அலைவாய்-பின் திரி வாய, சிரைபுரைவாய-குரங்கை யொத்தவனே!, அவர் கொடுத்தல்-அப படி கெடுவதற்குக் கொடுப்பது அவாகதியே யன்றோ-அவரனுபவித் துஞ் சங்கடமேயல்லவோ?, சீச்சி-சீச்சி, நீ அறிந்து கெட்டால்-நீ தெரிந்தி, நுந்து கெடுதியையடைந்தால், உரைகு-உரைனுக்கு, செபடிவர்-புத்தி பகட்டுவோ, ஆ-யார் நீ யோசி, (ஏ-அற்றை) (அ-று) 2

தேவநாளை செவமாய வாசிரிய ரடி யா

திருநகுசட கொபாமுத லாழ்வார்கள் சித்தர்
மூவாரொன்ன கிதைமுத னாலபடிபாய் விறாகுரு

மொழிந்திவொய் குருவாக முனவிரைவா யல்லால்
யாவரெனைப் பொன்மடைய ரெனறகததிற நிரும்பா

யானெனலு மெனதெனலு மெள்ளவந தவிராய்
கொவணததின் மெற்குறையுந தலைமெலாக் கிணையுங்
குறுகாதென் பாய்நுணியாய் கூறுவரா குணக்கே

(இ-ன) நெஞ்சே! தேவர்-நெஞ்சே! தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கிருவனருவா சொன்ன குறள் முதலிய நூல்களும், ஒளவை-ஒளவையார் சொன்ன ஆத்திக்குடி முதலிய நீதிநூல்களும், சிவசமயவாசிரியர்-மாணிக்க வாசகர் முதலிய சிவசமயவாசிரியர் செய்த திருவாசகம் தேவாரம்முதலிய நூல்களும், அடியா-பட்டினத்தடிகள் தாயுமானவர் முதலிய அடியவர் செய்த நூல்களும், திருந்து சடகோபாமுதல்-திருத்தமாகிய சடகோபா முதலாகிய, ஆழ்வார்கள்-பனிரண்டாழ்வார்கள் செய்த பிரபந்தங்களும், சேத்தர்-அகஸ்தியர் முதல் பதினெண் சித்தர்கள் செய்த நூல்களும், மூவா-9ர்மாதிமூவர், சொன்னகிதை-சொன்ன எவ்வாறகிதை குதஸம் ஹிதை யென்னும் ரிபுகிதை பகவத்கிதைகளும், முதலு-முதலாலாகிய *இருக்கு முதலிய நான்கு வேதங்களும், படிப்பாய்-நீ வாசிப்பாய், பிறாக்கு மொழி திவொய-பிறர்க்கு மனைவகை தெளிவாகச் சொல்வாய், அல்லால்-அல் லாமல், குருவாக முன் விரைவாய்-ஆசிரியனாக பழிமுடிபுரிபுருகத்

தூரிதப்படுவாய், யாவரெனப்போன மடையென்று - என்னைப்போல் அறிவினா யாரென்று, அகத்திற்கும்பாய்-அந்தாமுக நாட்டமாகத்திரும்பாய் (அன்றியும்) யானெனலும்-சரீரமே யானென்று பழகிய தூரப்பழக் கதையும. எனதெனலும்-அச்சரீரத்தாற் றேமயசருமம்-குணம்-உலகத் தோற்றப்பொருள்களையெனதென்று கொள்வதையும், என்னவுநதவிராய்-கி ஞ்சித்தம விட்டிடாய், கோவணத்தின்மேற் குறையும்-எவாகளுக்கா லும் கோவணத்திற்கு மேற்பட்ட சரித்திரமும். தலைமேல் ஆக்கினையும்-த லைவெட்டுவதற்கு மிஞ்சின தண்டினையும், குறுகாதென்பாய்-அணுகாதெ னறு பிறாக்குத் துணிவாகச் சொல்வாய், துணியாய்-ஈ அப்படியே விட்டி ராய், உனக்கு கூறுவாரா-உனக்குச் சரிசொல்ல வல்லவா யாவ நிருக்கி ரார்கள? இல்லை. (ஏ-ஈற்றகை) (ஏ-து) 3.

ஆசைபல வருந்துயருக் கடிப்பீட மென்பாய்
யாதுவந்து மடங்காதே யாரகொடுப்பா ரென்பாய்
காசைநீந் தேடினமோ நமையதுதே டிற்றா
கடற்கரையிற புரண்டாலுங் களைபரங்கொண் டதுவே
தூசதிக் மொட்டாதென் றெவரிடத்தும் புகல்வாய்
தூருமபளவாசையுமவிட்டுத் துணிவமெனத் துணியாய்
வேசையாக ளாசையொகக் நேசமவைப்பாய் சிவனமேல்
வெளிவேடம் பரமசுடம் விளைத்தடுமோ நெஞ்சே

(இ-ள்) நெஞ்சே! பல அருந்துயருக்கு-மனதே! அநேக முடிவு பெறு த துகல்களுக்கு, ஆசை அடிபீடம் என்பாய்-ஆசையானது முதலாசனமா யிருக்கிறதென்பாய். (அன்றியும்) யாது வந்தும் அடங்காதே-எவ்விதமான உயர்ந்த பொருள் கிடைத்தும் ஆசையடங்காதே, யார கொடுப்பாரென் பாய்-அவ்வாசையடங்கும்படி கொடுக்க வல்லவா யாரென்று சொல்வாய், காசை-திரவியகளை, நாம் தேடினமோ-நாம் சம்பாதித்தமோ, அது நமம் தேடிற்றோ-அக்காச நமைச்சம்பாதித்ததோ இல்லை, கடற்கரையில்புரண் டாலும்-சமுத்திரக்கரையோரம் உள்ள மணலில் குறைவற புரண்டாலும், களைபரம் கொண்டதுவே-சரீரத்தில் ஒட்டிமவ்வளவே யல்லாமல், தூசதி கம் ஒட்டாதென்று-அணுமாததிரம் அதிகமாய் ஒட்டாதென்று, எவரிடத் திலும் புகல்வாய்-எல்லாரிடமும் சொல்வாய், தூருமபளவும்-ஒரு திரண மாத்நிரமும், ஆசையையும் விட்டு-தூராசையைக்கி, துணிவமெனத்துணி யாய்-வீதியிலுள்ளது நேருமெனச் செயவேண்டியது செய்து இருப்போ மென்று திடங்கொள்ளாய், சிவனமேல்-மகன சரமான க்டவுன் மீது, வே சையர்கள் ஆசையொகக்-தன்னை நாடி வருபவன்மேல் தாசிகள் வஞ்சனை யாய பகலும் காட்டி பொருளமீது ஆசை வைப்பதுபோல், நேசம் வைப் பாய்-அவனையன்றி வேறாய் பொருள்களையடைய உள்ளன்பில்லாமல் ஆ சைவைப்பாய், வெளிவேடம்-பகிாமுக வேடமானது, பரமசுடம்-மேலான முத்திச்சகத்தை, விளைத்தடுமோ-உண்டாககுமோ? சொல்லுக, (ஏ-து) 4.

தூண்டிபல வாழ்வுமும் நரம்புதனைக் கூடித்

தோலாலே முறைந்தமணிப்பாண்டவுடலதுமேற்

கொண்டிருப்போ நாமுமென வறிந்திருந்துத் தனிவன

குவலயத்தி லுள்ளாரைக் குறையுன்னென் னெஞ்சே
பண்டி த்தால் வேடத்தால் பணத்திலுயர் ததனல்

பழையமல பாண்டமொரு பவித்திரம்பெற் நிலதே
யண்டர்பிரான் நருமுயிர்க ளனைத்தையுமொன் றென்றே

யறிவதுநன் ஞானமென்றுன் னகங்காசர் தொலையே.

(இ-ள்) செஞ்சே துண்டு-மனமே! துண்டினாகிய, எலும்பு-எதுங்
கள், பலவாம்-அநேகமாகலிருந்து, (அதனோடு); நரம்புதனைக்கூடி-சரம்பு
சுதையும்கூடி, தோலாலே முறைந்த-தோலாலே மூடப்பட்டி ஒன்றாகக்கூட
ப்படுகிற, உடல்-உடலாகிய, மலபாண்டமது-மலபாண்டத்தை, நாமும்த
மும், மேற்கொண்டிருப்போமென-அபிமானித்துச் சுதமென்மேற் கொ
ண்டிருப்போம் என்று, அறிந்திருத்தும்-தெரிந்திருத்தும், தனிவன-தன்
னைக்கீட்டிலும், குவலயத்திலுள்ளாரை-உலகின் எண் உள்ளவரை, குறையு
ன்னென் தாழ்த்தாரென நினைத்தலென்னகாரணம், பண்டித்தால்-நிறத்
தன்வித்தை திறத்தாலும், வேடத்தால்-படிர்முக வேடத்தாலும், பண்
திலுயர்ந்ததினும்-அதிக பணமுடையவனா யிருத்தலாலும், பண்டியமலப
ண்டம்-அநந்த ஜன்மங்களாக அடைந்துவரும் மலபாந்திரமாகிய உடல
னது, ஒருபவித்திரம் பெற்றிலதே-மலம்போய்யாதொரு சுத்தமும் அநை
யவிலையே, (ஆகையால் முதலில்) அண்டர்பிரான்-தேவர்கட்கு தலைவரு
கிய கடவுளால், தருமுயிர்கள்-படைத்த ஜீவர்களில், அனைத்தையு மொன்
றென்றே-எல்லா உயிர்களையும் தன்னுயிர்போல ஒவ்வொன்றும் உயிரோ
யென்று, அறிவது-தெரிந்துகொள்வது, எல்லாநமென்று-எல்லறிவா
ன்று நினைந்து, உன்னகங் காரம்-உனது சர்வத்தை, தொலை-கீக்கவிடுவ
யாக. (ஏ-ஈற்றரை) (எ-று)

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யாதிருந்து மென்ன

மெவரிருந்து மென்செய்வா ரெமன்வருவ்காற் தேறும்

பொருட்கொடுத்துப் பிழைப்பாயோ தமனாயனுப் புலையோ

பொய்யுரைத்தாற் சென்றிடுமோ பிழைத்ததே வருவே

னுருக்கம்வையு மையாவென் றமுதும்விடு வானே

ஐயுடையனர்த் திடுமுடம்பி னெனுகொடுப்போ க்குணை

செருக்கெதுவோ நிறைமையினைப் பொருட்குழுவாய் செஞ்சே

சிச்சீரீ யறிந்துகெட்டாந் செப்புநரா ருணங்கே

(இ-ள்) செஞ்சே-மனதே, இருப்பதுபொய்-நாமென் தத் தேய்த்தோ
டு அழியாதிருத்தல்பொய், போவதுமெய்-அழிந்துபோவதுமெய் என

ருங்கூல்-உடலுயிரைப் பிரிக்கும் காலன்வருமிடத்து, யாநிருந்துமென்
னும்-எவ்விதப் பெர்ருள்களிருந்தும் ஊண் பலனாகிவிடும், எவரிருந்து மெ
ன்செய்வீர்-எவ்விதமான சகாயிகளிருந்தும் என்ன செய்வார்கள்? தேடும்
பெர்ருட்கொடுத்த-பல உபாயங்களாலும்-கஷ்டத்தாலும் சம்பாதித்தபொ
ருட்களைக்கொடுத்த, பிழைப்பாயோ-யமனுடன் செல்லாது இவ்வுலகிலே
யே ஜீவிப்பாயோ?, தமையனுப்புமையோ-உனக்குப்பதிலாக புத்திரமித்
திர களத்திராதிகளை யனுப்புவாயோ?, பொய்யுரைத்தாற் சென்றிடுமோ-
உலகரைவஞ்சிக்கக்கற்ற வார்த்தைகளைச்சொன்னால் சரிக்கட்டுமோ?, பிற்க
ணத்தேவருவேன்-அடுத்தகடினத்தில் வருகிறேன், உருக்கம் வையுமையா
வென்-என்மீது தயைவையுமையாவென்று, அழுதும் விடுவானே-விசனப்
பட்டாலும் விடுவானே? ஊட்டிவளர்த்திடுமுடம்பிடுகு-நானென நம்பி
ஐதுவரை உண்பித்து விர்த்திபண்ணின தேகத்தினோடும், கொடுபோகா
னே-கொண்டுபோக உடன்படானே, செருக்கெதுவோ-என்னகருவத்தை
யாதரவாகக்கொண்டோ, நிலைமையில்லாப் பொருட்கமுவாய்-தோன்றிம
றையும் நிலையில்லாதபொருட்டு ஆசைப்பட்டி அழுவாய், சீசீ-சீசீ, நீ அறிந்
துகட்டால்-நீ தெரிந்து இருந்தும் கெடுதியையடைந்தால், உனக்குச்செ
ப்புவர் ஆர்-உனக்குச் சொல்லவுல்லவர்பாவார் ஒருவருமில்லை. (௭-ஈற்றசை)
(௭-உ)

6

பெண்ணாசை யாலழிந்த வீபர்கடமைக் கண்டாய்

பெரும்பார தக்கதையி ராமாகதை யறிவா

பெண்ணும லவர்பிறகே நாயதுபோ லலைவா

யிருந்தபொரு ளீந்துலக ரேசிடவா யறுவாய்

புண்ணாதி தரவழிந்தாய் வைத்தியர்பின் பற்றிப்

பொருள்கொடுத்து வாய்ப்பற்கள் போமருந்தை யுண்டாய்

மண்ணுவா ராசைகன வினும்விரும்பே னென்றாய்

மறுத்தவர்வா யிலைக்காப்பாய் மருந்துனக்கென் னெஞ்சே

(இ-ள்) பெண்ணாசையாலழிந்த-பிறனிட பெண்களினாசையினால்கெட்
ட, பேர்கடமைக்கண்டாய்-மனிதர்களைப் பார்த்திருக்கின்றாய், (அன்றியும்)
பெரும்பாரதக்கதை-பெரிய பாரதக்கதையையும், இராமர்கதை-இராமர்
கதையையும் படித்து, அறிவாய்-அவற்றில் பெண்ணாசையினால்கெட்ட திரி
யோதனன் இராவணாதிகளைப்பற்றித்தெரிந்திருக்கிறாய், எண்ணுமலவர்பி
றகே-அறையும் இளைந்துபாசாமல் அப்பெண்கள்பிறகே, நாயதுபோலலை
வட்ட-ஆண்டாய் பெண்ணையத்தொடர்ந்து அலைவதுபோலலைகின்றாய்,
இருத்தபொருளீந்து-தகப்பனால் சம்பாதித்ததும் நீ சம்பாதித்ததமாகிய
பொருளுக்கொடுத்து தர்வியாதி சம்பாதித்ததைப் பார்த்த தரித்திரனாகி
உல்கோசிட-உலகத்தார் பரிசாசஞ்செய்ய, வாயறுவாய், பதில்கொல

மானமுடையவனாய் வாய்முடிக்கொண் டிருக்கிறாய், (அன்பியம்மாநீகள்) புண்ணிதிரவழிந்தாய்-வென்னை அனாபாப்புக்கட்டி முதலிய புண்ணுகொடுக்க ஏற்று கஷ்டப்பட்டு சரீரம்மெலியப்பெற்றாய், வைத்தியர்பின் பற்றிச் சில இரக்கமில்லா வைத்தியரைச்சேர்ந்து, பொருட்டுகொடுத்து-யிருதிபண்ணுதையும்கொடுத்து, வாய்ப்பற்கள்-வாயிலுள்ள பல்வகை, போமருத்தைவுண்டாய்-விழுந்து போரும்படியான இரசசம்பந்த மருத்துவத்தைத் தின்றுமிருக்கிறாய், மண்ணுவாராசை-மண்ணிலிருந்து தோற்றிமுதபடி மண்ணுமாதம்ஸ்திரிகளமிதுபட்சம், கனவிலும்விரும்பெனென்றாய்-இனிமேல்தொரு வேளை சொற்பணத்தில் தோற்றினாலும் இவ்வுடப்பெடெனென்றாய், மறந்தி-மருந்தால் தேகமெனக்கியப்பட்டபிறகு மூன்சென்னதைத்தந்தித்து, அவாவாயிலுக்காப்பாய்-அம்மாதாது தெருவாசற்படியில் காத்திருப்பாயானால், நெஞ்சே-மனதே, உணக்குமருந்து என்-உணக்கு என்மமருந்து கொடுத்தாலும் திரும்பாய். (எ-து) 7.

துறவிகளுக்குக் கரசனொரு துரும்பெனுஞ்சொற் பொய்யேன

துணிந்தார்க்குத் துக்கமில்லை யெனலறிநீ மெய்யோ
திறந்திறவா வுயிர்க்கரந்தை யுண்டெனலை யையோ

பேயர்சொல்லும் வாழ்வுதாழ் வதைநினைவாய் பொய்யோ
ரானிராம னரிமுதலோ ரடைந்தனரே லுடல்கொண்

டார்கிறுமை பெருமையடை யாதிருப்பார் கலங்கேன்
மறந்திரந்த நெஞ்சுடையார் வார்த்தையினு னெஞ்சே

வருவவர வாராத வரலொழிக வெனவே.

(இங்) துறவிகளுக்கு-சர்வ சங்க பரிந்தாக மென்பதை யறிந்தடைவ் சஞ்சியாகளுக்கு, அரசன்-சக சக்திராதிபதியாகிய அரசனும், ஒரு துருத் பெனுஞ்சொல்-ஒரு திரணத்திற்குச் சமமென்று சொல்லுகிற சொல்லு எனது, பொய்யோ-பொய்யாகுமோ?, துணிந்தார்க்கு-கிலையாமையை எண்ணித்துணிந்தவர்க்கு, துக்கமில் எனல்-விசை மில்லை யென்று சொல்லுவதை, அறிநீ-நீ தெரிந்து கொள்ளக்கடவை, பிறந்திறவாவுயிர்க்கு-உதித்து மறையாத ஜீவனுக்கு, அரசுதை யுண்டெனல்-துன்பம் உண்டென்பது மெய்யோ-நிஜமல்லவோ? ஐயையோ-ஐயையோ பேதமையான மனதே, பேயர் சொல்லும்-அலைச்சிலத்தரும் அதுவகை மதப்பித்தர்கள்கொல்லும், வாழ்வு தாழ்வு அதை-சம்பந்த தரித்திரம் என்னும் விபரித வார்த்தையை நினைவாய்-சேட்டி நினைந்து கெட்டுப்போகிறாய், உடற்கொண்டு-சரீர மடைந்து, கொய்யோர்-தூர்க் குணமுடையராக்காதாரும், அரசன் பிரமன் அரி-சுவன் பிரமா விஷ்ணு, முதலோர்-பூதலானவாரும், அடைந்தனரோல்-சம்பந்தாபத்தகளை யடைந்தனரென்று, திறமை பெருமையடை யாதிருப்பார்-யாவர் துக்க சகங்களை மாறி மாறி யனுபவிக்க-உவிரும்ப

“வர், யார்-யாவருமடைவர்கன், கெஞ்சே-ஆனகயால் ஏன் மனதே, மற மலிந்த கெஞ்சுடையார்-பாவம் நிறைந்த மனமுடையவரிட, வார்த்தைதி-
“ஐல் கலங்கேல்-சொற்களால் சனைப்படாதே, வருவவா-பிராரத்தவயித்
“வாண்டாதி வர்த்தக்கவைகள் வாக்கடவது, வாராதுவா எனவே ஒழிக-பி
“காரத்தவதி வில்லாதது வாராதென்று விட்டு நீங்குக. (ஏ-மு) 8.

உள்ளபடி நாம் பிழைக்கும் வகையெதுவென் றுன்னு
யுணர்ந்தவரைப் பரிசுசிப்பா யுட்கருத்தை மறைத்துக்
கள்ளவந்த னம்பூசை ஜபதபமேற் காட்டிக் .

கருத்தறியா ரிடம்பகட்டிக் கண்டவர்பா லணுகா
யெள்ளவும்-வாக்குமனங் காயமொருப் படவிங்
கெத்தொழிலு முஞ்றுகிலா யெப்பயனெங் குறுவாய்
பொள்ளி லுடற் கையழுவா யான்மசுகம் பேணுப்
புறந்திரிவா யகமடங்காய் புகலுவதென் னுனக்கே.

(இ-ள்) உள்ளபடி-உண்மையாக, நாம் பிழைக்கும்-நாம் பிழைக்கின்ற
வகையெது வென்றுன்னும்-விதம் எது வென்று கினைக்கவில்லை, உணர்ந்
தவரைப் பரிசுசிப்பாய்-ஆனகா னுபவமடைந்தவர்களைப்பரிசுசம்செய்வாய்
உட்கருத்தை மறைத்து-உள்ளெண்ணத்தை மறைத்து, கள்ள வந்தனம்-வ
ஞ்சனையாய்க்கும்பிட்டும், பூசை ஜபதபம்-ஈசுவரனைப்பூசித்தும் ஜபித்தும்
தபித்தும், மேற்காட்டி-துறந்தையை மறைத்து நற்சிறந்த யுடையவன்
போல் வேஷங்கூட்டி, கருத்தறியாரிடம் பகட்டி-உண்மையறியாத மூட
ரை மிசட்டி, கண்டவர்பா லணுகாய்-உண்மையறிந்தவரிடம் சேராய், என்
ள்ளவும்-என்னளவும், வாக்கு மனங்காயம்-வாக்கும் மனசும் சரீரமும்,
ஒருப்பட்-ஒத்த, இவ்வுகெத்தொழிலும்-இவ்வுலகத்தில் எந்தக் காரியத்தை
யும், உருந்துகிலாய்-நீ செய்யவில்லை (அப்படித்திரிகரண சுத்தமாய்ச் செய்
யாவிடில்), எப்பயன்-எந்த பிரயோஜனத்தை, எங்குறுவாய்-எந்த உலகத்தி
லாவிலு மடையப்போகிறாய்? இல்லை, பொன்ன வுடற்சேயமுறாய்-பொத்
தீலுடைய சரீரத்திற்கே யழுவாய், ஆன்மசுகம்-ஆத்மவினாந்தத் தன்மை
யை, பேணுய்-மாயையாற் கெடா திருத்த விரும்பிக்காப்பாற்றாய், புறந்திரி
வாய்-பகிர்முக நாட்டமுடையவனாகத் திரிவாய், அகமடங்காய்-அந்தர்
முகத்தில் சேர்ந்திராய், புகலுவதென் னுனக்கே-உனக்குச் சொல்வதுஎன்
வ்விருக்கின்றது? ஒன்றுமில்லை (3-சுந்தரகை) (ஏ-மு) 9.

இல்லையெனும் குறைவேயோர் வடிவாரும் மனதே
யானாரீ யெங்குதித்தா யெவர்பொருட்டா யலைவாய்
வல்லையல்ல யகிலாண்ட கோடிவகுத் தனரித்துள்
வாங்கவல்லா னியதினை மறுத்தினுனிங் ககைசுக

நல்லீ யென்பொருட்டே துயருதுவா யெனினே

நம்புமெனைக் கைவிடுத்துச் சுழுத்தியிலெவ் கொழிவா
யெல்லையிச்சத் தாமெனினி பிறந்திறப்பை யுணர்வா

இனியேனுந் தொழிலறவென் னிற்கலந்து சுகியே.

(இ ன்) இல்லையெனும் குறைவே-இல்லையென்று சொல்லும்அதிகப்
தியே, ஒர் வடிவாகும் மனமே-ஒருருவாகிய மனதே, யானா-எனது
சொருபமெது, நீ யெங்குதித்தாய்-நீ எவ்விடத்தில் தோன்றினாய், எவர்
பொருட்டு-எவர் நிமித்தமாக, அலையாய்-நிலையாது அலைந்து திரிகிறாய்,
என் பொருட்டே-ஆத்மாவாகிய உன்னிமித்தமே, துயருதுவாயெனினே-
நீ துக்கப்படுகிறே னென்பையாகில், அகிலாண்டகோடி-எல்லா அண்ட
பிண்டங்கலையும், விருத்து அளித்து உளவனாகவல்லா-சொல்லுமித்து ரட்
சித்து உள்ளடக்கும் வல்லமையுடையோனாகிய சுர்வேசுரனது, நியதிநினை
மறுத்த-விதி தங்கலைத் தடுத்து, இங்கு அணுவைச்சக்-இவ்விடத்து தாண
மாத்திரம் மாறுபாடு செய்ய, வல்லையல்ல-நீ வல்லமையுடையவல்ல,
நம்புமெனைக் கைவிடுத்து-உன் வார்த்தை நிரூபெனது நினைக்கும்நினைக்
கைவிட்டு, சுழுத்தியிலெவ் கொழிவாப்-நித்திரையில் எங்கே நீங்கிப்போகி
றாயோ, தெரியவில்லை, எல்லையில் சத்தாமஎனில்-அளவில்லாதவனும் அழி
வற்றவனுமாகிய என்னில், நீ பிறந்திறப்பை யுணர்வாய்-நீ ஜனித்து நசிப்
பதை அறிவாய் (ஆகையால்). இனியேனுந் தொழிலற-இனியாகினும் எனை
க்காகக் செய்யும் யாதொரு வேலையும்ற்று, என்னிற்கலந்து சுழு-சுழுத்திய
ஜலத்திலுண்டாகும் அலைதுளி துரைகள் மறுபடி அச்சலத்திலடங்குவது
போல் ஆத்மாவாகிய என்னிலெழும் நீ என்னி லடங்கி சுகமாயிரு, நீ நல்
லை-அப்பொழுது நீ எணக்குநல்லவனாவாய், (ச-சுற்றனை) (எ-று) 10.

[ஆகச்செய்யுங்கள் 46]

மெய்க்குருவை வியத்தல்.

அல்லீ மீர வறிவைய னிததுப்ப

ராகை தீர வழுதெனு மேர்பொழி

சொல்ல வல்ல வருட்குரு தாடலை

தோயக் கொண்டு பிறப்பறு நெஞ்சமே

நல்ல யோக்ஞ் சிதம்பரச் சக்கர

நாச மின்று யுடனிலை மார்க்கமு

மில்லையாதரு வொநொடிக்குள்ளெனு
நினர் சொல்லிடு ஞானந்த மைக்குமே .

(இ-ள்) நெஞ்சமே!-மனதே!, அல்லல்தீர-பிறவித் துக்கம் நீங்க, அறி
வையளித்து-ஆனம் ஞானச்சொருபத்தைக் காட்டி, பேராசைதீர-மிஞ்சாத
ஆசையானது நீங்க, அமுதெனுமோர்மொழி-கெடாத அமிர்தமாகிய ஓர்
பிரணவத்தை, சொல்ல வல்ல-உபதேசிக்க வல்லவராகிய, அருட்குரு
தான்-கிருபையே வழவானவரும் அஞ்ஞானத்தை நீக்குபவருமானவரிட
பாதத்தை, தலைதோய்க்கொண்டு-தலையில் படியக்கொண்டி, பிறப்பறு-உன
து பிறப்பை நீக்கிக்கொள்வாயாக, நல்லயோசம்-இயமம்-நியமம்-ஆதனம்-
பிரானுயாமம்-பிரத்யாகாசம்-தாரணை-தியானம்-சமாதி முதலிய நன்மை
யாகிய அஷ்டாங்கயோகங்களும், சிதம்பரச் சக்கரம்-ஞானாகாசத்தில்கீற்றி
ட்டின்னநாற்பத்துமக்கோண சக்கரமும், உடல் நாசமின்றி நிலைமார்க்கமு
ம்-தேகம் அழியாது நிலைத்திருக்கச்செய்யும் (அணிமா-மகிமா-கரிமா-இல
கிமா-பிராந்தி-பிராகாமியம்-சுசத்துவம்-வசித்துவம் முதலிய) அஷ்டமாதி
சித்திமார்க்கங்களும் இல்லையோ தருவோம் நொடிக்குள்ளெனும்-லாஸ்தி
சுவகளில்லையா நொடிக்குள் உமக்கு மேற்சொன்னவைகளைத்தருகிறோம்
என்று சொல்லுகின்ற, நனர் சொல்லிடு-தான் சாஸ்திரத்தை விசாரித்து
உண்மையறியாது ஒன்றை ஒன்றாக அர்த்தஞ்செய்கிற புத்தியீனராகையால்
அவனிட வார்த்தையைக் கேட்காது நன்றாயாகில், ஞானம் தழைக்கும்-
என மானது பூணப்பெம். (எ-நற்றசை) (எ-று)

ஏதம் யாவும் கெடுத்துக் கெடாதபே
நின்ப மேதர வன்புரு வாய்வரு
நாதன் சற்குரு தாடலைக் கொண்டது
நாளொ னத்திட னாயில்லென் னெஞ்சமே
காத லிதநிட வேமறை வஞ்சனங்
கற்பு ழிக்கும வசியர் திமிர்தலு
மோத வந்திடு மென்றுபொ ருட்கொளு
லுதத நாவிட் டொழிததுப பிழைத்திடே.

(இ-ள்) ஏன் நெஞ்சமே!-மனதே, ஏதம்யாவும்-உன்பா லுண்டாகிய
குற்றம் முழுதும், கெடுத்து-நசிக்கச்செய்து, கெடாத பேரின்பமேதர-அ
ழியாத பெரிய சுகந்தையே உனக்குக்கொடுக்க, அன்புருவாய் வரும்-கிரு
பையேயொருருவமாக வந்த, சற்குருநாதன்-அழியாதவனும் அஞ்ஞானத்
தைக்கெடுப்பதில் தலைவனுமாகியவனிட, தான்தலைக்கொண்டு-பாதங்களைத்
தலையில் தரித்துக்கொண்டு, ஆது காணெனத் திடனாய் தீவ்-பிரம்மமே கா
ணென்று உதவியாக கிற்பாயாக, காதலித்திடவே-ஆசையி லுழலுவனை
இன்னும் ஆசைகளென்றும்படி, மறைவு அஞ்சனம்-(ஆன் ரூபம் தெரியா

திருத்தும்படி நெற்றியிலிட்டு மறைக்கும் மையும், புதையென்க்கும் அஞ்
சனமையும்), சூழ்பழிக்கும் வசியம்-பதிவிரதஸ்திரிகளின் கற்பைக்கெடுக்க
வசிகாமந்திரமும், திமித்தலும்-பிறரை மயக்கும் சொக்குப் பொடியும்
ஓதவந்திமென்று-உணக்குக் கற்றுகொடுக்க எனக்கவை தெரியுமென்று
சொல்லி ஏமாற்றி, பொருட்கொளும் லுத்தரை-உணது கைப்பொருளைக்
கைக்கொள்ளுகிற பொருளாசையுடையா துசகவாசத்தை, ஒழித்துவிட்டு-
முழுதும் நீக்கிவிட்டு, பிழைத்திடே-உயிர் தப்பி விழுத்தியடைவாயாக,
(எ-று)

என்று மோர்படி த நாகவி லகிடு

மேத மில்சக ஜாநநத முன்னுந்

நின்றி டென்றப வாதம ருள்செயு

நித்தீ யக்குரு தாடொழென் னெஞ்சமே

பொன்றி டச்செயு மாரணம் பித்துக்கொள்

• பேத னம்விதது வேஷணம் மோகன

முன்ற னாககருள் வோங்குறை யாதெனு

மூடர் கைவிடு கேடுத விரக்கவே.

(இ-ள்) என் நெஞ்சமே-பேதை மனதே, ஒன்று மோர் படித்தாக-எ
க்காலத்தம் ஒரேவிதமாக மாறுபாடின்றி, இலகிடும்-சுயம்பிசகாசமாக
விளங்கும், ஏதமில்-மறைப்பில்லாத, சகஜாந்த முன்னுரு-உணது ஆத்ம
சொருபம் இயற்கையானந்த சபாவமுடையன், நின்றிடுன்று-அதை
விட்டுப்பிரியாதிருப்பாயாக வென்று, அபவாதம்-ஒன்றிலொன்று வடக்கி
க்காட்டும் அபேத யுத்தியை, அருட்செயும்-திருபை செய்கிற, நித்தியக்கு
ருதாடொழு-உண்மையாசானிடபாதத்தை வணங்குவாயாக, பொன்றிடு
செயும் மாரணம்-சாகச் செய்கின்ற மாரண மந்திரமும், பித்தக்கொள்
பேதனம்-புத்தி பேதம் உண்டாகச்செய்கின்ற பேதன மந்திரமும், விதன்
வேஷணம்-ஒருவர்க்கொருவர் பிணங்கும்படி செய்யும் மந்திரமும், மோக
னம்-மோடியெடுத்தல் முதலாகிய பிறரை மயக்கச்செய்யும் மந்திரமும்
உன்றனுக்கு அருள்வோம்-உணக்குத் தெரிவிப்போம், குறையாதெனும்-
பிறகு உணக்கு குறையாதொன்று மில்லை என்று ஏமாற்றுகின்ற, மூடர்,
கை-மூடக குருகனின் சகவாசத்தை, கேடு தவிர்க்க-உணக்கு நோத்திருக்
கும் சகல செவிதிகளும், உணைவிட்டு நீங்க, விடு-விட்டொழிப்பாயாக, (எ-
ன்றனை)(எ-று)

அறிவை யன்றி யகிலம் விளங்குமே

சாநந தப்பிர மம்மது வங்கினை

வேறிய வேறற நிலைவை நீயெனும்

வேத வாரியன் ருடொழென் னெஞ்சமே

அனுபவநந்த தீபிகை.

சுக்ள் வைத்திது சண்முகி சாமபவி
கடு விட்டொரு கடுபு கச்செயு
நெறிய தென்றதி லேனுரி லைத்திடார்.
நீசர் கைவிடு தேசுதி கழுமே.

(இ-ள்) என்னெஞ்சமே-என்னிட மனதே, அறிவையன்றி-பஞ்சேந் திரிய ஞானத்தை விட்டு, அகிலம் வீனங்குமேல்-எல்லா சராசரப்பொருள் வடிவ உலகம் அதற்கதுவே தெரியுமாகில், ஆர்த்தப் பிரமமது-சுக வடிவாம் பிரம ரூபமும், அங்ஙனே-அதுபோலவே அறிவினும் வேறாகவிருந்துசொ ருபஞானம் தெரியும், வெறிய வேறறவில்-பயித்தியக்காரா சந்தேக மற ஆ த்ம சொருப வடிவாய ஞானமன்றி ஜீவ அந்தக்காண ஞானேத்திரிய ஞா னங்கள் வேறல்லவென திடமாக நினை, அவை நீ யெனும்-அந்தப் பிரம்ம மே நீ யென்று தெரிவித்த, வேத வாரியரூன் டொழு-வேதங்களை ஆராய்ச் சிசெய்துநனை யுணர்ந்தவாகிரியன் அடிக் ள வணங்குவாயாக, இது சண் முகி-இது கண்காது மூக்கெனும் அறுவழிகளை மூடி நிற்பதாகிய சண்முகி முத்திரை. (இது) சாம்பலி-இது ஆகாய திருவடிபாக மேனோக்கிய முத் திரை, (ஆகிய இவைகளைப்பூழுகினால்), கூடு விட்டொரு கடு-ஒரே தேகத் தை விட்டு மற்றொரு தேகத்தில், புகச்செயும் நெறியது என்று-புகும்படி செய்வன்ற வழியைப்பயுபபது என்று சொல்லி, குறிகளவைத்து-பழக்கும் படிக்குப் பிறர்க்குக் காட்டிக்கொடுத்த, அதிலேனும் நிலைத்திடார்-அந்த நல் வைதீகவியத்திலேனும் சற்குரு வரும் வரை பழகி நிலைக்காதவராகிய நீசர் கைவிடு-அறிவினரிட சேர்க்கையை விட்டு விடுவாயாகில், தேசுதிசுமு மே-பிரம் ஞானப் பிரகாசம்புடமிட்ட பொன்போற் பிரகாசமுடையதா மே. (எ-று)

4.

அணுவி னுக்கணு வாகிய கண்டமா
யந்த மற்றகு ருதுரி யந்தனைக்
கணுமு திரந்த கரும்பெனக் காட்டிய
கற்ப கக்குரு தாடொழென் னெஞ்சமே
முணுமு னுத்துச் சபித்திடு வோநம்மேன்
மோடி செய்தழிந் தார்தோடி யுண்டென்றென்
கணுமு-ரைத்தச்ச-மாடுங்கு ஹம்பரை
யஞ்சி டாதவிர் நெஞ்சைப்பி ளந்திலே.

(இ-ள்) என்னெஞ்சமே-எனது மனதே, அணுவினுக்கணுவாகி-தட் தத்துக ரி னும் துட்டாயும், அகண்டமாய்-எல்லையற்றதாகியும், அந்த ம மற்ற-முடிவில்லாததுமான, குரு துரியந்தனை-சகலத்திற்கும் ஆதாரமான மேலான ஞானத்தை, கணுமுதிரந்த கரும்பென-கணு முற்றிய கரும்பின்

ருசியைப்போலுமுருளிக்க, காட்டிய—காண்பித்த, கற்பகக் குரு—கிளைத்த
தைக் கொடுக்கும்கற்பகவிருட்சத்திற்கொத்த குருவினது, தாடொழு—
அடியைப் பணிவாயாக. முணு முணுத்த—வாயால் முணுமுணென்று
பேசி, சபித்திடுவோம்—சாபமிடுவோம், எம்மேல்—எம்போல்வார் மீது
மோடிசெய்து—பிணக்குசெய்து, அழிந்தார் கோடியுண்டென்று—கணக்
கில்லாதபேர்கள் ஈசமடைந்தவர்கள் என்று, எங்கணுமுரைத்து—எவ்விடம்
களிலும் பயமுறும்படிக்குச் சொல்லி, அச்சமாடுக்குறும்பரை—கல்லவரைப்
பயப்படுத்துகிற பாரிகளை, அஞ்சிடாதவர் நெஞ்சை—பயப்படாமல் அவரது
மனது (கிடுக்கிடும்புடி மார்பிலும் முகத்திலும்) அறைந்து, பிளந்திடு—கலக்க
மடையச் செய்வாயாக. (ஏ-ஈற்றை) (ஏ-று)

5.

சுருதி யுத்தியனுபவத் தாலுனைச்
சோர்வி லாப்பரி பூரண மாககிடத்
திருதி யாக வெழுந்தருண் மாரிபெய்
தேசி சுன்றிருத் தாடொழென் னெஞ்சமே
நிருதி மந்திர மீதுச பித்திட—
நிச்ச யமுல கோர்த்தத்தஞ் சிந்தையிற்
சுருதும் யாவும் வெளிப்படை யூமெனுங்
கயவர் கைவிடு காலமி ருக்கவே.

(இ-ள்) என் னெஞ்சமே—என்னி—மனதே, சுருதி—வேத ஐராய்ச்சி
யாலும், யுத்தி—காட்சி—அனுமானம்—ஆகமம்—அருத்தாபத்தி—உவமானம்—
அபாவம்—சம்பவம்—ஐதீகம்முதலிய அஷ்டவித பிரமாணங்களாலும், அனு
பவத்தால்—சுய அனுபவத்தாலும், உனைச்சோர்விலா—உன்னை மறதியில்லா,
பரிபூரணமாக்கிட—குறைவறு நிறைந்தவனாகசெய்ய, திருதியாகவெழுந்து
—துணையாக எழுந்து வந்திருந்து, அருள்மாரி பெய்—கிருபாமழைபொழி
பும், தேசிகன்—ஆசிரியன், திருத்தாள் தொழு—அழகிய பாதத்தைப்பணிவா
யாக, நிருதி மந்திரமீது—இது பேய்மந்திரம், சபித்திட—இதை தியானிப்
பாதிச், உலகோதத்தம் கிந்தையில்—உலகத்தார் தங்கள் தங்கள் மனங்களில்,
சுருதும் யாவும் வெளிப்படையாம்—நினைக்கும் எல்லா சங்கதிகளும்வெளிப்
படையாக நீயறிவது, நிச்சயம்—நிஜமாகும், எனுங்கயவர்—என்று சொல்
லும் மூடருடையு கேசத்தை, காலமிருக்கவே—சரீரம் நல்ல ஸ்திதியிலிருக்
கும்போதே, கைவிடு—விட்டு நீங்குவாயாக. (ஏ-று)

6.

மாயை யில்லை மனப்பந்த முததியும்
மைந்த நீசித் திவைசட முன்னுரு
சாயை போர்முத லேலோவை யுண்டெனச்
சங்கைநீ ததவன் ருட்டாழென் னெஞ்சமே

பேயை யேவல் செய்ய்படிக்கேவுவன்
பேழந் தூர்க்கையென் கைவச மென்றுல
காயந் தேமெ மும்பர்கை விட்டுநில்
லந்த மில்பர மாநந்த மாணையே.

(இ-ள்) என்னெஞ்சமே-என்னரிய மனதே, மாயை மனம்-மாயையா
தும் மனத்தானும், பந்தம் முத்தியிலிலை-ஆன்மாவாகிய நீகட்டுண்டதும் விநி
பட்டதும் இல்லை, மைந்த நீசித்து-மாணக்கா நீ சகலமும் அறியவல்ல-சை
தன்னிய சொருபமாகிய பூரணன்மா, இவைசடம்-மூன் சொன்ன மாயை
முதலியனவும் யாதொன்றையும் உணரவல்லதல்லாத சடசொருபங்களாம்,
உன்னுருசாயை-உனது கற்பித சரீரத்தின் நிழலானது, ஒர் முதலேல்-
உனது சரீரத்தைப்போல வேறொரு முதலாகுமானால், இவை யுண்டென-
முன்சொன்ன மாயை முதலியவை உன்னிலும் வேறாயுண்டாம் அப்படிச்
கொன்றுமில்லை எனது, சங்கை தீர்த்தவன்றுடொழு-சந்தேகம் நிவர்த்தி
செய்தவன்பாதத்தைப் பணிவாயாக, பேயையேவற் செய்யும்படிக்கேவு
வன்-நூன் பேயை எனது ஏவல் செய்யும்படிக்கு ஏவல்செய்வேன், பேழம்
தூர்க்கையென் கைவசம் என்று-பெரியவாயையுடைய தூர்க்கை என்
பவன் எனக்கு வசியமாயிருக்கிறான் அவனை ஏவுவன் என்று பயமுறுத்தி,
உலகாயம் தேமெ அழும்பர்-உலகத்தாரிடம் ஆதாயம் சம்பாதிக்கிற பாபி
கள் கைவிட்டுநில்-நிநேகம் விட்டு நல்வழியில் நின்றால், அந்தமில் பரமா
நந்தமாவை-முடிவில்லாத பரமானந்த சொருபியாவை. (ஏ-ஈற்றைச்)
(ஏ-று) 7.

வைது நிர்தை வழங்கிவெறுக்கினும்
வாய்மை தந்து மறுக்க மறுக்கவே
செய்து சிர்தை மகிழுமென் னையனார்
தின பந்துவின் ருடொழென் னெஞ்சமே
நொய்து பேசலும் பாம்புபு லிகடின்
னோன்மை யல்லதோர் நோன்புஞ் செயாச்சிறு
பைத லாய்ப்பிறர் பைதல டைவகை
பன்னு வார்டொழி தன்னையொழித்திடே.

(இ-ள்) என்னெஞ்சமே-என்மனதே, வைது நிர்தை வழங்கி-திட்டி
பழிச்சொற்கள் சொல்லி, வெறுக்கினும்-அப்படி தன்னையெறுத்துக்கொண்
டாலும், வாய்மைதந்து-ஒருத்தனை சந்தியத்தைச்சொல்லிக் காண்பித்து,
மறுக்கம்-பிறவிபயத்தை, அறுக்கவேசெய்து-விலகச்செய்து பிறகு அவர்
கள் சந்தோஷமடையப் பார்த்து, சிர்தை மகிழுமென்னையனார்-தானும்
சந்தோஷத்தையடையுமெனது தந்தையாகிய தினபந்துவின்ருடொழு-
வழைக்குப்பந்துவானவனது பாதங்களைத் தொழுவாயாக, நொய்து பேச

தும்-அற்பனாக்கும் வகையாகப் பேசுதலோடு, பாம்பு புலிகடன் நோன்மை யல்லது-உபகரித்தார்க்கு விடமும் பிராணதூரணியுந்தரும் பாம்பு புலிக ளின் அற்பகுணம் போலல்லது, ஓர் நோன்புஞ் செய்யா-வேறொரு நல் விதமும் செய்ய மனமில்லாது, நிறைபதலாய்-நிறுபின்னைப்போல், பிறர் பைதலடைகளை-பிறர் தன்பம் அடையும்விதமாக, பன்னுவார் மொழிதன்னை-சொல்லுவார் வார்த்தையை, ஒழித்திடு-நீ நீக்கி நிற்பாயாக், (எ-நற்றை) (எ-று)

8.

தான் பிழைக்கப் பிறர்கெட் வெண்ணலாற்
சன்முகன்மம் வளர்த்தன மற்றையோர்
தான் பிழைக்க வுடல்கொடென் றோதினான்
ஞண்மறக்கி லழிவையென் னெஞ்சமே
பூன்றழைக்கப் பிறர்பொருள் கொள்ளுகொள்
ஞவமை வாசகத் தாற்பிர மிக்கச்செய்
வான்வ ரும்வஞ்ச வேடக்கு ருக்கடம்
வாய டக்கியுன் மாயையொ ழித்திடே.

(இ-ள்) தான் பிழைக்க-தான் பிழைக்கவும், பிறர் கெட்-பிறர்கெட் டவும், எண்ணலால்-நினைத்தலால், சன்முகன்மம் வளர்த்தன-பிறப்புக்கேது வான நல்வினை தீவினையுளும் விர்த்தியாயின, மற்றையோர்-தான்-அன்னி யர்யாவரும், பிழைக்க-பிழைக்கும்படியாக, உடல்கொடென்றோதினான்- உன்சரிக்கவுடம் பாராமல் உபகாரம்செய்யென்று சொன்னவன், தான் மறக்கில்-பாதத்தை அனுதினம் நினையாமல் மறப்பாயானால் என் னெஞ்சமே-என்மனதே, அழிவை-நீ கெடுவாய், ஊன்றழைக்க-உடல் பருக்க, பிறர் பொருள் கொள்வதொன்-அந்நியரது பொருளை மிகுதியும் அபகரித்துக்கொண்டுண்ண, உவமை வாசகத்தால்-ஒன்றோ டொன்றொப்புறுத்தும் வாக்கியத்தால், பிரமிக்கச் செய்வான்-அறிவை மயங்கச் செய்யும்பொருட்டாக, வரும் வஞ்ச வேடக்குருக்கன் தன்-வீடு கள் தோறும் காட்ட மோச வேஷம் தரித்துவந்து மிரட்டுகிற குருக்களு டைய, வாயடக்கி-வாயிலிருந்து வரும் வார்த்தையைக் கேளாமல் தடுத்த, உன் மாயை யொழித்திடு-உன்மயக்கத்தை நீக்கிக் கொள்வாயாக, (எ-நற்றை) (எ-று)

9.

கற்ற நிர்ந்தவ ரேனுங்க லைபல
கற்கி லரதவ ரேனுங்க லங்கலார்
கற்ப தங்க ஞானக்கணி ருடெனு
ஞானவாரிதி தாடொழென் னெஞ்சமே
பற்ற றுந்தவர் பேரூலும்ப சப்பியே
பஞ்ச போலலை யும்மன வஞ்சகர்

சற்று நிற்க விடந்தர லும்மிடு

சத்தி யந்துயர் முற்றும் கலுமே.

(இ-ள்) என்னெஞ்சமே-என்மனதே, கற்றறிந்தவரேனும்-வாசித்துத் தன்னை யுணர்ந்தவராயிருப்பவரையானும், கற்றறிந்தவரேனும்-வாசியாமல் தன்னை யுணர்ந்தவராயிருப்பவரையானாலும், கலங்கலார் கற்பதங்கள்-மனக்கலக்கமின்றி தானாக நிற்பவர்களது கல்ல அடிகளை, உணக்கணிசு டெனும்-உனது தலைக்கு ஆபரணமாகத் தரித்துக்கொள்ளென்று தெரி யித்த, ஞானவாரிதிகாடொழு-ஞானாந்தக் கடலினரது பாதத்தை வணங்குவாயாக, பற்றறுந்தவர்போலும்-சகல ஆசையும், விட்டவர்போல, பசப்பியே-மேல்வேஷங்காட்டி, மணம்பஞ்சுபோலையும்-மணத்தினிடத்து காற்றிலையும் பஞ்சுபோல அலைச்சலையுடைய, வஞ்சகர் சற்று நிற்க-கபடிகள் நீ இருப்பிடத்தில் கொஞ்ச நேரம் நிற்கும்படிக்கு, இடந்தரலும் விடு-இடங்கொடுப்பதையும் விடுவாயாக அப்படிவிட்டு இருப்பாயாகில், துயர் முற்றுகளும்-உன்னிட துக்கம் முழுதும் நீங்குவது, சத்தியம்-இதுவே உண்மையென்று அறிவாயாக. (அ-ஈற்றை) (எ-று)

10.

ஆக-செய்யுள்கள்-56

மன்னதீடம்.

ஆத்மாநாத்மாலைக் கூரல்

தானெனலறி வென்றுசொ லுண்மை கொளார்

தனையுடலள வாக்கொடு நிற்பதலா

வினைமயில திப்பியி லென்பது போ

வினையுலகறி வினிலெனி லோர்ந்தடையார்

கானனமிட னாக்கொடு சடைமுடியுங்

காஷாயக மண்டல தண்டுறிலென்

னானமது கண்டில கேத்திடினு

மவர்தருகிறு மொழிகளை யஞ்சிலனே.

(இ-ள்) தானெனல்-தான் என்னுஞ் சொல்லுக்குரிய பொருளானது, அறிவு-ஆனம் ஞானமாம், என்று சொல் உண்மை-என்று பெரியோர் சொல்லும் உண்மை மொழியினை, கேனார்-பகிர்முக நோக்க வாசனையால் ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள், தனையுடலளவாக்கொடு-தன்னை யுடலாக மதித்

து, நிற்பதலால்-நிற்பார்களே யல்லது, இப்பியில் ஈனனமிலது-எளிஞ்சலில் வெள்ளி இல்லை, என்பதுபோல்-என்று காண்பதுபோல், அறிவினில் உலகு-சொருபுநூனத்தில் திரிசிய உலகமானது, இலையெனில்-எப்போதும் இல்லை என்று சொல்லுவதை, ஒர்த்து அடையார்-சந்தேக விபரீதமற அதைக் கற்கவேண்டிய விதிப்படித் கற்றுத்தெளிந்து அந்த நூனத்தை பெறுகிறார்களில்லை, காணனம் இடஞக்கொடு-இப்படி உண்மை யறியாத அஞ்ஞானிகள் காடே தமக்கு வசிகரும் இடமாகக்கொண்டு, சடைமுடியும்-உலகம் பீர்த்திக்கும்படி நிலையிர் வளர்த்து சடைமுடித்தலும், காஷாய கமண்டலம்-காவி வஸ்திரமும் கரகமும், தண்ணிறிலென்-தண்டாயுதமும் அடைந்திருப்பதினாலும் என்ன பிரயோஜனம், உலகு ஆனனமது கண்டு உலகத்தார் அவரிடமுக்கத்தைப் பார்த்து, ஏத்திடினும்-துதிசெய்தாலும், அவர் தருகிற மொழிகளை-அந்த அஞ்ஞானிகள் சொல்லும் அற்ப வார்த்தைகளுக்கு, அஞ்சிலன்-பான் பயப்படமாட்டேன். (ஏ-சுற்றை) (எ-று).

ஆக மவிலக்கண மறிவீந்தல்.

தனையறிவது தனையய லறிவதனைத்
தானென்னல மெனமறை முறையிடலா
லெனையறிவது யானல மனமெனிலோ
விதுநிலையல வெனுமுரை பேசேடுவார்
மனைகனதன தானிய மெனதெனலை
மதியறவொரி மலைமுழை வாழ்வுறிலென்
முனைவினையுனி புனைகழல் வனைதலலான்
மொழிதருகிறு மொழிகளை யஞ்சிலனை.

(இ-ன்) தனையறிவது தனை-தன்னைத்தானறியக்கூடியதும், அயலறிவது தனை-தானயல்வடிவாகத் தோற்றித்தானே தன்னையறியக்கூடியதும் எதுவோ அதை, தானெனல் நலமென-தானெனு மான்மஞானமென்றுசொல்வதே நல்லதென்று, மறைமுறையிடலால்-வேதம் சொல்வதால், எனையறிவதுயான்-ஞான சொருபியாகிய என்னையறிவது யான்,மனம் அலவெனிலோ-மனமுதலாகிய சடப்பொருள்கள் என்னை யறிய மாட்டாடுனிலோ இது நிலையலவெனு முரைபேசுடுவார்-இது நிலையானசொல்லல்லவென்று சொல்பவர்கள், மனைகனதன தானியம்-வீடுபெண்ணாநி தனம் தானியம் முதலிய பொருள்களிடத்தில், எனதெனலை-என்தெனக்கொள்ளும் மம காரத்தை,மதியறவொரி-மனமாறவிட்டு நீங்கி,மலைமுழை வாழ்வுறிலென்-மலையின் குகையில் தனியாக வாசஞ்செய்தாலும் என்ன பிரயோசனம், முனைவினையுனி-முன்வேதம் விதித்த விதிக்கீடாக சமுசாரியைவிட மேலான சன்யாசி வேஷம் பெற்றதைநினைத்து, புனைகழல் வனைதலலான், அழங்காரமான பாடங்களைப் பூசிப்பதே அல்லது, மொழிதருகிறுமொழி

களை-அவர்கள் சொல்லும் அற்பவார்த்தைகளுக்கு, அஞ்சிலன்-பயப்பட மாட்டேன். (ஏ-சுற்றை) (ஏ-று) 2.

அவத்தாத்திய சுகீத்யான்மாளென்ல்.

அந்தந்தவ வத்தையி லதுவதுவா
யானிற்றினு மவ்வவ வத்தைகடா
மெந்தெந்தவி தத்தும றுத்திடினு
மியையாகிடு மொன்றினி லொன்றவைதாம்
வந்தெந்தபொ ருட்கணி கழந்தழியு
மதுநானறி வின்றெனி லாத்நியெதோ
தந்தம்மதி போனவை ஞான்மெதை
தருவார்மொழி கஞ்சிலு மஞ்சிலனே.

(இ-ள்) உயான்-ஆத்மாவாகியான், அந்தந்த அவத்தையில்-சாக்கிரம், சொப்பனம்-சுழுத்தி என்னும் அவஸ்தைகளில், அது வதுவாய் கிற்கினும்-அந்தந்தஅவஸ்தைகளில்தோன்றும்பொருள்களின்வடிவாகியானிற்கவிரும்பினும், அவ்வவவத்தைகடாம்-அந்தந்த அவஸ்தா தோற்றங்களை, எந்தெந்த விதத்து-மந்திர தந்திர சாதக மாதியால் ஓர் அவஸ்தையை நிலக்கச்செய்ய விரும்பி, மறுத்திடினும்-கிறையி திருக்கத் தடுத்தபோதிலும், ஒன்றினி லொன்றுஇலையாகிடு-ஒருஅவஸ்தையிற்றேற்றினது மந்தைய அவஸ்தை. களில் மதைத்தாகத் தோற்றுவதோடு இல்லாததுமாகிறது, (ஆகையால்) அவைதாம்-அவ்வவஸ்தைகளிடத்து, எந்த பொருட்கள் வந்து-எந்த ஆதார வஸ்துகளுண்டாகி, கிழந்து-எந்தபொருளால் காணப்பட்டு, அழியும் எதனிடம் அழியுமோ, அது நானறிவு-அதுதான் நானென்னும் ஆத்ம ஞானம், இன்றெனிலாத்நியெதோ-அபபடிபபட்ட ஓர் ஞானம் இல்லாமென்று மனவாதிகள் தரிப்பாராகில் நிலையாயுன்னது பின்னெதுவோ?, தந்தம் மதிபோனவை-தங்கள் தங்கள் மனம் போபபடி நினைத்தவைகளை, ஞானமெதைத்தருவார்-ஞானமென்று சொல்வார்கள், மொழிகிஞ்சிலும்-இபபடி உண்மையறியாதவர்களின் வார்த்தைக்கு அனுமாத்நிரமும், அஞ்சிலன்-ஒப்புக்கொண்பெயப்பேடன். (ஏ-சுற்றை) (ஏ-று) 3

உலகபொய்யொல்

நனவினின்று குடலெரை தூலமுமாய்

நமூனியகன வினிலவை சாயையுமாய்
வனநிகர்துயி லினிலரு பாழ்வடிவாய்

மாறிடினுல குடநிஜ வடிவெதுவோ
தினவனுபவ மாதலி னேர்மினெனிற

செவிகொளவறி யார்பல கலையுணர்விற

கனமலைபுற வாறெனிலென்னவந்தம்
கதியழுகிற மொழிகளை யஞ்சிலனே.

(இ-ள்) னனவினில்-சாக்கிர அவஸ்தையில், உலகுடலிரைதலுமாய் உலகுத் தேகமும் ஆகாரமும் ஆகிய இவைகள் தாவ ரூபமாயும், ஈழுவிய கனவினில்-சாக்கிரம் ஒழிந்த சொர்ப்பனத்தில், அவைசாயையுமாய்-அப் பொருள்கள் நிழல் வடிவாயும், வனநிகர் துயிலினில்-சநிகாட்டுக்குச் சமாதான நித்திரையில், அருபாழ்வடிவாய் மாநிழல்-முழுதும் சூன்ய வடிவாகவும் மாறித்தோன்றுமானால், உலகு உடல் சிறுவடிவமெது-உலகுக்கும் தேகத்திற்கும் மேற்கண்டமூன்று அவஸ்தைகளில் எந்த அவஸ்தையை சிறுவடிவமாகச் சொல்லத்தக்கது, தினமனுபவமாதலின்-மேற்கண்ட சாக்கிர சொப்பன சூழ்த்திகளின் மாறுதல்கள் தினவனுபவமாக இருப்பதால், ஓர் மினெனில்-ஞானம் மெய் உலகுபொய் யென்பதை அறிந்தகொள்ளுங்க ளென்றால், செவிகொளவறியார்-இதைக் காணிலும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வல்லமை பெருதவர், பலகலையுணர்வில்-அநேக சாஸ்திரப் பாடப்பிரக்கருயில் கனமலை புறவாரெனிலென்-கனமான மலைக்குச் சமானமானவர்கள் என்பதினென்ன பிரயோஜனம் அவர் தம்-அம்மதிகேடரின், கதியுற மொழிகளை-ஒழுக்கமற்ற அற்ப வார்த்தைகளுக்கு, அஞ்சிலன்-ரான் பயப்படமாட்டேன். (எ-ஈற்றை) (எ-று)

ஆன்மாவையன்றி யகிலமீலயெனத்துணிதல்.)

அறிவினையறி வதுவறி வலதுபிற
வாகலசட மவையொரு முதலுமல
பொறி: லன்மன முடலுயி ருலகிறையும்
போயொழிதலும வருதலு முண்டறியின்
மறுவறுதுயி லினினன னினிலறிதும்
மறுகலையறி வலதிலை பரவணுவும்
நெறியிதுநெறி யதுவெனு முரைதகையார்
நேராரிவர் தஞ்சொலை யஞ்சிலனே.

(இ-ள்) அறிவினையறிவது அறிவு அலது-ஆன்ம ஞானத்தைத் தெரிந்ததொவ்வது ஆன்மஞானமேயல்லது, பிறவாகல-இத்திரியமாகி பிறிதான்று மறியா, அவை சடம்-ஆன்மா நீக்கலாகிய மற்றவை சடமாம், ஒரு முதலுமல-அவவசத்தக்களும் ஞானம்போல ஒரு முதல் பொருளுள்ளனவல்ல, பொறி-மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னுமெத்து இத்திரியக் களாலுண்டாகும், புலன்-சத்த பரிசுரூப-ரச-கந்தமெனும் ஐந்து அறிவுகளும், மனம்-மனமும், உடல்-சரீரமும் உயிரும்-ஜீவாத்மாவும், உலகு-உலகமும், இறையும்-இவற்றின் கியாமகனாகிய ஈசரனும், அநீவில் மறுவறுதுயிலினில்-அறிவினிடமிருற்றமற்ற நித்திரை காலத்தில், போயொழி

தலும்-பேய் அடங்கி இல்லாதனவுக காண்பதும், நனவினில் வருதலு முண்டு-மறுபடி சாக்கிர அவஸ்தையில் தோற்றதலுமுண்டு, அறிந்தும் மறுகூல-இதை அறிந்திருப்பதால் மயங்கவேண்டிவதில்லை. அறிவலதிலை பரவலுமும்-பரமானு மாத்திரமும் அறிவல்லது இல்லவே! இல்லையாகும், நெறியிது நெறியது-சொல்லிய விவ்வுனுபவ மார்க்கம் சத்தியம் இது சத்தி யமானது எனுமுரைதகையார்-எனும் வார்த்தையை தடுக்கார், கேராரிவர் தஞ்சொலை-ஒப்புக்கொள்ளவும் மாட்டார் இவரிட சொல்லை, அஞ்சிலன்- ஒற்றுக்கொண்டு பயப்படுடன். (ஏ-ஈற்றவை) (ஏ-று) 5.

பந்திரந்தியகரல்.

மண்ணீரனல் வளிவான் நிரிபவையே

மாந்தர்கண்முத லேழ்வகைக் தோற்றநசப்

புண்ணாடி றப்புப பிறப்பும்

உலாடலேறகு முதல்கெட லின்மையினாற்

கண்ணாழி வோமறை யாதிதனாற்

கண்டி டிலை பந்தமு முத்தியெனிற்

புண்ணாகுவர் நீதிக டைப்பிடியார்

பூரியரிவர் தஞ்சொலை யஞ்சிலனே.

(இ-ன்) மண்ணீரனல்-மண்ணிலம் நெருப்பு, வளிவான்நிரி பவையே- காற்று ஆகாயமெனும் பஞ்சபூதங்களின் மாறுதல்களையே, மாந்தர்கள் முத லேழ்வகைத் தோற்றம் நசிப்பு-மனிதர் முதல் புல்லீறாகிய எழுவகை சாத் திரங்களின் பிறப்பும் நாசமுமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. உண்ணாடி- இதை யோசித்துப் பார்க்கில், முதல் கெடலின்மையினால்-பஞ்ச பூதங்க ளாகிய முதற்றேற்றப் பொருள்கள் கெடாதிருப்பதால், உடலிற்கும்-இச் சரீரத்திற்கும், இறப்புப் பிறப்பில்-பிறப்பும் நாசமும் இல்லை யென்பது உண்மையாம், கண்ணாழிவோ-சர்வ சாக்ஷியாகிய குக்கும் புத்திக்கு பிரத் யக்ஷமாகும் ஞானமோ? மறையாது-மறையாது இத்தனல்காணிடி-இஞ்ஞா யத்தால் கண்டார்க்கு, பந்தமும் ஈதும்-ஆத்மாக்கிடப்படுவதும்விடுபடுவ தும், இல்லையெனில்-இலையாம் என்றால், நீதி கடைப்பிடியார்-இதைஞாய மாண உண்மையென்று நம்பி உறுதி யாகக்கொண்டு நடவாதவராகி, புண்ணாகுவர்-மனம் வருத்துவர், பூரியரிவர்-அத்தகையார இந்த மூடர் களே, தஞ்சொலை-அப்படிப்பட்டவா சொல்லை, அஞ்சிலன்-கேட்டுப் பயப்படுடன். (ஏ-ஈற்றவை) (ஏ-று) 6.

உலோகாபவாதங்கழல்.

மனைமக்கடு றந்தில மென்பர் சிலர்

மனமுண்டது போகில தென்பர் சிலர்

வினைமாண்டில தென்செய லென்பர் சிலர்

விதியாது கழ்த்துமோ வென்பர் சிலர்

ரெனையாண்டவ சன்செய லென்பர்சில
நிடவாரறி வாகிட விரையகிலார்
கணஞானிகள் போற்றமை பேசுவோர்
கலையேற்றுவர் தஞ்சொலை யஞ்சிலனே.

(இ-ள்) மனமக்கறந்திலம்-பெண்ணாதி வீடுபின்னாகிலாவிட்டுப்பிரிய
யில்லையே விட்டவர்க்கன்றோ வீணடாகும்; என்பர் சிலர்-என்று சிலர்
சொல்வார்கள், மனம் உண்டு அதுபோகில-ஞானத்தைத்தவிராமனம்வேறு
இருக்கிறது அது நாசமாகவல்லையே நாசமாணவல்லவோ ஞானியாகலாம்,
என்பர் சிலர்-என்று சிலர் சொல்வார்கள், வினைமாண்டில தென்செய-
பூர்வஞ் செய்துள்ளவினை தீவினை நாசமாகவல்லையே என்ன செய்வது,
என்பா சிலர்-என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், விதியாது நிகழ்த்துமோ-
அவ்விருவினை எவ்வித சுகதுக்கத்திலாழ்த்துமோ? என்பர் சிலர்-என்று
சிலா சொல்வார்கள், எனையாண்டவரன் செயல்-உபாஸஞ் சூர்த்தியாக
எனையாட்கொண்ட சிவன் செயல் எப்படிமுடியுமோ, என்பர் சிலர்-என்று
சிலர் சொல்வார்கள், இடைவாரா-பெரியவாரை யடுத்து விசாரணை செய்யா
மல் இவ்வகையாய் விண்காகருகர் சொல்லிப்பொழுது போக்குவாரே
யொழிய, அறிவாகிட-தான் ஞானஸ்வரூபியென உண்மையைக்கடைப்
பிடிக்க, விரையகிலார்-உடல் வாழ்வு கழிவதற்கு முன் துரிதப்படார்கள்,
தமைகளை ஞானிகள்போல்-தங்களை பூர்ணஞானிகளென்று, பேசுவோர்
கலை-தற்புகழ்ச்சி சொல்லிக்கொள்வோரை, ஏற்றுவர் தஞ்சொலை-துதிசெய்
யும் மூடர்களிட சொற்கு, அஞ்சிலன் - பயப்படமாட்டேன். (ஏ-சுற்றைச)
(ஏ-து)

7.

இதுவுமது.

குணபேதமி நந்தில தென்பாசிலர்
கூர்மந்தனை யொத்திரு வென்பாசிலர்
பிணமாமவரை பேசுவா ஞானிகளோ
பேசாரறி வுற்றவ ரென்பாசிலர்
நிணவுடல்விட லாகுமோ வென்பர்சிலர்
நேராரறி வாகிட விரையகிலா
ரணல்விரையுறு துயர்கெட நினையகிலா
ரார்கெலோவிவர் தஞ்சொலை யஞ்சுவரே.

(இ-ள்) குணபேதமிந்திலது - சத்துவம் ரஜசு தமசு எனும் மூக்
குணங்களின் வித்தியாசங்கள் கெடவில்லையே நாம் எப்படி ஞானிகளாக
லாம், என்பர் சிலர்-என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், கூர்மந்தனை யொத்திரு-
ஆமை ஐந்து அவயவங்களை உள்ளடக்குவதுபோல உன் பஞ்ச இத்திரியம்

கலை அடக்கிக்கொண்டிரு. என்பர் சிலா-என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், பிணமாவ்வரை பேசுவர்-நிட்டை சாதிப்பதைவிட்டு சாகிதவரையில் பேசுவார்கள், ஞானிகளோ-அறிவுடையோராவரோ, அறிவுற்றவா பேசா-அறிவுடையவர் யாரோடும் ஒன்றையும் பேசமாட்டார்கள், என்பர் சிலா-என்று சிலர் சொல்வார்கள், நினைவுடல் வீடலாகுமோ-மாமிசவுடலின் அபிமானத்தைவிட்டு இருக்கமுடியுமோ, என்பர் சிலர்-என்று சிலர் சொல்வார்கள், அறிவாகிட-வாசனாவீட்டு வருணாசிரமதருமபூவ எல்லாமாயலவாகும் தனது சொரூபஞானவடிவாக நிற்க, நேரார்-உடன்பட்டார்கள், விரையகிலா-ஜன்ம வாசனா சங்கல்ப சமனூத்தம் துரிதப்படார்கள், அணல்வரையுறு-கண்ட பரியத்திரம் தங்கள் கருமத்தால் தமக்கு நோத்திருக்கும், துயர் கெட நினைகிலா-துக்கம் நீங்க நினைக்கும் வகையறியாதவர்களாகிய, இவா தஞ்சொலை-இம்மூடர் வார்த்தைகளுக்கு, யார் அஞ்சுவர்-உண்மையர் யாதாம் பயப்படுவார்கள். (கொல-எ அசை)-(எ-று) 8.

சும்மாவிரு⁹ சொல்லற வென்பர்சிலர்
சுகமாயொரு⁹ கணமும் ஒரு துறையார்
நம்மாற்பலா ஞானிகளாகினர்க
னாமொன்றையுங் கேட்பதி லென்பர்செயார்
பெமமானுரை பேசின னென்பாசிலர்
பிரிவற்றறி வாகிட விரையகிலா
தம்மாலல தெமமய லறநினையார்
தருவர்களிவா தஞ்சொலை யஞ்சிலனே.

(இ-ள்) சொல்லற சும்மாவிரு-ஊமைகளைப்போல் பேச்சற்று சும்மா இருந்தாலன்றோ ஞானவானுகலாம், என்பர் சிலா-என்று சிலர் பிறாக்கு புத்தி கூறுவர், ஒரு கணமும்-ஒரு சுண்ண நேரமாகிலும், சுகமாயிருந்துரை யார்-ஆந்த சொரூப சுபாவ மௌனியாக நின்று சொல்பவர்களாகாகன, பலர் நம்மால் ஞானிகளாகினர்கள்-அநேக ஜனங்கள் தங்களால் ஞானிகளாகினர்களென்று டம்பமாய்ச் சொல்வார்கள், ஒன்றையும் நாம் கேட்பதில் என்பர்-எவ்வித சந்தேகமும் பிறரிடம் தாங்கள் கேட்பதில்லை, என்று சொல்வோர், செயார்-சொன்னபடித் கிராமல் பிறரை மிரட்டி வாங்குவார்கள், பெமமானுரை பேசினன்-கடவுள் தங்களுடன் வார்த்தை பேசினன், என்பர் சிலர்-என்று சிலர் சொல்வார்கள், பிரிவற்ற அறிவாகிட-பொய்த் தோற்றங்களைவிட்டு ஞான சொரூபமாகிட, விரையகிலார்-துரிதப்படார். தம்மாலல தெமமயல்-தங்களிட மயக்கமாவது அல்லது எம்மயக்கமாவது, அறநினையார்-நீங்கும்படி நினைப்பதில்லை, தருவர்கள் இவர் தன சொலை-இப்பத்தியினர்களுடைய வார்த்தைகளுக்கு, அஞ்சிலன்-பயப்படேன். 9-ஈற்றசை)-(எ-று) 9.

இதுவுமது.

விதியுண்டெனில் வந்திடு மென்பர்சிலர்
வினையார்தர வந்ததெ னக்குறியார்
பதிதந்திடி லாகிடு மென்பர்சிலர்
பசுவால்வர லரிதரி தென்பர்சிலர்
விதியாதிக னோனென விடைபகரார்
விட்டுடலறி வாகிட விரையகிலார்
மதியாலரி யானிலை யாய்ந்தறியார்
வாய்வுதிக டஞ்சொலை யஞ்சிலனே

(இ-ள்) விதியுண்டெனில் வந்திடும்-பூர்வ புண்ய நல்வினைக்கிடான சியதியுண்டெனில் மோட்சமும் வரும் நாம் வேதாகமாதிக கற்றலும் கேட்டலும் பிரயோஜனமுடையதல்ல, என்பர் சிலர்-என்று சிலர் சொல்வார்கள், வினையார் தரவந்தது என-வினையார் செய்யவந்தது நாம் செய்து தானே என்று, குறியார்-வினையார்கள், பதி தந்திடி லாகிடும்-நல்லவரன் கொடுக்க எல்லாம் ஆகும், என்பா சிலர்-என்று சிலர் சொல்வார்கள், பசுவால்வர லரிதரிது-ஜீவன செய்யும் பிரயத்தனதால் கிடைப்பது சஷ்டம் கஷ்டம், என்பர் சிலர்-என்று சிலர் சொல்வார்கள், விதியாதிகளேனென-அபபடி யாகில் வேதவிதிகளும் கருமவிதி முறையியசடங்குகளும் பூசையாதிகளும்என்னதகிற்கென்றால், விடை பகரார்-பதில் சொல்லார்கள், விட்டுடல்-உடலையானெனல்விட்டு, அறிவாகிட-ஞானசொருபமாகிட, விரையகிலார்-துரிதப்படார்கள், மதியால்-புத்தியால், அரியரனிலை-சர்வதோற்ற மும் நசித்து சேடிப்பது விஷ்ணு சிவனும் நிலையென, ஆய்ந்தறியார்-அறி யார்கள் எவருளரென ஆராய்ச்சி செய்து தெரிந்துகொள்ளார்கள், வாய வாதிகள தஞ்சொலை-வினாை வாயால் வாதிப்பவரிட சொற்களை, அஞ்சிலன்-கேட்டு பயப்படுன், (அ-சுந்தரை) (எ-து)

10

ஆத-செய்யுள்கள்-66

திருப்புகழ்

பொன்னை மாதரைப் பூமியை நிரந்தித்த
லென்ன காரண மேழைது றந்திவை
பென்ன கண்டன நேதுமி லைபதந்த
தன்னை விட்டக லத்தான் நெய்தாபனே

(இ-ள்) பொன்னை-சொன்னதையும், மாதரை-பெண்களையும், பூமி

யை-மண்ணையும், நீந்தித்தல்-குறை கூறுதல், என்ன காரணம்-என்ன ஹேதுவிற்காக, இவை-இடமுபபொருள்களையும், ஏழை துறந்து-(விதி வசத்தால்) இழந்திருக்கிற வறியோர்கள், என்ன கண்டனன்-இவற்றின் தோற்றமாதிரத்தில் வேறே என்ன பயனை அடைந்தார்கள், ஏதுமில்-யாதொரு பயனுமடைந்திலா (ஆகையால்), தான்-அறிவுள ஒருவன், மத்தத் தன்னை-தனஞ்ஞானத்தை, விட்டகல - விட்டு நீக்குவானாகில, பிழைப பன்-ஆத்மசுகமடைவன்.

1.

ஏது மீசன் செயலென் றுரைத்துப்பிள்
பேத முண்டெனப் பேசும ஹரிதி
லேது நிச்சய மென்றிவை யாய்கில
ரோதி யோதுவ ருண்மை தெளிவரே.

(இ-ள்) மறை-வேதமானது ஏதும்-எவ்விதப் பொருளும் கருமமும்; ஈசன் செயலென்று-கடவுளினது செயலால் உண்டாகின்றதென்று, உரைத்து-எவருக்குஞ் சொல்லி, பின்-உடனே, பேதம் உண்டென பேசும்-ஜீவன் செயலென்கிற பேதமுண்டென்றும் சொல்லுமானால், இதில்-இப்படி வேதம் சொல்வதில், ஏது-இவ்விரு வாக்கியங்களில், நிச்சய மென்று-உண்மையாய்நேன்று, இவையாய்கிலார்-இவற்றை யாராய்ந்த தறிகிலார், ஒதி யோதுவர்-அப்படி பேதம்சொல்லும் பேத வாக்கியத்தை தாங்களும் வாசித்து பிறர்க்கும்சொல்லிகொடுப்பார்கள், உண்மை-இஃது ஈசன்செயலென்றும் இஃது ஜீவச்செயலென்றும் கூறும் நிச்சயவனுபவத்தை, தெளிவரே-தெளிந்து அறிவார்களா வறிந்திலர் (எ-)

2.

விதிய வாது விளைகில தொன்றெனும்
மதிவ ருநத வருமெவை யுமமெனு
மெதுகொ லோநிஜ மின்னதி தறகென
மதிய கில்லர் மருண்டு கிடப்பரே.

(இ-ள்) ஒன்று-யாதோரனுபவமும், விதியவாது - வினைக்கிடாச வலது, விளைகிலது-உண்டாகாது, எனும்-என்று வேதத்திலோ வாக்கியஞ்சொல்லும், எவையும்-எந்தக் கார்யமும் பயனும், மதிவருந்த-மனதால் வருந்திச்செய்ய, வருமெனும்-கைகூடுமென்றோர் வாக்கியஞ் சொல்லும், நிஜம்-அதுகொலோ-இவ்விரண்டில் நிஜமென்று நம்பத்தக்கது யாதோ? இன்னது இதற்கென-விதிமதி வன்பதில் இதற்கு இன்னது பொருத்த மென்று, மதியகில்லர்-ஆராய்ந்தறிந்திலர், மருண்டு கிடப்பர்-விதி பெரி தெனில் மதிபெரிதென்றும் மதி பெரிதெனில் விதிபெரிதென்றஞ் சொல்லி மயங்கிக்கிடப்பார்கள் (எ-ஈற்றை) (எ-று)

4.

வேத மோதி விபூதி நிகழுவின்
வாநு மேபுரி ஸாம்கு வஞ்சகக்
காத நர்தமைக் கண்டவா பல்லுருப்
பேத மோதிப் பிழைக்கில முண்ணைய

(இ-ள்) மிகு வஞ்சககாதகா-அதிக கபடமும் பொருமையு மியற்கை
பிலுள்ளவர், வேதமோதி - வேதங்களை வாசித்தணர்ந்தாலும், விபூதி
தரித்தும்-விபூதியையுடலெல்லாமணிந்தும், வீண்வாதமே புரிவர்-பய
னற்ற பேத வார்த்தையே கொண்டாலும் நிலை நாட்டுவார்கள், தமைக்
கண்டவா-முழுக்கூவாகப் பிறந்து ஆன்மாவாகிய தனையாய்ந்தறிந்த பெரி
யோர், பத் தபேதம் ஒதி-பலருபபேத உருவங்களுனதாகச் சொல்லி,
பிழைக்கிலா,-வயிறு வளாததுத்திரியாகன் உண்மையே-இது சத்தியமாம்
(எ-று) 4,

சிவம யமெனர சொரிடு நூன்றுகத
தெவையெ னாவறி யாந் ததிசயம்
புவனம் யாவும் புருட னுருவமே
லவனெ யானெனில யாது பிழையுதே.

(இ-ள்) நூன்முகத்து-தூல்களினரம்பத்திலு, சிவமயமென-சிவவடிவ
மென்று, செய்பிடும-சொல்லப்பட்டிருக்கும், எவையென-அபபடி சொல்
லப்படுவன யாவையென்று, அறியா-விசாரித்தறியார்கள, இது அதிசயம்-
இது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது, புவனம் யாவும்-இருதூற்றிருபத்துநான்கு
புவனங்களும், புருடனுருவமேல்-விராட்புருடனது வடிவமாகில,
அவனெ யானெனில-திருசெற்றம்பலமெனும் அச்சிவ வடிவமே யானு
மெனில, யாது பிழையது-அபபடிக்கு கிணங்குமக கருத்து என்ன தப்பி
தத்தை யுடையது? (ஏ-ஈற்றை) (எ-று) 5,

சருவம் விஷ்ணு மயஞ்ஜகத தென்னவே
கருவ மிக்குக் கழன்றனர் போனமுனா
பருவ தங்கள் பறக்கடிப் போமெனந்
வருவ தொக்கு மறுபபவர் வாநப்ப,

(இ-ள்) சருவம் ஐகத்-சராசரத்தோற்ற உலகங்களெல்லாம், விஷ்ணு
மயம் எனவே-விஷ்ணுவின் வடிவமென்று, முனா-முன்னோர்கல், கருவ
மிக்கு-கருவமிருதியினால், கழன்றனர் போல்-சொன்னார்கள் போலும்,
மறுபபவர் வாதம்-சிவமயம் விஷ்ணுமயம் ஐகத்தெனு மிவ்விரண்டு வார்த்தை
களைத் தரிப்பவர் வாதமானது, பருவதங்கள்-மலைகளை, ஈ-ஈக்களான
வை, பறக்கடிப்போமென-நிலை தகைக்கும் செட்டைகளின் காற்றாற்
பறந்து போகச் செய்வோமென்று, வருவதொக்கும்-வருவதை யொக்கும்,
(ஏ-ஈற்றை, (எ-று)

அவனை யன்றி யனுவசை யாதென
மீவனெ வனிவ நெப்படி கண்டன
னவன முன்கொண் டறியினுங் காண்பவ
னெவரி னுமபெரி யானென லேற்குமே.

(இ-ள்) அவனை யன்றி-கடவுளையல்லாமல், அனுவசையாதெனும்-அனுவசையாதென்று சொல்லுகிற, இவனெவன்-இவன் யாரா, இவனெப்படி கண்டனன்-அச்சிவன் செயலை இவனெவ்வாறு அறிந்தான், அவனருட்கொண்டு-அவனது கிருபையைக்கொண்டு, அறிவினும்-அறிந்தமென்று சொல்லின னாயினும், காண்பவன்-கடவுளை யறிபவொருவரும் தன்னை, யறியப்படு மொருமும், பாற்பவன், எவரினும் பெரியன்-எவரினும் பெரியவன், என லோகம-என்று சொல்லுவது பொருந்தும். (3-சுற்றை) (எ-று) 7.

எங்கு மீச னிருப்பிட மென்றுபின்
னங்குங் கோடி யலைநுதி ரிவதென
சங்கை தீரத் தமிழ்நெளி வுறறிடி
னெங்கு முள்ளவ னைககண் டிருப்பரே

(இ-ள்) சசன்-சசனீது. இருப்பிடம்-இருக்குந்தானமானது, எங்கும் என்-எங்குமாம் என்று, பின்-பின்னா, அங்கிக்கோடி அவ்விடத்துள்ள இவ்விடத்திலன் என்று தேடி ஒடி, அலைந்து திரிவானேன்-கஷ்டப்படுவா னேன், சங்கைதீர்-சந்தேகமற, தமிழ்-தனநிடத்திற்குநே, நெளிவுற்றி டில்-உளஞ் வறிவானாயின், எங்குமுள்ளவனை-எங்குமிருப்பவனை, கண் டிருப்பர்-பார்த்தாந்தத்திருப்பா. (4-சுற்றை) (எ-று) 8.

முன்னி லங்கு முயிருல கம்முத
லின்ன காலத திவாபடைத தாரெனச
சொன்ன தூலிலை சொல்லு மநாதிபென்
றென்ன வேதுல கில்லை யெனற்கரோ.

(இ-ள்) முன்னிலங்கும்-முன்னிலையிற்காணப்படும், உயிருலகம்-ஜீவர களும் உலகங்களும், முதலில்-ஆதியில், இன்ன காலத்து-இந்த காலத் தில், இவர் படைத்தாரென-இதனமையர் இருந்த செய்தாரென. சொன்ன தூலிலை-வரையறுத்துச்சொல்லிய சாத்திரமானது ஒன்றுமில்ல யாம் அநாதியென்று-ஜீவரும் உலகங்களும் அநாதியென்று, சொல்லும்- அலகளுளவைச் சொல்லும், என்ன ஏது-இங்கனம் உரைத்தற்கு ஏது என்ன? உலகு இல்லையெனற்கு-உலகு என்னும் இல்லையென்பதை யறியும்பொருட்டே, (அரோ-அசைச்சொல்) (எ-று) 9.

தன்னை யின்னவ னென்று தெளிந்தலோ
பின்னர்ப் பேறு பெற்றற்கு முயலலா
மென்ன மாய மெவா'சொல்லு நமபுதல்
பொன்னெ றிநது புழுதியை வாரலே.

(இ-ள்) தன்னை-ஆனமாவாகிய தன்னை, இன்னவென்று-இன்ன
மைமென்று, தெளிந்தலோ-தெளிந்தபிறதகல்லவா, பின்னர்-அதன்
பின்பு, பேறு பெற்றற்கு-வைகுண்ட கையாயாதி இடம்பொருளாதிநளம்
அடைவதற்கு, முயலலாம்-பிரயத்தனஞ் செய்வலாம், பொன்னெறிந்து-
கையிலுள்ள பொன்னை எறிந்துவிட்டு, புழுதியை வாரலே-பொன் சமபா
திக்கப்பழுதி மண்ணைவாரியரிப்பவா போல, எவர் சொல்லு நம்புதல்-எவரிட
ம்பொ வார்த்தையையும் நம்புதல், என்னமாயம்-என்ன மயக்கபுத்தியாம்,
(எ-உ) 10.

மான நின்று மலஞ்சிறு நீர்ப்புழு
வன மபு முத்திரமு ரோமஞ்ஞே
ரீன மாமுடல யானென மீண்டினை
ஞானி யென்ன னகைபபுக் கிடமதே.

(இ-ள்) மானமின்றி-அருவருப்பின்றி, மலஞ்சிறுநீர்-மலமும் மூத்திர
மும், புழுவின நரம்பு-புழுவும் மாமிசமும் நரம்பும், உதிரமும் ரோமஞ்
சோ-இரத்தமும் மயிரும சேர்ந்த ஈனமாமுடல்-இழிவாகிய உடலை, யானெ
னு மின்னை-யானென்கிற மூடனை, ஞானியென்னல்-ஞானி யென்றுசொ
ல்லுவது, நகைபபுகிடம்-சிரிப்புகிடமாயதாகும். (எ-ஈற்றசை) (எ-று) 11.

ஞான மேவடி வானவன் ஞானியோ
தான லாவுட றானெனக கொண்டபி
மானம் வைத்து வயிறுபிழைக்கப்பொய்ஞ்
ஞான மோதுவ னேதெரி நங்கையே.

(இ-ள்) நங்கையே-பெண்ணே, ஞானமே வடிவானவன்-தானைய
ஞான சொருபமே தானெனவறிந்திருப்பவனே ஞானியோ-ஞானவானே,
தானலாவுடல் - ஓரவத்தையில்தன்பாலத் தியாசமாகத் தேன்றிமறையு
முடலை, தானெனக்கொண்டு-தானென்று ஒப்புக்கொண்டு, அபிமானம்
வைத்து-அவ்வுடல்மீது ஆசைவைத்து, வயிறு பிழைக்க-வயிறு வளர்க்க,
பொய்ஞ்ஞானமோதுவனே-பொய்யாகிய தேகாதிபிரபஞ்சத்தை மெய்
யென்று சொல்பவனே, தெளி-நீ அறிந்து கொள்வாயாக. (எ-று) 12.

எந்த தேக மெவாக்குச் சதம்வந்து
வந்து பொனவை மட்டில வேலிறை

தந்தை ஞானமுட ஞானென லறநிடப்
பிரதி வந்து பிறவியென் செய்யுமே

(இ-ள்) எவர்க்கு-எத்தன்மையானவாக்கும், எந்த தேகம் சதம்-எந்த உடலதான் சொந்தமாகும். வந்து வந்து போனவை-இதுவரையில் பிறந்து வந்து நசித்த சரீரங்கள். மட்டிலவேல்-கணக்கில்லையாமாகில், உடல்தானென லற்றிடில்-இத்தேகமே நானல்லவென்று ஆசையற்றிருப்பவனுக்கு, இறை தந்தையும்-ஆஸ்திகன் சொல்வதுபோல கடவுள் மற்படி உடலை சிறுட் டித்தும் அவ்வுடல் வுன்ன தீங்கிழைக்கும், பிறவி-தேகோற்பத்தியானது, பித்திவந்து-நாஸ்திகன் சொற்படி பிறகு இயற்கையாக வந்தாலும், என்ன செய்யும்-அவ்வுடல் என்ன செய்யும் ஒன்றும் செய்யாது. (ஏ-சுற்றை)

13.

வறுமை நோய்மரணங்கள் வருகதுவோ
ரொருங் நிலை யொழிந்தவ் நுமிலை
யருமை யானவை யுமவை போலவே
வருவ வந்திடும் யாவர்த் பெப்பரே.

(இ-ள்) வறுமை நோய் மரணங்கள்-தரித்திரத்தையும் கோவையும் சாவையும், வருந்தவோர்-வருந்தி யழைப்பவர், ஒருவரில்லை-இவ்வுலகி லொருவருக்கிடையாது, ஒழிந்தவருமில்லை-அவைகளை முற்றுறவிட்டு நீங்கி னவரும் கிடையாது, அவைபோலவே-அவ்வறுமை நோய் மரணங்களைப் போலவே, அருமையானவையும்-அரிதான பாக்கியவாரோக்கிய தீர்க்காயு ளாதியும், வருவ வந்திடும்-பூர்வகன்மப் பயனாக வரக்கூடியவை எவ்விதத் தும் வந்து பொருத்தும், யாவர் தடுப்பர்-யார தடுக்க வல்லவ ரொருவரு மில்லை. (ஏ-சுற்றை)

14

இணையி லாததோ நின்ம மடைந்தவர்
பிணையுட் பட்டுப் பிறாக்கிதம் பேசிலா
ரணைக டந்த வருளுடை யார்க்கெலா
மிணைய லாதிழி வோமயர் வில்லையே.

(இ-ள்) இணையிலாதது-சமான்மிலதாகிய, ஒரின்மடைந்தவர்-ஒப் பற்ற பேரின்பவடிவாய் தன்ணையடைந்தவாகன், பிணையுட்பட்டு-கட்டுக்குள் அகப்பட்டு, பிறர்க்கு-அயலார்க்கு, இதம் பேசிலார்-நயமான வார்த்தைகள் சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ளார், அணைகடந்த-எல்லையில்லாத, அருளுடை யார்க்கு-கிருபையுடையவர்களுக்கு, எலாமிணையலாது-யாரும் சமான்மே யல்லாது, இழிவோடு-தாழ்வோடு, உயாவு-உயர்வெனும் பேதங்கள், இல்லை-இல்லையாம். (ஏ-சுற்றை)

15.

ஆதி யெவவுடற் குணமநது பூதமென்
 றோதி யார்க்கு புலாததுப பலபல
 ஜாதி யுண்டேனச சாறநி லறிவுடை
 நீதி யானா நெறியெனக கொள்பவே.

(இ-ள்) எவ்வுடற்கும-எந்த சரீரத்திற்கும், ஆதி-மூதற் காரண வஸ்
 தக்களானவ, ஐந்துபூதமென்றோதி-பிரிதவி-அபபு-தேயு-வாயு-ஆகாய
 மெனும் பஞ்ச பூதங்களே யென்று வேதவாயிலாக தாங்களும படித்திருந்
 தம், யார்க்குமுண்டாதது-யாவருக்கும் விளங்கும்படி பிரசங்கித்தம் (பிறகு)
 பல பல ஜாதியுண்டின சாறநில-அநேக ஜாதிபேதங்களுனதென வற்பச்
 சூதங்கள கூறுகிறதென்று சொல்லின் இப்படி சொன்னது, அறிவுடை
 ரதியானா-ஞானமுள் நியாயவாதிகள், நெறியென-யாவரும் ஏற்று நடக்
 ததரக விதிபென்று, கொள்பவே-கொள்வார்களோ? கொள்ளார
 எ-று)

16,

ஆசை சிட்டுட்டானபதஞ சேரெனாக
 கலசை வெண்டிக கதைபடிப பார்கடாம
 வெசை போனற விரகுடை யாரலா
 லேசை மெய்யன பினிற்சிக கிலாக்கனே

(இ-ள்) ஆசைவிட்டிரு-மண-பெண-பொன்னெனு மூன்று ஆசையை
 யும் நீக்கிவிட்டு, அரண்பதஞ்சேரென-விவன் பாதத்தில் சேலூவாயாக
 வென்று, காசைவேண்டி-பணத்தைவிருமபி, கதைபடிபபார்கள் தர்ம-
 புராணக்கதைகள் காலக்ஷேபஞ செயவாக்கள், வேசைபோனற-ஒருவனி
 டத்தும் ஆசையுள்ளவன்போலடித்துக்காட்டி பணம் பரிககிற தாசிகள்
 போல, விரகுடையாரலால்-ஈசன்மிது பகலிவைத்தவர்களே யல்லாமல்,
 ஈசன் மெய்யனபினில-கடவுளிடத்தாண்மையான அன்பினில, சிக்கிலார்
 களே-அடிப்பட்டவர்களுல்லரவாகள். (எ-று)

17,

தேக நானெனத் தெநிரி ருவினே
 மீடாக மெனறு மொழிந்த தநீநதாமபி
 னேக ஞான மியானொன்பா பறப்பழி
 பூத பினறி யுரைப்பதுங் கலவியே

(இ-ள்) நான தேகமென-நான தேகமேயாமென வெண்ணி, தேநிம்-
 மனவாகரு காயங்களைச் செய்த, இருவின-நல்வினே தீவின்கள், மோக
 மெனறு-பிராந்தியே யாமென, மொழிந்தது-வேதங்கள் கூறியதை, அறிந்
 தம்-வாசித்தறிந்திருந்தும், பின்-பிறகு, எகஞானம்-அத்விதீயஞானமே,
 யானென்பாமேல்-யானென்று சொல்வோமிது, ஊகமின்றி-ஆராய்ச்சி
 யிலலாமல், பழிபுரைப்பதும்-நினைக்கூறுவதும், கலவியே-படித்தவர்களின்
 தன்மையாகுமோ ஆகாதே. (எ-று)

18

நதிச முத்திர நண்ணுவ போலுயிர்
பதியி னிற்கலப் பென்று பழமறை
விதியு ரைக்கும பேதங்க ளாக்குந்
கதிவ ரல்கன வாருங் கனங்குழாய்.

(இ-ள்) காவகுழாய்-கனமான காதணியையுடையாளே. நதி-கங்கை முதலியநதிகள், சமுத்திரம் நண்ணுவபோல்-சமுத்திரத்திற்போய்ச் சேருவதுபோல், உயிர்-பரமான்மாவின் பிரதிபிம்பச் சாயையாகிய ஜீவர்கள், பதியினில்-பரமான்மாவில், கலப்பென்று-என்றும் பிரியாது கலந்திருக்கிறதென்று, பழமறை-பழமையாகிய வேதங்கள், விதியுரைக்கும்-அறுதி கூறுகின்றன, அபேதங்கொளர்க்கு-இந்த அபேதவிதியை யேலாதவருக்கு, நந்திவரல்-அழியா மோகமுண்டாதல், கனலாகும்-சொற்பனமே யாகுமல்லாது உண்மையாக விடமுண்டாய்ருக்கவில்லை, (எ-று) 19.

இன்றிங் கிச னிருப்பை யுணர்ந்திலர்
பொன்ற லுற்றபின் போயறி வேமென
பின்ற ரற்றுவர் நின்மல னோரிடத்
தன் னி யெங்கு மவனிலை போலுமே.

(இ-ள்) இங்கு இன்று-இவ்வுலகில் தானே தேகமுளபோதே, ஈசனிருப்பை - எங்குஞ்சிவனுயிருக்குத் தன்மையை, உணர்ந்திலர் - அறிந்தார்களில்லை, பொன்றலுற்றபின்-தேகேந்திரியாதி சம்பந்தமற்ற காலத்தில், போய்-வேறோரிடத்தில் வேறுதேகத்திற் பிரவேசித்து, அறிவோமென-அறிவோம் என்று, நின்றரற்றுவர்-பிடிவாதமாய் வாதிட்டு நின்றகூச்சலிடுகிறார்கள், நின்மலன்-கனங்கமற்ற சிவபெருமான், ஓரிடத்தின்றி-இவர்கள் கூறும் போலிகைலாயத்திலல்லாமல், எங்கும்-எல்லாவிடங்களிலும், அவனிலைபோலும்-அச்சிவனிலைபோலும் இதுவியக்கத் தக்கதல்லவா? (ஏ-ஈற்றைச்) (எ-று) 20.

மாண்ட பின்னர் வைகுண்டத் தறிவரா
மாண்டி ருக்கு மரியிவ ணில்லையோ
காண்ட லுக்களி தேகங் கழன்றபின்
காண்ப மென்னல் கதையென்ன லாகுமே.

(இ-ள்) மாண்டபின்னர்-செத்தபிறகு, வைகுண்டத்தறிவராம்-வைகுண்டத்தில் விஷ்ணுவைத் தரிசிப்பார்களாம், ஆண்டிருக்கும் அரி-அவ்வைகுண்டத்திலிருக்கும் விஷ்ணுவானவர், இவணில்லையோ-இவ்வுலகிலிலைபோலும் காணப்படுகிறது, காண்டலுக்கு-விஷ்ணுவைப் பார்ப்பதற்காகவே, அளிதேகம்-சரீரமிடத்தறியக் கூடாதென்றே அருளால் கொடுத்த தேகமானது, கழன்றபின்-நமைவிட்டு நீங்கிவழிபிறகு, காண்பமென்னல்-

அவரைப் பார்ப்போமென்று சொல்வது, கதையென்னலாகும்-பொய்க் கதைக்குச் சமமென்று சொல்லத் தடையாது. (எ-சுற்றை) (எ-து) 21.

ஈச னெங்குள நெங்குங் கயிலையே
வாசு தேவன் வைகுண்ட மூமங்கனே
யாசை விட்டவாக் கன்றிவி ளங்குமோ
காசு மும்மிழிக் காதிததன் போலுமே

(இ-ள்) ஈசனெங்குள்ள-சிவன் எங்கிருக்கிறான், எங்கும்-எல்லாவீட க்களிலு மிருக்கிறானெனில், கையையே-அப்பொழுது எல்லாவீடமும்கை லாயமேயாகும், வாசுதேவன்-சகலத்திலும் வாசமாயிருக்கும் விஷ்ணுவ டைய, வைகுண்டமும்-வைகுண்டமும், அங்கனே-அப்படியே எங்குமா ரும், காசுமும்விழிகு-குற்றமுடைய கண்களுக்கு, ஆதித்தன்போல-சூரி யன் புலப்படாததுபோல, ஆசைவிட்டவர்க்கு அன்றி-ந்ராசையுற்ற புருஷ ாகளுக்கே யல்லாமல், விளங்குமோ-ஆசையுள்ள மூடர்களுக்கு எங்குமாயு ளு கைவைகுண்டம் தெரியுமோ தெரியாது. (எ-சுற்றை) (எ-து) 22.

ஐந்து பூத மருண னிளம்பிறை
நந்த லில்பா மாநந்த னல்லுயி
ரிநத வெண்வகை யீசனு ருவமே
லெநத வாரிங் கிசைப்பதுபேதமே

(இ-ள்) ஐந்துபூதம்-பிரிதிவி-அபயு-தேயு-வாயு-ஆகாயம் எழும் பஞ்ச பூதங்களும், அருணன்-சூரியனும், இளம்பிறை-சந்திரனும், நந்திலில்-கெ தெலில்லாத, பரமாநந்த-இயற்கையானந்த, நல்லுயிர்-நல்ல ஜீவர்களும் ஆகிய, இந்த எண்வகை-இந்த எட்டுவிதப் பெருண்களும், ஈசனுரவமேல்- சிவனவிட மூர்த்தவடிவங்களாகுமென விதித்திருக்குமானால், பேதம்-ஐட பேதம்-பரஸ்பரஜீவ ஐடபேதம்-ஜீவபரஸ்பரபேதம்-ஜீவேசரபேத மாதிய வைகள், இங்கு எந்தவாறு-இவ்விடத்தில் எந்தஞாயத்தால், இசைப்பது- பேதம் பொருத்தச்சொல்வது. (எ-சுற்றை) (எ-து) 23.

எல்லே யற்றவ னீச னெனச்சொலிச்
கல்லி லுமிருப பானெனக் காட்டுனா
ரிவலை யோதன் னிடதகவ னென்றறிந்
தொல்லே சேர்கில ருய்நநெறி யொண்டொட.

(இ-ள்) ஒன்டொட-ஒளிபொருத்திய வளையலை அணிந்த பெண்ணே, ஈசன்-கடவுள், எல்லையற்றவன்-வரம்பில்லாதவன், எனச்சொலி-என்று சொல்லி, கல்லிலும்-எகதேசக் கற்சிலைகளிலும், இருப்பானென-அபேத மாயுனாவானென்று, காட்டுவார்-காண்பிப்பார்கள், அவன்-அப்படிக்கல் முதலிய ஜடவஸ்துக்களிலு மிருப்பவன், தன்னிடத்து பூல்லையோ என-

சைதன்னிய ரூபியாகிய தன்னிடத்து இருக்கமாட்டானாவென, அறிந்து-
யூசித்தறிந்து, உயர்நெறி-பிழைக்குவழியில், ஒல்லேசோகிலர்-சீக்கிரமாகச்
சேர்ந்தவர்க ளாகாதலென்? (ஏ-று) 24.

சத்தி யற்ற சடங்கட வுளெனப்
பத்தி பண்ணப் பரகதி வாய்க்குமேற்
சித்சொ ரூபன் சிவனெனப் போற்றுவோர்
முத்த ராவதின மோசமென மொய்குழால்

(இ-ள்) மொய்குழால்-வண்டிகள் மொய்த்தகூந்தலை யுடையபெண்
ணை, சத்தியற்றசடம்-இடம்விட்டு இடம் அசைய சத்தியில்லாதகல்-கட்
டை-பொன-செம்பு-முதலிய சடவஸ்துக்களால் செய்தஉரு, கடவுளென-
சுவாமியென்று (அவைகளிடத்து), பத்திபண்ண-திரிகரண சுத்தமாய பத்
திசெய்து வணங்கிவர, பரகதி-நூதிரலோகம் பிரமலோகம் முதலியவிட-
ங்களில்வாழும், மேலானபதவிகள், வாய்க்குமென-கிடைக்கும்மாறால், சித
சொரூபன்-பரமான்மஞான சொரூபனே, சிவனென-சிவனாவனென,
போற்றுவோர்-அறிந்து துதித்துவணங்குவோர், முத்தராவதின-ஞானிக
ளாவதில், மோசமென்-தப்பித்தமெனவாரும் இல்லையல்லவா? 25.

பேத வாதம் பிதற்றுவா கறசிவ
ஞாத லுக்கிவ க்றைவதெவ வாதமோ
வேது மீசனை யவ்றிசரி லாமையா
லோதி ஞாபெரி யோரென் றுணாநதிடே.

(இ-ள்) பேதவாதம்-ஜீவேசர ஜீவஜடபேதவாதமே, சத்தியமென்று
முன்பின முரணாக, பிதற்றுவா-பிதற்றுவார்கள், இங்கு-இவ்வுலகில், கல்சி
வனாதலுக்கு-ஜடவடிவகல்லையே சிற்றம்பலவடிவனாகக் கொண்டிவணங்கி
வருவதற்கு, அறைவது-பொருந்தச்சொலவது, எவ்வாதமோ - பேதவாத
மோ அபேதவாதமோ? பெரியோர்-விக்கிரக ஆராதனை விதித்த முன்னே
ராகிய முனிவர்கள், எதமீசனையன்றி-எந்த வஸ்துவும் கடவுளைத்தவிர, இ
லாமையால்-இல்லாமையால், ஒதினா எனது-அபேதவாதமே பொருத்த
மானதால் அறிந்து கல்லையுஞ்சிவமென்று வணங்கச் சொன்னாகனென்று,
உணாந்திடே-ந் அறிவாயாக. (ஏ-று) 26.

கோப மாதிரி குணங்கள் விடுததிலார்
சாபம் வைப்பா தமைப்புக ழாரெனின்
மாப வித்திர வேடந தரிப்பினுந்
தாப தரெனச் சாற்றல பிழையதே.

(இ-ள்) கோபமாதிரி குணங்கள்-குரோத முதலிய தீக்குணங்களையும்
பொய்க்கொலையாகிய செயல்குணங்களையும். 'வித்திலார்'-விடாதவர்கள்,

தலைப்புக்கூறாநெல்லில்-சொற்களைக் கற்று பெரியவர் வேடமிட்டு நடைபெற
தங்களை ஐனங்கள் மெச்சார்களானால், சரபம் வைப்பாரா-வைப்பவர்களுக்கும் கித்
தைகூறுபவரும், மாபலித்திரவேடம் தரிப்பினும்-சடைமுடி காலி தண்டு
கமண்டலக் குரமுதலிய விசேடவேடம் பூண்டாலும், தாபதரோன-முத்
தாபங்களையும் வென்றவர்களானும், சாற்றல பிழையதே-சொல்வது பிழை
யாமல்லது நியாயமாகாது. (எ-று) 27.

ஆசை யறறவர் யாவ ராவதனை
யேசன் மெய்யன் பினிளி பெட்டவர்
பூசு ராவர் பொன்னடி போற்றுவோர்
நாச கால நமனறுயா நிப்போ.

(இ-ள்) ஆசைபற்றவா யாவா-தனுகரண புவனபோக ஆசையில்லாம
லிருப்பவர் யாவரோ? அவர்களே-அததுறவிகளே, ஈசன்மெய்யன் பினிளி-
கடவுளிடம் செய்யும் உண்மையான பத்தியில், ஈடுபட்டவா-சூழப்படுத்தப்
பட்டவர்கள், பூசுரா-இவர்களுடைய பூமியில் தேவர்கள், இவா-இத்தகையா
ரது, பொன்னடிபோற்றுவோர்-அழகிய திருவடிபை வணங்குகோர்கள்,
நாசகாலநமன-நலிக்கசெய்யும் யமனிட, துபா நீயா-சங்கடத்திலிருந்து
தங்களை நீக்கிக்கொள்வார்கள். (எ-று) 28.

கற்றி லாதவ ராயினும் கரீனியைப்
பெற்றி லாதவ ராயினும் பேயாபோற
பற்றி லாது பதைப்பற் றிருப்பரை
யுற்றுச் சேவிகக வொன்றுநன ஞானமே.

(இ-ள்) கற்றிலாதவராயினும்-அநேக நூற்களைப் படியாதவராயினும்
படித்தவராயினும், காவியை-காவியாவஸ்திரத்தை, பெற்றிலாதவராயினு
ம்-அணியாதவராயினும் அணிந்தவராயினும், பேயர்போல்-பயித்தியக்கார
ரைப்போல, பற்றிலாது-ஆசையறது, பதைப்பற்று-அவசரமற்று, இருப்
பாரை-உபசாந்தராயிருப்பவரை, உற்றுச்சேவிக்க-நெருங்கி வணங்க, நன்
ஞானம்-உண்மையாகிய ஆதமஞானம், ஒன்றுமே-உண்டாகும். (எ-று) ()

அக்க மாலை யணியினும் பூதியை
யெக்க னுநதெரி யாதுட லேற்றினு
பூசு களம் நவிலினு மென்னசை
மிககு ளாவாரீ வேடரென் றுன்னிட்டே.

(இ-ள்) அக்கமாலை யணியினும்-உடலில் ருத்திசாட்சமாலை ஈந்தி
லும், பூதியை-விபூதியை, எக்கனூந்தெரியாது-உடலெங்கும் தெரியாமல்,
உடலேற்றினும்-உடல் முழுதும் பூசினாலும், நக்களும்-செவனிட அனந்
தம் பெயர்களை, நவிலினும்-வாயாற்சொன்னாலும், என்-என்னலாபம்,

நலசமிக்குளானா- ஆசை மிகுகியாயுடையோரை, வேடவென்று-வெளி
வேடமழண்டு உலகை மயக்குவோர்களுண்டு, நீ உன்னிடே-நீ நினைப்பா
யாக (எ-று) 30,

குறையி லாதபெரிந் பங் குளித்தவர்
நிறை மதிக்கொடு நிற்ப தலாற்பிற
நிறையு கோக வியற்றிலர் நன்முது
மறை யுணர்ந்தவர் மான்மருட் கண்ணினாய்.

(இ-ள்) மான்மருட்கண்ணினாய்-மான்மோற்ற மருண்ட பார்வையி
லையபெண்ணே, நன்முதுமறையுணர்ந்தவர்-நல்ல பறையவேதங்களை யறி
ந்தவரே. குறையிலாத-பூர் , பேரின்பங்குளித்தவர்-பேராந்தத்தில்
முழுகினவர், நிறைமதிக்கெ வர்கள் நிறைந்த மனதைக்கொண்டு, நிற
பதலால்-சுவானுபுகியரால் திருப்பார்களேயல்லது, பிறநிறையுநோ
க-அந்நியரிட சரீரம் நோ , இயற்றிலர்-துஷ்டகாரியங்களைச் செய்
யார்கள். (எ-று) 31,

ஒன்ற லாதுல கந்தெரி யாமலே
நின்ற பேர்க்கடை யாள நினைப்புரி
னன்று தீதெனு நாட்டமி றநதிகழ்
வொன்றைப் பேசினுளமறு காராகனே.

(இ-ள்) ஒன்றலாத-தனதான்மொருப மொன்றேயல்லது, உலகம்
தெரியாமலே-தேகாதி பிரபஞ்சந்தெரியாமலே, நின்றபோகரு-நிலைத்த
ஞானிகளுக்கு, அடையாளம்-அறிஞறியாதெனில், நினைப்பதில்-தங்களுக்கு
நினைப்புண்டானபோது, நன்று தீதெனும்-நல்லது கெட்டதென்கிற, நாட்
ட்டமிந்து-பாவனையற்றவராயும், இகழ்வொன்ற-தான் இழிவடையும்படி,
பேசினும்-பிறர்தன்னைப்பேசினாலும், உளமறுகார்கள்-மனம் வருந்தாதவர்
களாயுமிருப்பார்கள் என்பதே. (எ-ஈற்றதை) (எ-று) 32.

பெண்ணை யாருயி ரையஞ்சொற் பிள்ளையைக்
கண்ணை யீந்தவர் காதை தெரித்தலா
லெண்ணு வாந்தமை வீச னடியரா
யுண்ணுஞ் சோற்றுக் குரைபெய் விடார்களே.

(இ-ள்) பெண்ணை-தன் மனைவியையும், ஆருயிரை-நிறைந்த பிராண
னையும், அஞ்சொல் பிள்ளையை-அழகிய மதலைச்சொற்களைப்பேசும் குடபுத்
திரனையும், கண்ணை-சர்வவிந்தரியங்களிலும் முக்கியமாகிய கண்களையும்,
ஈந்தவர்-ஈந்தவர்களாகிய சிவனடியார்களின், காதை-சரித்திரங்களை, தெரி
தலால்-பிரசங்கம்செய்து பிறர்க்கறிவிக்குமாதிரித்தால், தமை-உள்ளன்
பின்றி வெளிவேடம்பூண்ட தங்கனையும், ஈசனடியராய்-சிவனடியார்கள்

லொருவராக, எண்ணுவார்-வினாத்தகராமாடிகள் செய்பவர்கள், எண்ணுஞ் சோற்றுக்கு-வினாவுஞ் சோற்றுக்கு, உரைபொய்-சொல்லுன்ற பொய்க்கதைகளே, விடாகன்-விடாமலிருக்கிறார்களே இது என்ன காரணம்? (ஏ-ஈற்றைச்) (ஏ-று)

33.

ஆன்ப ரென்றிங் கடுத்தவர் கைப்பொறு
ளுன்ப தெபலர்க் குய்நெறி யல்லது
துன்ப நீங்கச் சுருதி மயக்கொழிந்
தின்ப மெய்தின ரெங்கு மரியரே.

(இ-ள்) இவ்ரு பலர்க்கு-இவ்வுலகில் அநேக வஞ்சகருக்களுக்கு, அன்பரென்று-தாங்கள் கொண்டிருக்கும் வேடத்தால் தங்களை விவனடியார் களென்று நம்பி, அடித்தவர்-அடித்த சீடர்களது, கைப்பொருள்-கையிலுள்ள பணத்தைப்பறித்து, உண்பதே-பொசிப்பதே, உய்ந்நெறியல்லது-பிழைக்கும் வழியாகக்கொண்டமை காணப்படுகிறதேயல்லாமல், துன்பம் நீங்க-தங்களது பிறவித்துக்கம் நீங்கும்படி, சுருதி மயக்கொழிந்து-வேதத்திலுள்ள சந்தேகங்களினின்று நீங்கி, இன்பமெய்தினா-பேரின்பமடைந்தலே பிழைப்பெனவெண்ணி யதைப்பெற்றவர்கள், எங்குமரியர்-எங்கும் அருமையாயிருக்கக்காண்கிறார்கள். (ஏ-ஈற்றைச்) (ஏ-று)

34.

ஞான ஹீனர் நவிவிற பசுவிற்ச
மான மென்று வழங்கும் பழமொழி
தானு ணர்ந்துந தனைத்தெளி யார்மதி
யின ரென்னி லெதுபிழை யேந்திழாய்

(இ-ள்) ஏந்திழாய்-ஆபரணங்களையணிந்த பெண்ணே, நவிவில்-ஆய்ந்து சொல்லுமிடத்து, ஞானஹீனர்-ஆத்மஞானமில்லாதவர்கள், பசுவிற்சமானமென்று-மிருகங்களுக்குச் சமானமானவரென்று, வழங்கும்-பிரசித்தியாக வழங்கிவருகிற, பழமொழி-(விலங்கொடுமக்களையார்) என்ற பழய வேதவாக்கியத்தை, தானுணர்ந்தும்-தான் கேட்டிருந்து, தனைத்தெளியார்-ஆத்மாவாகிய தன்னை தெரிந்து அனுபவிக்காதவர், மதியீனரென்னில்-புத்தியினாகளென்றால், பிழை எது-தப்பிடம் என்ன ஒன்றுமில்லையல்லவா? (ஏ-று)

35.

எத்தி றத்து மிடர்துலை யாமையாற்
சுத்த ஞானச் சொருபமுற றார்நிலோர்
பித்தர் காண்பொருள் பேணுவ ரிவ்வுல
கத்தைப் போலெல் வுலகத்துங் கன்மமே

(இ-ள்) நிலோர்-பெரியோர், எத்திறத்தும்-யாத்திரைஸ்நான ஜபவிரதமாதி வந்தவகையாலும், இடர் துலையாமையால்-பிறவித்துட்கம் நீங்

காணயினால். சுத்தஞானசொருபம்-பரிசுத்தமாகிய தமதாத்மஞான சுய வருவத்தை. உற்றார-ஆராயத்தடைந்தார்கள், காண்பொருள் பித்தர்-எதிரிகாணும் திரிசியநாமரூபாதிக்களை உண்மையெனக்கொண்டு ஒழுகிவரும் பேதமதவாதிகளாகிய வெறியர்கள். இவ்வுலகத்தைப்போல-இப்பூலோகத்திலடையும் தனுக்காண புவனபோகங்களைப்போலவே, எவ்வுலகத்தும்-சுவர்க்க வைகுண்ட கைலாயாதி லோகங்களிலும், பேணுவா-பெற இச்சிக்கிரர்கள், கனமமே-பூர்வவாசனாபலமல்லது வேறெனனை. (எ-று) 36.

கடக கங்கண மார மணிமுடி
படம ணிரத படைக்கல வேந்தெழிற்
விடமெ னாக் துரும பென்ன விடுபவர்க்
கிடர லாதெது வீணுஞ் சுவாககமே*

(இ-ள்) கடககங்கணம்-கேடகமும் கைவலையும், ஆரம்-மார்பிலணியும் முத்துமாலையும், அணிமுடி-சிரசிலணியும் கிரீடமும், படம்-பட்டி பீதாம் பர சரிகைவஸ்திரங்களும், அணிந்த-தரித்த, படைக்கலவேந்து-தேர்-யானை-குதிரை-காலாள் முதலிய நாவ்வகைச்சேனைகளையுடைய அரசனது, எழில்-அழகிய சம்பத்தை, விடமென-விஷததிற்கு சமமென்றும், துரும் பென்ன-துரும்பிற்குச் சமமென்றும், விடுபவர்க்கு-நினைத்து அதை விரும்பாமலொழித் தான்மஞானம்பெற்ற பெரியோராகு. சுவாக்கம்-பொன்னுலகமடிகில்தானங்கள், இடரலாது-பிறவித்துக்கத்தையே யல்லாது, எது நானும்-வேறெதைக்கொடுக்கும். (எ-சுற்றை) (எ-று) 37,

ஒடுஞ் செம்பொனு மொத்திட நோக்குவர்
பீடு சால்பெரி யோரெனிற் பீதக
நாடு யாதவா நாட்டததிற் கோர்கலார்
வீடு மேலிட மென்னல வியப்பிதே.

(இ-ள்) பீடுசால் பெரியோர்-பெருமையிருந்த பெரியவான், ஒடுஞ் செம்பொனும்-இவ்வுலகில் ஒட்டையும் செம்பொன்னையும், ஒத்திட நோக்குவோர்-சமமாகப்பார்ப்பவர், எனில்-என்றால், அவர் நாட்டத்திற்கு-அப்பெரியோர் பார்வைக்கு, பீதகநாடு-திருமாமணிமண்டபாதிபுடைய பொன்னுலகாதிகள், யாது-என்னசுகத்தைக்கொடுப்பனவாகும், ஓர்கலார்-இதையுணராத மூடர்கள், வீடுமேலிடமென்னல்-மோகநூலகம் மேலே இருக்கிறதென்று சொல்வது, வியப்பிதே-ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக விருகின்றது (எ-று) 38

மறதி யாலுறு மாத்துயர் நீக்கலே

சுருதி யாகமச சொத்துணி வாய்ந்திடிற்

பிற துன்பமெங் காயினும் போகலார்
துறவரோ விடு துன்னின ராவரோ.

(இ-ள்) மறதியாலு-தன்னை மறத்தினால் வராத, மாத்தையர்-மிக்க
பிறவித் துன்பத்தை, நீக்கவே-அஞ்ஞாபியாச பலத்தால் மறுபடியும்
தோன்றி இருக்கத் தடுத்துவிடுதலே, சுருதி ஆகமம்-வேதமும் ஆகம சாஸ்
திரங்களினது, சொற்றுணிவு-சொற்களின் துணிவாகும், ஆய்த்திழல்-
ஆராய்ந்து உணரில், எங்காயினும்-எந்த யுலகத்தில் போய் பிறக்கினும்
பிறவி துன்பம்-பிறப்பானது துன்பமே தரும். பேர்கலார்-இப்பிறவியை
விட்டு நீங்காதவர், துறவரோ-ஆசைவிட்ட சந்நியாசிகளோ அல்லர், வீடு
துன்னினராவரோ - மோகமடைந்தவர்கள் ஆவார்களோ? ஆகார்,
(எ-று) 39.

பூத நாதன் புராந்தகன் யாவன்கொ
லாதி யந்தமி லாவறி வன்றெனில்
யாது ருக்கொ டிருப்பனெ வற்றுளுஞ்
சோதி யார்தற் சொருப முணர்வரே.

(இ-ள்) பூதநாதன்-பஞ்ச பூதங்களுக்குத் தலைவனும், புராந்தகன்-
ஸ்தல ருக்கும்காரண திரிபுரங்களைத் தகனஞ் செய்தவனும், யாவன்கொல்-
யாவனோ, ஆதியந்தமிலாத-முதலும் *முடிவுமில்லாத, அறிவு-ஆன்ம
ஞானமே யாகும், அன்றெனில்-அல்லவென்று கூறுவார்களானால், எவற்
றுளும்-சராசர வஸ்துக்களெவ்வற்றிலும், யாதுருக்கொடு-என்னுருப்பதை
கொண்டு, இருப்பன்-அந்தரியாயியாகிய பகவானிருப்பான், சோதியார்-
இதனை விசாரித்தறியாத மூடசுகாமணிகள், தற்சொருபம்-தனதாக்கம் வடி
வை உணர்வரோ-அறிவார்களோ? அறியமாட்டார்கள். (எ-று) 40.

அங்கி வாயு வருண ன்ருண்ணும்
திங்க ணீர்நிலந் தேவியோர பாகனே
லெங்கு மாமுணர் வென்னிதை போர்கிலார்,
புங்க ஞானம் புதலில் வெறுப்பரே.

(இ-ள்) அங்கி-நெருப்பும், வாயு-காற்றும், வருணன்-புனற்சரசனும்,
அருண்ணும்-சூரியனும், திங்கன்-சந்திரனும், நீர்-ஜலமும் நீலம்-பூமியும்,
தேவியோர் பாகனேல்-மன உன்மணி யெனும் சிருட்டி காரண சத்தியை
அநாதி காலந்தொட்டு வரம்பாகமாகக்கொண்ட சிவமே யாமாகில், எஞ்ஞ
மாம்-சராசரமெங்கும் நிறைந்திருக்கிற, உணர்வு என்-ஞானத்துத என்
னென்று சொல்வது சிவமென்றுகானே சொல்லவேணும், இதையோர்கி
லார்-இதையறியாத மூடர்கள், புங்கஞானம்-உயர்வாகிய ஞானபோதத்தை
புதலில்-உபதேசித்தால், வெறுப்பார்-வெறுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.
(எ-சுற்றதை) (எ-று) 41.

ஜாதி பேதஞ் சமயஞ் சடங்குடன்
மீதிருத் திவெவ் வேறுபன் மூர்த்தியென்
றோதி யார்க்கு முறைததுப் புராணமே
நிதி யென்பா நிஜமறி யார்களே.

(இ-ள்) உடல்மீது-நிஜசொருப மறியாத மூடர்கள் சரீரங்களின்மீது, ஜாதிபேதம்-பிரம ஸூத்திரிய வைசிய ரூத்திரனெனும் ஜாதிபேதங்களை யும், சமயம்-வைஷ்ணவ சைவமாத்தவர்களும் சமயபேதங்களையும், சடங்கு-சபாசப செயமுறைகளையும், இருதர-ஏற்றி, வெவ்வேறு-வேறு வேறான, பல்மூர்த்தியென்று-பல ரூபசுவாயிடுண்டுென்று, ஒதி-தாங்க ன்றும் பந்தது, யார்க்கு முறை தத்து-யாவருக்கும் விளங்கச் சொல்லி, புராண மே-புராணத்திலுள்ள பேத கற்பனை கதைகளையே, நிதி யென்பர்-நியாய மான உண்மைகளைத்தெனென்று சொல்பவர்கள், நிஜமறியார்கள்-வேத மாதி கலைகளினின்றும் தனது சயசொருபத்தினது உண்மையை அறியார் கள் அறிந்தா ரப்பவ ரல்லராவா. (ஏ-ஈற்றை) (எ-று)

42.

எண்ண மன்றி யிறையுயிர வேறெனா
விண்ணின் மண்ணில் விளங்க வெவாகடங்
கண்ணிற் கண்டவ ரைக்கண்ட வர்முனோர்
பண்ணு ரீரததுப் பகட்டித் திரிவரே.

(இ-ள்) எண்ணமன்றி-அவரவர் எண்ணத்தினால் பேதமாய் நினைந்து கொண்டதே யல்லாமல், இறையுயிர-ஈசனும் ஜீவனும், விண்ணில்-இறந்து சென்ற மெலுகின்றனும், மண்ணில்-இப்பூவுலகிலானும், வேறெனா விளங்க-வேறு வேறுபடுத்தெரிய, தம்கண்ணில்-தங்கள் கண்களால், கண்ட வரைக் கண்டவா எவர்-விண்ணிறகண்டிவந்து சொன்னவரையாவது பார்த தவரைப் பார்த்தவர் எவருளா? ஒருவருமில்லை, முனோ-தங்கள் பொய மத்ததைக் காப்பாற்ற ஐகஜீவபரம் வேறு வேறுளதென்று கற்பனாவலங் காரமாகக் கூறிய முன்னோர்களிட, பண்ணுரைத்து-இசைப்பாட்டுகளைச் சொல்லி, பகட்டி-பிறரை மயங்கச்செய்து, திரிவா-உயிர்மயவளாததுத் திரி வர். (ஏ-ஈற்றை) (எ-று)

43

தேக முண்டித் திரிபுது நாமலே
முக மாம்புல னெறி விளங் குமோ
மோக மாங்கன விலவரு மோவியத்
தேக மானத பின்பித் திகழுமே

(இ-து) தேகம்-உதூல உடலானது, உண்டித்திரிபு-உணவுவிகார பதார்த்தமே யாகும் இது நாமலே-இந்த ஸ்தூல உடல்காமலவ வென்றற் வாய், மூகமாம்-அன்றிபும் சடமாம், புலனன்றி-இத்திரிய ஞானமில்லாமல் விளங்குமோ-இவ்வுடல் விளங்கமாட்டாது, மோகமாம்-நித்திராமயம்.

மாகிய, கணவில் வரும்-சொற்பனத்தில் தோன்றுகிற, ஒலியத் தேகம்-
சித்திரம் போன்ற உடல், மானதமின்றி-மனமில்லாமல், திகழுமே-தெரி
யுமே? தெரியாது, (௭-அ) 44.

இறந்தி டாமு னிறத்தன் மனம்விழி
யுறங்கி டாமு னுறங்கன் மறலியான
மறந்தி டாமுன மறதத லுலகுயிரா
சிறந்த மேலவர் செய்கைநன் மோக்கமே

(இ-ள்) இறந்திடாமுன்-தேகம் நசியாததற்குமுன், மனம்-மனமானது
இறத்தல்-ரஜோகுண தமோகுண கலப்பற்று சத்துவகுணமாய்ச் சேடித்து
நின்றலும், விழி-கண்ணேழமுடி, உறங்கிடாமுன்-தூங்காததற்குமுன்பு, உறங்
கல்-தேகாதிபுலகுதோன்றாமல் நனவிற சுழுத்தியாய் நின்றலும், உலகுயிரா
உலகையும் பிராணவாயுவுவையும் அலதுபந்து மித்ரகளத்ராதி லீவர்க்கொயும்
மறலியால்-யமனால், மறத்திடாமுன்-மறக்கவைக்காததற்குமுன்பு, மறத்
தல் ஆன்மாவாகிய தணியன்றி யுலகுயிரத்தோன்றாமலமறத்து சீவாஹுபுதிய
றும் நின்றலும், சிறந்த மேலவர்-(ஆகிய முவகைகளும்) மேலானபெரியோ
ரிட செயல்களாம், நன்மோக்கமே-இச்செயலே நல்ல மோக்கமுமாகும்,
(௭-அ) 45.

கால நீக்குமுன் கைவிடி. லாக்கையை
எல வாகுமு லேபென் னிடாநசை
யால காலம லாதிலை யாய்க்கலை
சால வோதித் தருக்கிற பயனெதே.

(இ-ள்) எலவாகுமுலே-வாசனையற்ற நீண்டகூந்தலையுடைய பெண்
னே, காலன்-யமன, ஆக்கையை-உடலை, நீக்குமுன்-உயிரைவிட்டுப் பிரி
ககுமுன், கைவிடில் - நாம் தேகாபிமானம்விட்டு நிற்போமாகில், இடா
என-துக்கமென்ன? ஒன்றுமில்லையாம், நசை-உடலாசையே, ஆல்கால
மலாது-விஷமல்லாது, இலை-வேறு இல்லை, ஆய்க்கலை-இதை யாராய்ந்து
அறிந்தாயிலலை, சால ஒதி-பேதவாத தூங்கலை மிகவும் வாசித்து, தருக்கில்
வீண்வாதம் செய்வதிலும் அகங்கரிப்பதிலும், பயனெது-என்ன பிரபோ
ஜனமாகும். (௭-அற்றசை) (௭-அ) 46.

தந்தை தாய்க்குறு ஜாதி மதம்விட
நிரதை பப்பப்பிந் நீணிஸம விரண்டுவால்
வந்த தெனனின வழக்கென் விதிமுத
லெந்த லீவனு மீசன் குலமதே.

(இ-ள்) தந்தை தாய்க்குறு-தகப்பனுக்கும் தாய்க்குமுள்ள, ஜாதி
மதம்-குலத்தையும் சமயத்தையும், விடல்-விட்டு அல்லி குலத்திலும் சம
யத்திலும் சேர்தல், தந்தை பப்பப்பி-பழிப்புக்கிடமென்று இவ்வுலகர்

சொல்லுகிறார்களல்லவா? இந்நீணிலம்-இந்த பெரிய உலகமும் அதிலுள்ள சராசரத்தோற்றங்களும், விண்மீன்கள்-விஷ்ணுவின் நாபிக் கமலத்திலிருந்து, வந்ததென்னில்-தோன்றியதென்று எல்லா தூங்களுஞ் சொல்லுமானால், வழக்கென்-இடையிற் கொண்ட குல கோத்திர மென்னவாகும், விதிமுதல்-பிரமதேவன் முதல் புயற்சூயுள்ள எந்த ஜீவனும், ஈசன் குலமதே-ஜகன்னியாமகனது குலமே யாகும். (எ-து) 47.

இன்று நாலாயு மெண்ணி லுயிர்பொரு
னொன்றி னென்ப துதித்த லுணர்ந்து
கன்ற யீசனைத் தும் படைத்தன
னொன்றே மாப்ப ரிவர்தெளி வென்னையே.

(இ-ள்) இவ்வு நாலாயும்-இன்றைக்கும் நாலேக்கும், எண்ணில்-கணக்கில்லாத, உயிர்பொருள்-ஜீவனுள்ள வஸதுக்கள், ஒன்றிலொன்பது-ஒன்றில் ஒன்பது, உதித்தல்-தோன்றுதலை, உணர்ந்தும்-தெரிந்திருந்தும், உலகு அனைத்தையும்-உலகு அதிலுள்ள சராசரவஸதுக்கள் யாவையும், அன்றே-அநாகாலத்திலேயே, ஈசன் படைத்தனன் என்று-கடவுள் இருஷ்டிசெய்துள்ளான் எனன்று, மோபபர்-மதத்தார்கள் பெருமையாராட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள், இவா தெளிவு என்னை-இவரிட துலராய்ச்சியின் தெளிவு என்னவென்றுரைக்கலாம். (ஈ-நற்றசை) (எ-து) 48.

ஆக செய்யுள்கள் 114

தேளித்தது தேளித்தல்.

அந்தமு மாதிரி லாப்பா மாநந்த மாணைய
யெந்தப்பொருட்கு முதற்பொரு னென்றறிவேற்ற விடத்திலைய
சுந்தனை யற்றுச் சிவமாய் விளங்கிடச் சின்முத்ரை யீதேயம
பந்தத்துட் பட்டுக கெடுவார வெறுத்துப் பதைத்துக் கெடுகவம.

(இ-ள்) அந்தமு மாதிரி-முடிவும் முதலும், நடுவுமில்லாமத்தியுமில்லாத பிரமாந்தம் ஆனேனைய-மேலானந்தவடிவம் ஆகினெனத் தோழி, (எவ்வாறென்பமேல்) எந்த பொருட்கும-எந்த தோற்ற காரிய வஸதுவிற்கும், முதற்பொருளென்று-முதற்காரணவஸதுவென்று. அறிவை-ஞானத்தை மற்றவீடத்திலைய-நாணுணர்ந்தங்கேரித்த விடத்திலென் தோழி, சுந்தனை யற்று-வினைப்பற்று-, சிவமாய்விளங்கிட-நினைமாண ஆன்மாவாகி பிரகாசிக்க, சின்முத்ரை-ஞான முத்திரை எனன்று பெரியோர் கூறுவது,

ஈதேயடி-ஈதென்று தெளிவா யென்தோழி, பந்தத்துப்பட்டு-பேதவாதி
களின் கட்டுக்கப்பட்டு, கெடுவார்-கெட்டுப்போகிதவர், வெறுத்து-அகங்கி
காரமாகி, புகைத்து-பெரியவர்களுயும் விரோதித்து, கெடுகவடி-கெட்டுப்
போகக் கடவார்கள் என்தோழி (எ-உ, 1,

வந்துபி றந்ததும பிறவா விறவா தவான்பொரு ளானேனடி
யிர்தவு லகென்னி னைவன்றிக் கண்டில னென்றவி டத்திலடி
சிந்தை யிறந்தெதி ரற்றுவி ளங்குஞ்சி தம்பர மீதேயடி [உ
தொந்தத்துட் புட்டுத் துலைவாா வெறுத்துத் துவகுண் டிருக்கவ

(இ-ள்) வந்துபிறந்தும்-தேகம் தோற்றமாக வந்து பிறந்தும், பிறவா
இறவாத-ஐனித்தலும் சாதலுமில்லாத, வான்பொருள்-உயாவாகியனாள்
பொருளாகவே, ஆனேனடி-ஆகினேன்தோழி, (எவ்வாறென்பையேல்,
இந்த வுலகு-இத்தோற்ற உலகானது, என்னினைவன்றி-எனது சங்கல்ப
வடிவமே யல்லாமல், கண்டிலன்-வேறுகப் பார்த்திலன், என்றவிடத்திலடி
-என்று அறிந்தவிடத்திலென்தோழி, சிந்தையிறந்து-மனம் சொருபகாச
மாகி, எதிர்த்து-எதிரில் வேறுகத்தோன்றும் பொருள் வேறெனும் பா
வனை நீங்கி எல்லாம் நாளுக, வின்கும்-பிரகடிககின்றன, சிதம்பரம் ஈ
தேயடி-இதன்மையையே ஞானகாசமென்றோழி, தொந்தத்துப்பட்டு-
பேதபாவனையிலகப்பட்டு, துலைவாா-நீங்குவார், வெறுத்து-மேற்சொன்ன
ஞானகாசத்தைக்கோபித்து, துவக்குண்டு-தேகமே நானெனும் பேதத்தில்
கட்டுபட்டு, இருக்கவடி-மோகடி சுகத்தை மறந்து பந்தத்திலேயே இருக்
கடவொன்றோழி, (எ-உ) 2.

ஏதமில் லாப்பா போதவ டிவாகி யேகாந்த மானேனடி
பேதவ பேதங்கொண் ணாகு ரென்றெனைப் பெற்றவி டத்திலடி
சாதலபி றத்தலி லையுயிர்க் கென்றே சகலருஞ் சொல்வாரடி
நோதலி றத்தலே னென்னில் வெறுப்பவர் நொந்தே படுகவடி.

(இ-ள்) ஏதமில்லா-குற்றமில்லாத, பாபோதவடிவாகி-மேலான ஞான
போதவடிவாகி, ஏகாந்தம்-தனிமையானவரும், ஆனேனடி-ஆகினே
னென்தோழி, (எவ்வனமெனில்) பேதம்-நான்லேறு உலகம் வேறு-சுள்வ
ரான்வேறு எனும் பேதத்தையும், அபேதம் கொள்-எனையன்றி ஐகஜீவபாம்
இலைபெனும் ஐபேதத்தையும் கொள்ளுகின்ற, நாதனொன்று-நிலைவன்
யானொன்று விசாரிக்க நானதானென்று, எனைப்பெற்றவிடத்தில்-எனை
யானடைந்தவிடத்திலென்தோழி, சகலரும்-எல்லா ஜனங்களும், உயிர்க்கு-
ஜீவான்மாவிற்கு, சாதல் பிறத்தல்-இறத்தலும் ஐனித்தலும், இலை யென்
தே-இல்லை என்றே, சொல்வாா-சொல்வாராகனென்தோழி, இறத்தல்-
மாண்புமடைதலும், நோதல்-வருத்தப்படலும், ஏனெனில்-ஏனென்று
சேட்கில், வெறுப்பவர்-ஜீவனுக்கு பிறப்பிதபடி இலை யெனும் ஈயாயமறி

யாது கோபிப்பவர், நொத்தே-வீணாக மனம் வருந்தியே. படுகவடி-இறப்
பும் அடைகவென்தோழி. (எ-று)

3

(எறு)

கண்ணோடு காதுடன் மூக்குநாக சுற்றெலாம் காண்பவ னனை
விண்ணோட கிலச ராசர பெங்கும விளங்கக் கணுவிலை [னம.
பெண்ணோர னவுங்க னவேவே தன்று பிரிந்துடல காணாத
தண்ணா ரறிவை நினைவே யிரண்டு தடுப்போர தொடுப்போரடி.

(இ-ள்) கண்ணோடு-கண்ணோடும், காதுடன்-காதுடனும், மூக்கு
நாக்கு-மூக்குநாககுடனுமான, அற்றெலாம்-இந்திரியங்களிலலாமலே
எல்லாவற்றையும், காண்பவன்-பார்ப்பவர் சர்வ சாக்ஷியாகிய அறிவானே
னம, தண்ணா அறிவைப்பிரிந்து-குளிர்ச்சி பொருந்திப் ஞானத்தொழை
யிழந்து, உடல் காணாது-தேகாதிரிந்திரியங்களும் ஒன்றையுணராவாம,
விண்ணோடு அகிலம்-ஆகாயத்தினர் பூமியுமாகவும், சராசரம்-இவைக்
ளிற்றோன்றும் அசையும் பொருளும் அசையாப் பொருளுமாகவும், என்
கும் விளங்கக்கணுவிலடி-எனதும் பிரசுரிக்கொற்படுவஸ்தையிலடி, நான்-
ஆன்மரூபியாகிய நானானவன், பெண்ணே-(ஆகையால்) பெண்ணே, நன்
வும்-சாக்ஷிராவத்தை தோற்றமவையும், கனவே-சொற்புணவந்தையைப்
போன்றனவே, வேதன்று-பேறுவிதமாக வந்தனவல்ல, இரண்டும்-சாக்
ஷிரசொப்பன உலகு இரண்டும், நினைவே-மனவன்மனையென்னும் பிரம்
சத்திவடிவமே, தடுப்போர்-அல்லவென்று ஆக்கப்பிப்பவர், தொடுப்போ
ரடி-விண்வாதம் தொடுப்பவர்களே யாவர் என்தோழி. (எ-று) 4.

காணக்க டவுனோம் கண்டகி ஸந்தேடி.க காணுதொ ஸ்ரீதேனா.
வீணமு லகுண்மை யென்றுகொள வாசனை விட்டவி டத்திலை.
மாணவு லகமுக காவி நிலையென்று மறிவொர்வ தாரதேர.
பெணாத மைத்தா மறிபா ரவாசொற பிதற்ற ஸழகலலை.

(இ-ள்) வீணமுலகு-பொய்பாகிய உலகை, உண்மைபென்றுகொள்-
மெய்யென்று சொன்னும், வாசனை-புகைகந்தை. விட்டவிட்டத்திலை-விட்ட
விட்டத்திலை, காணக்கடவுளை-தூலசட்சுக்குத் தோன்றாத கடவுளை, கண்டு-
ஞானக்கண்ணுணர்ந்து பிரகு, அகிலம் தேடி-தோற்றவுலகைத்தேடி
பார்த்தும், காணாது-விளங்காமல், ஒழித்தேன-நீங்கித்தீற்றேன, மாணவு
கம்-மாட்சிமையற்றவுலகும், முக்காலம் - பூர்பு-நீங்கிவு-எதிர்வெணும
மூன்று காலங்களும், நிலையென்று-பிச்சயமாயுளதென்று. மறிக்கொள்வது
மதிப்பது, யார்தேர்-யானொன்று ஆராய்ந்து அறிவாகிய நானென்றறிவாய்,
தமைத்தாம்-அறிவாகிய தன்மைத்தாங்கள், பேணா-காப்பாற்றார், அறியா-
தெரிந்துகொள்ளார், அவாசொள்-அவர் சுறபிசுரும் பேதவார்த்தைகளே
நடபி. பித்தற்பு-பினைத்தித் திரிதல். அடிகல்-அழகாகாது (எ-று) 5.

எதும்பெ ருமலெல் லாம்பெற்ற வன்போல வின்புற்றிருத்தேனடி யாதுஞ்ச டம்நிலே நோ சுகபென்ற கன்ற விடத்திலடி.

திதொடு நன்மைபொ ருநிடததோததததஞ் சிநகையி லோதோடி. ஏதுகொல பாரக்கும பிரியநத னையனறி யேற்றக குறைவேயடி.

(இ-ள்) யாதுஞ்சடம்-அறிவைத் தவிர மற்ற யாவும் அசத்துப் பொருள்கள், இதிலேதோ சுகம் எனறு-இவ்வசத்துப்பொருள்களாலேது சந்தோஷமென்று அறிந்து, அகன்ற விடத்தில-நீங்கினவிடத்தில, எதும்பெருமல்-அறிவாகிய என்னையறி மற்றேதும் அடையாமல், எல்லாம் பெற்ற வன்போல்-எல்லாச் சுகதையும்டைந்தவன்போல், இன்புறம்-நிருபதியான சந்தோஷமடைந்து, இந்நோனை-தன்மயமாயிருந்தேனடி, தீதொடு நன்மை-துக்கசுகம், பொருளிடத்தோ-பொருள்களிடத்திலுள்ளதோ, தத்தம் சிநகையி-லா-தவகா தவகன் மனதினிடத்திலுள்ளதோவென்று, தேர்-ஆராய்ந்து மனிதனுடததே யுனதெனற்றிவாய், தனையன்றி-ஆன்மாவாகிய உணவைத்தவிர, எவ் கொல-எந்தப்பொருளறிது, பாரக்கும பிரியம்-எவருக்கும் இஷ்டமென்று விசாரிகவில், ஏற்றக்குறைவு-ஆன்மாதன்றி மற்ற வற்றினிதி அநிகம் தாழ்வான அன்பு உளதாகும். (எ-று) 6.

வேறு

வாய்ப்பெசிவாதாட மெளனமவிட டக்கல

வசைககண்டு கொண்டேனடி.

தாய்மலடி மகனரசை யாங்கிலா னறிவிற

ஜகமலா லாமரினாடி.

பேயா சிலர் வாயமுடி யேதிரிவா சிலரொன்றும்

பேசாதேயென்பாரடி.

பாய்மனதை மூடவகை வாய்கொடல துபதேசம்

பண்ணு வாரிணேதேரடி.

(இ-ள்) தாய்மலடி-தாய என மம பிள்ளைகள் பெறுதவன், மகன்-அம் மலடியின் பிள்ளை, அரசையாள்கிலா-உலகை அரசாடகி, செய்யாநென் பதுபோல் அறிவில்-அறிவினிடத்து, வராமையினால்-என்றும்உலகம் உண்டாகாமையினாலேவாய்ப்பெசிவாதாட-வாயால் பேசிடாககம்செய்யுமப்போதும் மெளனம் விட்டு-தனசொருப நிலையைவிட்டு, அகலாத-நீடகாதவகைகண்டு கொண்டேனடி-விதமறிந்தகொண்டேனடி, சிலர் வாயமுடியேதிரிவா-சிலர் வாயமுடிகொண்டே ஐதுமெனனமென்று நினைத்துஅலைவார், சிலர்ஒன்றும்-சிலர் ஒருவாற்றைகூட, பேசாதே யென்பா-பேசக்கூடாதென்பர், பேயா-இவ்விருவகையினரும் பயிததியக்காராகள், பாய்மனதை-விஷயங்களைத் தாவும் மனசை மூடவகை-நிறுத்தவழி, உபதேசம்பண்ணுவார-பிறா செவியுருக்கவுகரப்பவரீ, வாய் கொடலது-வாயைக்கொண்டல்லாமல்,

இலாதே-வேறு விதம்செய்யவழி இலாஎன்பதை அறித்துணர்வாய் (ஏ-ற)

அருவாகி யருவாகி யருவுரு மாகியிவை யன்றாகி நின்றேனடி
வருதயிலி னனவுகன வுகனிலரு துரிபுத்தில் வம்பரல வெண்
[பாசடி

கிருவடைய வுடல்வளர கிருமைபெற வலைகுரவர் தேரார்ச

[என்செயலடி

யருமைமிகு வருமைகுரு துரியவடி வானோர்கள் யாதுங்கை
விவொர்ரீடி.

(இ-ள்) வருதயிலில்-திலாவனுபவமாய் வரும் நித்திரையில், அரு
வாகி-காற்றுகாயம்போல அருபமாகியும், நனவு-சாக்கிராவத்தையில், உரு
வாகி-மண் ஜலமுதலியதைப் போல் ரூபவத் துக்களாகியும், கனவுகளில்-
சொப்பனாவத்தையில், அருவுருவுமாகி-அக்னிபோல் ஐரூபரூபமுன வஸ
துக்களாகியும், அருதுரியத்தில்-அருமையான துரியாவஸ்தையில், இவை
யன்றாகி-ரூபம் அரூபம் ரூபா ரூபம் இம்மூன்றும் அல்லாத தாகியும், நின்
றேனடி-இம்மூன்றுக்கும் சாட்சியாயும் நிலத்தேனடி, வம்பர்-உண்மை
யறியாதமூடாகன், அலவென்பர்-மேறசொன்னவகை சரியல்லவென்பர்,
கிருவடைய-(அபபடி அலவென்பர்) மூடரை மயக்கி பணம்பறிக்கவும்,
உடல்வளர-அதிஞல் உடலை வளர்க்கவும், இருமைபெற-இப்பிறப்பில்
இவ்வுலகநுகத்தையும், மறு பிறப்பில் மேலுலக நுகத்தையும் அடையவும்,
அலைகுரவர்-அலைகின்ற வஞ்சனை குருக்களாம், தேரார்கள்-உண்மையான
தனதான்மசுகத்தை யடைந்து தேர்ச்சியடையார்கள், என் செயல்-நான்
என்னசெய்வது ஒன்றுமில்லை, அருமைமிகு-இடைபுபது மிகவரிதான
குரு-ஆசிரியரொனும், அருமை துரியவடிவு-அரிதான துரிய சொரூபமாக,
ஆனோர்கள்- ஆயினோர், யாதும்-தனையன்றி யாது மிலையென்று, கைவிடு
வார்-கைவிட்டு தனித்திருப்பர். (ஏ-று) 8.

அரியாகி யரனாகி யயனாகி நின்றதே ததுவாகி நின்றேனடி
யரியரனு மயனாகி நின்றதறி வேயுண்மையயனென லடாதுவிடடி
தெரியாத பேர்தமைத் தேடாத போவேறு செப்புவார் தப்பா
[மடி
நரியிரையை நானெனா நீரொனாக் கொண்டமை நான்சொல்வ
[தினி யென்னடி

(இ-ள்) அரியாகி-விஷ்ணுவாகியும், அரனாகி-சிவனாகியும், அயனாகி
பிரமனாகியும், நின்றதெது-நின்றது எதுவோ, அதுவாகி-அதுவேநானாகி
நின்றேனடி-நிலபெற்றேனடி, அரியரனுமயனாகி-விஷ்ணு சிவன்-பிரமன்
வடிவாகி, நின்றது அறிவே-நிலபெற்றது ஞானமாகு மென்பதே, உண்.

மை-சத்தியம், அயலெனலடாது-வேறெனல் பொருந்தாது, விடு-இனிசத் தேசமற்றிரு, தெரியாதபோ-புத்தியினர்களும், தமைத் தேடாதபோ-ஆன் மாவாகிய தனைவிசாரித்த அறியாத பேர்களும், வேறு செப்புவார்-தனை யன்றி அரி அரசன் அயன்வேறாக இருக்கிறார்களென்று சொல்வார்கள், தப்பாம்-அப்படிசொல்வது பிழையாகும், நரியிரையை-நரிக்கு உணவாகும் உடலை, நானென-நானென்றும், நீயென-நீயென்றும், கொன்மட மை-கொண்ட அறியாமையினால் அப்படி வேறுதாய்க்கூறுவர், நானசொ ல்வது-அம்மூடருக்கு நானுபதேசிப்பது, இனியென்ன விருக்கிறது ஒன் றாயில்லை. (௭-௨)

சவிகற்பநிருவிதற்பச்சமாதிகளென்றன்றகைமைக்குப் பேராச்சம யவிரோத மாகவறி வேவிளங் கககண்ட டைந்தவி டத்திலை. புவியுளோர் பலகிட்டை மந்த்ராஜபமாதிமேற்பூசுகாட்டிடுவாரை. சிவமாகவைக்கவுலகாமன வாதயறிவாற்செகுப்போர்பிழைத்தாரை.

(இ-ள்) அவிரோதமாக-பகை யில்லாததாக, அறிவே விளங்க-எங்கும் ஞானமயமாய் விளங்க, கண்டடைந்த-பார்த்தானந்தம் பெற்ற, இடத்தி லை-ஸ்தானத்திலடி, சவிகற்பம்-சாக்கிர சொப்பனாவடிவ பேதம் பிறத்த லும் நிருவிதற்பம்-நித்திரை வடிவமாய் பேதமற்றிருத்தலுமாகிய சமாதி கள், இவ்விருசமாகி யோகங்களும், என்றஜ்தகைமைக்கு-என்சபாவருண த்திற்கு, பேராசு-அறிகுறியாசுது, புவியுளோர்-பூமியிலுள்ள சில மூடர் கள், பலகிட்டை-பல தந்திரத்தால் மனமுனைவற்றிருக்கச் செய்தலும், மந்த் ரம் ஜபமாதி-ஓம் எனும் பிரணவமுதலிய மந்திரம் உச்சரித்தலுமாகிய, மேற்பூச்சு-மேல்வேஷம், காட்டிடுவாரா-காண்பிப்பார்கள், சிவமாகவைக்க- அப்படி மேற்பூச்சுகாட்டி மூடர்கள் தங்கள்மனதை சிவாகாரமாகவைத்து கண்மூடி பூசிக்க, உலகம்மனதை-உலகாகாரமாகும்மனதை, அறிவாற்செகு ப்போர்-அறிவினால் தன்மயமாக்கி ஜயிப்பவர், பிழைத்தார்-விழுத்தி அகட ந்தார். (௭-௩).

10.

ஆக செய்யுள்கள் 124.

அபயம்.

தடமா ருலகத் தவர்சென் னெறிவெவ் விடமே யெரியே யெனவிட டகலக் கடையே னையருட் கண்ணு லருளெம் ஁டிசுட் கடியே னடைவே னபயம்.

(இ-ள்) தடமார்-விசாலம்பொருத்திய, உலகத்தவர்-உலகிலுள்ள ஜன கள், செந்நெறி-நடக்கின்றவழி, வெவ்விடமே-கொடிய வீஷத்திற்கு, சமானமானதே, எரியேயென-கொடிய நெருப்பிற்குச் சமமானதேஎன் ட. விட்டகல-உலக நடையைவிட்டு நீங்கும்படி, கடையேனை - தாழ்த்துந் னனை, அருட்கண்ணு-கிருபாதிருவந்தியினால் மேலவனாக்கி, அருள்-ஆ

ஞானம், எம்மடிகட்கு ஏமதாசாரியர் திருவடிகளில், அடியேன்-அடிமையாகியயான், அபயம்-பயமில்லாமல், அடைவேன்-சேருவேன். (ஏ-று). 1.

பொன்னாற் புனியாற் புனைமங் கைநலந்
தன்னாற் சுகமுண் டெனத்தட் டழிவேற்
கென்னு லெனைகண் டெனிலின் புறயீ
யன்னு வடிகட் கடியே னபயம்.

(இ-ள்) பொன்னால் - சுவர்ணத்தினாலும். புனியால் - மண்ணினாலும், புனைமங்கை-ஆடையாபரணமணிந்த பெண்ணினாலும், நலந்தனனால்-உண்டாகும் கன்மையால், சுகமுண்டென-சௌக்கிய முண்டென்று, தட்டழிவேற்கு-ஆசைக்கடலிலிழிந்து மோகக்கரையேற வழிதெரியாமல் நிலைநிற்கிய எனக்கு, என்னாலெனைகண்டு - என்னாலென்னையறிந்த, எனிலின் புற-என்றிச்சந்தோஷமடைய, ஈ-கிருபை செய்தருளிய, அன்னுவடிகட்கு-தாய்நையுதிருவடிகட்கு, அடியேன்-அடிமையாகியயான், அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (ஏ-று). 2.

தானு ருலகந் தந்தா னெவனில்
ஆன ருடல்வந் துறவே னெனலான்
ஞான நநந் சுருந்தா னுக்கொளி
ரானு வடிகட் கடியே னபயம்.

(இ-ள்) தானா-தான் ஆரென்றும், உலகந் தந்தானெவன்-உலகமுண்டாக்கினவ னெவனென்றும், இவ்ஆனா-இச்சரீரம் யாரென்றும், உடல்வந்துறவேன்-இந்ததேகம் ஏன்வந்த தென்றும், எனலான்-என்று சுத்துக்களோடுகூடி சதாவிசாரணை செய்வதால், ஞானநந்தசகம் - அறிவாந்த சந்தோஷம், தானாக்கும்-தானாக உண்டாகக்கூடியும் ஒளிராநா-பிரகாசம்பொருந்திய, அடிகட்கு-ஆசிரியர் திருவடிகளுக்கு, அடியேன்-அடிமையாகியான், அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (ஏ-று). 3.

பொய்யா முலகம் பொருளோ டெனும்
வெய்யோன் மகனும் விதியுந் கதியு
மெய்யா முனிநக் திவைபோக் கன்மனத
தையங் கெடுவென் றவடிக் கபயம்.

(இ-ள்) பொய்யாம் - பொய்யாகிய (தோற்றம் மாத்திரமாகிய), உலகம்-உலகமும், பொருளோடு-வஸ்துவோடு, உடலும்-தேகமும், வெய்யோன் மகனும்-ஞானியன் பிள்ளையாகியசனியும், விதியும்-நல்லினை தீவினைக்டோகவரும் பிரார்த்துவகன்மமும், கதியும்-பதமுத்தியும், மெய்யாம் உளில்-மெய்யறிவாகிய உளில், தத்து-தோற்றவியத்து, இவைபோதல்-

இளைவனை உனில் நாசமடையச் செய்வித்தல், மனத்தையம் - மனத்தினால் நிகழும் சந்தேகக்கூழ்தாரும், செடு-இச்சந்தேகத்தை நீக்கிவிடு, என்ற அடிக்கு-என்று தெரிவித்த எந்தாசிரியர் திருவடிக்கு, அபயம் - பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-று). 4.

மண்ணால் வருவ மண்ணு மதுபோ
லெண்ணீ பெதுவா குவையிவ் வுடல்விட்
டுன்னு வகையென் னெனவே யுணர்வி
யண்ணு வடிசுட் கடியே னபயம்.

(இ-ள்) மண்ணால்வருவ-மண்முதலிய பஞ்சபூதங்களால் தோன்றிய சராகா உடல்கள், மண்ணும்-மறுபடி மண்முதலியதாகவே மாறிவிடும், அதுபோல்-அத்திருட்டாத்தத்தைப்போல், எண்-யோசித்துப் பார்ப்பாயாகில், நீ எதுவாகுவை - (பாமான்மாவின் பிரதிபிம்பச் சாயாரூப ஜீவகு, விய நீ அப்பாமான்மாவே யாகாமல்) பின்னெந்த வடிவாகுவை, இவ்வுடல் விட்டு-இச்சீரீர அபிமானம் நீக்கி, உன்னுவகையென்-உன் சொருபத்தைய நினைவாதவிதமென, எனவே-என்று, உணர்வி - அறிவைக்கொடுத்த அண்ணவடிசுட்டு-தந்தையொப்பானவரிட திருவடிசுளுக்கு, அடியேன்-அடிமையாகிய யான் அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-று) 5.

இதநா மெனவித் திசையச் சொலிபின்
னெதுசெய் யெனினு மிசையத் தருமிங்
கதுகாண் கிலர்சொல் லதுதர் திடுபே
றெதுபொய் யெனுமெம் மிறைதாட் கபயம்.

(இ-ள்) இதுநாமென - இதுதான் நாமென்று, இங்கு - இவ்வுலகில், இசையச்சொலி - நம்மை ஒப்பச்சொல்லி, பின்-பிறகு, எதுசெய்யெனினும்-எதைச் செய்யச்சொன்னாலும், இசையத்தரும்-ஒத்து செய்யக்கூடும், அதுகாண்கிலர் சொல்-அப்படி இதுதான் நீயென்று காட்டசத்தியில்லாத வரிடசொல்லும், அதுதர்திடுபேறு-அந்த சொற்களால் கொடுக்கும் செல்வமும், எதுபொய்யெனும் - எதுவென்றால் பொய்ச்செல்வமாகும் என்று தெரிவித்த, எம்மிறைதாட்டு-எமதாசிரியர் திருவடிக்கு, அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன் (எ-று). 6.

உயிரே துலகே துடலே துலாவே
தயிர்வாம் விதியே தகமே தயலாஞ்
செயிரே துணை நீ தேறிற் றெளியா
தயரே லெனுமெம் மடிசுட் கபயம்.

(இ-ள்) உணைநீதேரில்-ஆன்மாவேகாணென்று உணைநீயாகாய்ந்தவுளில், உயிரே து-உணையன்றி ஜீவனேது, உலகேது-உலகமேது, உடலேது-சீரீர

மேது, உலேவேது-பயமேது, அயிர்வாம்-துண்மையாகிய, விதியேது-உள
மேது, அகமேது-மனமென்பதேது, அயலாஞ் செயிரோது - அந்நியம் உள
தெனும்ருற்றமேது, தெளியாதயரே-தன்னைத்தான் விசாரித் துணராத
ருற்றமே, எனும்-என்று தெரிவித்த, எம்மடிகட்கு-எனதாசிரியர் திருவடி
கட்கு, அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-து) 7.

அழியா வுணை யறிவா மையினாற்
பழியாம் பிறவி பதமுத் திகளார்
வழியா லுலேவா தனைவா தவெனச்
செழிபே ரருள்சே வடிகட் கபயம். °

(இ-ள்) அழியாவுணை-என்றும் நாசமாகாத வுணை நீ, அறியாமையி
னால்-தெரிந்துகொள்ளாமையினால், பழியாம்பிறவி-பழிப்பாகிய ஜனன
மும், பதமுத்திகள்-அச்சனனமடையும் இந்நிரபிர்மாதிரி லோகபதமுத்திக
ளும், ஆர்வழியால்-நிறைந்தவழியினால், உலேவாதனை-சென்றலைகின்ற லா
சனைப் பழக்கமும், வந்தவென-வந்ததென்று, செழிபேரருள் - சிறப்புற்ற
மிருத்த கிருபையோடு தெரிவித்த, சேவடிகட்கு-ஆசிரியர் சிவந்த பாதங்க
ளுக்கு, அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-து) 8.

பெரியாந் சிறிவார் பெற்றார் பிறரென்
றறிவா தனைவிட் டகலா ரகலார்
பெரிதாம் பிறவிக் கடனீ யருவா
யறிவா யிருவென் றவடிக் கபயம்.

(இ-ள்) பெரியார்-இவர் பெரியவரென்றும், சிறியார்-இவர் சின்னவ
ரென்றும். பெற்றார் (என்றும்) - இவரநம்மைப்பெற்ற தாய்தந்தைகளுள்
றும், பிறர் என்று-இவர் அநநியரென்றும். அறிவாதனை-அறிகின்ற பேத
வாசனையை, விட்டு அகலார்-விட்டு எல்லாரும் சமமென்றறிந்து நீங்காத
வர், பெரிதாம்-பெரிதாகிய, பிறவிக்கடல்-ஜனனசாகரத்தை, அகலார்-விட்
டகீங்கி மோகடி கரைஏரார் (ஆகையால்) நீ, அருவாய் - அருபியாகியும்,
அறிவாயிரு-ஞானருபியாகியும் நிலைத்திரு, என்றவடிகட்கு-என்றுதெரிவித்த
ஆசிரியர் திருவடிகட்கு, அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-து) 9.

சிவமாம் பொருளன் றியிலோர் பொருளு
டவனுண் டெனிலுண் டிகழும் பரமு
மவனீ யெனசொல் ளருமா மறைவாக்
கவமோ வெனுமெம் மடிகட் கபயம்.

(இ-ள்) ஒர்பொருளும்-ஒர்வஸ்துவும், சிவமாம்பொருளன்றி-சிவமாகிய
வஸ்துவைத்தவிர, இல்-அனுமாத் திரம்வேறில்லையாம். இதமும்பரமும்-இவ்
வஸகமும் மேலுஸகமும், இவண் உண்டெனில்-இவ்விடத்தில் அறிவாகிய

சிவத்தால் உண்டெனில், உண்டு-உளதுபோல்காணும், அவனீனெசொல்-
அச்சிவம் நீதான் என்று சொல்லுகின்ற, அருமாமறைவாக்கு-அரிதான மகா
வேதவாக்கியமானது, அவமோஎனும்-வீணுமாவென்றதெரிவித்தளம்மடி
கட்டு-எமதாசிரியாடிகளுக்கு, அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-து)

உடனா நெனவுன் னுதலே யொழியா
மடமை தருமா யையின்மா சறவே
திடஞா னசொரு பமேயா நெனலே
கடனென் றவடிச் சுபய மபயம்.

(இ-ள்) உடனானென-தேகமே காணென்று, உன்னுதலே-நினைத்துப்
பழகலே, ஒழியா-நீங்காத, மடமைதரு-அஞ்ஞானத்தைக் கொடுக்கிற, மா
யையின் மாசு-மாயையின் குற்றமாம், அறவே-இவ்வஞ்ஞானம் நீங்கவே,
திடஞான சொருபமே-ஸ்திரமான ஞானவடிவே, யானெனலே-யானெ
ன்று பழகலே, கடன்-உணக்கு முறைமையாம், எந்தவடிக்கு-என்றுதெரி
வித்த ஆசிரியர் திருவடிகளுக்கு, அபயம் அபயம் - பயமின்றி சேருவேன்
பயமின்றி சேருவேன். (எ-து)

11.

எதுவேண் டினும்வேண் டிலையா யினுமென்
னிதுவென் னனவவ் வளவே யிவையென்
முதுஞா னசொரு பமுமின் றபலன்
றெதுபற் றெனுமெய மிறைகட் சுபயம்.

(இ-ள்) எதுவேண்டினும்-எந்தபொருள்களை விரும்பினாலும், (எது)
வேண்டிலையாயினும்-எந்த வஸ்துக்களை வெறுத்தாலும், என் - என்னபல
னைக் கொடுக்கும் ஒன்றும்கொடாது ஏனெனில், இது-இப்படி விரும்பு
வெறுப்பான பேதம்வினைவது, என் னன வவ்வளவே - என் நினைப்பின்
அளவாகவேமுடியும், இவை-இவ்வகையான பேதங்கள், என்முதுஞானம்-
என்பழைய ஞானத்தினிட, சொருபமும் அன்று-வடிவமும்மல்ல, அயல
ன்று - என்ஞானத்தை விடவேறான வடிவமும்மல்ல, எதுபற்று எனும்-
(ஆகையால்) ஏனையன்றி பந்தப்பட்ட வேறுவஸ்து எது? ஒன்றில்லையெ
ன்று தெரிவித்த, இறைகட்டு-தலையாய வாசிரியரிடம், அபயம் - பயமில்
லாமல் சேருவேன். (எ-து)

12.

ஆக செய்யுள் 136.

உபதேச வினாவிடை.

ஞானமேதென் னையனையுன் னற்சொருப மைந்தனை
யினமேது தோற்றமுண்மை யென்றுகொள்ளுந் பாவனை

மானமேது சித்தெனக்கோர், மடமையில்லை பென்வறி
மோனமேது ஞானமேனோர் முடிவுமில்லை பென்பதே.

(இ-ள்) என்யனேன்-என்தாகிரியனே, ஞானமேது - ஞானமென்பது எது, மைத்தனே-சீடனே, உன்னற் சொரூபம்-உனது நல்லான்மையுமவரும், சனமேது-இழிவேனெனில், தோற்றம்-நாமரூபமாய்த் தோன்றுமுலகை, உண்மையென்று-கிஜ்மாயுள்ளதென்று, கொள்-ஏற்றுக்கொள்கிற, உன்பாவனை-உன்னிட நினைப்பாகும், மானமேது பெருமையாதெனில், சித்து-நான் ஞானரூபி, எனக்கோர்-எனக்கு ஒரு, மடமையில்லை-அஞ்ஞானமில்லை, எனலறி - என்று வேதஞ்சொல்வதை அனுபவமாய் அறிந்துகொள்வாய், மோனமேது-மௌனம் எதெனில், ஞானமேலோர்-ஞானத்திற்குமேற்பட்ட ஒரு, முடிவுமில்லை-முடிவும் இல்லை, என்பதே - என்று அறிவதேயாகும். (எ-று) 1.

வித்தையேது யாவுங்கற்கு மெய்யறிவைக் காணுதன்
மித்தையோ பிராந்திரநய வின்பதுன்ப விபரிதஞ்
சித்துமு வவததைதம்பு ஜீவசாட்சித் துரியனஞ்
சத்தியாவும் வந்தடங்கத் தானிடங் கொடுப்பதே.

(இ-ள்) வித்தையேது - கல்லியென்பது யாதெனில், யாவுங்கற்கும்-எல்லாவற்றையும் படித்தறிகின்ற, மெய்யறிவை-உண்மைஞானத்தை, காணுதல்-கண்டினைவதாகும், மித்தையோ-அஞ்ஞானமோ யாதெனில், பிராந்திரநய-மயக்கத்தாலுண்டாகிய, இன்பதுன்பம்-சுகதுக்கங்களுண்டெனும், விபரிதம்-வேறுபாடுற்ற நினைப்பாம், சித்து - அறிவுயாதெனில், மூலவததை - கருவு-கணவு-சுழுத்தியெனு மூன்றவஸ்தையை, நம்பும் - உண்மையென்று நம்பியிருக்கும், ஜீவசாட்சி-ஜீவனுக்கு சாക്ഷியாகிய, துரியனும் - கூடஸ்தபிரமமாம், சத்தி-ஞானசத்தி யாதெனில், யாவும்வந்தடங்க - எல்லாதன்னிடம் அடங்கிநிற்க, இடவகொடுப்பதே - இடங்கொடுத்திருப்பதாகும். (எ-று) 2.

இன்பமேது தன்னைத்தா னெல்லாவிடததுங் காணுதற்
றுன்பமோ தனைமறந்து சொற்பல பிதற்றுத
வன்பதோ தனைத்தெளிந் தனைத்தையும்பொய் யாக்குதல்
வன்பவமோ நனவையன்றி வருவதல்ல வென்பதே.

(இ-ள்) இன்பமேது-சுகமென்பது எதுவென்றால், தன்னைத்தான் - ஆன்மாவாகிய தன்னைத்தானே, எல்லாவிடத்தும்-எல்லாவிடங்களில்எல்லாவிடங்களாயும் அநிலுள்ளசாரசரப் பொருள்களாயும், காணுதல்-பார்த்தாகத்தித்திருப்பதாம், துன்பமோ-துக்கம்யாதெனில், தனைமறந்து - எல்லாமாய்த்தோற்றம் சொரூபத்தை மறந்து, சொற்பலம்-தன்னைபன்னிபொ

ருள்கள் வேறுபாடு அநேகமயக்க வார்த்தைகளால், பித்தத்தால் விடாது
ரைத்தலாம், அன்பதோ-பிரியம் யாதெனில், தனைத்தெளிந்து அறிவா
கிய தன்னைத்தெளிந்து, அனைத்தையும்-அசையும் பொருள் அநேகப்பெற
ருளாகிய யாவற்றையும், பொய்யாகருதல்-பொய்யெனறறிதலாம், வன்ய
மோ-கொடுமைடாகிய பிறப்போ, நனவையன்றி-நீனைப்பைத்தவிர, வரு
வது அல்ல-உண்டாகுவதல்ல, என்பதே-என்று சொல்வதாகும். (எ-று) 3.

தெய்வமேது சர்வதேக தெகியாகு மறிவுகாண்
பொய்யதேது காமரூப பூதபௌதி காதிகண் .
மெய்யதே தீநாதவின்ப மேசொருபந் தன்னுரு
வ்ய்வதோ தனைப்பிடித்திங் கொன்றும்வேண் டுலாமைபே.

(இ-ள்) தெய்வமேது - கடவுளெது வென்றால், சர்வதேகம் பிரமன்
முதலுபலீராகிய சகல உடல்களிலும், தேகியாகும்-ஆன்மாவாயிருக்கும்
அறிவுகாண் -- ஞானமென்றுணர்வாய், பொய்யதேது - மித்தையென்பது
வாதெனில், காமரூப-பேரும் வடிவமுமாய்த்தோன்றும், பூதபௌதிகாதி
கன்-பஞ்சபூதபௌதிகாதி சரீரங்களாம். மெய்யதேது-உண்மையானதேது,
தன்னுரு-தன்வடிவாகிய, சொருபம்-ஞானசொருபமாம். அனந்தவின்பமே-
அதமுடிவில்லாத சகலவடிவானதே என்றறிவாய், உய்வதோ-காம் பிழைக்
தும்வழியோ, தனைப்பிடித்து-அறிவாகிய தனைப்பற்றி, இக்கொன்றும்-இவ்
வுலகில் வேறென்றையும், வேண்டிலாமைபே-விரும்பாமல் பற்றற்றிருப்ப
தேயாகும். - (எ-று)

ஜாதிதன் னமிசமென்று சகலமுள் ளடக்குதல்
வாத்தபாவர் மனமலாது மற்றோரில்லை காண்பொருட்
காதியாவ ரென்னினீ யநாதிரீ யலாதிலை
சோதியாவை யும்விளக்குஞ் சுத்தஞான சோதியே.

(இ-ள்) தன்னமிசமென்று- (சகலமும்) தன்வடிவமென்று உணர்ந்து,
சகலமுள்ளடக்குதல்-சகலத்தையும் தன்னிலயிச்சியம் செய்வது, ஜாதி-கல்
லகுலமாகும், வாதியாவர்-கமக்கு விரோதியாரென்றால், மனமலாது-மன
தைவிட, மற்றோரில்லை - பின்னொருவரும் விரோதிகளாகாரன், காண்
பொருட்டு-தோற்றவஸ்துக்களுக்கு ஆதியாவ ரென்னில்-முதற் காண்ப
பொருளாய் ரென்றால், நீ-ஞானவடிவின்னாகிய நீயாகும், அநாதிரீ-என்
றுமுன கடவுளும் நீயாகும், அலாது இலை-அல்லாதவேறு இல்லை, சோதி
(யாது) :- பிரகாசமான வஸ்து ஷுதுவென்றால், யாவையும் விளக்கும்-எல்
லாவற்றையும் தெரிவிக்கின்ற, சுத்தஞான சோதியே-பரிசுத்தமானஞானப்
பிரகாசமாகும். (எ-று) 5.

பத்தியேது ஞானதேவை பதலுமிரவும் பரவலுன்
முத்தியே துல்குந்தாண மோர்வடிவ மாருதல்

சித்தியோ மனப்பகை செகுத்தடங்க லாளுதல்
சுத்தவீர மெதிரற்ச் சுயம்புவாகி நின்றலே.

(இ-ள்) பத்தியேது-உண்மையான ஆராதனை எதுவென்றால், ஞான, தேவை - ஞானக்கடவுளை, பகலும் இரவும் - பகலிலும் இராத்திரியிலும் பரவல்-விடாதுதியானம் செய்தலாம், உன்முத்தியேது-சீடனே! உனக்கு மோகமும் எதுவென்றால், உலகம்-ஐடதோற்ற உலகமும், தானும்-சைத னியமாகியதானும். ஓர்வழிவமாகுதல்-பேதமற்று ஏகசொருபமாய் நின்ற லாகும், சித்தியோ-மோகம்கைகடந்தலோ, மனப்பகைசெகுத்து - மனம வேறெனும் பகையைஐயித்து, அடங்கலாளுதல்-யாவும்தானாய் அரசாட்சி செய்வதாம், சுத்தவீரம்-எதிரிக்கு முதுகுசாட்டி யோடாததையாம் எது வென்றால், எதிரம்-எதிரில் தன்னையன்றி தோற்றப்பொரு ளொன்றுமில் லென்றறிந்து, சுயம்புவாகி-சுயசொருபமாகி, நின்றலே-நிற்பதாகும் (எ-று)

அண்டமேது நனவனைத்து மாகிநின்ற கோலமாம்
புண்டமேக தேகமாய்ப் பிரிந்துணர்ந்த போகமாங்
கண்டமே தலத்தையுண்மை கண்டொருங்கு படுதல்
கண்டமோ தனைத்தெளிந்து கற்பனை கடந்ததே.

(இ-ள்) அண்டமேது - சமவ்டியான புனவண்டம் எதுவென்றால், நனவு-எண்ணமே. அனைத்துமாகிநின்ற - எல்லாமாகிநின்ற, கோலமாம் - அழகாகும், பிண்டம்-வியவ்டியான தேகம்எதுவென்றால், ஏகதேகமாய்ப் பிரிந்து-உலகினின்று ஏக உடலாய்ப்பிரிந்து, உணர்ந்த - அறிந்த, போக மாம்-சுகமாம், அவத்தை - நனவு-கனவு-சுழுத்தினனும் மூன்றவத்தையை, உண்மகண்டு-நிஜமென்று நம்பி, ஒருங்குபடுதல்-ஒருவழிப்பட்டு நின்றல், கண்டமே-அளவுடையதாகும், அகண்டமோ-எல்லையற்றிருப்பதோ, தனை த்தெளிந்து - ஆன்மாவாகிய தன்னைத்தெளிந்து, கற்பனைகடந்ததே-பொய் த்தோற்ற உலகைவிட்டு நீங்கி நிற்பதாம். (எ-று) 7.

பொருளதே தழிவிலாத போதருபங் காப்பதே
மருளதேது மந்த்ரயந்த்ர மகிமைபேசி மாழ்குத
லருளதே துலகெலாதன் னொருயிரென் றெண்ணுத
லிருளதேது ஞானம்விட் டெலாக்கலையுங் கற்பதே.

(இ-ள்) பொருளதேது - அழியாதவஸ்து. எதுவென்றால், அழிவி லாத-கெடாத, போதருபம்-ஞானருபத்தை, காப்பதே-காப்பாற்றுவதே, மருளதேது-மயக்கமெது வென்றால், மந்த்ர-நமசிவாய-நாராயண முதலிய மந்திரங்களிடவும், யந்த்ரம் - பிரணாபிரதிஷ்டை செய்யும் சக்கரங்களிட வும், மகிமைபேசி-மகத்துவங்களைப்பேசி, மாழ்குதல் - சாதலாம், அருள தேது-கிருபை எதுவென்றால், உலகெலாம்-உலகிலுள்ள ஜீவர்களை யெல் லாம், தன்னொருயிரென்று-தன்னில் நிறைந்த ஜீவனைப்போன்ற ஜீவர்க

என்று, எண்ணுதல்-நினைத்தலாம், இருளதேது - அந்தகாரமெது வென்றால், ஞானம் விட்டு-அறிவைப்பற்றிப்படியாமல்விட்டு, எலாக்கையும்-மற்றெல்லா சாஸ்திரங்களுக்கும், கற்பதே-படிப்பதேயாம், (ஏ-று) 8.

புருடர்யாவர் பகைவரேனும் பொய்மைதீர வெண்ணுவோர் திருடர்நம்பி னர்க்கிங்குண்டு தெய்வங்குருவு மென்பவர் குருடர்தம்மைச் காண்கிலார் குருக்கள்வேடங் கொள்ளுவோர் மருமிறந்த பேர்நிராசை மன்னிவாரும் புண்பர்காண்.

(இ-ள்) புருடர்யாவர்-புருஷாண்யாரென்றால், பகைவரேனும்-தனக்குவிரோதிகளானாலும், பொய்மைதீர-அவர்களிட அறியாமையிலும்படி, எண்ணுவோர்-உபதேசஞ்செய்ய நினைப்பவர், இக்கு-இவ்வுலகத்தில், நம் பிணவர்களுக்கு-மூட நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்கு, தெய்வங்குருவும்-கடவுளும் ஆகியிரும், உண்டு என்பர்-உண்டென்று உபதேசிப்பவர், திருடர் ஆவர்-கள்ளாசிரியராவார்கள், தம்மைக்காண்கிலார்-ஆன்மாவாகிய தம்மை அறியாதவர்களும், குருக்கள் வேடங்கொள்ளுவோர்-ஆசிரியர்களைப்போல் பொய்வேடம் தரிப்பவர்களும், குருடர் (ஆவர்)-ஞானக்கண்ணில்லாத குருடர்களாவார்கள், மருந்துறந்தபோ-அஞ்ஞானம் நீங்கினவர்கள் யாரென்றால், நிராசைமன்னிவாரும்-ஆசைநீங்கிவாழ்கின்ற, புண்ணிற்காண்-புண்ணியவாண்களாம், (ஏ-று)

9.

பொய்யர்யாவ ருடலிணை பூட்டியாட்டிப் போக்குவார மெய்யர்யாவர் மலைவுதீர வேதமுடிவைக் காட்டுவா ரையாயாவ ரையநீங்க வாதுயநத மூட்டுவார் வெய்யர்வேட மிட்டுவிடவ வெறிகொடெங்குங் திரிவரே.

(இ-ள்) பொய்யர்யாரென்றால்-பொய்பேசுகிறவர்கள் யாரென்றால், உடலிணை பூட்டி-தேகாபிமானம் ஊட்டி, ஆட்டி-அவ்வாசையில் உழுவதவத்து, போக்குவார-வாழ்கான் வினாபத்திப்பவர், மெய்யர்யாவர்-உண்மைபேசுகிறவார் யாரென்றால், மலைவுதீர-சீடனிடமயக்கமநீங்க, வேதமுடிவை-வேதத்தின் முடிவாகிய ஆன்மரூபத்தை, காட்டுவார்-நீதானென்று தெரிவிப்பவர், ஐயாயாவர்-சந்தேகம் தோதவர்யாரென்றால், ஐயமநீங்க-சீடனிட சந்தேகமதெளிய, ஆதியந்தம்-முதலும் முடிவுமாகிய அறிவுநீதானென்று, ஊட்டுவோர்-அறிவிப்பவர், வெய்யர் (யாவர்)-கொடியர்யாரென்றால், விபவவேடமிட்டு-ஞானச்செல்வாகளைப்போல் பொய்வேடம் தரித்து, வெறிகொடு-பணம்பறிக்கும் பயித்திடங்கொண்டு, எக்குத்திரிவர்-எவ்விடத்திலும் அறிவினை மயக்கித்திரிவார், (ஏ-று)

10.

நன்றிமறவாமை.

இப்பாரிற் பிறந்திற்கு மிகக்கணுக்கிங் காளாகி
யொப்பேது மறியாத வெருபொருளே யறியேனை
மும்பாழும் பாழாக்கி முதற்குனி யங்கடத்தி
யப்பாலில் வாழவைத்த வடிமறக்க லாவதுவே.

(இ-ள்) இப்பாரில்-இவ்வலகத்தில், பிறந்த இறக்கும்-ஜனித்துமரிக்கும், இரக்கணுக்கு-சங்கடத்திற்கு, இவகு ஆளாகி - இவ்விடத்திலிமை யாகி, ஒப்பேதுமறியாத-சமானாகிதமான, ஒருபொருளை - யாவந்தானும் வஸ்துவை, அறியேனை-அறியாதவென்னை, மும்பாழும்-சாக்கிரதை-சொப்பனம்-சுழுத்தியெனும் மூன்றுபாழையும், பாழாக்கி-பொய்யாக நினைக்கச் செய்து, முதற்குணியங்கடத்தி-இம்மூவவத்தைக்கு முதற்காரணமாகிய பிரகிருதியையுந் தாண்டிச்செய்து, அப்பாலில்-துரியவடிவில், வாழவைத்த-சுகமாய் நித்தியனாகவாழச்செய்த, அடிமறக்கல்-ஆசிரியரது திருவடிகளைச் சித்தியாதிருக்க, ஆவதுவே-கூடுமோ? கூடாது. (எ-று) 1.

விருப்புவெறுப் பாருலக விடயநெருப் பாற்
தறக்குறைந்து கருகியதி னுதியந்த மறியேனை
பரப்பிரம மாக்கிமயிர்ப் பாலமெனு மறிவேற்றித்
தூரக்கவடி வாக்கடிக மிதிமறக்கத் துரிசறுமே.

(இ-ள்) விருப்புவெறுப்பாம்-அனுகூல வத்துக்களாகவும்-பிரதிகூலவ த்துக்களாகவும், விடய-காணப்படுகிற, உலகநெருப்பாற்றில் - உலகமென் கிற நெருப்பாற்றில், இழிந்து-இறங்கி, அறக்குறைந்து - மிகவுங்கறைந்து, கருகி-வெந்து, அதின் ஆதியந்தம்-அதினது உற்பத்தியும் முடிவும், அறியேனை-தெரிந்துகொள்ள சத்தியற்ற வென்னை, பரப்பிரமமாக்கி-மேலான பகவச்சொருபமாக்கி, மயிர்ப்பாலமெனும்-மயிர்போனுட்பமாகிய வாகாவ தியெனும், அறிவேற்றி - ஞானவேணிமேலேறச்செய்து, தூரக்கவடிவாக்க ம்-மோகடிவடிவாகச்செய்யும், அடிகள்-ஆசிரியர் திருவடிகளில்செய்யும், துரிமறக்க-தோத்திரத்தைமறந்தால், துரிசறுமே-குற்றம் நீக்குமா? நீக் காது. (எ-று) 2.

மலநாறு முடல்வியக்கு மட்டிகட்டு வகுத்தபல
குலகோத்த வளரார்முந்த குருடரின்பின் விழுமேனைப்
புலையாண வப்பகையைப் போக்கியலி வாக்கிமுத்தி
நிலமேற்றி வாழ்வருளு நிமலனடி நினைவறுமே.

(இ-ள்) மலநாறும்-மலநாற்றமுடைய, உடல்வியக்கும்-தேஜத்தையே காணை விரும்பும், மட்டிகட்டுவகுத்த-மூடகுத்துப் பிரித்தணித்த, குலம்

கோட்டு அளர்-ஐாதிவயிசமாகிய சேற்றில், ஆழந்த-அழுந்திய, குருடரி
ன்பின்-அஞ்ஞானிகளாகிய அந்தகரின்பிறகே, விழுவினை-அக்குல கோத்
திகசேற்றில் விழுந்தாழும் என்னை, புலையாணவ-மாயிசத்தாலாய உடலு
யானெனும் கருவமாகிய, பகையைப்போக்கி - விரோதத்தைக்கி,
அறிவாக்கி - ஆன்மாவேயானெனும் அறிவுண்டாக்கி, முத்திரிவ
மேற்றி-மோகப்பூயியில் ஏறச்செய்து, வாழ்வருளும்-அழிவினாப்பேராகக்
தவாழ்வைக்கொடுத்த, நிமலனடி-நிருமலனாகிய ஆசிரியன் திருவடிபு
(கிணையாவிட்டால்), கிணைவறுமே - என்மனம் கிணையாது கிற்றாமோ? கிற்
காது. (எ-று) 8.

சித்தசித்து வடிவாகித் திகழ்மனதைச் செயிக்கவழி
பக்கிசித்தி யோகமெனப் பகட்டுவர்பின் பரிந்தேனை
பெத்தமுத்தி மாயையிற பேசுவதென் னறிவலது
சத்திலையென் றளித்தவடி தனைமறக்கிற் சார்பெதுவே.

(இ-ள்) சித்தசித்து வடிவாகி-சைதன்யரிபம் ஐயமெனும் ரூபமாகி,
திகழ்மனதை-பிரகாசிக்கும்மனதை, செயிக்கவழி-ஐயித்தட்டும்வீதீம், பத்
திசித்தி-முன்னிலைச்சட்டிடத் தன்புனைவத்துகடவுளைப்பணிந்து பத்திசெ
ய்வதாலும், அணிமா-லகிமாவாதி அஷ்டமாதி சித்திகன்பெற அப்பியாசிப்
பதாலும், யோகமென-அடயோகம்-லயயோகம்-மத்திரயோகம் முதலிய
யோகாப்பியாசம் செய்தலாலும் ஆமென, பகட்டுவர்பின்-வேஷபாஷை
ளால் பிரமிக்கச்செய்து எமாற்றுவர்பிறகே, பரிந்தேனை-அன்பாகச்சென்ற
என்னை, பெத்தமுத்திமாயை-ஆன்மா பத்தப்பட்டதெனலும் மோகம
டையுமெனலும் அஞ்ஞானமாகுமாயின், பிறபேசுவதென்-மற்றதனதென்
றுசொல்வதால் என்னபயன், அறிவலது-ஞானத்தைத்தவிர, சத்திலையெ
ன்று-அழியாத பொருளென்று மிலைபென்று, அளித்தவடிதனை-ஞானே
பதேசஞ்செய்த ஆசிரியர் திருவடிகளை, மறக்கில்-மறந்தோமானால், சார்பெ
துவே-சமற்கு ஆதாரம் வேறெதுவாகும்? ஒன்றுமில்லை. (எ-று) 4.

அரிபெரிய னலபெரிய னரனெனனே வரதாடிப்
பெரியர்கருத் தறியாது பிதற்றுவர்பின் றிரிந்தேனை
யொருபொருளை யன்றியிலே யுலகமென் வனாவதத்திற்
கரிவரவே காட்டடிக டனைமறக்கச் சழுக்கறுமே.

(இ-ள்) அலபெரியனரன்-நிவன் பாத்நுமூடையவணவன், அரிபெரி
யன்-விஷ்ணுவே பாத்நுமூடையவன், எனவே-என்று, வரதாடி-சுண்ண
செய்து, பெரியர்கருத்தறியாது-அரியுச்சிவனும் ஒன்றானென்று தெரி
த்தபெரியோர் எண்ணத்தை யறியாமல், பிதற்றுவர்பின்-வாய்ஒயாது பித்
தயேமற் பேசுவோர்பிறகே, திரிந்தேனை-அலைந்து திரிந்தவென்னை, ஒரு
பொருளாய் நி-அப்பற்றாணவன்தவிர, உலகம் இவைஎன-உல

கம் வேறுகவில்லை என்று, அனுபவத்தில்-சீடனது அனுபவத்திற்கு, சரிவரவே-சரிப்பட்டு வரும்படி, காட்டடிசுந்தனை-தெரிவிக்கும் ஆசிரியர்கிருவடிசை, மறக்க-மறத்தால், சமூகமாமே-பொய்க்கோல விழமாபடி நீங்குமோ? நீங்காது. (எ-று) 5

அவரவர்க ணினையுநிலை வவர்க்குறுதி யென்னது
சிவன்செயலென் றறைந்துநீர் சிறுமைசெபடித் திரிந்தேனை
யவத்தையொரு முன்றுமறுத் தாநந்த வடிவாக்கப்
பவங்கெடுத்துத் தடைவிடுத்த பதமறக்கும் பான்மையதே.

(இ-ள்) அவரவர்கள்-அவரவர்களும், நினைவு நினைவு-எண்ணும் எண்ணங்களே, அவர்க்குறுதி-அவர்களுக்கும் பலகைப்பலிகளும், என்னாது-என்று சொல்லாமல், சிவன்செயலென்று-எல்லாஞ் சிவனுடைய செயலேயென, அறந்து-சொல்லி (அநினுமுறுதியின்றி), பிறர் சிறுமைசெபி-அத்தியரது குற்றங்களை எடுத்துரைத்த நிச்சித்து, திரிந்தேனை-மூடனாய்த் திரிந்தவென்னை, அவத்தையொருமுறையும்-சாக்கிர-சொப்பன-சமூத்தியெனுமன்று அவஸ்கைகளையும், அறந்து-மறக்கச்செய்து, ஆனந்தவடிவாகி-எனைஞாணந்த 'சொருபமாக்கி, பவங்கெடுத்து-எனது பிறப்பைப்பொய்யாக்கி (பிறத்திலாயெனக்காட்டி). தடைவிடுத்த-துக்க நிவர்த்தியெய்வித்த, பதம்-ஆசிரியர் திருவடிகள், மறக்கும் பான்மையதே - மறக்கத்தக்க தன்மையுடையவைகள் ஆகுமா? ஆகாது. (எ-று) 6.

பராபரனென்றுரைத்தமொழி பபனநியாக் குரவர்மலி
தராதலத்தி லவர்கண்மொழி தலையின்மிசைச் சுமப்பேனை
புராதனபே ரறிவூட்டிப் புகல்வாட்டி யிருளோட்டிக்
கராளமறுத் தாண்டவர்தம் கழன்மறக்கக் கரிப்பறுமே.

(இ-ள்) பராபரன் என்று-முன்னவனும் பின்னவையுமாகி யிருக்கிறவன் ஒருவனை யென்றறிந்துபெயரிட்ட, உரைத்தமொழி-பெரியோர்வார்த்தையின், பயனநியா-பிரயோஜனத்தைத்தெரிந்து கொள்ளாத, குரவர்மலி-ஆசிரியர் நிறைந்திருக்கிற, தராதலத்தில் - பூவுலகத்தில், அவர்கள் மொழி-அவர்கடும் ஜீவேசுபேதபோதக வார்த்தைகளை, தலையின்மிசை - தலையிது, சுமப்பேனை-சிரோட்டமாக வணிந்துகொண்டவெனை, புராதன பேரறிவூட்டி-பழமையாகிய பெரிய ஞானவடிவைப் புளிப்பித்து, புகல்வாட்டி-அன்னியத்தோற்ற வாதாங்களைக்கெடுத்து, இருளோட்டி-அஞ்ஞாணத்தகாரத்தையறுத்து, கராளமறுத்து-திக்குணங்களின் வழிப்புகாதுதெடுத்து, ஆண்டவர்தம்-எனை யாட்கொண்டவரது, கழல் மறக்க-பாதங்களை மறத்தால், கரிப்பறுமே-பிறவிபயம் நீங்குமோ? நீங்காது (எ-று) 7.

கொலைகளவு காமாகி கொடுநரசுத் திச்சூழ்ந்து
நிலைகலங்கி மனம்புழுங்கி நெறியொதுங்கி நின்றேனை
கலையுணர்வி னும்சாந்திக் கடலாடச் சுகநீட
மலைவோட வைத்தவடி மாண்பதனை மறப்பதுவே.

(இ-ள்) கொலைகளவுகாமாகி-மனிதராகி உயிரகொலைபுரிதலும், பிறர்
பாருளாத்திருந்தலும், பரஸ்திரிகளை யிச்சித்தலும் இவைமுதலாகிய தூர்ச்
செய்கைகளெனும், கொடுநரசு-கோரரசுமெனும், திச்சூழ்ந்து-ஜுவாலை
ளாவ சூழப்பெற்று, நிலைகலங்கி-சின்மதன்நிலையினின்று வேறுபட்டு,
மனம்புழுங்கி-மனம்வருந்தி, நெறியொதுங்கி - மெய்ஞ்ஞானமறியும், வீழி
யன்று நீங்கி, சின்றேனை-அபிபாய வழியிலவின்ற வென்னை, கலையுணர்வி
றும்-வேதாதிமெய்ஞ்ஞான சாஸ்திர ஆராய்ச்சியாலுண்டாகும், சாந்திக்
கடலாட-விஸ்வரந்திரயெனும் சமுத்திரத்தில் மூழ்கவும், சுகநீட - ஆத்மா
ரத சந்தோஷம் அதிகமாயடையவும், மலைவோட-அறியாமைமீங்கவும், வை
த்தவடி-செய்துவைத்த ஆசிரியர்திருவடிகளின், மாண்பதனை - பெருமை
யை, மறப்பதுவே-மறக்கலாமோ? மறக்கப்படாது. (எ-று) 8.

அகண்டசச்சி தாநந்த மாருமெனின் மகிழாம
லிதபரங்க ளாஞ்சடங்கட் கேற்றமுரைத் திரங்குமெனைச்
சுகவடிவ னாக்கமலஞ் சோருமரு ளுந்ரைதேக்க
யகமயகக மழித்தவரின் னடிமறக்க வறிவுறுமே.

(இ-ள்) அகண்டம்-குறைவற்றதும், சச்சிதாநந்தமாகும்-அழியாததும்-
ஞானவடிவானதும்-ஆனந்தமயமானதுமான, எலில் மகிழாமல்-எனசொ
ருபத்தில் சந்தோஷிபாமல், இதபரங்களாம்-இவ்வுலகம் மேலுலகமெனும்,
சடங்கட்கு-அஞ்ஞானதோற்றசடப்பொருட்களுக்கு, ஏற்றம் உரைத்து-
என்னினுஞ் சிறந்தவைகளெனத்துதித்து, இரங்குமெனை - அவ்வுயர்வாம்
பொருட்சுகம் கிடைக்கவிலலை என்று பரிதபிக்கும் எங்ஙனை, சுகவடிவ
னாக்கி-ஆரந்தாதம் சொகுசுபனாக்கி, மலஞ்சோரும்-ஆணுவம்-காமியம்-மாய்
கையெனும் மும்மலங்களும் மறையும், அருளுரைதேக்கி-கிருபாவார்த்தை
களென்னும் வெள்ளத்தை நிறைத்து, அகமயக்கம்-மனநிலுள்ள பேததிரு
ட்டிமயக்க வெப்பத்தை, அழித்தவரின்-நீக்கினவரின் அடிமறக்க-திருவடி
யைமறக்கின், அறிவுறுமே-மெய்ஞ்ஞானம் உதயமுண்டாகுமா? உண்டா
காது. (எ-று) 9.

லேதமுத லாதிகலை விரிக்குமெனை யறியாம
லோதிபிறர்க் குறைத்துமறை யுண்மைதனை யறியேனை
யாதிரந்த நீமறையி லறிவதெதை யுணையலது
போதுமுரை யெனவொழித்த புனிதனடி போற்றநிதே. -

(இ-ள்) வேதமுதலாதிகலை - (இருக்கு-யஜுர்-சாமம்-அதர்வணமாகிய
நாலுவேதங்களும், மந்திரம்-விபூசரணம்-நிகண்டு-சந்தோபிதம்-நிருத்தம்-

சொதிடம் முதலிய ஆறுவேதாங்கங்களும், மீமாஞ்சை-தருக்கம், புராணம்-
தருமநவாகிய வுபாங்கமாவும்) ஆயியபதினாறு அபுரலித்தைகள், விரிக்கு
மெனை-விரித்துச்சொல்கின்ற ஆன்மாவாகிய என்னை, அறியாமல்-சந்தேக
விபரீதமறத்தெரிந்து சொன்னாமல், ஒதி-அவ்வபரலித்தைகள் பதினாறு
யும் வாகித்தும், பிறர்க்குரைத்தும் - அயலார்க்கு அவற்றைக்கற்பித்தும்,
மறையுண்மைதனை-வேத சிச்சயார்த்த விரகசியத்தை, அறியேனை-அறியா
தவென்னை, ஆதியந்தமீ - வேதாரம்பமுதல் மென்னசுபாவவரைசெய்
தான்மீ, (ஆகையால்), உணையலது - பரவித்தனபெனும் ஆன்மசொருபியா
கிய) உன்னையல்லாமல், மறையிலறியுதெதை-வேதத்தில் அறித்துகொள்
வது ஏதை, போதும் உரைஎன-வீண்வார்த்தையாவது போதுமென்று,
ஒழித்த-சந்தேக விபரீதத்திலிருந்து நீக்கின, புனிதனடி-புண்ணியவான்
நிருவடி, போற்றரிதே-துதித்தல் அரிதாருமோ? ஐகாது. (எ-து) 10.

ஆகசெய்யுள் 156.

சாதன முறைமை.

பிரிவறு நின்னிலே யேதுது பரகதி
பேசறு கேவல நிருவாணம்
புரிவற மனமறு மிடமது சுயநின்
பொருவறு நன்னிலை பரிபூர்ணம்
சுரியறு நன்னிலை யீதிநி னின்றவர்
சோர்கிலர் பவபா ராவாரம்
பரிவொடு வந்தரு னாதமு னைக்குரு
பதமலர் பிரிகில நொருநாளும்.

(இ-ன்) பிரிவறு நின்னிலே ஏது - பிரியக்கடாத உன்சுபாவஸ்திதி
எதுவோ, அதுபரகதி-அதுவே மேலான பதவிபாம், பேசறுகேவல நிரு
வாணம்-பேச்சற்ற தனிமையான மோகமுமாகும், புரிவறு, மனமறுமி
டம்-மனமறக்கடியதுமான இடமும், அது-அதுவே, சுயம்-ஆக்கவழிக்
கப்படித்த, நின்-உன்னுடைய, பொருவறுதுநன்னிலை-ஒப்பற்ற கண்ணிலமை
யும், பரிபூர்ணம்-கிராபேகூக நிலைவும் ஆகும். சுரியறு நன்னிலையீது -
சுழற்சியற்ற கண்ணிலையும் இதுவே, இதில் நின்றவர்-இந்த ஆன்மசொருப
நிலையில்கின்றவர், பவபசாராவாரம்-பிறவிக்கடலின் கரையை, சோர்கிலர்-
முத்தியாடியாத கையறுப்பெருர் என்று, பரிவொடு-அன்போடு, வந்தருள்-

எதிரில்வந்து கிருபையோடு உபதேசித்த, நாதமுனியெனும் ஆசிரியரிட,
பசுமலர்-தாமரை மலரொத்த பாதத்தைவிட்டு, ஒருகாலும்பிரிகிலன்-ஒரு
நாளும் பிரியமாட்டேன். (எ-து) 1.

பொன்றினர் கனவிற் போகலர் நனவிற்

போன்றது துரியந் தனினைசம்

புன்றினர் நனவி லுடல்கெட லறிகில

ருறுகிலர் மாணப யமிலேசம்

ஆன்றியு மதுவது வாகளி எங்குவ

தறிவல துண்டெனல் படுமோசம்

என்றிவை வந்தரு னாதமு னிக்குரு

வினைமலர் மதமென் னுயிர்வாசம்.

(இ-ன்) கனவில்-சொப்பனத்தில்; பொன்றினர்-செத்தவர்போல் தன்
னைப்பார்த்தவர், கனவில்-சாக்கிராவஸ்தையில், போகலர்-தான் பிழைத்தி
ருக்கக்கூண்டு சொப்பனத்தில் கண்டசாவு பொய்யென்று நினைவார்,
போல்-அதைப்போல், அறு-சகலகேவலமற்றதும். துரியந்தனில்-சூலத்தி
ற்கு மாதாரமானது மாய அறிவினில், நேசம்-ஒன்றினர்-அந்தாங்க பத்தி
யால் கலந்தவர்கள், நனவில்-ஜாகிராவஸ்தையில், உடல் கெடல்-உயிரை
விட்டு உடல்கீழ்க் கசிக்குமென்பதை, அறிவிலர்-அறியமாட்டார்கள், மாண
பயம்-நசிப்புத்துக்கத்தை, இலேசம்-கொஞ்சமுங்கூட, உறுகிலர்-அடையா
ர்கள், ஆன்றியும்-இதல்லாமலும், அதுவதுவாக-அவ்வவ்வாகாமூலாக, விள
ங்குதல்-பிரகாசித்தல், அறிவலதுண்டெனல்-ஞானமல்லாது வேறுசத்தை
உண்டெனப்பழகல், படுமோசம்-முழுதும் மாயாமோகமாம், என்று-என்
று, இவை-இவ்வண்மையை, வந்து அருள்-வந்துகிருபையோடுதெரிவித்த,
நாதமுனிக்குரு-நாதமுனியெனும் ஆசிரியரது, இனைமலர்பதம்-தாமரை
மலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளே, என்னுயிர்வாசம்-எனதுயிர்விட்டுப்
பிரியாது வலிப்பதற்கிடமாம். (எ-து) 2.

எங்கெங் கேதுத டி.க்கினும் விடாம

லேதோ தடித்த தெனுநீராக்கால்

அங்கங் கதுவறி வாகக் கரைத்தி

டயலறு மென்றன னருளுஞ்சால்

இங்கென் வினைவலி கெடமன மானை

யெரிந்து கரிந்திட வெழில்வாக்கால்

அங்கங் கென்லறு நாதமு னிக்குரு

வடிசந் தித்திட மிகுதேக்கால்.

(இ-ன்) எங்கெங்கு-சீடனே! உனக்கு எவ்வெவ்விடங்களில் தடிக்கி
னும்-எது நோன்றினாலும், விடாமல் அதைவிடாது பின்பற்றி, ஏதோதடி

த்தது-எது அப்படிதோன்றினது, எனும் நோக்கால்-என்ற விசாரணைகிரு
வழியால், அங்கங்கது-தோன்றின அய்வவ்விடங்களிலதை, அருள்நோக்
கால்-ஆசிரியரிட கிருபாதிருவழியால், அறிவாகக் கணாத்திரும்-ஞானவடி
வாய்க்கரைததும், (அன்றிடும்), அயலறும் என-உன்னிலும் அயலுண்
டெனும் நினைவு நாசமாருமென்றும், எழில்வாக்கால்-தெரிவித்த ஆசிரிய
ரிட அழகியவாக்கால், இங்கென்-இவ்வுலகில் என்னுடைய, வினைவலி
கெட-நல்வினை தீவினையின்பலம் கெடவும், மனமாயை - மனமெனும்
மாயையுமதின்காரிய வடிவங்களும், எரிந்து கரிந்திட - ஞானாக்கினிபற்றி
சத்தம்றுப்போகவும், என்றன்ன-என்று சொன்னான், அங்கங்கெனலறு -
அங்கு இங்கு எனும்பேதம் நாசமாகச்செய்த, நாத முனிகஞ்ருவடி-நாதமு
னியெனும் ஆசாரியரடிநனை, சிந்தித்திட-நினைக்க, மிகுத்தக்கு - மிகவும்
மதுரமாம். (ஆல்-அரை) (எ-று)

3.

நீயுல குடலுயி ருண்டென நனவி
னினைநதிடு நினைவா லுளவாகும்
நீயெயி னுளதெனி லியையுள வென்று
நினைநதிட வாரா தவைபோகும்
நீயறி வாகிநி லைததுவி ளங்கிட
நிவா சனையாய்ப் பவமேகும்
நீயல திலைநா னென்றவ னடிநா
நின்றில துலகுண் டெனுமோகம்

(இ-ள்) நனவிலை-ஐக்கிரா வஸதைலில்நீ, உலகு-உடல்-உயிர்-உலகம்
உடலும்-ஜீவனும், உண்டென நினைந்திடு-உளவென நினைத்துவந்த, நினை
வால்-எண்ணத்தின் சத்தினால், உளவாகும்-உள்ளன்போன்று கொள்
னப்படுகின்றன, எஃதுளதெனில் - எது உண்டாயிருக்க, இவையுள
வென்று-இந்த ஜகஜீவபரம் உளவென்று; நீ நினைந்திட-நீநிதானித்துணர்
நதிட, வாராது-இவைகளுளவாகக் கொளப்படாது, அவைபோகும்-அவை
தின் எண்ணமேயாகப் புலப்படும, நீயறிவாகி-நீ ஞானவடிவாகி, நிலைதது
விளங்கிட-நிலைபெற்று பிரகாசிக்க, பவம்-பிறப்புண்டென்பது, நிவாச
னையாய்-வாசனாஸ்யமாகி, ஏகம்-மறைத்துபோகும், நான் நீயலதிலை-
நானும் நீயேயலலாது வேறில்லை, என்று-என்று, அவனடிநா - அவனது
திருவடியை எனக்கு பற்றுக்கோடாகக் கொடுக்க, உலகுண்டெனும்-உல
கம் உள்ளதென்கின்ற, மோகம் நின்றிலது - ஆகை நிலையற்றப் போ
காது. (எ-று)

4.

அறிவறி யாமைக ளாகியு மாகா
வறிவே தானா ருதன்னானம்
குறியிது போன்மெய்க் குறியில தென்றது
குறியி லடங்குவ ததுமோனம்

வெறிகொடு பலபல சாதனை மேற்கொடு

• வீண்பட விடலே னிவையினம்

செறிதர வெனையா னாதமு னிக்குரு

செப்புரை யேமா னநானம்,

(இ-ள்) அறிவறியாமைதன்-பாவபதார்த்தங்களே அபாவங்களின், ஆகியும்-சொருபவடிவமாகியும், ஆகாவறிவே-அவ்வடிவங்களாகாமற் சாக்ஷியாக விருக்கும் ஞானமே, தானாததல்-தானாக நின்றல், ஞானம் - மெய்ஞ்ஞானமாம், குறியிதுபோல் - இவ்வடையாளத்தைப்போல, மெய்க்குறியிலதென்று-உண்மையான முத்திரையிலையென, அககுறியில் - அச்சின்முத்திரையில், அடங்குவது-தேகோக மடங்கிநின்றல், மோனம்-மெனனமாகும், வெறிகொடு-பைத்தியங்கொண்டு, பலபலசாதனை-அநேக முத்திரைசாதனை, மேற்கொடு-எற்றுக்கொண்டு, வீண்படவிடல்-பிரயோஜன் மற்றதேயென்று பிறகு கைவிட்டுவிடுவது, ஏன்-யாதுக்கு, 'இவைவீணம்-கற்பனை' யாகிய இவைகள் மதியினம் என, எனைச்செறிதர ஆன் - எனையானுடைய யாட்கொண்ட நாதமுனிக்குரு-நாதமுனியெனும் ஆசிரியர், செப்புறையே-சொல்லிய வாரத்தைக்கே, மானந்தானம்-பெருமையும் துட்பமும உண்டாகியிருக்கின்றன. (எ-று)

5.

நாமல வுலக நாமல பிரம்

நாமுயி ரெனடரப நன்றாகும்

நாமுட லலவே யுயிரறி வலவோ

நமைவிட டிலுரு வன்றாகும்

நாமுட லாகா நிலைநின் டிடவிவை

நாமுரு வாயன் ரென்றாகும்

நாங்கண் டோகீ காணென குருவரு

ஊட்டி னனயலனு வின்றாகும்.

(இ-ள்) நாமலவுலகம்-நாமஉலகவடிவமாகோம், நாமலபிரம்-நாமடீரம் வடிவமுமாகோம், நாம் உயிரென்பாய்-நாமகிது ஜீவர்களே என்பாய், நன்றாகும்-இது நன்மையேயாகும் என்றாலும், நாம் உடலலவே-நாம் சரீரவடிவ மல்லவே, உயிர் அறிவலவோ-ஜீவன் அன்புபாதிப்பிரிய ருபனல்லவோ?, நமைவிட்டு-ஜீவஞானவடிவாகிய நம்மைவிட்டு, இலகுவதன்றாகும்-உலகமும் பிரமமும் பிரகாசிப்பவையல்லனவாம், நாமுடலாகாதீ - நாம உடல்வடிவமாகாது, கிலைநிதிட-அறிவாய்கிலையில் கிலைத்திட, இவைநம் முருவாய்-இச்சகம் பிரமபேதம் நமதகாரமாக, அன்று ஒன்றாகும்-அக்காலத்தில்த் கமாகவேவிளங்கும் நாம்கண்டோம்-ஆனமாவாகிய என்யென அனுமாத்நிரம் வேறிலையெனு முனுவதத்தை நாமறிந்தோம், நீகாணென-

நீயும்படியே யறிவாயென்று, குருவருள் நாட்டினன் - குருகுருபையல்
என்கிலைக்கச செயதான், அனுபவமயல்-எனையன்றியனுவும் வேருக, இன்
றாகும்-இல்லையாகும். (எ-று) 6.

கண்ணாடி யிலவரு கண்ணினை காண்பார்
கண்ணிடை காண்பார் வெளிகாண்பார்
விண்ணாடிச் சா யைமதி யிரவி
விளக்கொடு நாசியி னுணிகாண்பார்
புண்ணா குவர்வளி நடைதடை பூண்பா
பொய்யுரு வலதுத மைக்காணார்
தண்ணா மொழிதரு நாதமு னிக்குரு
தாளினை பூண்பா தமைக்காண்பார்.

(இ-ள்) கண்ணாடியில்வரு-கண்ணாடியில் தோற்றுகிற, கண்ணினை கா
ண்பா-இடிண்டிகண்டுகளையும் இமைக்காமல் சிலர் பார்ப்பார்கள், கண்ணி
டைகாண்பா-சிலர் இரண்டிகண்டுகளுக்கு மிடையிலுள்ள புருமத்தியைப்
பார்ப்பார்கள், வெளிகாண்பார்-சிலர் ஆகாயவடிவையே பார்த்திருப்பார்
கள், விண்ணாடிச்சாயை-சிலர் ஆகாயத்தை நாடிச்சாயாபுருஷனையும், மதி
இரவி-சந்திரயிம்பத்தையும்-சூரியபிம்பத்தையும், விளக்கொடு - விளக்கை
யும், நாசியின் துளிகாண்பா-ஓமுகின்றனியையும் பார்ப்பார்கள், வளிந
டைதடை பூண்பார்-உடலெங்கும் கிரமமாய்ச்செல்லும் மூச்சைத்தெடுத்து
இரேசகத்தைப்பூரகத்தில் கும்பமாய் நிழத்திமூன்பின்னாகுகுருநி அபயியா
சிப்பார்கள், புண்ணா குவர்-இவ்வாறு பார்த்து மனம்புண்ணா குவார்கள்,
பொய்யுருவலது-இவர்கள் காண்பதுபொய் வடிவமேயல்லது, தமைக்கா
ணார்-மெய்ஞ்ஞான வடிவமாகிய தங்களைக் காணார்கள் (என்று), தண்ணார்
மொழிதரு-குளிர்ச்சிபொருந்திய வார்த்தையால் திருபதிசெய்த, நாதமு
னிக்குரு-நாதமுனியெனும் ஆசிரியரின், தாளினைபூண்பார்-இரண்டுபாதல்
தலையும் தலையிலணிவோர்கள், தமைக்காண்பார் - தனது ஞானவடிவைத்
தரிசிப்பார்கள், (எ-று) 7.

கற்பனை சேராக் கதிகே னெனையான்
காணேன பிரியே னறிவொன்றே
முற்படு மேலெது காண்பேன் பிரிவேன்
முனிவரு னேதனு வயலின்றே
தற்பர மாகவி ளங்கி நிலைத்த
சதோதய மறிவொன நெனுமன்றே
யுறபவ காணுக கெரியென சறகுரு
வுதவின னுபதே சமுநன்றே.

(இ-ள்) கற்பனைசேரா-ஜாதிமதாச்சிரம நேகேந்திரியூதி பொய்சே
ராச, கதிகேள்-வழியைக் கேட்பாயாக, எனையான்காணேன் - என்னையா

ன்பாரேன். என்னெனில், பிரியேன்-எண்ணிவிட்டியாய் நீக்கேன். ஆகையால், அறிவொன்றேமுற்படுமேல்-அறிவே எவற்றிற்கும் முத்தர் காணப்பொருளாகுமாய், எது காண்பேன்-அறிவிற்குட்படாத எந்த பொருளைப் பார்ப்பேன், பிரியேன்-அறிவைவிட்டு எப்படிபிரியேன். முனிவ்ருளேது-அறிவைத்தவிர வெறுப்பும் கிருபையும் என்பாலேது? அணு அயல் இன்றே-அறிவைத்தவிர வேறு பொருள் தரும்பளவு மில்லையே, தற்பரமாகி-தானே மேலானகடவுளாகி, விளங்கியிலேத்த - பிரகாசித்து நிலைபெற்ற சதோதயம்-உண்மையுதயப்பொருளாகிய, அறிவொன்றெனும்-ஞானமொன்றேயென்கிற, அன்றே-அப்பொழுதுகிடாகாசமே, உற்பவகானுக்கு-பிறப்பெனும்காட்டித்தும், எரியென - அழிவுதரும் நெருப்புருவாமென்று, சற்குரு-நல்லாசிரியர், உதவினன்-உபகாரமாய்ச் சொன்னான், உபதேசமும்-சற்குரு உபதேசமும், நன்றே-நல்லபடியேயாகும். (எ-து) 8.

பாவனை யுலகம் பாவனை சடலம்

பாவனை கண்டம கண்டபதம்

பாவனை யேகசு துக்கம் வதைகள்

பாவனை பந்தமு முத்திரிதம்

பாவனை யேமுக காலம் புண்ணிய

பாபம் பாலைகள் சாந்திசுதம்

பாவா பாவம் நீயல வேறல

பாரென் றுன்குரு பதஞ்சதம்.

(இ-ள்) உலகம் பாவனை-உலகம் நினைவுவடிவமாம், சடலம் பாவனை-தேகம் நினைவுவடிவமாம், கண்டபதம்-பேதத்தன்மையும், அகண்டபதம் - அபேதத்தன்மையும், பாவனை-நினைவுவடிவமேயாம், சுகதுக்கம்-நன்மைநீமையும், அவதைகள்-நன்வு-கனவு-சுழுத்திமுதலிய அவஸ்தைகளும், பாவனையே-நினைவின்பேதங்களே, பந்தமும்முத்தி-ஜீவன் அஞ்ஞானத்தால்கட்டுண்டதும், ஞானத்தால் விடுபட்டதும், நிதம்பாவனையே-நிச்சயமாய் நினைப்பின் வடிவமேயாகும், முக்காலம்-இறப்பு-எதிர்வு-நிகழ்வெனும் மூன்று காலங்களும், புண்ணியம்-பாவம்-சொர்க்க நரகமும், பாலைகள் - பலவித பாலைகளும், சாந்தி சதம்-பொறுமையும்-கோபமும், பாவனையே - நினைவுவடிவமே, பாவாபாவம்-நினைப்பும் மறப்பும், நீயல - உன்சொருபமல்ல, வேறல-உண்ணிவிடவேறுமல்ல; பாரென் றுன்குரு-இதை நன்றாய் நினைத்துப்பாரென்று சொன்னகுருவினுடைய, பதம்-திருவடிகள், சதம் - நிலையான துணையாகும். (எ-து) 9.

அறிவே பிரமமும் மறிவே நீநா

என்றெனின் மூட மனத்தியமே

புறிவினிலே யேலோ ரணுவும் தோன்று

தகிலங் காலஞ் சத்தியமே

அறிவால் வந்தன வேதங் கீதமு
மறுபா னெண்கலை தத்தியமே
யறிவென னனவு பிறப்பிட மென்ற¹
னன்றென னென்றும் சத்தியமே.

(இ-ள்) பிரமமும் அறிவே-பிரமும் ஞானவடிவமே, நீரான் அறிவே-
நீரான் என்கிறபேதவடிவும் ஞானமே, அன்றெனில் - அல்லவென்பையா
கில், மூடம் அசித்தியமே-பிரமமும்-நீயம்-நானும் சடப்பொருளும் அசித்தி
யப்பொருள்களுமாகவேண்டியும், அறிவிலையேல்-ஞானமிலையேல், அகி
லம்காலம்-உலகமும் காலமும், ஓரணுவந்தோன்ற-ஒரு அற்பமும்-கிரிசிய
மாகாது, சத்தியமே-இஃது உண்மையாகும், வேதங்கீதமும்-மறைகளும்
பாட்டுகளும், அறுபானெண்கலை-அறுபதெட்டுக் கலைஞானங்களும், அறி
வால்வந்தன-ஞானத்தால் தோன்றிவந்தவைகளே யெனல், தத்தியமே-மெ
ய்யே, அறிவெனல்-ஞானமென்பது, நனவுபிறப்பிடம்-நீனைப்பு உண்டாரு
மிடம், என்றான்-என்று ஆசிரியன் தெரிவித்தான், அன்றெனல் - அல்ல
யென்றல், என்றும் அசத்தியமே - எக்காலத்திலும் பொய்யேயாகும்.
(எ-று)

10.

ஆக செய்யுட்கள் 168.

அ ச ச ம்.

தானென னெனநன் மோரார் தனிமறை யுரையுங் கொள்ளார்
ஞானசாத திரங்க ளாயா நாலொரு கவிகற் றேயார்
மோனமே முடிவென் றேறதி முன்பின மலைவு தீரா
ரானக வாயா நிறைநக கவரைநா மஞ்ச மாநே.

(இ-ள்) தானெனவென-அறமென்பது தேகாதியாகிய ஜடவஸ்து
வா? அல்லது சைதன்ஸிய மெனுஞ்ஞானவஸ்துவா? என்று விசாரித்து, நன்
கோரார்-இதுதான் நானெனமயக்கமற வுணரார்கள், தனிமறையுரையும்-
ஒப்பற்றவேதம் ஞானந்தான் நீயென்று கூறும்வாத்தையையும், கொள்
ளார்-ஏற்றுக்கொள்ளார்கள், ஞானசாததிரங்கன, அறிவைப்பற்றிசொல்லும்
தூல்கலை, ஆயா-ஆராய்ந்து உணரார், நாலொருகவிகற்று - ஞானநூலில்
நாலொரு பாட்டுகளைப் படித்து, ஓயா-மனமடங்கி நில்லாறாகி, மோன
மேமுடிவு-மனத்தின் சொருபஞானமாகும் மெனன்கிலையே முடிவான
கிலை என்று ஒதி-என்று ஞானநூலில்படித்து முன்பினம்-அறிபாதகாலத்

தும் அறிந்தகாலத்துமுள்ள அலைச்சலெனும், மலைவழிதீரார்-அஞ்ஞானத்தி
லிருந்து நீங்கார், நினைதக்கு-பிறரை நினைதசெய்வதில், ஆனகவாயர்-தாவ
கன்கூடும் பேதஞானமே சரியென்று மோனம்போல் பறைமடிக்கும் வாயை
யுடையவர், அவரை-அத்தகைய மூடருக்கு, நாமஞ்சுமாதே-நாம் பயப்படு
கிறோம், (எ-உ) 1.

மாயையே திருக்கி னன்றோ மற்றதைத் துடைப்ப தென்பார்
பேய்மன நிலையா தென்றே பின்னொரு கணத்திற் சொல்வார்
நீயெவ னெனவே பொங்கி நிறுத்தவாய் ஞான மென்பா
ராயத்திற் கலைபொய்ஞ் ஞானிக் காமநா மஞ்சு மாறே.

(இ-ள்) மாயையேது-மாயையென்பது ஏது? இல்லை, இருக்கின் அன்
றே-இருந்தாலல்லவே, மற்ற அதை-பின்னுமமாயையை, துடைப்ப
தென்பார்-நாசமாக்குவது என்று சொல்வார்கள், பின்னொருகணத்தில்-மற்
றொருகணத்தில், பேய்மனம்-அலைச்சிலத்தரும் மாயாமனமானது, நிலை
யாதென்றே-ஒருபடித்தாய் நிலைத்திராதென்றே முன்மாயையையிலையெ
ன்றவர், சொல்வார்-சொல்வார்கள், நீயெவனெனவே - அப்படிசெய்யும்
நீயாரென்று தெரிந்தோர் கேட்கில், பொங்கி-கோபித்தெழுந்து, ஞானம்-
சித்தமுதலிய வித்தைகள் கல்லாமல் வாயால் நான்ஞானியென்று சொல்
லும் ஞானத்தை, நிறுத்துவாய் எனப்-நிறுத்து இவையெல்லாம் வாய்ஞா
னமே யென்பார்கள், ஆயத்திற்கு அலை-பொய்வேடத்தால் மூடர்களைமய
க்கி அவர்களிடம் சுருகம்வாங்க அலைகின்ற, பொய்ஞ்ஞானிகு - அசுத்திய
வான்களுக்கு, அம்ம - ஐயோ, நாமஞ்சுமாதே - நாம் பயப்படுகிறோம்
(எ-உ) 2.

அன்பர்தம் வேட்டம் பூண்பா ரகர சமபோ வென்பா
ரின்பமீ வதற்கு மாறா யெவர்க்குமே துன்ப மீவார்
வன்மொழி புகன்று பக்கு வத்தினை யாய்ந்தோ மென்பா
ஜன்மத்தை வினை தாகருளு சண்டிகட் கஞ்சு மாறே.

(இ-ள்) அன்பர்தம்-சிவனடியார்களின், வேட்டம்பூண்பார்-வேஷம்தரி
ப்பார்கள், அரகரசம்போவென்பார், அரகரசம்போவென்று உச்சரிப்பார்
கள், இன்பம் ஈவதற்கு-சுகத்தைக்கொடுப்பதற்கு, மாறாய்-எதிரீடாக, எவ
ர்க்குமே-எவ்விதமான சூற்றகல்லாத யாவருக்கும், துன்பமீவார் - துக்கத்
தைக்கொடுப்பார்கள், வன்மொழிபுகன்று-கரோமான வார்த்தையால் சீடர்
மீதுதேஷம்சொல்லி, பக்குவத்தினை-நீ ஞானமடைய பரிபக்குவமானவ
னாவென்பதை, ஆய்ந்தோமென்பார் - ஆராய்ச்சிசெய்தோ மென்பார்கள்,
ஜன்மத்தை-சிரேட்டமான மனிதப்பிறப்பை, வினைதாக்கும்-ஆத்மஞானம்
பெறவொட்டாமல் வீணாகடிக்கச்செய்யும், சண்டிகட்கு - பிடிவாதக்கார
ருக்கு, அஞ்சுமாதே-பயப்படுகின்றோம், (எ-உ) 3

அனுபவாரங்க தீபிகை

சகரணங்க வீசன் தருதலேன் தன்னைத் தேர்ந்திங்
கனுபவிவேச வீசனடியிற்சென் றடங்க வென்னின்
மனுதல தரும மாதிரி வரன்முறை முடிமுன் னென்பா
ரினிபொரு முரைப்ப மன்னு ரீதில்வாய்க் கஞ்சு மாறே.

(இ-ள்) தனுசுரணங்கள்-சரீரமும் மனமாதியிந்திரியங்களும், ஈசன் தருதலேன்-கடவுள் கொடுக்கப்பெற்றதேன், தன்னைத்தேர்ந்து - தன்னை ஆராய்ச்சிசெய்து, இங்கனுப்பிரவேச-இங்கு தன்னுடன் பிரவேசித்திருக்கும், ஈசனடியிற்சென்று-கடவுளின் திருவடியிற் புருந்து, அடங்குவென்னில்-அடங்கி ஆசையற்றிருத்தற்கென்று சொல்லின், மனுதலதருமமாதிரி-மனுவால் விதித்துள்ள குலாசாரப்படி தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய சுந்தியாவந்தனம்முதலிய நித்தியகருமமும் - சிரார்த்தாதிய நிமித்தம்பற்றி ஓகாலத்தில் செய்யும் நைமித்திககருமதருமாதிகளை, வரன்முறை-வரிசைக்கிரமமாகமுன்முடியென்பார்-முன்னேழுடி பிறகு பத்திரானங்களைத் தொடங்கலாமென்று உபதேசிக்கவருகிறார்கள், இனியெனுமுதற்பபம் - இனி அம்மூடாசிரியர்களுக்கு என்னபுத்தி சொல்லப்போகிறோம், அன்றார்-அத்தனையாருடைய சநிலவாய்க்கு-நியாயம்முடிவு அறியாதவாய்க்கு, அஞ்சுமாதே-பயப்படுகின்றும். (எ-று) 4.

ஜீவனு மென்று னுரெத் தேயத்தோ ரதையே வேத
நீயென வுரைக்கி லெச்சீர் நோந்ததேசா மறைநா மததிற
கேயமி லரனீ யென்றே யிசைத்திடல் சிறப்பா மென்னின்
மாயவா திகளென் றோது மடமையிற் கஞ்சு மாறே.

(இ-ள்) எத்தேயத்தோர்-எந்தர் தேசத்திலுள்ள ஜனங்கள், ஜீவன் நாமென்றுநார்-ஜீவனே நாமென்று நினைவாதவர்கள்? ஒருவருமில்லை, வேதம்-மறையானது, அதையே நீயென உரைக்கில்-அந்த ஜீவனையே நீயென்றுசொல்லுமானால், எச்சோநேர்ந்ததோ-அவ்வேதத்திற்கு என்னபெருமை உண்டாச்சுதோ? ஒன்றுமில்லை, ஏயமில்-குற்றமற்று நிறைந்த, அரனீயென்றே-சுவனீ யெனவே இசைத்திடல்-சொல்லல், மறைநாமத்திற்கு-வேதமெனும்பெயருக்கு, சிறப்பாமென்னில் - மேன்மையென்று சொன்னால், மாயவாதிகளென்று-உலகிற்குமாயையே முதற்கூரணப பொருளெனக் கொள்ளும் தங்களுக்கு குரித்தாதிய பெயரால் பிரம்மங்காரணமென்றுரைக்கும் உண்மையரை மாயாவாதிகளென, ஒதும் மடமையிற்கு - சொல்லும் அஞ்ஞானிகளுக்கு, அஞ்சுமாதே-பயப்படுகிறோம், (எ-று) 5.

பத்திமெய்ஞ் ஞான நீதி பயனென வறிவ ரேற்பின்
சத்தியந் தவறி ஞாயந் தனைக்கடூந் தனுவும் பேசார்

சித்தியு மகிமை பேசிக் திரவியந் தேடா ரென்னின்
முதநர்நீ ரென்ப் பழிக்கு மூடருக் கஞ்சு மாறே.

(இ-ள்) பத்திமெய்ஞ்ஞான நீதி-குருபத்தியும் உண்மையாகிய ஆத்ம
ஞானமாம் நடத்தையும், பயனென வறிவரேல்-மோகப்பிரயோஜன மான
தென்று அறிவார்களானால், பின்சத்தியந்தவறி-பிறகு மெப்பபேசுதலை
ங்கி, ஞாயந்தனைக்கடந்து-நடுவு நிலைமையைத்தாண்டி, அடிதூவும்பேசார் -
அற்பமும் பேசார்கள், சித்தியும்-அணிமா, லகிமா, மகிமா முதலிய அஷ்ட
மாதி சித்திகளையும், மகிமைபேசி-அவற்றின் பெருமையும் பிறர்க்குச்சொ
ல்லி, திரவியம்தேடார்-பணம் சம்பாதிக்கார்கள், என்னில்-என்று தேர்ந்
தோர் சொல்வாராகில், நீர் முத்தரென-நீர் எல்லாந்திறந்தஞானியென்று,
பழிக்கும்மூடருக்கு-நீர்க்கைகூடும் அறிவினர்களுக்கு, அஞ்சுமாதே-பயப்ப
கிணரேம. (ஏ-உ) 6

அரியர னுதி நாமக் தரும்பொரு ளிலங்கி யார்த்தஞ்
சரவர ஶீரையார் தேடார் சாற்றுவா ருரையுங் கொள்ளார்.
பெரியவா வேடம பூண்டு பித்தரோ தீர்த்த மூர்த்தித்
தரிசன மளித்தோ ரென்று தருக்குவோர்க் கஞ்சு மாறே.

(இ-ள்) அரியரனுதி - விஷ்ணுசிவன் *முதலாயினோர்களின், நாமத்த
ரும்பொருள்-பெயரின் அருமையான அருத்தத்தினுடைய, இலக்கியார்த்
தம்-இலட்சணாத்தத்தையும், சரிவரவுரையார்-சரிபபட்டு வரும்படி சொல்
வார், தேடா-நூற்பொருளை யுத்தியாதிகளில் தேடிப்பாரார், சாற்றுவார்-
எல்லாம்வல்ல கடவுள் சொருபநிலையைச் சொல்பவர்களின், உரையுக்கொ
ள்ளார்-வார்த்தையையும் ஏற்றுக்கொள்ளார் பெரியவாவேடம்பூண்டு-பெரி
யோரபோல் பொய்வேஷத்தரித்து, தீர்த்தம் மூர்த்திதரிசனம்-குளங்களில்
ஸ்நானம்செய்து விகிரகங்களைப்பார்த்து, அளித்தோ - வணங்கும்படிச்
செய்தவா, பித்தரோ எவ்வித-பயிததியக்காரரோவென்று - தருக்குவோர்
கரு - வீண்தர்க்கஞ்செய்து கருவிப்பவாக்கு, அஞ்சுமாதே - பயப்படுகி
ரேம. (ஏ-உ) 7.

பொய்யுல கென்ன நூலும் புனிதமெய்ஞ் ஞான மொன்றே
மெய்யென வுரையா நூலும் வேறுசா தனைக ளெல்லாந்
செய்திடப் பதிவி தந்து சிதையுமென் றுரையா நூலும்
வையம் திலையென் றுலுண் மறுருவோர்க் கஞ்சு மாறே. •

(இ-ள்) உலகம் பொய்யென்னுந்நூலும்-உலகம் அறிவினிடம் பொய்
யாகத்தோற்றுவித்து என்னுத சாஸ்திரமும், புனிதமெய்ஞ்ஞானம்-பரிசுத்
தமான உண்மை அறிவு, ஒன்றே மெய்யென - ஒன்றே நீஜமாயுள்ளதென,
உரையாநூலும்-சொல்லாத சாஸ்திரமும், வேறுசாதனைகள்-ஞானமிவாது

செய்கின்ற வேருனமுத்திரைகள்-சித்தி-யோகம்முதலிய அப்பியாசங்கள், எல்லாஞ்செய்திட-எல்லாஞ்செய்ய, பதவிதந்து-(பிரமோபாசனையில் லாத காமாதிகாரியாய் புருஷன் இறக்குங்காலத்தில் சந்திரலோகத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு இந்திரலோகத்திற்குப்போகும் பிதிர்யானமும், பிரமோபாசனையில் தற்பரனுள்ள புருஷன் இறக்குங்காலத்தில் சூரியமண்டலத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு பிரமலோகத்திற்குப்போகும் தேவயானமுமாகிய பிரவர்த்திமார்க்கத்திற்குரிய பதமுத்தியைக்கொடுத்து, சிதையுமென்று-புண்ணியம் முடிந்ததே பூலோகத்தில் உறுபடிமாறிப்பிறக்கும் படிசெய்யுமென்று, உரையாடாலும்-சொல்லாததாலும், வையமீதிலையென்றால்-உலகின் மிது இலையென்று சொன்னால், உன் மறுகுவோர்க்கு-ஒன்றும்தோன்றாமல் உள்ளகொட்புறுவோர்க்கு, அஞ்சுமாதே-பயப்படுகின்றும். (எ-ம்) 8

சரியைநற் கிரியையோகம் தந்துவ ஞான நான்கு
பெரியதும் பிறப்பை நீக்கிப் பேரின்ப முத்தி யீதந
கரியும் மெதுகொல் பத்தி யாகிற்பின் னிரண்டு சொற்றா
தெரிகிலா தவரோ வென்னி நினைக்கி லாக கஞ்சு மாதே.

(இ-ள்) சரியை நன்கிரியையோகம்-நல்லொழுக்கமும்-அகாராதி மந்திரோச்சாரணமும், பிரானுயாமிமும், தத்துவஞான நான்கில்-உண்மைஞானமுமாகிய நான்கில், பெரியதும்-பெரியதானதும், பிறப்பைநீக்கி-ஜ்ஞானத்தைநீக்கி, பேரின்பமுத்தி-பேரானந்த மோகத்தினை, எதற்கரியதும்-கொடுத்தற்கு அருமையானதும், எது-மேற்சொன்ன நான்கில் எதுவாகும்? எனில், பத்தி-பத்தியே என்பார், ஆகில்-இதே முடிவானதென்றால், பின்னிரண்டுசொற்றார்-பிறகு யோகமும் ஞானமும் இரண்டினதென்று சொன்னவர்கள், தெரிகிலாதவரோ என்னில் - தெரியாதவர்களோ என்றால், திலைக்கிலார்க்கு-அனுபவமாய் ஒப்பாதவர்க்கு, அஞ்சுமாதே-பயப்படுகின்றேம். (எ-ம்) 9

எடுத்தமா ஜன்மம் பாழி லேகுநற் கஞ்சா ரஞ்சி
யடுத்தவர்க கருளா ரச்ச மாடுவா பொருள் கைக் கொண்டே.
யுடுப்பது முண்ப தும்பின் னுறங்கவந தவமாய்த தர்க்கந
தொடுப்பதி னுட்சுழிக்குந் துட்டருக் கஞ்சு மாதே.

(இ-ள்) எடுத்தமான்மம் - அரிதாய் எடுத்தமானிட ஜன்மமானது, பாழிலேகுநற் கஞ்சார்-விஷபிரயோஜன அவத்தாத்திரிய பாழில் செல்வத் தற்குப்பயப்படார், அஞ்சியடுத்தவர்க்கருளார்-பிறவிக்குப்பயந்து தடுத்துக் கொள்ளுமாறு தெளியும்படி தன்னையடுத்தவர்க்கு உண்மையைக் கிருபைசெய்யார், அச்சமாடுவர்-கேட்கும் சீடரை இன்னும் உனக்கு பருவப் பஞ்சுதலம் வரவில்லையென்பும் நீயிதேபிரவர்த்திக்குக் கொடுவையென்

ஹம் பயமுறுத்துவர், பொருள்கைக்கொண்டு- அச்சேடரிடம் பணம்பறித்து
க்கொண்டு, உடுப்பதும், உண்பதும்-வேண்டியவாறு உடுத்தலும் புசித்த
லும், பின்பு உறவுகளும்-பிறகு தூங்குவதும், தவமாய் - தவமாகவைத்துக்
கொண்டு, தாக்கத்தொடுப்பதில்-வீண்வாதஞ் செய்வதில், நாளகழிகளும் -
ஆயுளைப்போகளும், துட்டருக்கு-துஷ்டாகளுக்கு, அஞ்சுமாதே - பயப்படு
கின்றோம். (ஏ-அ) 10.

ஆக செய்யுட்கள் 178.

ஐயமகற்றல்.

நினைவொன்று மில்லாம னிறுதினைக மென்பா

நிற்கவகை சொல்லுமெனவென் சற்குருவைக் கேட்டே
னெனையன்றி யானறியே னியறிவாய் போலு

மெதுநினைவோ வெங்குளதோ விசையெனவுங் கேட்டான்
நனைமலரே போலவாடி நய்யுமெனைய பாந்து

நகைத்துனை நீ பாரெனவ கதவிச மாநதே
யனை ததாகி யன்றாகு மறிவிருக்கக கண்ட

தல்லாமன மறவெறுஞ் சொல்லா சென்னேடி.

(இ-ள்) நினைவு ஒன்றும் இல்லாமல்-ஐனனமாதிரி மரணமீறாததோற்
றும் விஷய நினைவுகொண்டுமின்றி, நிற்கின் - அமிதாய் நின்றால், அகமென்
பார்-வீடெனும் சுயசொருபமென்பா, நிற்கவகை - அப்படியாதொன்றும்
நினையாமல் நிற்பதற்குவிதம், சொல்லுமென-சொல்லுமென்று, என் சற்குரு
வை-எனது அழிவிலாசிரியரை, கேட்டேன்-வினவினேன், எனையன்றி -
அவ்வாசிரியர் அகமெனுமான மாவாகிய என்னைத்தவிர, யானறியேன்-வேறு
பொருளிருக்கையான கண்டிலன், நியறிவாய் போலும்-சீடனே நீ உனையன்
றவேறுபொருள் இருக்கக்கண்டிருக்கிறாப் போலிருக்கிறது (என்று பரிசு
சித்து, எது நினைவோ-சீடனே! எது மனமென்பதோ, எவ்வுளதோ - அறி
வாம் உனைவிட்டி எங்கிருக்கிறதோ? இசையெனவும்-அதைச் சொல்லென
வும், கேட்டான்-சங்கீதநா, நனைமலரேபோல் - குளிர்ச்சியாகிய பூவைப்
போல, வாடிவாயும்-முதவாட்டமுற்று கையும், எனப்பார்த்து-என்னைப்
பார்த்து, நகைத்து-சிரித்து, அகத்தவிசமர்ந்து - அந்தக்கரண சிம்ஹாசனத்
திருந்து யாவுமாயவினங்கும், உனை நீபாரென - உன்னை நீபாரென்றுசொ
ல்ல அபபுத்தியே பார்த்தவனவில. அனைத்தாகி-எல்லாமாகியும், அன்றாகும்-

ஒன்றும் தானல்லாததாங்கியுமான, அறிவிருக்கக்கூண்டது-ஞானமிருக்கப் பார்த்ததே, அல்லாமல்-அல்லாமல், மற்ற-மற்றவைகள், வெறுஞ்சொல்லாச்சு-வீணை சொற்களாயின, என்னேடி-இதுஎன்ன அதிசயம்தோழி. (எ-று)

வேறு.

ஒன்றைமறந் தொன்றைநினைந் துறுகணத்திற் கிடையே
யுள்ளநிலை துரியமென்ப ருறைவதெவ்வா ரென்றே
னென்னமொரு படித்தாகி யிலங்கறிலே யல்லால்
யானறியேன் பிறவிருக்க நீயறிவாய் போலு
நன்றெதனை மறப்பதெதை நினைப்பதென நககான்
நானுரைக்கு மெவையுமறி வாயிருக்கக் கரைத்தா
னின்றலகா னெப்பொழுது மிப்படியே யென்றா
னென்னுரைப்பே னெதுகேட்பேன் யான்செயலென் னேடி.

(இ-ன்) ஒன்றை மறந்து-ஒருபொருளைமறத்தும், ஒன்றை நினைத்துக் கணத்திற்கு-மற்றொருபொருளை நினைக்கும் மாத்திராகாலத்திற்கு, இடையே-நிலையில், உள்ளநிலை-இருந்த நிலமையையே, துரியமென்பர்-சகலத்திற்கு மாதாரமாகிய ஞானமென்பார்கள், உறைவது - என்மனமகிலென்றும் பொருந்தியிருப்பது, எவ்வாறென்றேன்-எந்த விதத்திலாமென்று எனதாசிரியரைக்கேட்டேன், என்று மொருபடித்தாகி-அவர் எக்காலத்தும் ஒரேவிதமாகி, இலங்கறியேயல்லால்-பிரகாசிக்கும் ஞானமேயல்லாமல், பிறவிருக்க-மற்றசராசரப் பொருள்கள் வேறாயிருக்க, யானறியேன்-யான் பாாத்திலன், நீயறிவாய்போலும்-நீ உணவிடவேறு பொருள் இருக்கக்கண்டிருக்கிறாய்போலும் என்று பரிசாசித்து, நன்று எதனைமறப்பது - நல்லது சிடனே?(உண்மையிலறிவன்றி யொருபொருளுமில்லை) எந்தப்பொருளைமறப்பது, எதை நினைப்பது-எந்த பொருளைநினைப்பது, எனநககான் - என்று சொல்லி ஆசிரியன சிரித்தான், நானுரைக்குமெவையம்-நான் சொல்லும் எந்தப்பொருள் களையும் சிருட்டியல்ல வென்றும்-உண்டேல் ஆதியுண்டென்றும் உண்டெனில் ஆரம்பமென்றென்றும் - முதற்பொருளெது வென்றுக்கேட்டு, அறிவாயிருக்க-ஞானவடிவாகவிருக்க, கரைத்தான் - கரைத்து விட்டான், (பிறகும்) இன்றலகாண்-இன்று அல்லகாண், எப்பொழுதும்-எந்தகாலத்திலும், இப்படியே என்றான்-இப்படி ஞானமயமேயன்றி வேறிலேஎன்றான், என்னுரைப்பேன்-அவருக்கு நான் என்னபதில்சொல்வேன், எதுகேட்பேன்-அறிவன்றி எந்தவிஷயம் கேட்பேன், யான்செயல்-அவருக்குயான் செய்யக்கூடியதும், என்னேடி-இதுஎன்ன அதிசயம்தோழி(எ-று).

ஒன்றெனவு நிரண்டெனவு முரைப்புகனை மறந்திங்
குரையிழத்தல் பொருணிலையென றேதுவருள் எதுவோ

வென்றனக்கீ தருளுமையா வேனவிரந்து கேட்டே

னெனைய்நிறிப் பிறகானே விரண்டெனல்பொய் யாங்காண்
நன்றிதுகா ணாமைகளோ ஞானிகனுந் பகரார்

நானிலையென் றுரைப்பவனார் நானதனு லொன்றா

யென்றுமுனே னுரைத்தாது முரையாத விடத்து

மென்செயநா நெனையொழித்தற் கெனநகைத்தா னேடி.

(இ-ள்) ஒன்றெனவும்-யாகும் ஜீவேசர் அத்துவிதமென்றும், இரண்
டெனவும்-ஜீவேசர்வேறு வேறென்றும், உரைப்பதனைமறந்து-சொல்வதை
மறந்து, இவருரையீழ்த்தல்-இவ்வுலகில் பேசாது மெனமாயிருத்தல், பொ
ருணிலை என்று-உண்மை நிலையாமென்று, ஒதுவா-சொல்வார்கள், உள்ள
துவோ-இஃது உண்மையோ? என்றனக்கு-எனக்கு, தருளுமையாவென-
இதை கிருபைசெய்து தெரிவியுமையாவென்று, இரந்து கேட்டேன்-வண
க்கத்துடன் யாசித்தேன், எனையன்றி-அவ்வாசிரியர் சர்வசாக்ஷியறிவாகிய
என்னையல்லாமல், பிறகானேன்-வேறு இருக்கப்பார்த்ததில்லை ஆகையால்,
இரண்டெனல்-துவிதமென்று சொல்வது, பொய்யாம்-பொய்யேயாகும்
காண்-நீயறி, நன்றிதுகாண்-முன்னர் நீ கேட்டது வேடிக்கையாக விருக்
கிறது, ஞானிகள் ஊமைகளோ-வாய்ப்பேசாது மூடித்திரியும் ஊமைகளோ
ஞானிகள், தூற்பகரார் - (அப்படி உளமைகளாகில்) தூல்சொல்லார்
கள், நானிலையென்று-நானிலையென்று, உரைப்பவனார் நான்-உரைப்பவ
னும்-உணர்பவனும்-உரையாடாநிருப்பவனும்-ஆர் நானேயன்றோ? அத
னால்-அவ்வகையால், உரைத்தாலும்-நான்பேசினும், உரையாத விடத்தும்-
பேசாதவிடத்தும், ஒன்றாய்-ஒருவனேயாகி, என்றும் உள்ளேன்-எப்போது
மழியாமலிருக்கிறேன், எனையொழித்தற்கு - இத்தகைய என்னையொழித்
தற்கு, என்செய நானென-நான் என்ன செய்யவேண்டிவெதென்று, நகைத்
தானேடி-சொல்லிசெயிந்தான் என்தோழி (எ-று)

ஐம்புலனை யொடுக்கிமன மடக்கிச்சுவம் பேரென்றா

ரல்லாமன் மற்றையாக ளறிஞரல வெனப்பர்

நமடுமெனக கிதுதெளிய வுரையுமென நகைத்து

நானறியே ன்ரிவையாவு நீயறிவாய் போலு

ம்புவிபிற னுழிள்ளோர்கண் மூர்ச்சையினுற் கிடப்போ

ரறிஞரென லிவராவா ராச்சரியக் கதைகா

ஹும்பரயன் சிவன்மாலுஞ் ஜனகரொடு விதுர

ருலகளித்தார் ஞானிகளென் றுரைத்திடுநூற் கொள்ளே.

(இ-ள்) ஐம்புலனையொடுக்கி - மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு - செவியென
னம்புலன்களையும் ஒன்றையுமுணர்வோட்டாது ஒடுக்கி, மனமடக்கி-மன

தைவெளிப்படாது சழிமுனையிலடக்கி, சுவம்போன்றார்—செத்தபிணத்தைப் போல் கிடப்பவர்கள், அல்லாமல்—அல்லாமல், மற்றையர்களுள்—எனைய எவ்வகையறிவானரும், அறிஞரால் வெண்பார்—ஞானிகளல்லா எனபாகள், இது நம்பும் எனக்கு—இதுவே நிஜமான நிருவிகற்பமென்று நம்பியிருக்கு மெனக்கு, தெனிய உரையுமென—சுநதேகம் தீரும்படி தெளிவாகச் சொல்லுமென்று எனதாசிரியரைக் கேட்டேன், நகைத்து — எனது கேள்விமூடத்தனமென்று ஆசிரியாசிரித்து, இவைநானறியேன்—பிணம்போலிருப்பது முநீலிய இவ்வகைகளை நான் அறிந்திலன், யாவும் நீயறிவாய்போலும்—சீடனே? நீ இவையாவற்றையும் அறிந்தவனாக வாயிருக்கின்றனை எனடபரிசுதித்து அமபுவியில்—அழகிய பூமியில், துயில்வோராகள் — மனதும் பஞ்சேந்திரியங்களுமடங்க்தாருவோரும், மூர்ச்சையினுற் கிடப்போர்—சன்னிபாதாதி மூர்ச்சாரோகத்தால்பஞ்சேந்திரியமும் மூச்சுமவெளிப்படா மலஅடங்கக் கிடப்பவர்களும், அறிஞரெனில்—ஞானிகளாகில், இவராவார்—இப்படிபஞ்சேந்திரியமும்டக்கியோக்குசெய்யு மிவாகளும் ஞானிகளாவா. ஆச்சரியக்கதைகாண்—இது அதிசயிக்கத்தக்க கதைகளாகுமென அறி, உமபா அயன்—தேனாகளும்—பிரமாவும், சிவனமாலும்—சிவனும—விக்ஞானமும், ஜனகரோடு விதார—ஜனகச் சக்கிரவர்த்தியோடுவிதாராஜனாதியோர், உலகனிததார்—உலகபாலகராய்தொழில் நடாத்திக்கொண்டிருந்தபோதும், ஞானிகளென்று—மேற்சொன்னவர்களெல்லாம் ஞானிகளென்றே, உரைத்திடும் நூல்—சொல்லிய புராணாதிகள் வசனத்தை இங்காசமாக, கொள்ளே—ஒப்புக்கொள மென்றான் தோழி. (எ-து)

4.

கொள்வதெனங் னும்முரையைக் கோடிகற்ப காலங்

குருவியினங் கூடமைத்துக் குஞ்சியினில் வாழ
வுள்ளொளியாம் பதமேவி யுடன்மறந்தா ரெனவிங்

கொருநூலே யலபலவு முரைத்திடலே மென்றே
னுள்ளதுகாண் பின்னுலகிற் றிரிந்தனரோ விலரோ

வுலவுங்காண் ஞானியோவரு ஞானியோசொல் லென்றான்
கள்எம்மற்ற ஞானியென்றே நாகிலையே நன்றங்

கழலாத நிலையிதது கழலு மென்ற னேடி.

(இங்) உம்முரையை—சத்ருவே உமது வார்த்தையை, எங்கன்கொள்வது—எவ்விதம் எடுத்துக்கொள்வது. கோடிகற்பகாலம்—கோடியுகம் முடிவுகள் பரீயந்திரம், குஞ்சியினில்—குடியியில், குருவியினம்—குருவிகள் தங்களினத்தோடு, கூடமைத்து—கூடுகட்டிக்கொண்டு, வாழ — நெடுநாட்கள் வாழ, உள்ளொளியாம்—உள்ளே பிரகாசமயமாகிய, பதமேவி—தளதெதார்த்தசொருபமடைந்து, உடன்மறந்தாரென—சரீரம் மறந்திருந்தார்களென்று, இங்கொருநூலேயல்—இவ்வுலகில் ஒருசான்றிரமேயல்ல, பலவும்—பலநூல்களும்

உரைத்திடல்-சொல்லுதல், ஏன் என்றேன-எற்றுக்கு என்று என்றாகிரிய
ரைக்கேட்டேன், உள்ளதுகாண்-சீடனே? நீசொல்வது உண்மைதானென
றாலும், பின்னுலகில்-பிறகும் உலகத்தில், திரிந்தனரோ? இலரோ? - அப்
படி பயசமாதியிலிருந்தோ எழுந்து திரிந்தார்களோ? அல்லது திரியாம
லே யிருந்தார்களோ?, உலவுங்கால்-அப்படித்திரியுங்காலத்தில், ஞானியோ?
அஞ்ஞானியோசொல்?-ஞானவானகனா? அல்லது மூடாகனா? நீயேசொல்
லாக, என்றான்-என்று கேட்டான், கன்னமற்ற-வஞ்சனை மனமற்ற, ஞானி
யென்றேன்-ஞானி என்று சொன்னேன், அந்நிலையே நன்றாம்-அப்படித்
திரியும்போது ஐன்மாவாகியதனைமறவா திருக்கும் தன்மையேநல்லதாகு
மெனறும், இதுகழிலாதநிலை-இதுவே எப்போதும் தன்னைப்பிரியாத நிலை
யாகுமென்றும், அதுகழலுமென்றானேடி - அப்படி சமாதியில் உடல்மறந்
திருக்கும் நிலை ஒருபோது பிரிந்துகாட்டுமென்றும், சொன்னான் என
தோழி. (எ-று)

5.

ஆன்பர்பணிக் காளாகி லின்பநிலை வருமா

மருமறைதேர் தலிற்பாடு ரணுவுமில் யென்பா
ருன்றனக்குஞ் சம்மதமோ வருட்குருவே யென்றே [யார்
னென்றையொன்றா பிதற்றலிதா முணவின் பொருட் டறி
நன்கறிந்த குருவாகிற் சுருதியுத்தி யாலே
நாசமுற வறியாமை யோட்டியறி ஆட்டிக்
குன்றலிலா மறையுரையி லென்னுரையி லுன்றன்
குற்றமற்ற வனுபவத்திற் குறைவெதுகே ளென்பான்.

(இ-ள்) அன்பர்பணிக்கு-சிவனடியார்களின் ஏவற்றொழில் செய்வத
ற்கு, ஆளாகில்-நானமெய்யானால், இன்பநிலைவருமாம்-ஆத்மானந்த நிலை
எனக்கு உண்டாகுமாம், அருமறைதேர்தலில்-அரிதானவேதங்களை ஆராய்
ச்செய்வதில், பயன் ஓரணுவும் - பிரயோஜனம் ஒருதரணுமாத்நிரும்,
இலையென்பார்-இல்லையென்று சொல்வார்கள், அருட்குருவே-கிருபையே
வடிவான ஆகிரியரேஉண்ணுக்கும்-உமக்கும்,சம்மதமோ-அப்படிஏவற்பணி
செய்வது இஷ்டமோ, என்றேன் - என்றென்ஞுகிரியரைக கேட்டேன்,
இது உண்வின்பொருட்டு-இப்படி ஏவற்பணியால் ஆத்மானந்தம் வருமெ
ன்று கூறிசீடரிடம்ஆகரேம் வாங்கித்தின்னும் பொருட்டு.ஒன்றைஒன்றாக-
வேதத்தின் உண்மையான ஒருகருத்தை மறைத்து வேறொன்றாக எடுத்துக்
காட்டி, பிதற்றலாம்-மூட்குருக்கள் வாயாற்பிதற்றித்திரிவதாகும்,அறியார்-
இவர்கள் உண்மையறியாதவர்களே, நன்கறிந்த குருவாகில்-நல்ல ஆத்மஞா
னம் அறிந்த ஆகிரியானாகில்-சுருதியுத்தியாலே-வேதத்தாலும் தன்னிடயுத்தி
யினாலும், அறியாமை-சீடனிட அஞ்ஞானத்தை, நாசமுற ஒட்டி-அழிந்தோ
மெம்படிச்செய்து, அறிவூட்டி-ஞானவடிவாற்றி, குன்றலிலா-குறைவில்லாத

மறையுரையில் - வேதவாக்கியத்தாலும், என்னுரையில் என்னிடயுத்தியாலும், உன்றன்குற்றமற்ற-உன்னிட குற்றமில்லாத, அனுபவத்தில்-அனுபவத்தாலும், குறைவெது-என்னகுறைவு, கேளென்பான்-கேளென்றுசொல்லுவன். (ஏ-ம)

6.

கேளேனான் பத்தியுரு முத்தியென்னிற் சிவமேன்

கேளென்றா மாணிக்க வாசகரைப் போதம்

கோளறவே நருச்சுனருக் கரியுரைத்தார் கீதை

குருவிவர்க ளவர்களிலுங் குறையிறந்தார போலும்

வாளாபல பிதற்றுதலே னறியாமை யறிவான்

மாயுமலான் மற்றொன்றான் மாயாதிது சரதம்

வேளாண்மை தவநதானங் கடவுடுதி ஞானி

வியன்டிக எகத்தூய்மை விளைத்திடன்மெய் யுணரே.

(இ-ள்) கேளேனான்-நான்கேட்கவேண்டிய தொன்றுமில்லை, பத்தி - கடவுளிடம் பத்தியெய்தால், முத்திதருமென்னில்-மோகம் உண்டாகுமென்பபயாகின், சிவம்-சிவபிரானாவர், மாணிக்கவாசகரை-மாணிக்கவாசகருக்கு, போதம் - சிவஞானபோதத்தை, ஏன் கேளென்றார்-ஏன் கேளென்று உபதேசஞ்செய்தாரா, அரி-விஷ்ணுவானவர், அருச்சுனருக்கு - அருச்சுனருக்கு, கோளற-அறியாமையால் மேற்கொண்டவினேதீர, ஏன்-யாது பற்றி, கீதையுரைத்தாரா-பகவற்கீதையை உபதேசம் செய்தார், குரு இவர்கள்-இவ்வுலகத்தில் தன்னுண்மையறியாதவர்களாகிய இந்த ருருக்கள், அவர்களிலும்-அந்த ஹரிஹராதிகளென்பவர்களிலும். குறையிறந்தாரபோலும்-குறைவற்ற ஞானச்செல்வாகன்போலும் - அதிகமும், வாளாபல பிதற்றுதலேன்-வீணாக பலவார்த்தைகளைப் பேசுதல் என்றிற்கு, அறியாமை-அஞ்ஞானமானது, அறிவான்மாயுமலான்-ஞானத்தால் அழியுமெயல்லது, மற்றொன்றான்-மற்றெவற்றுலும், மாயாது-கெடாது, இதுசரதம்-இது சத்தியம், வேளாண்மை-உபகாரமும், தவம் தானம்-தவமும் பூதானமுதலிய தானங்களும், கடவுடுதி-கடவுளைத்தோத்திரத்து வணங்கலும், ஞானிவியனடிகள்-ஞானியின்பெருமைபொருத்திய பாதங்களை வணங்குதலும் (பலன் கருதாதுசெய்யின்), அகத்தூய்மை-மனதிற்பரிசுத்த தன்மையை, விளைத்திடல்-உண்டாக்குதல், மெய்யுணரே-மெய்யென்றறிவாய். (ஏ-ம) 7,

உண்மைதனைத் தெளிவதற்குக் குருமொழிநன் னூலு

முயர்சத்திய நடைநிராசை யொடுசொந்தியும் வேண்டும்

புண்ணியவா னானுலு மிவைபழகா னுகின்

பூநாத்தின் வாழ்வருளச் சிவனுலு மாகா

தெண்ணமென்ன மற்றவரா விதுவருமென் நிசைக்க
வெப்படியா மிவனிலையா தவராளத் தெளிநீ
விண்ணுலகிற்கயிலையோவை குண்டமோசொல் வீடு
விட்டயலற் திருந்தவிட மென்றனன்கா னோடி.

(இ-ள்) உண்மைதனை-ஐகத்தோற்றக் காரணமாகிய நிஜத்தை, தெளிவதற்கு-உன்னபடி யுணருவதற்கு, குருமொழி-ஆசிரியரனுபவ வசனமும், நன்னூலும்-பதார்த்த நிச்சயஞான விதுவாகிய நியாயாதி ஞான நூல்களும், உயர்ச்சத்திய நடை-மேலான உண்மை நடத்தையும், நிராசையோடு-ஆசையற்றதன்மையோடு, சாந்தியும்வேண்டும்-பொறுமையாதி குணங்களும்வேண்டும், புண்ணியவரீஞாலும்-தானதருமாதிசெய்து புண்ணியம் பெற்றவனானாலும், இவைபழக்கால்கில்-மேற்கூறிய குருமொழிமுதலியவற்றில் பழகாவிடில், பூரணத்தின்வாழ்வு அருளல்-மூழுமையான ஞானசுகத்தைப்பெறச் செய்யல், சிவஞானம்-சருவஞ்ஞானம்-சாவஸக்தனுமாகிய நியாமகளுமும், ஆகாது-கொடுத்தற்கேலாது, எண்ணமென்ன-பலசிந்தை எற்றிற்கு, மற்றவரால்-மற்ற ஆசிரியரால், இதுவருமென்று - இம்முழுஞான சுகம்வருமென்று கொள்ளற்கு, எப்படியாம்-எப்படி முடியும், இவனிலையாது-இச்சிவனிட சொருபசிலையாது? ஞானமல்லவா?, அவரான-அச்சிவனும் ஞானவடிவனாகையால் எப்படியிரித்த ஞானத்தை அச்சிவனுக்குக்கொடுக்கமுடியும், நீதெளி-அப்படி கொடுக்கமுடியாதென்று நீதெளிவாயாக, வீடு - மோக்ஷமென்பது, விண்ணுலகில்-ஆகாய உலகத்திலுள்ள, கையையோ -- கைலாசமெனுமொருதேசமா?, வைகுண்டமோ-வைகுண்டதேசமா? சொல்-நீயோசித்துச்சொல்லுக, விட்டி - எல்லா விகற்ப சங்கற்பங்களையும்விட்டி, அயலற்று-தன்னினும்வேறுபொருளற்று, இருந்தவிடம்-தானேதானும் இருந்த இடமே, என்றனை-மோக்ஷமென்று தெரிவித்தான, காணேடி - பாராதிதோழி. (எ-று)

8.

ஞானியெவ ரருட்குருவே குணங்குறிக ளறையி

எளிநமணை யனமெனவே நான்சேர்குவ லென்றேன்
மாநிலத்தோர பொன்செய்வோர் மகிமையுளோ ருலகின்
மானமவிட்டுத் தசையுண்ணர் சருகுபலம் புசிப்போர்
வானிடையே பறப்பவர்கள் குளிகையினை னேய்கண்
மாப்பவர்க ளுலகிலுடன் மறையவெளி திரிவோர்
குனிமமா கசுசரிப்போர் முக்காலமு முணர்வோர்
சமுலுறுகாற் நடக்குவர்க ளெனவுரைப்ப ரறியார்.

(இ-ள்) அருட்குருவே-கிருபையே வடிவான ஆசிரியசே? ஞானியெவர் - எவ்வகைப் பட்டவர்கள் ஞானிகள்?, குணங்குறிகள் - அவர்களது குணங்களும் அடையாளங்களும், அறையின - சொல்லீராகில், எளிநம அனை-தாமரைப்பூவில் சோகின்ற, அனமெனவே-அன்

னப்பட்சியைப்போல, நான்சேர்குவலென்றேன்-அவ்வாசிரியர் திருவடித் தாமரையில், நான்சேர்ந்து றைவேனென்றேன், பொன்செய்வோர்-செம்பு-வெள்ளி-முதலிய லோகங்களைமாற்றி பொன்னாகச்செய்வோரும், மகிமையு ணோரா-பெருமையுள்ளவர்களும், உலகில் மானம்விட்டு-உலகில் மானத்தை விட்டுத்திரிபவரும், தசையுணரார்-மாயிசா திசிலைத் தின்றதவரும், சருகு பலம் புசிப்போர்-சாதம் தினனாமல் வற்றல்களையும் பழங்கலையுமாத் திரம் தின்பவரும், வானிவடையே பறப்பவர்கள்-ஆகாயத்தினிடையே பறப்பவர் சளும், குளிகையினால்-மாத்திரைகளினால், நோய்கள் மாயப்பவர்கள்-வியா திகளைத் தீர்ப்பவர்களும், உலகிலுடல்மறைய-உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுக்குத் தேகத்தெரியாமல்மறைய, வெளிதிரிவோரா-வெளியே திரிவோரும், குனி யமாகச் சயிப்போர்-ஒருபொருளை வெளிமயமாகும்படி சாபமிடுவோரும், மூக்காலமுமுணர்வோரா-இறப்பு-எதிரவு-நிகழ்வு எனுமழ்முன்று காலங்களில் நடக்கும் சுகவதிகளையறிந்து சொல்பவரும், சுழலுறுகாத் நடக்குவர்கள் - இரோசக-பூரகத்தின்வழி சுழலும் மூச்சுக்கும்பகத்தில் சுழலாமல் நிறுத்து வோரும், எனமானிலத்தோருரைப்பர் - புலியோர் இவ்வகையோர்களே ஞானிகளெனச் சொல்வான்கள, அறியார்-இப்படிக்கூறுவோரான்களைய றியாதவர்களே. (ஏ-று)

9.

அறியிவர்கண் ஞானியலர் மூலிகையான் மையா
லரிதாருஞ் சாதனையா லருமருந்தாற் செய்வார்
குறியிவைகள் கலைஞான மெய்ஞ்ஞான மலகாண்
கூறிடின்மெய்ஞ் ஞானியிவை விடுவனறிந் தாலுங்
கிறியுரையா னருளோலிடா னெவருமவன் போலக
கிடையாத பேரின்பச் சாகரத்தின் மூழ்கக்
குறியுரைப்பா னனுவளவு மோசவெண்ண மில்லான்
கூடுமவரை யுலகிலுப கராஞ்செய் வானே.

(இ-ன்) அறி-நான் கீழ்சொல்வதை உணரக்கடவாய், இவர்கள் ஞானி யலர்-பொன்செய்பவராதியாச சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஞானவான்களல் லா, மூலிகையால்-பச்சிலை மூலிகைகளினாலும், மையால்-மாடப்புறாபிச்சு, சுழல்வண்டு, தலைப்பின்னையோடு முதலியவைகளாற் செய்யும் மைகளாலும், அறிதாரும் சாதனையால்-அறிதாகச்செய்யும் அட-லய-மந்திரயோக சாதனை களாலும், அருமருந்தால்-ரசகுளிகைமுதலிய அருமையான மருந்துகளா லும், செய்வாரா-பலவிதகித்துகள் செய்வார்கள், இவைகள் - இவைகளை; கலைஞானம்- இகத்திற்கற்றுக்கொள்ளும் ஞானமாகுமென, குறி - நீதினை' மெய்ஞ்ஞானமலகாண்-தனதெனார்த்தசொருபஞான மல்லவென்றுதெளி, கூறிடின்-யோசித்துச் சொல்லுமிடத்து, மெய்ஞ்ஞானி-சொருபஞானியா னவன், இவையறிந்தாலும்-இச்சித்து விஷ்ணுதலேக கற்றிருந்தாலும், விடு

வன் - சொருபசகத்திற்குத் தடைகொண்டவிட்டு விடுவன், கிரியுரையான், (அன்றியும்) பொய்ச் சொல்லான். அருளைவிடான்-கிருபையிலிருந்து நீங்கான், எவரும்-உலகிலுள்ள யாவரும், அவன்போல-தன்னைப்போல, கிடையாத-கிடைப்பதற்கு நுழையாகிய, பேரின்பசாகரத்தில் - பேராநந்தக்கடலில், மூழ்க-முழுகிழைக்க மரணவெப்பம் தணிய, குறி உரைப்பான்-ஆத்மா னுபவகோசர லகழியத்தைச்சொல்லுவன், அணுவளவும்-சிறிதும், மோச வெண்ணம்-வஞ்சிக்கும் எண்ணம், இல்லான்-இலலாதவன், உலகில்-உலகிலுள்ள ஜீவானுக்கு, கூடும்வரை-தன்லால் கூடியவரையில், உபகாரஞ் செய்வான்-உதவிசெய்வான். (ஏ-ஈற்றை) (ஏ-று) 10.

உபகார மல்லாமற் புகழ்வேண்டான் மகிழா

ஞென்றறியா யென்றாலு முளமகிழ்ச சிரிப்பா
னபகார மொருபொழுது மறந்தேனாளு செய்யா

ஞாந்த மேயுருவா யமாதுறைவா வைன்மேல்
விபரீதம் வினோத்தாலும் கலங்கலன்காண் யாரே

விண்ணதனை யசைப்பவர்கள் சோதனைக்குத் துணியே
லபகார மவாபொறுத்தாளு சேவனுனை ததன் டிப்பா
னரிதவர்கள் சாண்டையென் றறிவிதநா னேடி.

(இ-ன) உபகாரமல்லாமல்-உதவி செய்வதேயல்லாமல், புகழ்வேண்டான்-கோத்தியை விருமடமவனல்லன், மகிழான்-தான்செய்த உதவியால் பரலோகசம்பத்து தனக்குவருமென்று சந்தோஷிப்பவனு மல்லன். ஒன்றறியாய-உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது, எனருளும்-என்று பிறப்பித்தாலும், உளமகிழ்ச்சிரிப்பான்-மன மகிசுககச்சிரிப்பான், ஒருபொழுதும் - ஒருகாலத்திலும், அபகாரம்-ஒருவாக்கு கெடுதலான செய்கையை, 'மறந்தேனும் செய்யான்-மறந்தாலும் செய்யமாட்டான், ஆகந்தமேயுருவாய்-சந்தோஷமேவடிவாய், அமர்ந்துவைவான் - அமர்ந்து வசிப்பான், அவன் மேல் - அந்தஞானியின்மேல், விபரீதம் வினோத்தாலும் - வேறுபாட்டானதுகருத்தியங்களைச் செய்தாலும், கலங்கலன்காண்-கலங்கமடையமாட்டான், விண்ணதனை-ஆகாயத்தை, யாரே அசைப்பவர்கள்-ஆரே அசைக்கவல்லவாகக் ஒருவருமில்லையென்று? சோதனைக்குத் துணியேல்-அவர்களைப் பரிசுகிதழைத்தணியாதே, அபகாரம்-அப்படி சோதிக்கச்செய்யக்குற்றத்தை, அவர்பொறுத்தும்-அந்தஞானிகள் பொறுத்தகொண்டாலும் துன்பமுனக்குண்டாகாதிராது, உனைசிவன்-உன்னைசிவபெருமான், தண்டிப்பான்-கிடைசெய்வான், அவர்கள் அரிது-அப்படிப்பட்டவர்கள் உனக்குக்கிடைத்தலருமை, சாண்டை-அவர்கள் பாலடைக்கலம்புகு, ஏஹ-என்று, அறிவித்தானேடி-தெரிவித்தான் தோழி. (ஏ-று) 11.

வேறு.

ஞானந்தனை யலதுலகிலை முப்போதினு மென்றாய்
 ஞாயந்திட பரிசோதனை தரநம்புவ லென்றேன்
 வாறெத்துறை பரிசங்கெட வெம்மை குளிர்மென்மை
 வன்மைகன மின்மைவழு வழப்பாதி குணஞ்சேர்
 தானம்பல பொருளேயுள வாகாவொளி யிலதேற்
 றங்காபல வண்ணங்களு முருவங்களு மிதழாங்
 கானம்வசை சொற்பேதமு மோசையல தலைபோற்
 காணாவிரு கந்தஞ்சவை யாறும்புவி புலனே.

(இ-ள்) முப்போதினும்-இறப்பு-எதிர்வு-நிகழ்வெனும் மூன்றுகாலங்களினும், ஞானந்தனை யலது-ஞானமாகிய தனையல்லாது உலகிலையென்றாய்-வேறாக உலகம் இல்லையென்று சொன்னாய், ஞாயம் - அதற்குரிய ஞாயத்தையும், திடபரிசோதனைதர-உறுதியான ஆராய்ச்சியும் அனுபவமாக நிற்கச்செய்தால் நம்புவலென்றேன்-நம்புவேன் என்றுசொல்லினேன், (அதற்கு குருவானவா), வாறெத்துறை-ஆகாயமொத்து உடம்பினுட்புறமுறை, பரிசங்கெட-ஊறு எனும் ஞானமின்றாருமாகில், வெம்மைகுளிர்-குடிகுளிர்ச்சியும், மென்மை வன்மை-மிருதுவும்-கடினமும், கனம்-இன்மை-குருவமும்-இலேகம், வழுவழுப்பாதி-வழுவழுப்புமுதலிய, குணம்சேர்தானம்-குணங்கள்சேர்ந்த இடமும், பலபொருளே-பலவஸ்துக்களும், உளவாகா-உன்னன வாகாவாம், ஒளியிலதேல்-அதைப்போலவே உருவஞானமில்லாவிடில், பலவண்ணங்களும்-கறுப்பு-சிவப்பு-வெளுப்பு-பச்சை-மஞ்சள் முதலிய பலநிறங்களும், உருவங்களும்-பலவடிவங்களும், தங்கா-காணப்படாவாம், ஓசையலது-சப்தஞானமில்லாமல், இதமாகானம்-இன்பமாகிய இராகமும், வசை-நீந்தைபுமென்கின்ற, சொற்பேதமும்-சொற்களின் வித்தியாசமும், இல்லை-இல்லைபாம், போல்-அவைகளைப்போன்றே, இருகந்தம்-நல்லவாசனை துர்வாசனை எனும்பேதம் கந்தஞான மில்லாவிடின் தெரியாது, கவையாறும்-(காரம்-உப்பு-புளிப்பு-துவர்ப்பு-கசப்பு-நித்திப்புஆகிய ஆறுருசியும் இரசஞானமில்லாவிடில் தெரியாது-ஆகையால் ஐவகைஞான விஷயப்பொருள்களும்). புவி-அவற்றையுடைய பூமிபு, புலனே-ஞானங்களையாகும். (எ-று)

12

புலனன்றியு டம்பும்பல பொருளுந்தெரி யாவாம்
 புலனேபொறி யலதுண்டென லாகாவிலை மனமே
 யிலதேலிலை மனமேயுல கென்றானை வணங்கி
 பெந்தாயிவை யுண்டாயினு மீமதிர்காண்பொரு ளிலவோ

கலைதயற் புரையோன் வநகாகன வினிலே

காணப்படு பொருளின்றியுங் காணப்பட லென்னை

வுலகானது முடலானது நனவென்றுரை ஞான

மொன்றின்றிய துயிலிற்சுக மின்றுகலை யறியே.

(இ-ள்) புலனன்றி-ஐவகையா மிந்திரியங்களும் அவற்றிற்கிருப்பிடமாகிய பொறியாதிகேர்த்த, உடம்பும்-தேகமும், பலபொருளும்-பலவஸ்துக்களும் அவ்வத்துக்களிருப்புத்தலம் களும், தெரியாவாம் - தோன்றாவாம், புலனேபொறி-ஐயுறியேமெய்வாய-கண்-மூக்கு-செவிஎனும் ஐந்து இந்திரியங்களாம், அவனுண்டெனலாகா-அவற்றினும் வேறே உண்டெனல்பொருந்தாது, இவ்வ-இவ்வைம் பொறிகளும், மனமே - மனமேயாகும், இவ்வே இவ்வே - (ஆதலால்) அமமனமில்லையாகில் புலன்களும் பொறிகளும் அவற்றின விடயங்களும் இல்லையாகும், உலகுமனமே-உலகுமனவடிவமே, என்னுளைவனங்கி-எனதுதெரிவித்த ஆசிரியனைத்துதிசெய்து, எந்தாய் - எனது தாயனையகுருவே, இவையுண்டாயினும்-மேறசொன்ன இவைகளாகூதார ஆதேயஞாயப்படி உண்மையாயினும், எதிரகாண்பொருள்-தம்மெதிரில் தோற்றம் ஆதேயப்பொருள்கள், இவ்வோ-நூனத்தைவிட்டி வேறாகஇல்லனவோ, கலையதற-எனது சந்தேகம் தீரும்படி, உரையீரென-தயவுசெய்து சொல்லீராக வென்றுகேட்க, அநதா-பாவமற்ற சிட்டுனே ! ஆதேயப்பொருள்களவேறாக விருந்தே காணப்படவேண்டி மென்னை நயமமென்பையேல், கனவீனிலே-சொற்பனத்திலே, காணயப்பொருள்-பார்க்கப்படும் வஸ்துகள், இன்றியும்-கனவு காண்பானவீட்டி வேறாக இல்லாதிருந்தும், காணப்படலென்னை-உள்ளனவாகக் காணப்படுத்தக்கென்ன காரணம் இதையோசிப்பாயாக வென்றபடி, (இதனால்), உடலானதும்-மனமிந்திரியாதிகேத வடிவமானதும், உலகானதும் - உலகவடிவமானதும், நனவென்றுரை-சாகசிரமென்றுரைக்கும் சமவடிவவடிவ ஈகாமனஞானமாம், ஞானம்-அவ்வீசாஞானமனம், ஒன்றின்றிய-ஒன்று இல்லாத, தயிலில் - காட நித்திரையில், சகம்-(உலகமும்-உலகப்பொருள்களாகிய இந்திரியங்கள-ஐம்புலன்கள்-ஜீவன்-மனம்-விவரிட்ட உடல்களாகிய பொருள்களும்), இனருகலை-இல்லாதொழிதலை, அறியே-தெரிந்துகொள்வாய். (எ-து) 1௪.

அறிவன்றியி லறியாமையு மதுவின்றெனினனவு

மதுவின்றியே பொறியாதியு மனவதந்திடு பொருளுந்

தறிதந்திடு பூமாரிக ராமென்பது தின்னஞ்

சங்கற்ப விகற்பாதிக டங்கற்கிட மெதுகாண்

குறியாதவிடத்திற்பல கலையும்பல குணமுங்

குறிதற்கிட மெதுவோவுட லுக்குக்கிட மதுவே

நெறியோமய லுளதோவறி விலையேலிவை வருமோ

நீயேயுரை யென்றான்சொல வாயற்றன னேடி.

(இ-ள்) அறிவன்-சொருப ஞானத்தைத்தவிர, அறியாமையும்-பார மார்த்திகசத்தெனும் சுழுத்தியும், இல்-இல்லையாம், அதுவின்றெனில்-அவ் வறிவு இல்லையாகில், நனவும்-சமட்டி-சுஸ்வரஞான மாயாவிரிவட்டமன மும், அதுவின்றியே-அச்சமட்டி மனமின்றியே, பொறியாதியும் - மெய்-வாய்-கண்-முகஞ்-செவியாகிய ஐந்து இந்திரியங்களும், ஏவை தந்திடுபொ ருளும்-அவ்விந்திரியங்களுள் தரும் வஸ்துகளும், தரிதந்தி - கட்டையி னிடத்துத்தோற்றும், பூமனிகராமென்பது-மனிதனுக்குச் சமானமாகு மென்று ஞானதூதர்கள் சொல்வது, திண்ணம்-ஈஜமாதும் (அன்றியும்), சங் கற்பம்-இனிப்பெறு பொருளினசெத்தையும், விசறபமாகிள் - நாலவகை யோணி-எழுவகைத்தோற்ற இரதிரிய மனஜீவேகரபேத இசுபராதி, தவ கற்கிடமெதுகாண்-தவதி நற்பதற்குஸதானம் எதுவாகும், குறியாத விடந தில்-மன-வாகு-காயமெனும் திரிகரணங்களும் தொழிற்படாதகாலத்திலு, புல்கலையும்-அனேக சாஸ்திரங்களும், பலகுணமும்-அனேக குணங்களும், குவிதற்கிடம் எதுவோ-குவிநது நற்பதற்குஸ தானம் எதுவோ? அதுவே- அவ்வறிவாகிய இடமே உடலுலகுக்கிடம்-உடலாதி மூவுலக தோற்றுவ தற்கு மிடமாகும், நெறியோ மயலுளதோ-என்பது கியாயநதானே எதா வது மயிக்கமுளதோ?, அறிவிலையேல்-ஞானமில்லாவிடில், இவைவருமோ- தேகாதி பிரபஞ்சம் தோற்றமோ, உணரப்படுமோ, கெடலீனப்படமோ? நீயேயுரையென்றான்-சீடனோ நீயேசொல்வாயாக வெளக்கேக்க, சொல வாயற்றேனேடி-ஒன்றுஞ்சொல்ல வாயெழாமலிருந்தேனேதோழி. (எ-று)

இடைபிங்கலை விருநாடியி யங்கும்வளி யதனை

யிடைநாடியி லேற்றிச்சீயி லேறும்படி செய்தே

மடைபோல்வரு மமுதுண்டுண் வதுவேண்டில ராகி

மாளுதுடல் வைப்பார்பொரி யோரென்றுரை பகர்வார்

தடையேனிது தெளியத்திரு வருளேசெயு மெனவீண்

கருமஞ்செய வேண்டேலுரு காக்கிறுமயர் விளைவே

மடமைநிறை மதியாரை மறுததற்கிவை போல்வ

வைத்தாரறி வாள்சொல வித்தாரயி தாமே.

(இ-ள்) இடைபிங்கலை-இடது மூக்குத்தலையும் வலதுமூக்குத் துளையும். இருநாடி-ஆகிய இரண்டிநாடிகளில், இயங்கும் வளியதனை - அசைத் தோகென்றகாற்றை, இடைநாடியிலேற்ற-மத்திய நாடியாகிய சுழிமுனா நாய்விற்கேர்த்து, உச்சியிலேறும்படிசெய்தே-தலையின் உச்சியாகிய பிரமாந்தனத்தில் ஏறும்படிசெய்து, மடைபோல்வரு-ஜலதாரைவாய்க்கால்போல்

ஒழுகிவரும், அமுதுண்டு-ஆமிர்த்தத்தைப்பொசித்து, உணவது-அன்னப்பா
 னாகி, வேண்டியவராகி-விரும்பாதவராகி, உடலமாறுது - தேகம். என்
 மும் நசியாதிருக்கும்படி, வைப்பா-செய்வார்கள், பெரியோரென்று-பெ
 ரியவர்களென்று, உரைபகர்வார்-சித்தராதிநூல்களிற் சொல்லியிருக்கிறார்
 களென்று சொல்லுகிறார்கள், கடையேனிதுதெளிய-ஆசிரியரே யடியே
 னிச்சந்தேகத்திலிருந்து நீங்கித் தெளிவடைய, திருவருளேசெயுமென -
 கிருபைசெய்து தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்க, வீண்கருமம்-விருதா
 வாகும் கிரியைகளே, செயவேண்டேல்-செய்யவிரும்பாதே, உருகாக்கல்-
 தேகாழ்வகங்கைக் காப்பதால், துறாவீனேவே-துக்கசம்பவமே யொழிய
 வேறு இல்லை, அறிவாளா-அறிவுடைய பெரியவான், மடமை நிறைந்த
 யாரா-அருளுணை நிறைந்த புத்தியினாகிலே, மறுததற்கு - தடுத்த ஆட்
 கொள்வதற்காக, இவைபோல்வ - மூச்சடக்கல்முதலிய இச்சாதனைகளைப்
 போல, வைத்தா-எதராமசெய்து வைத்தாகன, இதுசொல்-இதை விவரி
 ததுசொல்லவேண்டில், வித்தாரமாம்-விரிவாகமுடியுமென அறிவாயாக.
 (ஏ-நற்றைச) (எ-உ)

15.

ஆகுந்தனை யறியாதுட லாவாணை லக்தந்
 கடயோகம் லயமந்திர மாதிதொழி லதனற்
 போகும்வளி போகாம னிறுத்தகடுகி மனமே
 புரணசசுகம வருமாலுட ல போகாதிதி னின்றோர்
 தேகந்தனை மடவாகன லேறக்குழி சேரார்
 தோரதுட னீராககிடும் வாராதரு னென்றா
 மோகந்தரு மடவாசக மொழியாவகை யறியா
 முந்தாதொரு பொழுதேயுண வந்தாமரு ளினதே.

(இ-எ) ஆகுந்தனை-எல்லாவசரத் தோற்றமும் தானாகவே விளங்கும்
 நித்திபனாகியதனை, அறியாது-தெரிந்துகொள்ளாமல், உடலாவாணை -
 தனை தேகவடிவமாகவே நினைத்திருப்பவனை, விலகற்கு-தடுத்து ஆட்
 கொள்வதற்கு, அடயோகம்-ஒற்றைக்காலால் நிற்பல், பம்மாசன முற்றிரு
 த்தல் முதலிய அடயோகத்தாலும், லயமந்திரமாதி-மூச்சை பிரமரந்தரத்
 தில் லயப்படுத்தல் பிரணவமந்திரம் ஜபித்தலாதி, தொழிலதனால்-கருமங்
 களினால், போகும்வளி-இரேசக பூரகமாக்கமாகத்திரியும் காற்றை, போ
 காமல் நிறுத்தி-அப்படிச் செல்லவிடாமல் கும்பகத்திற்கேர்த்து பிரமரந்த
 ரத்தில் லயிக்கச்செய்ய, மனம்கெடும்-மனது நாசமாகும், புரணச்சுகம் -
 அப்போது குறைவிவாத ஆந்தம், வரும்-உண்டாகும், உடல்போகாது -
 கீராரும் அழியாமல் நிற்கும், இதில் நின்றோர்-இவ்வித யோகத்திலுந்ந
 ளர்கள், தேகந்தனை-தங்கள் உடலை, மடவார்கனல் ஏற-பெண்தளின் தே
 கேகந்தணம்படிய, குழிசேரார்-அவர்கள் அல்லுலாகிய குழியில் சேர்க்கார்
 ள், உடல்தோது-அக்குழியில் சேர்த்தவர்கள் தேகம் சுகம்மென்று விலக்

காது. நீறுநீரும்-சாம்பலாகிவிடும், அருள்வாராது-அன்றித் திருவருளும் கிடைக்காது, என்றார்-என்று தேகாபிமானம்விட தந்திரஞ் செய்தார்கள் மோகத்தருடவார்-ஆசையூட்டிப் பெண்களது, சுகம் ஒழியாவதை - போகேச்சையானது விடமுடியாத சபலத்தை, அறிபா-அறிந்துகொண்டவராதி, மூந்தாது-பலதரம் புசிக்கமுன்னிடாமல், ஒருபொழுதே - தினம் ஒருவேளையே, உணவும் - அன்னபாணதிகளைப் புசிக்கவும், தாமருளினர் - பெரி யோர்கிருபை செய்தார்கள். (சி-ஆல்-அசைகள்) (எ-று) 16.

உணவோ-பொழுதேனும்பல வுரிசைவிடு புளியா
வென்றோரை திரையெய்திடு முப்பாற்றளர் வெய்து
நிணமாதிகள் வேண்டேலென வுணவாதி சுகத்தை
நீத்தாரிவை நீத்தாருட னீத்தற்குறு பிரிவாய்க்
கணாதன யன்மாலுருத் திரனாகிய தேவர்
காப்பென்று நிலையுந்தரு கலையுந்தக முருவுங்
குணமூர்தொழி லாதித்தெளி மனதிற்பட நாட்டிக்
கூட்டைக்கழி புட்டோலுயிர கூட்டைக்கழி வித்தார்.

(இ-ள்) உணவு ஓர் பொழுதேனும்-சீடனே அன்னபாணதிகள் ஒரு பொழுது உண்டாலும், பலவுரிசைவிடு-பலவிதமான வுரிசையை விரும்பாமல் விட்டுவிடு என்றும், புளியால் - புளியைச்சேர்த்துக் கொண்டாயாறால், ஊனோரை-உடலோதன் மீதுறமயிர்வெருத்தலையும், திரையெய்திடும்-தோல்மடித்தலையும் அடையும், உப்பாற்ற ளர்வெய்தும் - உப்புநீன் பதினால் தேகம் தளர்ச்சியடையும் அன்றி, நிணமாதிகள் - மரமிசாதிகள், வேண்டேலென-தின்ன விரும்பாதே யென்று, உணவாதிசுகத்தை-ஆகாராதிபதார்த்த விச்சாவின்பத்தை, நீத்தார்-நீக்கிவைத்தார்கள், இவைநீத்தார்-இவ்வாகாராதிகளை நீக்கிவைத்தவர்களுடைய, உடல் நீத்தற்கு-தேகாபிமானத்தை விடச்செய்வதற்கு, அறுபிரிவாய்-சீழ்மூலம் மூலாதாரம்-பிரஜாபதி சுவாதிஷ்டான மென்றும் - உக்திமணீ பூரகமென்றும்-மார்பிடை அஞ்சுத மென்றும்-ண்டஸ்தானம் விசத்தியென்றும்-புருவமத்தி ஆக்கினை யென்றும்-தேகத்தை ஆறுபங்குசெய்து, கணாதன் - விநாயகனும், அயன், மால்-பிரமாவும், விஷ்ணுவும், உருத்திரனாகியதேவர் - உருத்திரனும்-மஹேஸ்வரனும்-சதாசிவனும் முதலிய தெய்வங்கள், காப்பென்று-முறையே மூலாதாரமுதலிய ஆறு இடங்களைக் காத்துக்கொண்டு நூருக்கிருக்கின்றன என்றும், அறுகினை-மூலாதாரமுதலிய ஆறுகிலைகளும், தருகையும்-அந்த ஸ்தானங்களால் கிடைக்கும் சாஸ்திரோத்தமான எழுத்துகளும், திசீஸ்ருவும்-அவ்விடங்களில் தோற்றும் வடிவங்களும், குணமும்-அவ்விடங்களின் நித்திரான தேவதைகளின் குணங்களும், தொழிலாதி-அத்தேவதைகளின் தொழில்களாதி, தெரிமனத்திற்-தெளிந்த மன நிலைமைய,

நாட்டி-நிலைக்கச்செய்து, கூட்டைக்கழி-முட்டையாகிய கூண்டிலிருந்து வெளிப்படுத்துகிறபுன்போல்-பட்சிகளைப்போல, உயிர் பூட்டை-தேகத்திற் வேன்பந்தப்பட்டிருப்பதை, கழிவித்தார்-நீக்கிவைத்தார். (எ-து) 17.

கழியுஞ்சடவுடன்யலை யுணவாமபொருடிரிபே
காற்றோவலை யுலகின்னிறை காற்றாமன மெனிலோ
ஒழியுதாயி லினினியிறை யுணர்வாய்மன முதலா
மொன்றாயினு மலைநியுனை யனறியிவை யிலையால்
விழியாவரு மொழியககெடு மறிவில்லறி வாகி
யென்றுநதிரி யாகிங்குறு மெவையுநதெரி வானீ
பழியாம்பிற விபைநீங்கென வருள்வாரிவை யோரார்
பகருங்கரை பற்றாக்குறுஞ் சுகமென்றன னேடி.

(இ-ள்) கழியுஞ்சடவுடன்-சீடனே வியர்வைமல மூத்திராதிகளாய்க் கழிகின்ற கட்டையைப்போலொத்த சரீரம், நீயலை-நீயல்ல, உணவாம் பொருள் - அன்னபானாதிய ஆகாரவஸ்துக்களின், கிரிபாம் - மாறுதலே உடலாகும், காற்றோவலை-உடலெவரும் வியாபித்திருக்கும் மூச்செனும் காற்றே நீ அல்ல, உலகில்கிறை-பூமியில் நிறைந்திருக்கிற. காற்றும்-வாயு வே உடலிலுள்ள மூச்சாகும், மனமெனிலோ-நீமனவடிவமோ என்றாலோ, ஒழியும் துயிலினில்-அம்மனம் நித்திரையிலீ தோன்றாமுந்நெகடம், நீஇதை- நீ அம்மனமல்லவெனும் இவ்வுண்மையை, உணர்வாய்-அறிவாய், மனமுதலாம்-மனோமயம்-விஞ்ஞானமயம்-ஆந்தமயம்-முதலாகிய பஞ்சிகோசங்களும், அந்தக்கரண ஞானேந்திரிய கண்மேந்திரியங்களும், ஒன்றாயினும் நீயலை - மேற்கொண்ட தேகமுதலாகிய வைகளில் ஒன்றாயினும் நீயல்ல, உணையன்றி-அறிவுருவாகிய உண்ணைத்தவிர, இவையிலையால்-இத்தேகமுதலிய இந்திரிய அந்தக்கரண பிராணதி வாயுக்களும் இவையாகையால் நீ விழியாவரும்-நீ நீனைத்த மாத்திரத்தில உண சினைப்பின் வடிவே தேகாதி பிரபஞ்சமாகத்தோன்றும், ஒழியக்கெடும்-உண நித்திராவஸ்தையில் மனம்கெட தேகாதிபிரபஞ்ச தோற்றமும் நாசமாகும், அழிவில்லறிவாகி - நீநாசமாகாத ஞானவடிவமாகி, என்றும் திரியாது-எககாலத்தும் மாறுதவறாமும், இங்குறும்-இவ்வுலகத்தில் சராசரவடிவாய்த தோன்றிய, எவையுந் தெரிவாய்-எல்லாவற்றையும் அறிந்திருப்பாய், பழியாம் பிறவியை-நினை யாகிய ஜனனத்தைவிடீ, நீககென-நீக்குவாயென்று, அருள்வார் - கிருபையோடு உபதேசிப்பார், இவையோரார்-இவற்றையுணராதார், பகருங்கரை-பெரியோரால் கூறும் மோகங்கரையை, பற்றார்-அடையாரீகன், சுகம்உதாம் - இப்படிப்பட்டவாக்கும் மோகங்கசம் உண்டாகுமா? என்றன னேடி. என்று வனதாசிரியர் கூறினார் அடிதோழி, (எ-து) 18.

நின்றநிலைகூறல்.

உடல்பொருளா விகளளிக்க வுபதேசஞ் செய்துவந்தா
ருயர்ந்தோ ருன்ற
னுடல்பொருள் யன்றென்ற னுடல்பொருளா வியுமுலகு
முனதாக் கொண்டு
கடல்புடைகு முவனிமுதற் காண்பனவெல லாநினைவாய்க்
கவலை யற்று
விடல்கொளலாம் பொருளின்றிப் புரணாகி யாகென்றான்
விளங்கி னேனே.

(இ-ள்) உயர்ந்தோர்-அறிவிற்குநிறந்தபெரியோர்கள், உடல்பொருள்-சீட
னது தேவதீயத்தையும்-வஸ்துக்களையும், ஆவிகள் அளிக்க-உயிரையுந் தனக்குந்
தத்தஞ்செய்ய ஏற்று, உபதேசஞ்செய்துவந்தா-பிரணவமுதலிய மஹாவாக
கிய மந்திர உபதேசங்களைச்செய்து வந்தார்கள், உந்தன் உடல்பொருளே
யன்று-சீடனே உன்னிடத்தேகம வஸ்துகளை மாததிரமேயல்லாமல், என
தன்-ஆசிரியனாகிய என்னுடைய, உடல்பொருள் ஆவியும்-தேவதீயத்தையும்
வஸ்துகளொரு முயிரையும், உலகம்-சராசரத்தோற்றப் பிரபஞ்சத்தையும்,
உனதாகக்கொண்டு - உன்னுடைய தாகவே ஏற்றுகக்கொண்டு, கடல்புடை
குத்-சீமுத்திரஜலத்தால் குழப்பபெற்ற, அவனிமுதல்-பூமிமுதலாக, காண
பனவெல்லாம்-தோற்றமுட பொருள்களெல்லாம், நனவாய் - ஜாக் கிராவஸ
தையின் காரியனாக விருப்பதையறிந்து, கவலையற்று-மனவலைச்சல் நீங்கி,
விடல்கொளலாம்-நனவினறி விடுவதற்கும் எற்றுகக்கொளவதற்கும் வேறா
கிய, பொருளின்றி-வஸ்துவெல்லாமையையோரது, புரணாகியாகு-பூரண
னாத சொருபனாகி இரு, என்றான்-உண்மையில் நிலவென்றான், விளங்கி
னேன்-நான் அவ்வாறே பிரகாசிக்கின்றேன். (ஏ-ஈதறவை) (எ-து) 1.

ஆண்டுபனி ரண்டினையாஞ் சோதித்துப் பொருளருளு
மருள்வே மென்பார்க்
காண்டவன்செய் யேவலகு ரல்லாமற் சுகமருளா
ரல்லே நெல்லாக்
காண்டகைய வறிவேநீ கணமுமிலை தெரிவித்தோந்
காண்ப வற்றைக்
காண்டலக்கத் துளங்கவுனை யலதுளதோ வயலெனயான்
காண்கி லேனே.

(இ-ள்) பனிசண்டாண்டு-பனிசண்டு வருஷ பரியந்தாம், உணயாம்-
சீடனாகிய உண்ணையாங்கள், சோதித்து-நிலைத புத்தியுடையவனானவென்று
பரீட்சித்து, பொருள் அருளும்-இப்பூலோக வாழ்விற்குரிய மணிமந்திர

ஒளவுத நித்தியம் முத்தியும், அருள்வேம்-கொடுப்போம், என்பார்க்கு -
 ஈன்று கொள்ளும் ஆசிரியருக்கு, ஆண்டு-அவ்விடத்தில், அவன் செய்
 சுவர்-அச்சிடன் செய்கின்ற பணிவிடையாகிய, அஞ்சல்லாமல் - கஷ்டத்
 தைக் கொடுப்பார்களே யல்லாமல், சுகமருளார் - பொருளருளெனும் சக்
 தோஷத்தைக் கொடுப்பவராகார்கள், அல்வேன் - அவ்வித வாசிரியரைத்
 போன்றவன் காண் அல்வேன் (என்றும்), எல்லாம் காண்டகைய-எல்லாப்
 தோற்றத்தையுஞ் சாட்சியாய் நின்று உணரவல்ல, அறிவேனீ-ஞானமேனீயா
 ரும் (என்றும்), கண்முயிலை-கூணசேரமானாலும் வீணாகாம்கழிக்கவில்லை,
 தெரிவித்தோம்-உண்மையைச் சொல்லிவிட்டோம், காண்பவற்றை-காண
 பபடுகின்ற பொருளை உணரும் இத்திரிய மனமாதிகளை, காண்டிதவக்க -
 விளக்கிவைக்கவும், துளக்க-அவ்வந்தக்கராணாதிபொருள்வடிவாகிவினக்கவும்,
 உணையலதுதோ-ஞானவடிவாகிய உண்ணைத்தவிர வேறு இருக்கிறதோ
 வென்றோடே, அயலென-எண்ணைத்தவிர அனுமாதிராம் வேறுபொருள்
 இருக்க, யாண்காண்கிலேன்-யான் பார்த்திலேன். (எ-று) * 2.

கண்ணாடி முன்னொரு கண்ணாடிவைக்கவிர

கண்ணாடிக்குட்

கண்ணாடி யலதுபிற களங்கவற்றில் வாராபோற்

காண்ப வற்றைக்

கண்ணாடி களங்களியா வகமுகமாய் மனவாடிச்

கண்ணே தோன்றங்

கண்ணாடி யேயிருக்கக் கண்ணாவா பெணப்பிறநான்

காண்கி லேனே.

(இ-ள்) கண்ணாடிமுன்னர்-ஒரே அளவாயுள்ளவொரு கண்ணாடியின்
 முன்னே, ஒருகண்ணாடிவைக்க-ஒரேயளவாயுள்ள மற்றொரு கண்ணாடியை
 ஏதிரில்வைக்க, இருகண்ணாடிக்குள் - இரண்டு கண்ணாடிகளுக்குள்ளும்,
 கண்ணாடியலது-கண்க்கமற்ற பிரகாசத்தெரியுமேயல்லாது, பிறகனங்கு-வே
 ருணமலின்ம், அவற்றில் வாராபோல் - அவ்விரு கண்ணாடிகளிலும் வாராத
 லால், அகமுகமாய்-பகிர்முகமோக பாவனையான் மனது, உன்முகமாய்
 னபாவனையுற்று, மனவாடிக்கண்ணே - ஞானமயமாகிய அந்தக்கண்ண
 தசத்தில், தோன்றும் - சராசரப் பொருள்களெல்லாம் பிரதிபிம்பித்
 , காண்பவற்றை - தோற்றம் சராசரப்பொருள்களை (வேருக), கண்
 னாடி-உன்மனமானது கண்ணின் வழியாகப்பார்த்து உலகமவெடுமனும்,
 களங்களியா-அஞ்ஞானபாவத்தைப் பொருத்தது, கண்ணாடியே இருக்க -
 ஞானவடிவாகிய உணை பார்த்திருக்க, கண்ணாவாயென-கீ ஞானமயனே
 யாவாயென-ஊதாசிரியர் தெரிவிக்க, பிறநான்-எனையன்றிவேறு பொரு
 ள்தோற்ற காண்காண்கிலேனே-பார்த்தவில்லையே, (எ-று)

எப்பொருளை யெப்பொருளெவ் விடத்தெவ்வா றுணர்வதஞ்
 லெய்தும் பந்த
 மெப்பொருளெப் பொருளையெவ்வா றுணர்வதஞல் வீடெய்து
 மென்றான் காணு
 மெப்பொருளுந் தானாகு மறிவுண்மை தன்னனவென்
 மெண்ணல் பந்த
 மெப்பொருளுந் தனையன்றி யிலையெனல்வீ டெனக்கண்டே
 னிடரற் றேனே.

(இ-ள்) எப்பொருளை-எந்தவஸ்துவை, எப்பொருள்-எந்த வஸ்துவா னது, எவ்விடத்து-எந்தஸ்தானத்தில், எவ்வாறு-எந்தவிதமாக, உணர்வத னால்-அறிவதனால், பந்தம் எய்தும்-பந்தத்தை யடைகின்றது, எப்பொருண்- எந்தவஸ்துவானது. எப்பொருளை-எந்தவஸ்துவை(எவ்விடத்தில், எவ்வாறு- எந்தவிதமாக, உணர்வதனால்-அறிவதனால், வீடு எய்தும் என்றான்-மோக்ஷ மடையும் என்று எனதாசிரியன் கேட்டான், காணும் எப்பொருளுந்-தோ ற்ப்பபிடுகின்ற சராசரமாகிய எந்துவஸ்துக்களும், தானாகும் அறிவு-தானாக வேவிளங்கும் ஞானமானது, தன்னனவு-தனது நனவிற்குதோற்றம்தேகா திபதார்த்தங்களை, உண்மை என்று - தனிலும் வேறாக சிஜ்மாயுளதென்று எண்ணல்பந்தம்-தனது நனவுகணவுகளில் நினைத்தல் பந்தமாகும் எனவும், எப்பொருளும்-எந்தசராசரத் தோற்றப்பொருளும், தனையன்றி-தூரியவறி வாகிய தன்னையல்லாமல், இலையெனல்-வேறே இல்லையென்றுதெளிதலே, வீடு என-மோக்ஷமென்றும், கண்டேன்-அறிந்தேன். இடரற்றேன்-பிறப் பெனும் துன்பத்திலிருந்து நீங்கினேன். (உ-ஈற்றகை) (எ-று) 4.

இல்லவற்றை யுள்ளவெனக் கொண்டிருணங் குறிப்பத

மிசைத்தார் யாரு

மில்லவற்றை யுள்ளவெனக் கொண்டாயா திருத்தலின

விசைப்பா னேன்பின்

னில்லவற்றை மாயைதந்த தாய்மையை யில்லையெனி

விசைப்ப தென்யா

னில்லதுள்ள தாய்விளங்க லறிவோன்றே யென்றான்மெய்

யிதுகண் டேனே.

(இ-ள்) யாரும்-உலகிலுள்ள எவர்களும், இல்லவற்றை-இல்லாத தே காதி பிரபஞ்சத்தை, உள்ளவெனக்கொண்டு-உன்னனவென திடமாகநினை ந்துகொண்டு, ஆயா திருத்தலினால்-விசாரியாதிருத்தலினால், இல்லவற்றை- உண்மையாக வில்லாத தேகாதிபிரபஞ்சத்தை, உள்ளவெனக்கொண்டு -

இருக்கிறதபோலொப்புக்கொண்டு, குணம்-சத்துவாஜஸு-தமஸு முதலிய குணங்களிதன்மையும், குறி-அவற்றாறுண்டாகும் பொருள்களின் தோற்றத்தையும், பேதம்-பலவித பொருட்களின் பேதங்களையும், இசைத்தார்-அவ்வுலகப் பொருள்களுக்கு உளதுபோல் பெரியோர் கூறினார்கள், பின்-ஞானத்தைப்போல என்றும் உலகம் உள்ளதானால் பிறகு அப்பெரியோர்களே, இல்லவற்றை-இல்லாத தேகாதி பிரபஞ்சத்தை, மாயைதந்ததாய்-மாயையினால் கொடுக்கப்பட்டதாய், இசைப்பான் ஏன்-ஏன் சொல்லவேண்டும், மாயை-இல்லாதவற்றை உள்ளது போலக்காட்டும் மாயைக்கருத்தம், இல்லையெனில்-இல்லையென்று சொல்வார்களானால், யான் இசைப்பதென்-கான்சொல்வது என்ன விருக்கிறது, இல்லதுள்ளதாய் - இல்லாததாயும் உள்ளனவாயும் சிற்சத்தியால் விளக்கி, விளங்கல்-விளங்குவது, அறிவொன்றே-ஞானமொன்றே என்றான்-என்று தெரிவித்தான், இதுமெய்-இப்படிதெரிவித்தது நிஜமென்று, கண்டேன்-எல்லாமெனது ஞானவடிவாகவே விருக்கப்பார்க்கதேன். (ஏ-ஈற்றசை) (எ-று) 5

உள்ளதனை யுள்ளபடி யுணருதலே மெய்ஞ்ஞான

முளதிருக்க

வுள்ளனவா யிலாதவற்றை மேற்கொடுப்பின்னொழித்திடலே

னொழி யஞ்ஞான

முள்ளதெனிற்போகாது பிரமையும்வத் துவேயயலிங்

கொன்றின் நெனறு

முள்ளதெனி லுணாவனறிக் காட்டென்ற நென்றாகி

யுரையற் றேனே.

(இ-று) உள்ளதனை - என்றும் உள்ளதாகிய பொருளை, உள்ளபடி - அதுயியற்கையாக இருக்கிறபடியே, உணருதலே - அறிதலே, மெய்ஞ்ஞானம்-உண்மைஞானமாகும், உளதிருக்க-சத்தாகிய ஞானமென்றுமிருக்க, இலாதவற்றை-இல்லாதமாயாப பிரபஞ்சத்தை, உள்ளனவாய் - இருக்கிறவைகளாக, மேற்கொடு-ஒப்புக்கொண்டு, பின்னொழித்திடலென் - பிறகு ஒவ்வொன்றாய் அசத்தென்றவிடுவதற்கு காரணமென்ன?, ஒழி - மாயாத் தோற்ற வுலகாதி யந்தமும் இல்லையென்றே கீக்கிவிடு, அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானமென்பது, உள்ளதெனில்-ஞானத்தைப்போல் என்றும் உள்ளதாயிருந்தால், போகாது-ஓர் போது மறைந்துதோன்றுது, பிரமையும் வஸதுவே-அஞ்ஞானமும் ஞானப்பொருளே, இவ்வென்றும்-இவ்விடத்திற் ஏக்காலத்திலும், அபல் ஒன்று இன்று-ஞானமென்றி வேறுபொருள் ஒன்றும் இல்லையாகும், உள்ளதெனில்-கீடனே வேறுபொருள் சத்தாயுள்ளதாயில், உணர்வன்றி-ஞானத்தைவிட்டு, காட்டென்றான்-வேறாக இருக்கக்காட்டுவென்று

த்தியமாகும் என்றவர்க்கு, எது எதிரை - என்னகைம்மாற்றிடுக்கிற தென்
தோழி. (எ-று)

10.

ஆக செய்யுட்கள் 217.

சித்தர்நான் மயக்கொழிதல்.

—

வெண்பா.

பொதிகைமலைச் சித்தர்தம் பூம்பதங்கள் சேவித்
திதமகிதந் தேர்ந்த திசைப்பேன்—மதிவல்லோய்
பேசரிய சித்தன் பெருமையைக்கே னாதமுனி
பாசமற வென்றசொற்கைப் பற்று.

(இ-ன்) பொதிகைமலை—தெற்கிலுள்ளபொதிகைமலையில்வசிக்கும், சித்
தர்தம்—அகஸ்தியர்பரம்பரையில்வந்த ஞானவான்களது, பூம்பதங்கள்—அழ
கிய பாதங்களை, சேவித்து—வணங்கி, திதமகிதம்தேர்ந்தது—அச்சித்தர்கள் தூலி
ற்சொல்லும் நன்மைநீமைகளைத் தாசிரியராகும்பொதிகைமலைச்சித்தரால்
நாணுணர்ந்தபடி, இசைப்பேன்—நாராயணநாணுணக்குச் சொல்வேன், மதி
வல்லோய்—புத்தியில்வலிய சீடனாகிய, நாதமுனி — நாதமுனியே, பேசரிய
சித்தன்—சொல்லுதற்கரிய சின்மயசொருபராகும் சித்தர்களின், பெருமை—
மேலான தன்மையை, பாசமறக்கேள் — சரீர ஆசையால் நேர்ந்த பந்தநீங்
கும்பொருட்டு கேட்பாயாக, என்றசொல்—என்று சொன்னவார்த்தைகளை
கைப்பற்று—நாராயண நீகைப்பற்றுவாயாக (என்றவாறு) 1.

பற்றறுந்த பேர்க்கே பரகதியுண் டாமலது
பற்றகலார்க் கென்றும் பதைப்பேகாண்--பற்றெதுவோ
வெண்ணி லறிவன்றி யேதுமிலை யென்றோர்சொற்
றன்னைவிடுத் துன்னுந் தமம்.

(இ-ன்) பற்றறுந்த பேர்க்கே—இக லோக பரலோக பேரகதேகஆசைநீ
ங்கிவைவர்களுக்கே, பரகதியுண்டாமலது—மேலானமோகும் உண்டாகும்ல்ல
து. பற்றகலார்க்கு—இகலோகபரலோக ஆசை நீங்காதவர்களுக்கு, என்றும்—
எக்காலத்திலும், பதைப்பேகாண்—மோகமுடைவேனெனும் அவசரக்கற்
றேயன்றி வேறில்லை என்றறிவாயாக, பற்றெதுவோஎன்னில்—ஆசையெது
வோ என்பாயாகில், அறிவன்றி—ஞானத்தைத்தவிர, எதுமில்லையென்றார்—
இகபரலோகங்களாகிய ஏதுவும் இல்லையென்ற ஆசிரியரிட, சொல்தன்னை

விடுத்த - உண்மையான வார்த்தையை பாராக்கால் விடுத்து, உன்னுற்
மம் - இகலோகபரங்கள் உனதென்று நினைக்கின்ற அஞ்ஞானமே
யாம். (எ-று). 2.

தமமெதுவேன் முன்பின் தமையுடலாக் கொள்ளுஞ்
சுமடர்தமை நம்பியவர் சொல்லாற்--தமதுமல
முத்திரத்தை யுண்டிடலை முப்போதும் வைப்போமென்
முத்திரத்தாற் கொள்ளவல மாம்.

(இ-ள்) தமமெதுவேன்-அஞ்ஞானம் எதுவென்பாயாகில், முன்பின்-
ஆன்மஞானநூல்களை வாசியாத முன்னும் வாசித்தபின்னும், தமையுடலாய்-
தங்களை தேகவடிவமாகவே, கொள்ளும்-ஒப்புக்கொண்டு பேசுகிற, சுமடர்
தமை-கீழ்மக்களை, நம்பி-அவர்பூண்டிருக்கும்காவிதண்டிகமண்டலங்களால்
யோகிகளென்று நம்பி, அவர்சொல்லால்-அக்கீழ்மக்களது வார்த்தையால்,
தமது-உபதேசம்பெற்ற சீடர்தங்களுடைய, மலமூத்திரத்தை, மலத்தை
யும்-மூத்திரத்தையும், உண்டு-மூலபடிபுகற்பமென்று-வெண்காணிக் கற்ப
மென்றும சொன்னதை அறியாதுபுசித்து, உடலை - தேகத்தை, முப்போ
தும்-இறப்பு-எதிர்வு-நிகழ்வெனும் மூன்று காலங்களிலும், வைப்போமெ
ன்று-அழியாமல் நிலையாய் வைத்திருப்போமென்று-ஆத்திரத்தால் கொள்-
அவசரத்தினால் கம்பிக்கொண்டு காலங்கழிக்கும், அவலம் ஆம் - வீணான
அலைச்சல்களேயாம் (எ-று) 3.

அவலமென வீதை யறைவானேன் ஞாலத்
தெவரிருந்தார் சாகா தினைபி-னவரெங்கே
கண்ணரவ தாரங் கழிந்தனவேன் மற்றையரை
யெண்ணுவதேன் மிக்காரோ வில்.

(இ-ள்) ஈதை அவலமென-சீடர்களே இப்படி மலமூத்திரம் உண்ப
தை வீணென, அறைவானேன்-சொல்வானேனென்றால், ஞாலத்து-பூமி
யினிடத்து, சாகாது-மலமூத்திரம் உண்டு இறவாமல், எவரிருந்தார்-எவர
உயிரோடு பிழைத்திருந்தார்கள், இசையின்-சொல்லுங்கள், அவரெங்கே -
அப்படிசாகாது இருந்தவர்கள் என்கே இருக்கிறார்கள், கண்ணரவதாரம் -
சித்தர்களுக்குத் தலைவனாகிய கிருஷ்ணன் எடுத்த மச்சம்-கூர்மம்-வராகம்-
காசிக்கம்-வாகினம் பரகராமன்-ஸ்ரீராமன்-வாகுதேவன்-பலராமன் - கலிக
ன் முதலிய பத்து அவதாரப்பிறப்புகளே, கழிந்தனவேல் - சொரூபத்தை
விட்டு நீக்கினவையேயாமலில், மற்றையரை-மற்றசித்தர்களுடலை, எண்
ணுவதேன்-கழியாது நின்றனவாக நினைப்பது என்னகாரணம், மிக்காரோ
இல்-சர்வரஷ்களுகிய வரியினும் மேன்மையுற்றவர்களோ இல்லையாம்.
(எ-று) 4.

யாய்

அனுபவநந்த தீபிகை

நிட்டைமந்தி ரம்பூசை துக்கசுக மீரவத்தை
நிலையோ நீகை
விட்டிகை பாழாகு மனமுதல நித்திரையின்
விட்டொன் றுகிற
கட்டமின்றிக் காண்பொருள்போய் மனமிறந்து பிறவிமயல்
கடந்தா பென்றா
னட்டசித்தி வேண்டியலை துட்டமனச் செருக்கொழித்திக்
கறிவா னேனே.

(இ-ள்) நித்திரையில்-காடநித்திரை எனஞ்சுழுத்தியில், மனமுதல் -
மனமும் வாக்குக்காயமவற்றின் செயல்பயன்களாகும் யர்வும், பாழாகும் -
நாசமாகும் (ஆகையால்), நிட்டை-கண்மூடி உடலசையாத நின்ற நிட்டை
செய்தலும், மந்திரம்-பிரணவம் முதலிய மந்திரம் ஜபித்தலும், பூசை-உட
ம்பில் விபூதிநாமம்கோபி முதலியது பூசியின் ஜடப்பொருளை அலங்கரித்
தேற்றலும், துக்கசுகம்-துன்ப இன்பங்களும் ஆகிய இவைகள் தோன்றற்
கிடமாகிய, ஈரவத்தை-ஜாககிர சொப்பனமெனும் இரண்டு அவத்தைக்
ளும், நிலையோ-ஸ்திரமாகுமா? ஆகாது, நீ கைவிட்டிகை-நீ நிட்டைமுத
லியவைகளை கைவிடக்கடவாய், விட்டுஒன்றாகில்-நீக்கி ஒரோஞானவடிவா
னாகில், கஷ்டமின்றி-யாதொரு கஷ்டமில்லாமல், காண்பொருள்போய் -
தோற்றப்பொருள்கள் நாசமாகி, மனமிறந்து - மனச்சொருப நாசமுண்
டாகி, பிறவிமயல்-பிறப்பு உண்டெனும் மயக்கத்திலிருந்து, கடந்தாயென்
றான்-நீவினவனானென்று ஆசிரியன் தெரிவித்தான் அதனால், அட்ட
சித்தி-(அணிமா-லகிமா-மகிமா-கரிமா-பிராத்தி-பிராகாயியம்-ஈசத்துவம் -
வசித்துவம்)முதலிய எட்டுசித்திகளை, வேண்டியலை-விரும்பிவருந்தின்ற,
துட்டமனச்செருக்கு-துன்மார்க்கமனதின் கருவத்தை, இங்கு ஒழித்து -
இவ்வுலகில் நாசமாக்கி, அறிவானேன் - ஞானரூபியானேன். (ஏ-ஈற்றசை)
(ஏ-று)

10.

மனமதுஜீ வேசஜகத் தாக்கியழித் திடலறியார்
மந்திரத்தான்
மனமதனை வயமாக்கும் வகையருள்வே மென்றுரைப்பார்
மதிவல் லார்காண்
மனமயக்கே மந்திராதே வதைநிட்டை சித்திமுதன்
மதியென் றுண்பின்
மனமறலேர் வென்றேன்சத் துவமாய்ச்சே டுத்தலென்றான்
மயக்கற் றேனே.

(இ-ள்) மனமது-மனமதுவே, ஜீவேசஜகத்தாக்கி-தன்னைஜீவன்-ஈஸ்
வரன்-உலகவடிவங்களாக்கி, அழித்திடலறியார் - நாசமாக்கிடல் அறியார்

கன், மந்திரத்தால்-அம்முதல் ஓம்முதலிய மந்திரங்களினால், மனமதனை - மனதை, வயமக்கும்வதை - வசப்படுத்துகின்ற விதத்தை, அருள்வேம் என்று-கிருபைசெய்து தெரிவிப்போமென்று, உரைப்பார்-சொல்லுவார் கன், மதிவல்லராகாண்-இவர்கள் ஆராய்ந்தீவலியபுத்தியுடையவர்கள்தான், மனமயக்கே-எனதாசிரியன் மனதின் பிரமையே, மந்திரம் - நமசிவாய-நாராயணன் முதலிய மந்திரங்களும், தேவதை-அம்மந்திர பலத்தால் தோன்றும் தெய்வங்களும், நிட்டை-கண்மூடி தியானித்தலும், சித்திமுதல்-தான் கோரியது முடிந்தித்தியாதல் முதலியவும் என்று, மதியென்றான் - மதித்தகொள்வாயென்றான், பின்மனமறலோ வென்றேன்-பிறகு அம்மன நாசமாதலோ எப்படி என்று கேட்டேன், சத்துவமாய்-ரஜோகுண தமோ குணகலப்பற்று தன்சயகுணமான சத்துணமாய், சேடித்தலென்றான்-மிகுந்து நிற்கலென்றான், மயக்கற்றேனே-ஞானந்தவிர அயல்பொருளுடையதெனும் பிரமையிலிருந்து நீக்கினேன், (என்றவாறு) (எ-நற்றசை) 11,

ஆக செய்யுட்கள் 207.

கைம்மாறு காணேனெனல்.

இதானந்திது நன்றல வென்றுகொ
 ளெவையுந்துயர் தந்திடு முன்றிகழ்
 வதுநின்னினை வன்றியி ருந்தில
 தயருங்கன வில்வா லென்னினை
 யெதுவென்செயு முன்னினை விற்படி
 பியலுந்திக முந்துயி லின்மன
 மதுநின்றிட நின்றில தொருவனு
 வறியென்றவ ருக்கெது வெதிரஉ.

(இ-ள்) இது நன்று-இது கல்லது, இது நன்றல - இது கெட்டது, என்கொள்-என்று நீற்றுக்கொள்கின்ற, எவையும்-எப்படிப்பட்டபாவங்களும், துயர்தந்திடும்-துக்கத்தைக்கொடுக்கும், முன்றிகழ்வது-உன் முன்னேதோனதுவது, நின்னினைவன்றி - உன் எண்ணத்தைத்தவிர, இருந்திலது-இல்லையாகும், அயருங்கனவில்-(உன்னெண்ணத்தைத்தவிர பொருள் வேராயிருக்குமானால்) ஓய்ந்தசொப்பனத்தில், வரலென்றினை-மனமேபொருள்வடிவாய் தோன்றுவதற்கு என்னகாரணம்? அறிந்துணர்வாயாக என்று

என்செயும்-எந்தப்பொருளும் உனக்குச் சந்தோஷத்தைப்பாதிக்கும் துக்கத்
தைப்பாதிக்கும் செய்யவல்ல, உன் நினைவின்படி-உன்மனம் எண்ணினபடி,
இயலும்-அசையும், திகழும்-பிரகாசிக்கும், துயிலில் - சித்தியைப்போல, மன
மதுவின்றிட-மனமானது சொருபாசமாக, ஒரு அணு-ஒரு திராணிப்பொ
ருளாவது, நின்றிலது-சில்லாமல் மறைந்துபோகும் என்பதை, அறியென்
றவர்க்கு-தெரிந்துகொள் ளென்றவருக்கு, எது எதிராடி-என்ன கைம்மாறி
ருக்கிற தெரிந்தோழி. (அ-று)

1.

பதியும்பசு வுந்திர மென்றுணர்
பதகன்றனை கண்டவ னன்றொரு
மதிதந்திட வந்திவை நனவினின்
மறையுந்துயில் வந்தவி டந்தனி
விதிலையமெ மக்கிலை முப்பொரு
ளெதுவுண்டெனி லுண்டிவை நின்னறி
வதுகொண்டறி பொருணிலை யலசட
மறியென்றவ ருக்கெது வெதிரடி.

(இ-ள்) பதியும்பசுவும் - பரமாத்மாவும் ஜீவாத்மாவும் வேறுவேறாக,
ஸ்திரமென்றுணர்-என்றும் உள்ளதென்று அறிகின்ற, பதகன் - பாதகன்
அல்லது அபபியாசி, தனைகண்டவன்-ஆத்மாவாகிய தன்னைப்பார்த்தவன்,
அன்று-அல்லன்-ஒருமதிதந்திட-ஜலத்தில் குமிழிதோன்றுவதுபோல் என்
னிடம் ஒரு நினைப்பு உண்டாக, இவைகனவினில்-இச்சக ஜீவபரம் ஜாக்கி
ரா அவஸ்தையில், வந்து-உண்டாயினதுபோல் தோன்றி, துயில்வந்த-தூக்
கம்வந்த, இடந்தனில்-காலத்தில், மறையும் - தெரியாமல் மறைந்துவிடும்,
இதில் ஐயம்-இதில் சந்தேகம், எமக்கிலை-ஆசிரியனாகிய எம்போல்வார்க்கு
இல்லை, முப்பொருள் - சீடனே ! ஜகஜீவபரமாகிய மூன்றுவஸ்துக்க
ளும், எது உண்டெனில்-எந்த வஸ்துவால் உண்டென்றுகாட்ட, இவை
யுண்டு-இவைகள் உள்ளதாகும், நின்னறிவதுகொண்டு - உன்ஞானத்தைக்
கொண்டு, அறிபொருள்-அறியப்படுகிற ஜகஜீவபரமாகிய வஸ்துக்கள்,நிலை
யல்-அறிவைப்போல் நிலையானவைகள் அல்ல, ஈடம்-அசத்தானது என்று,
அறியென்றவர்க்கு-தெரிந்துகொள்ளென்று தெரிவித்தவர்க்கு, எது எதி
ரடி-என்ன கைம்மாறுண்டென் தோழி. (அ-று)

2.

-ல்பொய்யுற வென்றறி வித்தவ
ருரைகற்றுறா தந்து தமக்கொரு
மடமும்பசு வுங்கிண கன்பல
வகைபத்திய வத்துக ளுங்கொடு
மிக்கொரு தெய்வமெ னததுதி
சடையுன்குரு வன்று பிழைக்கொர்

விடமுண்டவ ருடனசை விடுவென

விடுவீத்தவ ருக்கெது வெதிரம.

(இ-ன்) உடல் பொய்யறவு-தேகசம்பந்தம் பொய்ச்சம்பந்தம், என்றறி
வித்தவா-என்றுதெரிவித்த ஞானிகளுடைய உரைகற்று - வாரததைகளை
கசறமுககொண்டு உரைத்து-தேகசம்பந்தம் பொய்யென்று பிறருக்குக் கற்
முககொடுத்தது, தமக்கொருமடமும-தாங்கள் மாததிரம் தேகத்தை நிலையெ
ன்று கொண்டு தாங்கள் வசிகக ஒருமடமும், பசவும் - பரல்கறக்க ஒருபச
வும், கிணகன்-தக் குளுக்கு கால்கை பிடித்தவ முதலிய பணிவிடை செய்வ
தற்கு ஒரு அடிமையடிம, பலவகை பத்திய-பலவித பத்தியத்தாக்குரிய, வத்
துகளுவகொடு - பொருள்களையும் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு, சடம்-
அசத்தாகிய கல - கட்டை - பஞ்சலோகம் முதலியவற்றால் செய்த உருவங்
களை, இவ்வொரு-இவவுலகில் ஒப்பற்ற, தெய்வமெனத்துதி-கடவுளென்று
வணங்குகிற, சடையன்-மூடன, குருவனது - ஆசிரியனல்ல, விடமுண்
டவா-விஷம் குடித்தவா, பிழைக்கிலா - ஜீவிக்மமாட்டார்கள், உடனசை-
ஆகையால் சரீர அபிமானத்தை, விடு என-விட்டுவிடுவென்று, விடுவீத்தவ
ருக்கு-பந்தத்திலிருந்து நிவர்த்திசெய்தவாககு, ஏது எதிரம-என்ன கைம்
மாற்றுகுகிறதெனதோழி. (எ-று)

3,

அறிவென்று தமைத்தெளி வுற்றய
லடவேதின மதனி நிலைத்தவர்
தறியொத்த வுடற்குடை கற்குறை
தருவித்தறை கட்டி முடிக்கிலர்
பிரிவற்ற வகண்ட நிரஞ்சன
பிரமந்தனி லுடலபொரு ளுய்த்தவர்
குறியுஞ்சொளி யுடலவிட நினைவது
குறைவென்ற ருக்கெது வெதிரம.

(இ-ன்) தமை-தங்களை, அறிவென்று-ஞான வடிவின் கொன்று, தெளி
வுற்ற-சாதேகமற்றவற்று, அயலறவே-தோற்றமாகிய அந்நியப்பொருள்க
ளில் சம்பந்த நீங்கவே, தினமதனில்-இரவும் பகலும் அந்த ஞானவடிவில்,
நிலைத்தவர்-ஞானமயமாகவே நிலபெற்றவாகள், தறியொத்த - கட்டைக்
தஞ்சமானமான, உடற்கு-தேகத்திற்கு, உடை கற்குறை - உடைந்தகற்பா
ரைகளைத்ருவித்து-வரவழைத்து, அறைகட்டி - சமாந்தயெனும் கல்லறை
கட்டி, முடிக்கிலா-தன் தேகத்தை, அவ்வறையிலாவைத்து மூட நினையார்கள்
பிரிவற்ற-பிரிவு இல்லாததாயும், அகண்ட-எல்லாமானதாயும், நிரஞ்சன-
கனங்கமற்றதாயுமுள்ள, பிரமந்தனில்-பிரமமாகிய தனசொருபத்தில், உட
ல்பொருள்-தேகசகல வஸ்துக்களை, உய்த்தவர் - பிரமமயமாகவே கரையச்

செய்தவர், குறியுஞ்சொலி-தன் தேகத்தை அடைக்கலம் செய்ய கல்லறைத்
ட்டெம்படி சீடனுக்கு இடமும் காலமும் குறிப்பிட்டு காட்டி, உடல்விட-
தேகத்தைவிட, நினைவது-எண்ணவது, குறைவென்றவருக்கு-ஞானவீன
மென்று தெரிவித்தவருக்கு, எது எதிரா- என்ன கைம்மாறுதென்
தோழி. (எ-று)

4.

தனையன்றி யணுத்துணையும்பிறி

தறிகின்றவன் முற்றறிவுற்றிலன்

நினைநல்லரு மறைமுத லியகலை

நிறைவென்பது நினைவற லெனுமென

வனையவன்பிற ருள்ளம றிந்துரை

யதுசெப்புவ னென்பது தப்புரை

“ தினையளவய லறிவுற லறிவல

பன்றவ ருக்கெது வெதிரா.

(இ-ள்) தனையன்றி-ஆன்மாவாகிய தன்னேத்தவிர, அணுத்துணையும்-
தினையவ்வளவும், பிரிதறிகின்றவன்-வேறுபொருள்கள் இருக்கிறதாக தெ
ரிந்து கொள்கிறவன், முற்றறிவு உற்றிலன்-முழுஞானம்பெற்றவனல்லன்,
நல்லருமறை-நல்ல அரிதான வேதம், முதலிய கலை-முகலிய வித்தைகள்,
நிறைவென்பது-பூர்ணஞானமென்று சொல்லப்படுவது, நினைவற லெனும்
என-நினைவற்று இருப்பதுதான் என்று சொல்லுமென, நினை - அறிந்து
கொள்வாயாக, அனையவர்-அப்படியே நினைவற்றிருப்பவர், பிறருள்ள மறி
ந்து-அந்நியரிடமனதில் நினைக்கும் விஷயங்களைத் தெரிந்து, உரையதுசெ
ய்பவன் - அவரெண்ணிய வெண்ணக்கலை பிறர்க்கு விளக்கும்படி சொல்
வான், என்பது தப்புரை-என்றுசொல்வது பிசகானவார்த்தையாம், தினைய
ளவு-அணுவவ்வளவு, அயலறிவுறல்-அந்நியப்பொருளை அறியும் ஞானம்
உண்டாதல், அறிவல-நினைப்பற்ற சொரூபாணுபவ ஞானமல்ல, திரிபென்
றவர்க்கு-ஞானத்தின் மாறுபாடான அஞ்ஞானமென்றவருக்கு, எது எதி
ராக என்னகைம்மாறிருக்கிற தென்தோழி (எ-று)

5.

உலகந்திர மன்றென வும்பல

வுயிருந்திர மன்றென வுந்துயர்

நலனுந்திர மன்றென வுங்கொடு

நரகுந்திர மன்றென வும்படை

நிலமுந்திர மன்றென வுஞ்சொலி

நினைநெஞ்சின நிலைமை யெனக்கொளி

னலனெங்குறு மதுநிலை யன்றென

னலனென்றவ ருக்கெது வெதிரட.

(இ-ள்) உலகம்-சுவர்க்காதி லோகங்கள், திரமன்றெனவும்-நிலையுள்ள வல்லவென்றும், பல உயிரும்-தேகபேதமுடைய அநேகஜீவர்களும், திரமன்றெனவும்-நிலையுள்ள வல்லவென்றும், துயர்நலனும் - துக்கசுகங்களும, திரமன்றெனவும்-நிலையுள்ளவல்லவென்றும், கொடுநாரும்-கொடுமையான இரௌரவம் முதலிய இருபத்தெட்டுநரங்களும் திரமன்றெனவும்-நிலையுள்ள வல்லவென்றும், படைநிலமும் சம்பாதித்த பூமியும், திரமன்றெனவும்-நிலையுள்ள தல்லவென்றும், சொல்லி-யாவருமறியபிரசங்கித்து, கண்ணென-இவ்வகை நிலையில்லாப்பொருளை நிலையுள்ளதென்று நினைத்தும் மனநினை, நிலைமை என - திரமாயுள்ள தென்று, கொளின் கொண்டால், நலனென்குறும்-மோகநுகம் எப்படி உண்டாகும், அது-அந்தமனமானது, நிலையன்றெனல்-நிலையுள்ளதல்லவென்று அறிதல், நலனென்றவ ருக்கு - நல்லதென்று அறிவித்தவருக்கு-எது எதிரட-என்ன கைம்மாறு செயவேண்டி. (எ-று)

• 6 •

வேறு.

அவரவாநினை வலதொரு டெருருளினே

யறிகிலரடை கிலர்துயர் சுகமென

வெவரெதுகரு தினுமது வலதிலை

யெதிர்தருபொரு ளிடுகையி தறிகிலர்

கவர்தலையொழி கிலரொழி குவாநிலை

கதிவரநிஜ மெனவறி குவரவர்

தவர்தலையினை வதுநல னலயிது

தனிரென்றவ ருக்கெது வெதிரட.

(இ-ள்) அவரவர்-அவரவர்கள், நினைவலது-எண்ணத்தையே யல்லாமல், ஒருபொருளினே-உண்மையாக ஒருவஸ்துவினே, அறிகிலர்-வேறுகவறித்தடைவாரிலர், அடைகிலர்-பெற்றாரிலர், துயர்சுகமென-துக்கம் சுகமென்று, எவரெதுகரு தினும்-எவர் எந்தபொருளைநினைத்தாலும், அதுவலது-அந்தநினைப்பின்வடிவமே சகாசகம் தருமல்லது, எதிர்தருபொருள் - எதிரில் தோற்றம்வஸ்துக்கள், இடுகை இலை-சகாசகம்கொடுத்தல் இல்லை, இது அறிகிலர்-இது அறிகிலராகி, கவர்தலைஒழிகிலர்-தனையன்றிதோற்றம்பொருள்வேறு இருப்பதாக விரும்புதலைவிட்டு நீக்கிலர், ஒழிகுவர்-அப்படி கீங்குவோர், நிலைகதிவரல்-திரமான மோகநும்பெறுதல், நிஜமெனவறிகுவர்-உண்மையென்று அறிவார்கள். அவர்தவர்தலை-அவர்கள் தப்பிப்போவதனை, நினைவலது-நினைத்துக் கொண்டது, லலனை-நல்லதல்ல, இதுதவிர-இப்படியி

னைப்பதையும் விட்டுவிடு, என்றவருக்கு - என்று தெரிவித்தவருக்கு, எது எதிரடி-என்ன கைம்மாறிருக்கிற தென்தோழி? (எ-று), 7.

வேறு.

அயனரியர னிந்திர னிமையவ
ரருமறைதவ முனிவாகள் சித்தர்கள்
வியனுலகு திருப்பதி சுள்வினை
விலகசெயு நதியுயர விதிகதி
துயாதருநம னிரவிநி லவுசநி
துருவன்முத னிலையல வெனலெனது
பாபனறிவு சுயமபல மனமெனல
பதமெனறவ ருக்கெது வெதிரடி.

(இ-ள்) (அயன்-அரி-அரன்)பிரமணம், விஷ்ணுவும், சிவனும், இந்திரன்-இமயவா-தேவேந்திரனும்-(தேவாகளும்), அருமறை-அரிதான வேதமாகளும், தவமுனிவாகள்-தவஞ்செய்யும் முனிவர்களும், சித்தர்கள் - காயசித்திசெய்த சித்தர்களும், வியனுலகு-பெருமையுடைய இந்திராதி பிரமாதிலகங்களும், திருப்பதிகள் - காசி இராமேசுவர முதலிய அழகிய ஸ்தலங்களும், வினைவிலகசெய்யும் - தீவினைகளை நீங்கச்செய்கிற, நதி-கலகை-சரஸ்வதிமுதலிய ஆறுகளும், உயர்விதி-மேலான ஆகாமிய பிராரததுவசஞ்சிதவிதிகளும், கதி-இனியுண்டாகுஞ்சொர்க்காதிபதவிகளும், துயர்தருநமன்-மாணதுக்கதைகொடுக்கும்மனனும், (இரவி-சிலவு)-சூரியனும்-சந்திரனும், (சகி-துருவன்)-சகியும்-துருவாட்சத்திரமும், முதல்கிலையலவெனல்-முதலியவைகள் நிலையன்ன தல்லவெனல், எதுபயன்-என்ன பிரயோஜனம், அறிவுசுயம்பு-சுவரூபமான ஞானமோ நித்தியமானது, அலமனமெனல் - மனமோமாயாகற்பனையானதால் நித்தியம் சடமாம என அறிந்துகொல்வது, பதமென்றவருக்கு-பகருவமென்று சொன்னவர்க்கு, எது எதிரடி-என்ன கைம்மாறு செய்வேனடி, (எ-று) 8.

பற்றற்றவர் கற்றவர் நற்றவர்
பற்றறவளு நின்றவர் தற்றெளி
முற்றுற்றவர் தெற்ற லறுப்பவர்
முறபட்டவ ருற்பவ மற்றவ
நின்றறறல பெருமை வியந்திட
வேவர்தற்பரர் சிற்பரர் கலைபல
கற்றென்னனை வற்றிலர் பெற்றிலர்
கதியென்றவ ருக்கெது வெதிரடி.

(இ-ள்) புற்றற்றவர் - ஆசனையவிட்டவர்பாவர் அவர்களே, கற்றவர்-உலகிற்சத்தேண்டியனாகுந்தற்றவர் - நல்லதவத்தைச்செய்தவருமர்

ருவர் (அன்றியும்). பற்றவருரிற்றவர்-ஆசைநீங்க துயரையொழித்தவரும், தற்றெளி-ஆன்மாவாகிய தன்னைத்தெளிந்து, மூற்றற்றவா - முழுஞானமடைந்தவரும், தெற்றலறுப்பவர்-அன்னியரது குடைகளை நீக்கவல்லவரும் முறப்பட்டவா-யாவரிலும் முதன்மையானவர், உற்பவ மற்றவர்-பிறப்பற்றவர் ஆவார்கள்-பெருமை-அப்படிப்பட்டவர்மேன்மை, இற்று அறறு வியாதிடவல-இவ்வளவவ்வளவென்றுபுகழ்ந்து சொல்லமுடியாவாம், இவாதற்பார்-இவா உண்மையான பரமேஸ்வரன், சித்பார் ஞானபரமேஸ்வரர் ஆகையால், க்ஷேயற்றிலர்-மனம் நாசமாகாதவர், கலைபலகற்றென்-அநேக சாஸ்திரங்களைப்படித்து என்ன பிரயோஜனம், கதிபெற்றிலா-இவர் மோக்ஷமடைந்தவராகார், நீண்டவருக்கு - என்று தெரிவித்தவருக்கு, எது எதிரிட-என்ன கைம்மாறிருக்கிற தென்தோழி. (ஏ-று)

9

வேறு.

குழைகிழியரி படர் மதர்விழிசெங்
குமுதங்கனி துவரித முடர்சின்
மழைபுரைகுமுன மரைநறு முகைபெரன்
மலைநிகர்முலை யுடைமட மயில்பன்
கழைமதுகனி ரசமொழி தீருவெங்
கவலையிலழி குவமென மொழியென்
பிழையொழிமன நினைவரு வழியுன்
பித்தென்றவ ருக்கெது வெதிரிட.

(இ-ன்) குழைகிழி-காதணிகளை யூடுருவியோடும், அரிபடர்-செவந்த ரோகைகளாற் பிணைப்பட்ட, மதர்விழி-மேலுயர்ந்து விளங்குதல்களும், செககுமுதம்-செவ்வல்லி, (தனி-துவர்-இதழ்) - கோவைப்பழம்-பவனம்இவைகளைப்போன்றவைந்தெதிகளையும், அடர்விண்-ஆகாயத்திலவியாபித்துக் கறுத்த, மழைபுரைகுமுன்-மேகத்தை ஒத்த கூந்தலையும், நறுமரைமுனை - வாசனையுள்ள தாமரை மொக்கையும், பொன்மலை நிகர்முலை-அழகியமேரு மலையையு மொத்தமுலையையும், உடைமட மயில்பன்-உடைய இனமையானபெண்மயிலின் சாயலையுடைய பெண்கள் வஞ்சிக்கப்பேசும், கழைமது, கரும்புரசத்தையும், கனிரசம் - மா-பலா-வாழைமுதலிய பழங்களின் சாரத்தையும் ஒத்த, மொழிதரு-வார்த்தைகளின் மனனத்தா லுண்டாகும்- வெங்கவலையில்-கொடுமையாம்மனசுபலத்தினால், அழிசுவமெனும்-கரைந்தருகி நாசமாகின்றோமெனகிற, மொழியென்-வார்த்தைகள் பிறரிடஞ் சொல்லிக்கொள்வதி லென்ன பிரயோஜனம், பிழையொழிமனம் - இது குற்றமாம் ஆகையாலிதை யொழித்துவிடு, நினைவு அறம்வழியுன் - உன் னனம் நாசமாகும் வழியாகும், பித்தென்றவர்க்கு-அல்லவென்பது பயி

சொன்னான் அதனால், ஒன்றாகி-எல்லாதோற்றமும், ஒரே ஞானவடிவமென்று உணர்ந்தவனாகி, உரையற்றேன்-ஆசிரியனை வேறொன்றும் கேட்க மன மெழாதவனாய் நின்றேன், (எ-சுற்றை) (எ-று) 6.

சித்தாகு முன்னினைவா லன்றியுட லுலகாதி
திகழ்வ தெங்ஙன்
சத்தாக வல்லதசத் தாகவிவ கரித்திடுமோ
தருக்க மெங்ஙன்
சத்தாகத் தம்பத்தி சுகாசுகமாய்ப் பரிணமிக்குந்
தொழில்க ளெங்ஙன்
பித்தாகி யலைவதென்னி யுரையென்றா னெனையன்றிப்
பிறகா ணேனே.

(இ-ள்) உடலுலகாதி-தேகப்பிரபஞ்சங்களாகி தோற்றங்கள், சித்தாகும்-ஞானவடிவாகிய, உன்னினைவாலன்றி - உன்சங்கற்பத்தா லல்லாமல், எங்ஙன்திகழ்வது-பிரகாசிப்பது எங்ஙனம்கூடும், சத்தாக-காணப்படும் தேசகாலாதி வஸ்துக்கள் என்று முன்னபொருள்களே யெனவும், அல்லது அசத்தாக-அல்லது அழிபேரருள்களே யெனவும், விவகரித்திடு - நியாய வேதாந்தாதி னூல்களாக விவரித்துப்பேசும், மாதருக்கம்-பெரியவாதங்கள், எங்ஙன்-நிகழ்வது எங்ஙனம்கூடும், சத்தாகத்தம்-இது நிர்மலமானது களங் கமுள்ளது, பத்தி-இதீஸ்வரபத்தியுண்டாக்குவது, சுகாசுகமாம்-இது இன் பமானதீ துன்பமானது என்றும், பரிணமிக்கும்-விகற்பவடிவாக மாறுத லடையும், தொழில்களெங்ஙன்-சங்கற்ப விகற்பாதி கருமங்கள்எவ்விடத்து நிகழும், நீபித்தாகி-நீபேதபயித்தியம் பிடித்தவனாகி, அலைவதென்-வருந் துவது என்னகாரணம்?, உரை என்னுன் - சொல்லென்னுன் (அத னாலே), எனையன்றி-ஞானரூபியாகிய என்னைத்தவிர, பிறகாணேன் - வேறுபொருள்களிருக்க கான் கண்டிலன், (எ-சுற்றை) (எ-று) 7.

முச்சுடர்மூ வுலகுமூ லலத்தைமுத்தே கம்விளக்கு
முதலே தொன்றா
மச்சொருபா நந்தசர்வ சாட்சியறி வன்றோநீ
யதனாற் காணு
மிச்சொருபங் களிலொன்றாந் தேகநா னென்றுபிறந்
திறந்தே னென்கை
பிச்சலுவோ வெனவச்ச மற்றுயர்ந்து பிறப்பிறப்பைப்
பிழைத்திட் டேனே.

(-ள்) முச்சுடர்-ரூரியன்-சந்திரன்-அக்கினி எனும் மூன்றுபிரகாசங் களையும், மூவுலகு-சொர்க்கம்-மத்திய-பாதாளங்களாகிய மூன்று உலகங்

கலையும், மூவவத்தை-சாக்கிச-சொப்பன-சமுத்தியெனும் மூன்றவத்தை
கலையும், மூத்தேகம்--தூல-சூட்சும-காரணமெனும் மூன்று தேகங்கலையும்,
விளக்கும் முறலேத-விளக்கிக்காட்டுகிற முதற்பொருளேது?, அச்சொரு
பாந்த-அவ்வாந்த வடிவனாகிய, சர்வசாக்ஷி-எல்லாத்தோற்றப் பொருள்
களுக்கும் காரணபூதனாகிய விளங்குகிற, ஒன்றும்-அத்வீதமாகிய, அறிவன்
ரோநீ-ஞானமல்லவாநீ?, அதனும் காணும்-அந்தஞானவடிவினும் ரோற்று
கிற, இச்சொருபங்களில்-இந்தச்சராசர வடிவங்களில், ஒன்றாத்தேகம் - ஒன்
ருகிய உடலையே, நானென்றும்-நானென்று அபிமானித்தலும், பிறந்திறக்
தேனென்கை-உடல்வடிவாகவே நான் பிறத்தேன் சேத்தேனெனலும், பிச்
சலவோவென-பயித்திய குணமல்லவோவென்று ஆசிரியர்தொரிவிக்க, அச்
சமற்று-பிறப்பெனும் பேதமைப்பயம் நீக்கி, உயர்ந்து-ஞானமயமாய்ச்சிற
ந்து, பிறப்பிறப்பை-ஜனனம் மரணம் உண்டெனும் பிராந்தியை, பிழைத்
திட்டேன்-கெடுத்தோழிந்தேன். (எ-து) (எ-ஈற்றை)

8

பிறப்பேதிங் கழியாத வான்மாவே தானாகிற்

பிரிந்து சேரு

மறப்பேது மறப்பகற்று மாரக்கமே தவையுணர்த்து

மறையே தெல்லார்

துறப்பேது துறவாமை யேதுமனஞ் சொற்பொருளுந்

துன்பத் தஞ்சும்

பறப்பேது பொய்வெறுப்பொய் யாமனத்தின் கூத்தென்றான்

பரப்பற் றேனே.

(இ-ள்) அழியாத ஆன்மாவே-கெடாத ஆன்மாவே, தானாகில்-தானெ
னுஞ்சொற்குப் பொருளாகுமாயின், இங்குபிறப்பேது - இவ்வுலகத்தில்
ஜனனமெடுத்தேது, பிரிந்துசேரும்-நித்தியமுகத்த ஆன்மாவாகியதன்னை
விட்டு வேறுபட்டு மறுபடி ஒன்றாய்ச்சேருகின்ற, மறப்பேது - அறியாமை
யெனு மஞ்ஞானமேது?, மறப்பகற்றுங்-அவ்வறியாமையை நீக்கும், மாரக்
கமேது-வழிகளெங்கனங்கூடும், அவையுணர்த்தும் - அவ்வறியாமையைப்
போக்கும்வழியை அறிவிக்கும், மறையேது-வேதமெங்கனம் பிராப்தமாம்,
எல்லாந்துறப்பேது-யாவற்றையுந் விட்டோமென்று சொல்லுகிறசநியாச
மெங்குண்டாம், துறவாமையேது-எதையும் விடவில்லை யென்கிறபந்த்
மெங்கனமுண்டாகும், மனம்-சொல் பொருளும்-மனமும்-சொல்லும்-பொ
ருளும் எது?, துன்பத்தஞ்சும் - பிறவித்துக்கத்திற்குப் பயப்படும், பறப்
பேது-அவசரம் எது?, பொய்வெறும் பொய்யுறும்-அறியாமையாய் ஒப்பின
பிறப்புமுதலியகையாவும் டொய்யினும் பொய்யாகும், மனத்தின் கூத்தெ
ன்றான்-வாஸுனாவடிவமனத்தின் கூத்தென்று ஆசிரியனறிவித்தான் அதி
ஸுலே, பறப்பற்றேன்-நான் அவசரப் படலைவிட்டு விட்டேன். (எ-ஈற்றை)

9.

இல்லையென்றிற் சித்த நிறவாரென் நெந்நாலுஞ்
சொல்லுவதே நென்னிற் சொலக்கேணி--தில்பலவாய்
நிறபதற்கே யாசையிற் நீணிலத்தார்க் கென்றறிநது
பற்றகலச் செய்யுபா யம்.

(இ-ள்) இல்லையெனில்-ஆசிரியரே! சகாது என்றும் உள்ளோர் உல
கில இல்லையென்று சொல்லீரானால், எந்நிலம் - எந்தசித்தர் நூல்களும்,
சித்தா நிறவாரென்று-சித்தர்கள் சாகாது இருப்பார்களென்று, சொல்லு
வது-சொல்லுவது, என்-என்னதாரணம் என்று, என்னில்-இடனே நீகே
ட்பாயாகில், நீசொலக்கேள்-நீநான் சொல்வதைக்கேள், இந்நீணிலத்தார்க்கு-
இந்தநீண்ட பூமியிலுள்ள ஜனங்களுக்கு, தில்பலவாய்-அநேககாலமாக, நிற்ப
தற்கே-இப்பூமியில் சாகாது உடலோடு நிலத்திருப்பதற்கே, ஆசையென
தறிந்து-ஆசையுண்டென்பதை ஞானிகளறிந்து, பற்றகலச்செய்-அவாக்கை
அவ்வாசையிலிருந்து நீங்கச்செய்கிற, உபாயம்-சித்தர்கள் நூல்களில் எழுதி
வைத்த தந்திரமாகும். (எ-று) 5.

உபாயமே தென்னி லுயிரறிபார் யாருஞ்
சுபாவத துடருளாய்ச சொல்வ--ரபாவமிது
வாளுந தன்னுடலில் யாரே வெறுப்படைவார்
வாளுட னோனும் மதி,

(இ-ள்) உபாயமே தென்னில்-இடனே தந்திரமேது என்று கேட்பா
யாகில், யாரும்-இக்கலோச பரலோகத்திலுள்ள எந்த ஜனங்களும், உயிரறி
யார்-ஜீவனைத்தானென்று தெரிந்துகொள்ளார்கள், சுபாவத்தில்-இயற்கை
யில், உடல்தானாய்-சரீரமேதானென்று ஒப்பி, சொல்வார்-சொல்வார்கள்
இது அபாவம்-இப்படி ஜீவனைதானெனது உடலைத்தானென்பது விபரீத'
பாவனையாகும், ஆனாலும்-இப்படிக்கிருப்பினும், யாரே-எவரே, தன்னுட
லில்-தந்தேகத்தினிமிது, வெறுப்படைவர் - ஆசையற்று இருப்பார்கள்,
வாளுடரோனும்-தெய்வலோகத்தாரானாலும் தந்தேகத்தினிமிது வெறுப்ப
டையார்கள் என்பதெ, மதி-நீதெரிந்துகொள்வாயாக. (எ-று) 6.

மதியாரென் றேயுடலில் வைப்பித்தா ராசை
புதிதா முறவுமதம் போக்க--விதியிலையென்
நெண்ணுதே நூற்றே டிணக்க மறிநதிணங்கு
பெண்ணே மிருத்துவெனப் பேண்.

(இ-ள்) மதியாரென்றே - ஆன்மாவே உடல் நீபல்ல உணவிலவும்
வேறல்லவென்று பெரியோர் தெரிவித்தை அலட்சியஞ் செய்வார்களென்று

நினைத்தே அப்பெரியோர், உடலில்—(தேகம் அழியாதிருக்க உபாயம்சொல்லுகிறோம் உனதேகத்தை பத்திரமாய்க் காப்பாற்றென்று) தேகத்தில், ஆசைவைப்பித்தார்—ஆசையை நிலைக்கச்செய்தார்கள், புதிதாம் உறவுமதம்—அப்படி தேகாபிமானம் உண்டாகச்செய்கது என்னெனில் தேகம்தோன்றின பிறகு தூதனமாய்த் தேகசம்பந்தப்பட்ட பகுதிகளையும் - சைவவனவனவம் முதலிய மதங்களுமும், போக்க-நீக்கிக்கொள்ளவென்றறிவாயாக, விதியிலே யெனறெண்ணுதே - தேகம் அழியாது நிலைத்திருக்கும்படி செய்ய சித்தர் தூல்களில் உண்மையான ஏற்பாடு இல்லையென்று சந்தேகப்படாதே, தூல் தேடி-தேகம் அழியாதிருத்திவைக்க உபாயம்சொல்லும் சித்தா தூல்களைத் தேடிப்பார், இணைகமறிகது-நல்லொழுக்கமுடையாசையறிகது, இணைகு-அவர்களிடம் உடனபரி, பெண்ணே மிருதது வென-பெண்ணே யமனென்று அறிந்து அலுளுடன் சேராமல், பேண் - தேகத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள். (எ-று)

7,

பேணு திறந்தார்கள் பேய்மக்க ணீயுடலை
வீணு (வாககாய் விடவென்றோ—காணுயகொல்
காதமுண்ணு விநயவிடே னன்முசசைக் காபிழைப்பாய்
சாதலுரு யென்றா தகைதது.

(இ-ள்) பேய்மக்கள்-பேதைமையுடைய ஜனங்கள், பேணு திறந்தார்கள்-நாங்கள் சொல்லும் உபாயத்தை நம்பாமல் பெண்களையே நதப்பட்டு உடல் வெந்து செத்தார்கள், நீ உடலை-சீடனே! நீ பாததிருந்தும் நீ உண சரீரத்தை, அவாக்காய்-அப்பெண்களுக்காக, வீணுயவிடவென்றோ-விருதாவாக நாசஞ் செய்துக் கொள்ளுதல் என்ன காரணம், காணுய்-பெண்களால் பல ஹீனமாதி மேகசம்பந்த ரோகங்களைப் பெற்றழிவாரை நீ கண்ணாற் பார்த்திலாயோ? நாதம் உண்ணு-தேகம் இலக்காதிருக்க ஸ்ரீகளின் நாதத்தைப் புசி. விநய விடேல்-புணர்ந்து வித்தை விட்டு வெந்துப் போகாதே, நன்முகச்சைக்கா-நல்ல மூச்சை இரேசகபூரக மார்க்கத்தில் திருப்பி ரும்பகத்தில் சிறுத்தி வெளியெல்ல வொட்டாமல் தடுவென, தகைதது-பலத்தாரஞ்செய்து, பிழம்பாய்-நீயிறக்காமற் ஜீவிப்பாய், சாதலுரு யென்றா-என்றுஞ் சாகமாட்டாயென்று பெரியோர் தெரிவித்தார்கள். (எ-று) கொல்-அசைச்சொல்.

8.

தகைப்பான் புகலேன் றமையறிவாக் கண்டிங்
குசப்பு னிறைந்துண்மை யுறுது—வகததெளிவாய்ப்
பூரணத்தி னின்று புறம்பகமற் றுப்பயநி
வாரணத்தால் வாழ வறி.

(இ-ள்) தகைப்பான் புகலேன்-உடலை பெண்களிடம்சேர்க்காமல் பெரியோர்தடுத்ததுஎன்ன சாசனமென்றால், இவகு-இமமையிற்றுகே, தமை

யறிவாக்கண்டு-தங்களை அறிவுசொருபமாகப்பார்த்து, உகப்பால்-நீர்திசையி
வாணத்ததால், நிறைந்து-பூரணப்பட்டு, உண்மையுற்று-அஞ்ஞான மகைப்
பெற்று, அகத்தெளிவாய் - சித்தப் பிராந்தி யில்லாதவனாய், பூரணத்தினி
ன்று-பூரணஞானத்திலிலைத்து நின்று, புறம்பகமற்று-வெளியுள்ளனும்
பேதம் நீங்கிநிற்க, பயசிவாரணத்தால்-பிறப்பிறப்புண்டெனும் அச்சம் நி
ர்த்தியாகப்பெற்று, வாழ்வறி-நித்தியனாகி வாழ்வென்று அறிவாவாக ஏ-று

அறியாரிதனை யருந்திலை மாத்

பெரிதென நதையுசுருது பேசுத-தெரியாத்

போர்க்குரைத்துக் கெட்டுப் பிறரைக் கெடுத்துடலைப்

போர்க்குறித்தார் மண்ணார் புதைத்து.

(இ-ன்) இதனையறியார் - அறிவேதானெனும் இவ்வுண்மையைத்தெரி
ந்துகொள்ளாத ஆசிரியர்கள், மலமாதியருந்தி-மலமூத்திரா திகிலைதறிந்
து அடைப்பெரிதென்று-அம்மலமூத்திரங்களைக் குடித்தல் பெரிய மகிமையுள
தென்று, உகந்து பேசு-உயர்ச்சியாய்ச் சொல்லிக்கொண்டும், தெரியாதபே
ர்க்கு-அறிவேதானென்றறியாத மூட சீடர்களுக்கு, உரைதது-மலமூத்திர
ங்களைப்புகித்தால் தேகம் அழியாமல் எனும் நிலைக்குமென்று உபதேசஞ்
சொல்லி, கெட்டு - மலமூத்திராதி புகித்தலால் ஒருபலனும் அடையாமல்
தாங்களுந்நாசமாகி, பிறரைக்கெடுத்து-அயலாரையும்நாசப்படுத்தி, உடலை
தங்கன்தேகத்தையும் தங்களைநம்பினசீடரிட தேகங்கலையும், மண்ணா புதை
த்து-மண்ணிறையகுழியில் புதைத்து, போர்க்குறித்தார்-உடலிருக்குமபோ
தே அறிவுமயமாகாமல் உடல்கலை நாசப்படுத்திவைத்தார். (ஏ-று) 10

புதையாத முன்னரே பொன்செய்வ மென்று

கதைபலவுஞ் சொல்லிசெயக் கண்டே-னதுபோன்ற

பொன்னுலகிற் காணேனான் பொய்யென்னில் வாகடமேன்

மண்ணுலகின் மெய்யா மதி.

(இ-ன்) புதையாதமுன்னரே-அம்மூடாசிரியர்தங்கன் உடலையும்-சீடர்
களிட உடலையும் மண்குழியில் புதைக்காததற்கு முன்னே, பொன் செய்வ
மென்று-சீடனே! செம்பு வெள்ளி இவைகளை மாற்றிப் பொன்னாகச் செய்
கிறவித்தை எங்களுக்குத்தெரியுமென்றும், கதைபலவுஞ் சொல்லி-திருவன்
னாவகையனார் தன்மூத்திரத்தைக்கல்லின்மீதுவிட்டுக்கல்லைப்பொன்னாக்கினார்
என்றதைப்போலொத்த பொய்மகிமைக் கதைகளைப் பலவாறாக எடுத்துத்
சொல்லியும், செயக்கண்டேன்-அப்படிபொன்செய்ய நான் கேரில்சண்டே
னென்றும், அதுபோன்றபொன்-அதுபோல்கிறந்த மாற்றடையபொன்,
காண்பூமியிற் பார்த்ததில்லை யென்றும் சொல்வார்கள், பொய்யென்னில் -
பொன்செய்யுமித்தை பொய்யென்பையாகில், வாகடமேன்-வாசனைத்திய

னாகடங்கள் சித்தர்தன் என்செய்தார்தன், மண்ணுலகில்-பூலோகத்தில், மெய்யம்மதி-சோய்களுக்கு மருந்துகொடுத்தால் திருநிறை நீயறிந்து அப்படி உபே பொன்னும் மெய்யாய் செய்து முடிக்கலாமென்பதை நிதானித்ததென என்பார்கள். (ஏ-று)

11.

மதியென்று தாம்ரபற்ப மான்மியமூஞ் சான்றோர்
பதிமகிமை பொய்க்காததை பன்னிக்—கதியற்றிங்
குண்ண வகையினறி யொருமெய்ம் மருந்திற்கும்
விண்டிரந்துஞ் சொல்லார்கள் வீண்.

(இ-ள்) மதியென்று-மூடாசிரியர் தாவகன்சொல்வதைகம்பென்று சேர்
ந்நீளமிரட்டி, தாம்ரபற்ப-செம்பு பஸ்பத்தின், மான்மியமும்-மகிமையை
யும், சான்றோர்-பெரியோர் உடலைப்புகைத்த, பதிமகிமை-இடத்தின்பெ
ருமையும், பொய்க்காததை பன்னி-எழுதிவைத்திருக்கும் பொய்க்கதைகளை
ஈட்டித்துக்காட்டி, கதியற்று-ஆன்மவடிவாக்கும் நல்லாசிரியரிட ஆதரவற்
தவர்களாய், உண்ணவகையின்றி-பொன்செய்யும்வித்தையறிந்தோமென்று
பொய்சொல்லக்கற்றவர்கள் அப்பொண்ணிவிற்று ஆகாராதிகளைப்புகிக்கும்
வகையில்லாதவர்களாய், விண்டிரந்தும்-வீடுகன் தோறுஞ் சென்று அம்மா
சோறுபோடு என்று வாய்விட்டலறி பிச்சை பெடுத்தும், மருந்துக்கும்-
அரிதான சஞ்சிவிமருந்து பெறுவதற்கும், ஒருமெய் - ஒரு நிஜமானவார்த
தையை, சொல்லார்கள் - சொல்லமாட்டார்கள், வீண் - இப்பொய்யர்கள்
சொல்லைகம்புகது பயனற்றதாகும். (ஏ-று)

12

வீண்மண்பெண் பொண்ணுடலி னாசை மறையுரைக்குங்
காண்பனவெல் லாமழியுங் காரணத்தாற்—சேண்போனாங்
காண்போமே நித்திரையிற் கற்றவற்றி லுற்றவற்றின்
முரண்பெதுவோ தன்னறிவே மாண்.

(இ-ள்) காண்பனவெல்லாம்-நாமரூபமாகமாத்திரம் தோற்றம் சராச
ரப் பொருள்க னெல்லாம், அழிபுங்காரணத்தால் - நாசமாகின்ற ஹேதுவி
னால், மண்-பெண்-பொன் உடலிங் - மண் பெண் பொன் தேகம் இவை
களினின்று, வீண் ஆகை-பயனற்ற அன்புவைப்பதென்று, மறையுரைக்கும்-
இருக்கு-யஜுஷ-சாம-ஆதர்வணமேனும் நான்குவேதங்களும் கூறும், நித்
திரையில்-ஒவ்வொருவரும் அவரவர்தாக்கத்தில், சேண்போல்-எல்லாநாம
ரூப சராசரப்பொருள்களும் ஆராயத்தைப்போல குன்யமாக மரீதுவதை,
நாம் காண்போமே-நாம் பார்ப்போமாகையால், கற்றவற்றில் - ரசவாதம்-
காவதிகலப்பம் அடிடமாசித்திமுதலியவித்தைகளை தெரிந்துகொண்டதினா
தும், உற்றவற்றில்-அவைகளையடைந்ததினாலும், மாண்பெதுவோ-எண்ண

பெருமையுள்ளதோ? ஒன்றுமில்லை, தன்னறிவேமான்-தன்னிடத்தாகிய
ஞானவடிவமே பெருமையுடையதாம். (எ-று) 13.

மாண்புடைய வள்ளுவனார் மாநிலத்தா யெளவையா
ராண்டகைசேர் சங்கரா சாரியார்—விண்சமையென்
றிவ்வுடலை விட்டொழிந்தா ரெனனில் விடேமென்பா
ரெவவலியா லோதுவரோ விங்கு.

(இ-ள்) மாண்புடைய-பெருமையுடைய, வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவ
நாயனாரும், மாநிலத்தாய-பெரிய உலகிற்குத்தாயாகிய, ஒளவையா - ஒள
வையாரும், ஆண்டகைசேர்-பரகராபப் பிரவேசம் முடிவிய சித்துகள்செ
ந்து சிறப்புற்ற, சங்கராசாரியர் - ஜகத்தருவாகிய சங்கராசாரிய சுவாமிக
ளும், விண்சமையென்று-இவ்வுடலைச்சுமப்பதபயனற்றதென்று, இவ்வுட
லைவிட்டு-இச்சீர்த்தைவிட்டு, ஒழிந்தாரெனனில்-நீங்கி ஆதமானந்தமடை
ந்தார்களுடைய, இவகு-இவ்வுலகில், விடேமென்பாரா-என்றும் தேகமே
நானென்றுமதித்து தேகத்தைவிட்டு நீங்கோம் என்பார்கள், எவ்வலியால்-
எந்தபொய்கையாது கலப்பதிற்பலத்தால், ஒதுவரோ-அங்கனமொசால்வா
ரகளுே தெரியவில்லை (எ-று) 14.

இங்கிவர்கள் விதைதயா வீன்றவததால் யோகத்தாற்
பொங்கி வழிந்தார்க்கா போலும்—தனுகளிலு
நித்திரையி னில்லா நினைவுடலை நீழேழி
யெததிறததால் வைப்பா ரிதை.

(இ-ள்) அவர்தங்களிலும்-சித்திமுத்திகளிற் சிறந்த வள்ளுவர்-ஒளவைய
யார்-சங்கராமுதலியவர்களிலும், இங்கிவாகன-இவ்வுலகில் காயாதி கலபம்
சாப்பிட்டு உடலழியாதிருக்கச்செய்வோமெனும் இப்பொய்கருகுகள், வி
தையால்-கலவியினாலும் இதைவததால்-இனிமையானதபசிஞாலம், யோ
கத்தால்-இயமம்-சீயமம்முதலிய அஷ்டாங்கயோகத்தாலும், பொங்கிவழிந்
தார்கள்-உயாததுஒழுகினவாகள், போலும்-போலகாண்கிறது. நித்திரை
யில் நில்லா - தூக்கத்தில் நிலைபெறாத, நினை உடலை - மாமிசத்தாலாகிய
தேகத்தை, நீழேழி-கெடுக்காலம், எத்திறத்தால்-என்னவலிமையினால், வைப்ப
பார்-அழியாது நிலைக்கச்செய்வார். இசை-சீடனே நீயோசித்துச்சொல்வா
யாக. (எ-று) 15.

இசையா வுரைநம்ப லெப்பொழுதுந் தப்பாம்,
வசைவருமென் றஞ்சேல் வராது—நிஜமுணர்ந்தோ
ரச்சீர் வதிப்பா ரலாருரைக ளென்செய்யுஞ்
சேச்சி யொழியவார்வாய்ச் சித்து.

(இ-ள்) இசையா-பெரியோசம்மதிக்காத, உரைநம்பல்-மூடரிடபொ
ய்வார்த்தைகளைமறுத்தல், எப்பொழுதும்-எக்காலத்திலும், தப்பாம்-தப்பித

மாகும், ஸகைவருமென்று-பொய்க்கருக்களால் சாபம் வருமென்று, அஞ்
சேல்-பயப்படாதே, வராத-நீ உண்மையில் பழகுவையாகில் உண்ணிடம்
அச்சாபம் பொருந்தாது, நிஜமுணர்ந்தோர்-ஆத்மாநந்தஉண்மையை யறிந்த
வர்கள், ஆசுவதிப்பார்-உனை வாழ்த்துவர்கள், அலாருரைகள்-ஞானிகள்
ல்லாத வஞ்ஞானிகளிடவார்த்தைகள், என்செய்யும்-உன்னை எவ்விதமெதி
யுஞ்செய்யாது, அவர்வாய்ச்சிதது-அப்பொய்யாவாயிலிருந்துவரும் பொய்
களை ஏலாது, சீச்சேழி-சீசே நீக்குவாயாக. (௭-௮) 16-

சித்தென்பு தோவறிவு சித்தனறி வாறேன்
பொத்தவுடற் காப்பவனோ பொய் பொய்பொய்-சுத்தவறி
வாகத் தனித்தே யகண்டப் பெருவெளியிற்
சோகமற வாழ்வோன் றுணி.

(இ-ள்) சித்தென்பதோ-ஞான மென்பதோ, அறிவு-அறிவிற்கும், அந்
வாறேன-அறிவினவடிவானவன், சித்தன்-ஞானவானும், பொத்தவுடல்-
சாமத்துவாரம ரோமத்துவாரங்களை யுடைய பொத்தற்றேகத்தை, காப்பவ
னோ-நானென்று அபிமானிதது காயாதிகல்பம் சாப்பிட்டு காப்பாற்றாப
வன்சித்தனோ, பொய்-பொய்-பொய்-அப்படி தேகத்தைக்காப்பவனை சித்த
னென்பதுமித்தை-மித்தை-மித்தையாகும், சுத்தவறிவாக-கனங்கமற்றஞான
மாக, தனித்தே-தனிமையுற்றே, அகண்டப் பெருவெளியில்-எல்லாமாகிய
பெரிய ஞானாகாசத்தில், சோகமற-அஞ்ஞானம்நீக்க, வாழ்வோன்-வாழ்ப
வன்தான் சித்தனென்று, துணி-நீதெளிவாயாக. (௭-௮) 17.

துணிவதென்றன் சொல்லாலே யன்றகத் தீச
முனியருண்முந் நூறுதத்வ முற்றும்-பனியகற்றும்
பார்த்ததாற்சை தன்னியநூல் பாடிவைத்தார் கொங்கணரும்
பூர்த்திசெய்யுன் சந்தேகம் போம்.

(இ-ள்) துணிவது - சீடனே! நீதெளிவது, என்றன் - ஆசிரியனாகிய
என்னுடைய, சொல்லாலேயன்று-வார்த்தையினாலேயல்ல, அகத்தீசமுனி
அகத்தியமுனிவரால், அருள் - கிருபைசெய்த, தத்துவம் முற்றும்-தத்து
வம்முற்றுறையும், முற்றும்பார்த்தால்-முழுதும் படித்துப்பார்த்தால், பனி
யகற்றும்-உன்சந்தேகத்தை நீக்கும், கொங்கணரும் - கொங்கணசெத்தரும்,
சைதன்னியநூல் - சைதன்னியசாஸ்திரத்தை, பாடிவைத்தார்-பாடிவைத்
தார், பூர்த்திசெய்-அதைமுழுதும்படித்துப்பார்த்தால், தேகம் அழிபொரு
ள்ஞான மழியப் பொருளென உணர்த்தும், உன்சந்தேகம்-இவ்வாறெவெ
றும உடைசுத்தேகம், போம்-நாசமாகும் (௭-௮) 18

போமென்பதார்க்குலகிற் பொய்ச்சொலாப் புண்ணியர்க்கே
தாமெடுத்த வேட்டை தாத்துணிந்து—சாம்பிணிகே
ராகபலி யிட்டருத்தி யான்பென நம்பமனம்
வேகவைக்கும் புல்லருக்கோ வில்.

(இ-ன்) போமென்பதார்க்கு—சந்தேகம் யார்க்குவிடுமென்றால், பொய்
ச்சொலா—பொய்ச்சொல்லாத, புண்ணியர்க்கே—தருமவாண்களுக்கேயாகும்,
அன்பென நம்ப—சீடர்கள் தங்களை சிவனடியார் என்று நம்ப, தாமெடுத்த
ஒடே—அப்படிநம்பினசீடர்களுக்கு தாங்கள் பிச்சையெடுத்துண்ட ஒட்டை
யே, தாத்துணிந்து—கொடுக்கரிச்சயித்து, சாம்பிணிகேராக—சாகும்பிணத்து
க்குச் சமானமாக, பலியிட்டு—அவர்களைமிருந்தபொருளைப்பறித்து தின்று
விட்ட வவ்வுருத்தத்தா வவர்களுடல் சாம்பலாம் வண்ணமெரித் துலர்த்தி,
அருத்தி—பிச்சையெடுத்துண்ணச்செய்து, மனம்பேகவைக்கும்—அவர்கள்ம
னதை துக்காக்கினியால் வேகவைக்கின்ற, புல்லருக்கோ—அல்ப ஆசிரியர்
கட்கோ, இல்—சந்தேகம்போன்றதிலை. (ஏ-து)

19.

இல்லிவர்க்குச் சித்திமுத்தி யில்லைபத்தி யெள்ளளவு
மிலைகாண் மான மிரககமியை—கொல்வேடர்
தன்னிற் கொடியர்பொய்ச் சந்நியாசி சொன்னம்பே
வன்னிதியென் செய்வமென்பா னுன்.

(இ-ன்) இவர்க்கு — இப்பொய்வேட சந்நியாசிகளுக்கு, சித்தி முத்தி
இல்—எந்தக்காரியம்முடிவாதலும் மோகமும்இல்லை, பத்தியெள்ளளவும்—
கடவுளிடம் அன்புஎன்னத்தையும், இல்லை—இல்லையாம், மானம், இரக்கம்—
பெருமை ஜீவகாருண்யம், இவை இல்லைகாண் — இவைகளும் இல்லை
யென்பதையறிவாய், பொய்ச்சந்நியாசி—காவி தண்டமண்டலம் குரூப தரி
த்த பொய்வேடச்சந்நியாசிகள், கொல்வேடர்தண்ணில் — பட்சிமிருகம் முத
லிய ஜீவர்களைக் கொல்லுகிற வேடுவர்களிலும் கொடியர்—கொடுமைவான
வர்கள், சொல்லம்பேல்—அக்கொடியர்சொல்லைநம்பாதே, உன்விதி—காயாதி
சுலபம்சாப்பிட்டும் உன்தேகம் சிலக்காதழிந்ததும், பொன்செய்யும்வித்தை
உனக்குகைகடாமற்போனதும் உனைவிடதலையெழுத்தான்றாயில்லை, என்
செய்வம்—என்னசெய்யப்போகிறோம், என்பான்—என்று வஞ்சனையாகடி
ப்பான், உன்—இதையறிந்து அவர்களுடம் சேராதிருக்க எண்ணுவாயாக
(என்றவாறு.)

20.

உன்னுமற் கெட்டோ ருலகிலின்று காணையுமுண்
டன்னார்பொன் னாற்பிழைத்தா ரார்காணும்—பின்னுமல
வமுரிதழைக் கற்பமுண்டிக் காடுபன்றி பொத்தா
ரமுர்தமுற்ற பேரெவ்வித வாய்,

(இ-ன்) உன்னுமல்-பொய்வேட சந்தியாகிகளால் துக்கம்வருமென்று நினைபாமல், கெட்டார்-கெட்டவர்கள், உலகில்-பூமியில், இன்றும் நாளையும்-இன்றைக்கும் நாளிற்கும், உண்டு-இருக்கிறார்கள். அன்றார்-அப்பேர்ப்பட்ட சந்தியாகிகளிலும் சீடர்களிலும், பொன்றாப்பிழைத்தார் - செம்புவெள்ளியைமாற்றி பொன் செய்துகொண்டு ஜீவித்தவர்கள், யாகாணும்-யாரிருக்கிறார்கள்? ஒருவருமில்லை, பின்னும்-பிறகு, மலம் அமுரி - மலத்தையும் மூத்திரத்தையும், சதை கற்பம் - பச்சிலை முதலிய கற்பங்களையும், உண்டு-கின்று, ஆடுபன்றி-தழைதின்னும் ஆட்டுக்கும் மலம்தின்னும்பன்றிக்கும், ஒத்தார் சீமானாளுக்களையொழிய, அமுர்தமுற்றபேர் - தேகம் அழியாதிருக்கும்படியான தேவருணவைப் புகித்தவர்கள், எவரோ-எவர் களோ? ஒருவருமில்லைஎன்பதை, ஆய்-ஆராய்ந்தறிவாயாக. (௭-௮) 21.

ஆயாம னன்கை யநாதரித்து நம்முடுவோர்
நாயா யலைந்து நடுக்கமுற்று-வாய்காய்வா
சாசைசொல்வான் யாவ னவனேரு தன்யமன்கா
ணைவிட்டா னசா னறி.

(இ-ன்) ஆயாமல்-(தேகம் அழியாது நிலைக்கச் செய்யமுடியா தென்பதையும்-அறிவேதானென்பதையும்) ஆராய்ந்தறிவாமல், நன்கை-ஆசிரியர் சொல்லும் நல்லவார்த்தையை, அநாதரித்து - அலட்சியம் செய்து, நம்முடுவோர்-பொய்வேடசந்தியாகிகளிட்சொல்லி நம்புகிறவர்கள், நாயாயலைந்து-பொன்செய்வோமெனும் பேராசையால் நாயை போல் ஒரிடத்திற்காது அலைத்து திரிந்து, நடுக்கமுற்று-தன்பொருளை யெல்லாம் விற்றுப் பொன் செய்யப்பார்த்தும் அதுமுடியவில்லையென்று பயமடைந்து, வாய் காய் வார-பணம் போச்சே யெனும் துக்கத்தால் வாய்வரண்டு உலர்வார்கள், ஆசைசொல்வான்-தேகம் நசியாதிருக்கும் வித்தை கற்றுக் கொடுக்கிறேன் பொன் செய்துக் கொடுக்கிறே னென்று ஆசையுண்டாகச் சொல்கிறவன், பாவன் அவனே-எவனோ? அவன்தான், சூதன்-மோசக்காரனும், யமன்-நான்-உயிரைக் கொண்டு போகும் யமனுமாகும், ஆசைவிட்டான்-ஆசை விரிஞ்சுது நீவினவன், ஆசுஉயிர்-நல்லாசிரியனென்று அறிவாயாக ௭-௮.

அறிமயிலே சித்தர் நூ லாதியந்தம் பாரா
வெறியர்பொன் னைசையால் வீணுப்-கரிசுட்டு
மாள்வார்பின் சித்திபெற மங்கையரை வாலையென்று
தாழ்வா ரவாடிக்கீழ்த் தான்.

(இ-ன்) மயிலே அறி-மயில்போன்றதடையையுடைய பெண்ணைநான் சொல்வதை தெரிந்து கொள்வாயாக, வெறியர்-பொன் செய்வோமெனும் வீரத்தியம் பிடித்த பொய்ச்சந்தியாகிகள், சித்தர்நூல் - அசத்தியர்-கொண்

ணர்-கோரக்கர்முதலிய சித்தர்கள்செய்த னுல்கலை, ஆதியந்தம்-முதலிலிருந்து கடைசிவரையில், பாரார்-படித்துப்பாரார்களாகி, பொன்னுசையால்-பொன் செய்யலாமெனும் ஆசையால், வீணுய்கரிசட்டு-செம்பு - வெள்ளி-நாகம்-ரசம் முதலியவைகளைப்பொன்னுக்குதுமென விருதாவாகச்சுட்டுக்கரிடாக்கி, மாள்வார்-பொன்னுக்ககரிகியும் ஆகவில்லையே என்ன செய்வமென்கிறவிசனததால்சாவார்கள், பின்-அதன்றியும், சித்திபெற-அணிமாமகிமாமுதலிய அஷ்டசித்திகளை யடைய, மங்கையரை-பதினமூன்று வயதுபபெண்களை, வாஸியென்று-வாஸியெனும்சத்தியென்றே, அவரடிககிழ்-அவர்களைபூவால் அலங்கரித்துசாராயம்முதலிய வஸ்துக்களைவைத்து புசிப்பித்தருந்தி அவர்களைப்பூசித்து அவர்கள்பாதத்தின்கீழ், தாய்வாகள்-வணங்குவார்கள், தான்-தானுரெனவறிகிலா. எ-று.

23.

தானே வறிவென்றுத் தற்பரனென்றுஞ்சொன்ன தேனேகைக் கொள்ளா ரிதனினும்-வான்றிரியுருசித்தபெரி தன்றெனவே செப்பிடுநூ லாயாருக
'கெத்தனைசொன்னுமென்னும்.

(இ-ன்) தானே அறிவென்றும்-தானேனானமென்றும் தற்பரனென்றும்-அதுவெனும் பரம்பொருளென்றும், சொன்னது-சித்தர்கள் தாங்கள் சொல்லிவைத்தவற்றை, ஏனே-என்னகாரணத்தாலோ, கைக்கொள்ளார்-ஐறறுக்கொள்ளார்கள், இதனினும்-இப்படி அறிவேதானென விருப்பதைக்காட்டிலும், வான்றிரியும்-ஆகாயத்தில்பறந் திஷ்டமான வீடத்திற் சேர்ஐற, சித்தி-சித்திகளானவை, பெரிதென்றெனவே - பெரியதனவல்லவென்றே, செப்பிடும்நூல்-சொல்லுகின்றசாஸ்திரங்களை, ஆயாருக்கு-படித்து பரிசோதினைசெய்யாதவர்களுக்கு, எத்தனைசொன்னாலும்-எத்தனைவிதமாய் எடுத்துச் சொன்னபோதிலும், என்னும்-என்னபிரயோஜனமாகும். எ-று.

என்னும் வசிய விடுபுருந்தால் வையகத்தோர்
தன்னை வசமாக்கத் தாமலைவார்-சொன்னபடி
தன்மனது மிந்திரியந் தன்வசத்தில் வைக்கறியார்
பின்னெவரை வைப்பார் பிழை.

(இ-ன்) வையகத்தோர் தன்னை - உலகத்தாரை, வசியம்-வசப்படுத்துஐற மந்திரங்களாலும், இவிருந்தால்-வசப்படுத்தவைக்கிற ஒளவுதங்கள்னாலும், வசமாக்க-தங்கள்பட்சம் வசப்படுத்திக் கொள்ள, தாமலைவார் பொய்வேட சந்தியாகின்தாம் அலைவார்கள், என்னும்-இப்படி வசப்படுத்த அலைவது எனன பிரயோஜனமாகும், சொன்னபடி-பெரியோரும் அவர்களால் செய்தவேதமும்சொன்னபிரகாரம், தன்மனதும்-தன்னுடையமனதையும். இந்திரியம்-ஞானேந்திரியம், கண்மேந்திரியங்களையும், தன்வசத்தில்-தன்பு

புமாக, வைக்க அறியார்—வைக்கத்தெரிந்துகொள்ளாதவர், பின்னெவரை—
பிறகுஎவர்களை, வைப்பாரா—தங்கள்வசப்படுத்திவைக்கவல்லவர்கள், பிழை—
இதழப்பிதமாகும், எ-று. 25;

பிழைக்கும் வகையறிபரப் பேயர் துலாங் கன்னிக்
'குழைக்கவருஞ் சித்தியென் றுன்னித—நுழைதின் று
பத்தியததைக் காத்துப் பலகா லுந் துன்புறுவர்
ரிததகையாக் கென்னுரைப்போ மிங்கு.

(இ-ள்) பிழைக்கும்வகை—அறிவேதானென் றுணர்ந்து ஓர்விக்கும் வழி
கைய, அறியாப்பேயர்—தெரிந்துகொள்ளாத பயித்தியக்காரர்களை, துலாங்கன்
னிகு — துலாமலக்கினத்திற்கும் - கன்னியாலகினத்திற்கும்பிறந்தவன்;
உழைக்க—சித்தபெற உழைத்தால், சித்திவரும்—அவ்வுடமாத் சித்தி யுண்டா
கும், என் றுன்னி - என் று நினைத்து, கழைதின் று—மூலிகையைத் தின் று,
பத்தியததைக்காத்து—பத்தியத்தைக்காப்பாற்றி பலகாலும் - உள்ளாடுஎல்
லாம்அநேகந்தடவையும், துன்புறுவாரா—சித்திபெறும்ப்துக்கமடைவார்கள்,
இத்தகையார்க்கு—இத்தன்மையுள்ள மூடருக்கு, இங்கு என—இவ்வுலகில்
என்ன விதமாய்உரைப்போம்—எடுத்திக் கொல்வோம், எ-று. 26

இங்குலகர் ஜாதகங்க ளேட்டிலெழு திப்படித்துஞ்
சங்கையற ராகித தளித்தழுவா—ரெங்கு
மகப்பெயரைக் காசேபா லாவதுவே றின்றா
மிகப்பார்த்தென் சோதித்ததந வீண்.

(இ-ள்) இங்குலகர்—இவ்வுலகிலுள்ளஜனங்கள், ஜாதகங்கள்—தாங்கள்பி
ந்த நாளை, ஏட்டிலெழுதி—ஒலையில் எழுதி, படித்தும்—பலதரம் படித்துப்
பார்த்தும், சங்கையறராகி—சந்தேகம் தீராதவராகி, தவித்தழுவார்—பலருக்
குமகாட்டி இளைத்து வருத்துவார், எங்கும் - எவ்விடத்திலும், அகப்பை—
தேங்காய் ஒட்டில் மூங்கில்மாட்டின் அகப்பை, அரைக்காசே—அரைக்காசு
க்கு விற்கும், போலர்வது - போல் ஆவது அல்லாமல், வேறு இன்றும்—
வேறே அதிகமவிற்காது (ஆகையால்) சோதித்ததை—ஜாதகசோதித்ததை,
மிகப்பார்த்தென் - அதிகமாய்ப்பாராப்பதில என்ன பிரயோஜனம்; வீண்—
அவலமாம், எ-று. 27;

வீணே யிடலர்சை வீண்மண்பெண் பொன்னாசை
வீணீடண்ணைக் காணா கிடம்பூசை—வீணையாளு
சந்ததழுஞ் சோதிடமுந் துதிமு மந்திமும
யந்திரமுங் கற்றென் னிடர்.

(இ-ள்) உடலர்சை - தேகாபிமானம், வீணே - விருதாவாகும்; மண்—
பண்பொன்னாசை—மண-பெண்-பெரள இவற்றின்மீது ஆசைஉடாததன்;

வீண்-பயனற்றதாகும், தன்னைக்காணு - அறிவாகிய தன்னைப் பார்க்காத, இடம்பூசை-இடத்தில் பூசைசெய்தல், வீண்-பயனற்றதாகும், சந்தமும்-திணந்தோறும், சோதிடமும்-சோதிடம்கற்றலும்பார்த்தலும், வீணையாம்-பயனற்றதேயாகும், தந்திரமும்-உபாயமும், மந்திரமும்-நாபுடையபெயராகு உச்சரித்தலும், யந்திரமும்-சூத்திரமும், கற்றென்-தெரிந்து கொண்டதால் என்னபிரயோஜனம், இடர்-இவையாவும் துன்பமேயாகும். எ-று.

இடர்துலைக்கும் வித்தை பெயிலார்வே தாந்த
முடற்சுகத்தை வேண்டார்க்கே தொன்று-மடமையால்
வேண்டாது மற்றவற்றை வேண்டியலை வாகக்கிடரே
யாண்டா னிவரடிமை யாம.

(இ-ள்) எழிலார் - வலிசிறந்த, வேதாந்தம் - வேதத்துட்பொருளானது, இடா துலைக்கும் - பிறவித்துக்கட்கைக்கும், வித்தை - கல்விபாடம், உடற்சுகத்தை - தேகசௌக்கியத்தை, வேண்டார்க்கு - விரும்பாதவர்க்கு, ஈது ஒன்றும்-இவ்வேதாந்தவித்தை பொருந்தும், மடமையால்-ஆறியாமையால், வேண்டாது-வேதாந்தவித்தையைவிரும்பாது, மற்றவற்றை-மற்றவித்தைகளை, வேண்டியலைவார்க்கு-விரும்பி அலைபவர்களுக்கு; இடரே ஆண்டான்-துக்கமே ஆகியிராராகும், இவர் அடிமையாம்-இப்பொய்ச்சீடா அததுக்கத்திற்கு அடிமையாவார். எ-று. 29.

அடிமையெவ னுண்டா னெவனையோ பாவங்
கெடுதலில் யாயாத கேட்டாற்-கொடுநருக்கு
காளாவார் சொல்லை யருளுபதே சம்மெனவே
வாளாகா லம்போக்கு வார்.

(இ-ள்) ஐயோ! அந்தோ! அடிமை எவன்-அறிவைவிட்டு அடிமையென்பவன் எவன்?, ஆண்டானெவன் - ஆளியனென்பவன் எவன்?, பாவம் கெடும் - நினைப்பு நாசமாகி, தயிலையாத - நித்திரையை விசாரியாத, கேட்டால்-கெடுதலினால், கொடுநருக்கு - *இரௌரவாதி முதலிய இருபதெட்டு கொடுமையான நரகத்திற்கு, ஆளாவார் சொல்லை-அடிமையாகின்றவர்கள்வார்த்தையை. அருளுபதேசம்-கிருபையானஉபதேசம், எனவே-என்றுநினைத்தே, வாளா-வினாக, காலம் போக்குவார்-தங்கள் வாழ்நாளைப் போக்குவார்கள். எ-று. 30.

* இரௌரவம், மகாரௌரவம், தாம்சிரம், அந்ததாம்சிரம், சும்பிபாகம், கோலகுத்திரம், அசிபத்திராரணியம், சுகரமுகம், அந்தசும்பம், கிருமிபோசனம், சதவக்சிசம், சந்த்ரோமி, வச்சிரகண்டம்; சலவசுதி, வைதருளி, பூயோதம், தபதலேர்கம், பிரோதம் விசாசனம், இலாலாபசூம், சாரமேயோதனம், அவீச்சிரயபாசனம், கூடாரகர்த்தமம். இரகேஷாகண் போஜனம், சூலபிரோதம், தந்த்ரூகம், நிரோதனம், பரியாவருத்தனம், குசிமுகம் ஆக 28.

வார்பூண் டனத்தாய் மயக்கறலே முத்தியலா
தாக்கண்டார் மற்றவற்றை யாயுங்கால்—போமாந்
திரமாகு மேட்டி விருககுமெண்ணென் சித்தி
தாமுத்தி விணவற்றை தன்

(இ-ள்) வார்பூண்டனத்தாய்—சுவிகைதரித்த முலையையுடைய பெண்
ணை!, மயக்கறலே—அஞ்ஞானம் நீங்குதலே, முத்தியலாது—மோகநில
லாது, மற்றவற்றை—மற்றசித்துகளை, ஆர்கண்டார்—ஆர்பார்த்தார்கள், ஆயுங்
கால்—விசாரிகருமிடத்து, ஏட்டிலிருக்கும்—புத்தகத்தி லெழுதியிருக்கும்,
எண்ணெண்ணித்தி—அவ்ந்தமாதிரித்திகளென, போர்மாத்நிரம் ஆகும்—போர்
முத்திரம் கூறலாகும், முத்திதர—ஞானிகள் உனக்குமோகனம் கொடுக்க
(நீவிரும்பினால்), அவற்றை—அச்சித்துகளை, வீணை தள்—பயனற்ற தென்று
நீக்கு. எ-று. 31,

தன்னுதற்குங் கொள்ளுதற்குந் தான்றலைவ னல்லாம
லெள்ளெய்ங் காணோ மிகபரங்க—ஞானனலே
யானாலு மாகாவிடத்துந் தனைமற்றதுங்
கேளோ மயங்கலக மின்று.

(இ-ள்) தன்னுதற்கும்—நீக்குவதற்கும், கொள்ளுதற்கும்—எற்புதற்கும்,
தான் தலைவன்—தானே எஜமானன், அல்லால்—அல்லாமல், என்னளவும்—
என்னத்தையும், காணோம்—வேறொருவனிருக்கக் கண்டிலோம், இகபரங்
கள்—இகலோகபரலோகங்கள், உள்ளனவே—இருக்கிறதாகவே, ஆனாலும்—
ஆனாலும். ஆகாவிடத்து—இல்லாதவிடத்தும், தனைமற்றது—அறிவாகிய தன்
னைமற்றது இவரு—இவ்வுலகில், என்னையங்கல—என்மயங்கவேண்டி, அகமி
ன்று—அபபடியமயங்க தன்னையன்றி இடமில்லை. எ-று. 32,
ஆகசெய்யுள் 249.

வேயிசைபூதல்.

—*—

அல்லங்கடந்தறி வாகிபாடி மைத்தேதாருக்
கிலலைமரணமென் னாதுகுழல்
இகபரம் வேண்டாசென னாதுகுழல்.

(இ-ள்) அல்லங்கடந்த—பிறவித்துன்பத்திலிருந்து நீர் ந. அறிவாந்
ஞானமயமாகி, பிழைத்தோருக்கு—ஜீவித்தவருக்கு, மாணம் சாவு, இவ்
யென்று—இல்லையென்று குழல் ஊது—புனளாக்குமுலை ஊது, இகபரம்—
இவ்வுலககதையும் மேலுலககதையும், வேண்டாரென்று—விரும்,
ரென்று, குழல் ஊது—புனளாக்குமுலை ஊது. எ-று. 33

வேண்டாமையன்னவி முச்செல்வ மில்லென்று
மாண்டாரு ரைத்தாரென் றாதுகுழல்
மறுப்போர் மடையரென் றாதுகுழல்.

(இ-ள்) வேண்டாமைய - எந்த உலக சுகமும் தனக்குவேண்டாமென்று சொல்வதற்கு, அன்ன-சமானமான, விழுச்செல்வம்-சிறப்பான ஐஸ்வரியம், இல்லென்று-இல்லையென்று, மண்டார்-மனமிதந்தவா, உரைத்தாரென்று-சொன்னாரென்று, குழல்ஊது-புள்ளாக்குழலையுது, மறுப்போர்-இலிதல்ல வென்று தடுப்பவர், மடையரென்று-அஞ்ஞானிகளென்று, குழல் ஊது-புள்ளாக்குழலை ஊது. எ-று. 2

தோற்றம் தைப்புத் துயினன வென்றுணர்ந்,
தேற்றம் டைந்தேனென் றாதுகுழல்
இறையவு னானெமென் றாதுகுழல்.

(இ-ள்) தோற்றம் - காணப்படுகிற சராசரப்பொருள் யாவும், நனவு என்று-எனநினைப்பின்வடிவான சாககிரசொப்பன அலுவல்களென்றும், மறைப்பு-சராசரப்பொருள்கள் தோன்றாமற் போவது, துயிலென்று-என் நினைப்பற்ற சித்திராவவஸ்தையென்றும், உணர்ந்து-அறிந்து, தேற்றம்-அறிவேநானெனும் தெளிவை, அடைந்தேனென்று - பெற்றேனென்று, குழலாது-புள்ளாக்குழலையுது (அப்போது), இறையவன்-கடவுளே, ஆனெமென்று-ஆயினெமென்று, குழலாது-புள்ளாக்குழலையுது. எ-று. 3

தனுகர ண்புவ னபோகம் வேண்டிலு
ரெனிலிற வாரோயென் றாதுகுழல்
ஈசனே யாவரென் றாதுகுழல்.

(இ-ள்) தனுகர-கூரணம் - சரீரமும்-அந்தக்கூரணமும், புவனம்-பூமியும், போகம்-சுகபோகமும், வேண்டிலுரெனில் - விரும்பாதவரெனினில், இற வாரோயென்று-காவாதவர்களுே யென்று. குழலாது - புள்ளாக்குழலையுது, ஈசனே-கடவுளே, ஆவாரென்று-ஆவாராக ளென்று, குழலாது-புள்ளாக்குழலையுது. எ-று. 4.

சிற்றறி வுபோ றிளிரன் டென்பவர்
கறமும் நிள்ளல ருதுகுழல்
கழலாக் பிறனியென் றாதுகுழல்.

(இ-ள்) சிற்றறிவு-சின்னஞ்ஞானம், பேரறிவு(என)-பெரியஞ்ஞானம்என, இரண்டென்பவர்-இரண்டுஞானமுடையது கொல்பவர், கற்றும்-வேதா கம்புராணவடிவப் படித்தறிந்து, அறிவில்லர் (என்று) - ஞானமில்லாதவ

சென்று, குழலூது-புள்ளங்குழலையுது, பீதவி - பிறப்பிவிருந்து, கழலா
சென்று-நீங்காக்கென்று, குழலூது-புள்ளங்குழலையுது. ஏ-து. 5.

பூசையும் வேண்டார்மெய்ப் போகமும் வேண்டார்நி
ராசைவி டாதவ ருதுகுழல்
அரனாய்த் திகழ்வாரென் னாதுகுழல்.

(இ-ள்) கிராசைவிடாதவர் - ஆசையற்றிருப்பதி விருந்து நீங்காதவர்,
பூசையும் வேண்டார்-விக்கிரக ஆராதனையும் விருமபார்கள், மெய்ப்போக,
மும்-உடலால் அனடயும் சம்பந்தையும், வேண்டார் (என்று) - விருமபார்
கள்என்று, குழலூது-புள்ளங்குழலையுது (அத்தன்மையர்), அரனாய் - சிவ
ராய், திகழ்வாரென்று - பிரகாசிப்பாடுதென்று, குழலூது-புள்ளங்குழலையு
துது என்று. 6.

ஆதந்த மோம்பிய லையுந்தொழில்,ரத்
தானேதா னாவாரென் னாதுகுழல்
தரிக்குஞ்சு கமென லுதுகுழல்.

(இ-ள்) ஆதந்தம் ஒம்பி - சந்தோஷத்தையெவரும்பி, அலையும் - வருகது
கின்ற, தொழிலற-வேலையிலிருந்துநீங்கி நிற்பார்களாகில், தானே தான்-
ஆன்மவுழவுமாகிய தானேதானாகு, ஆவாரென்று - ஆவார்களுக்கது, குழ
லூது-புள்ளங்குழலூது (அப்போது), சுகம்-ஆன்மாநந்தசந்தோஷம், தரிக்
குமென-தங்குமென்று, குழலூது-புள்ளங்குழலையுது. ஏ-து. 7.

இன்ப வடிவேநா மில்லையெ னிற்பள்ளி
துன்பமி லாமைபென் னாதுகுழல்
தாரியதகென னேதுக லுதுகுழல்.

(இ-ள்) நாம் இன்பவடிவே-நாம்சுகவடிவே, இல்லையெனில் - இல்லை.
யென்று சொல்வாயானால், பள்ளி-துக்கத்தில், துன்ப மிலாமைபென்று-
நாம் துன்பமில்லாதிருக்கிறோமென்றதை யறிந்து, குழலூது-புள்ளங்குழ
லூது, தாரியத்த - சுகலக்கிற்குமாதாமன அறிவில், எனனேதுக - என்
னென்று சொல்லுக, குழலூது-புள்ளங்குழலூது. ஏ-து. 8.

வல்லாம நிராணி ஹையென்று கண்டதே,
தல்லாதி ஹையிலலை யுதுகுழல்
அறிவிரண் டிலலைபென் னாதுகுழல்.

(இ-ள்) அறிவால்-ஞானத்தினால், எல்லாம்-யாவற்று கமாதந்தோர
தங்களுக்கும், இஹையென்று - சுகஞ்சொருப மென்று, கண்டது-பார்த்தது,

சுதோ-எந்த அறிவோ?, அது அல்லாது-அந்த அறிவுல்லாது, இறைஇல்லை (என)-கடவுள்வேறேஇல்லையென்று, குழலாது-புள்ளாகுமுலாது, அறிவு இரண்டு-ஞானம் சிறிதுபெரிதென இரண்டுபேரமாக, இல்லையென்று, குழலாது-புள்ளாக்குமுலாது. எ-று, 9.

பொத்தவு டலோர்பொரு ளென்று காவாதே
 ரொத்தித் தேரோனு மூதுகுழல்
 இடருற்று மலாரென் னாதுகுழல்.

(இ-ன்) பொத்தவுடல் - சாமத்துவாரம் ரோமத்துவாரமுள்ள சரீரத் தை, ஓர்பொருளென்று-அழியாத ஒருவஸ்து வென்று, காவாதோர்-காபு, பாறாநவா, எத்திறத்தோரோனும்-எவ்வகைப்பட்டவராலினும், இடருற்று- தன். மடைந்து, உழலாரென்று-பிறவியிற் சுழலாரென்று, குழலாது-குழ லாது-புள்ள 'குழலாது குழலாது. எ-று. 10.

சித்திகள் வேண்டிச்சி றுமைய டைபவா
 சுத்தவெ றியரென் னாதுகுழல்
 சுசுரூப மாகாரென் னாதுகுழல்

(இ-ஷ்) சித்திகள்வேண்டி-(ஆன்மாபபோல் சூட்சுமமாகுமணிமாவும், மகத்துவமாகும் மகிமாவும்-தன்னுடந்தண்டிப்பிச்சுறய்க் கண்டிப்புள்ளவற் றையுருவ வல்லவனாதலாகும் கரிமாவும்-இலகுத்தவமாகியுலகிமாவும்-வே ண்டவெனவடைதலாகியபிராததியும்-நிறையுள்ளதலானபிரகாமியமுமஆட்சி யுள்ளதலான சுசுத்திவமும்-எல்லாந்தன்வசமாக்க வல்லவசித்துவமுமாகிய, அஷ்டசித்திகிலுள்ளும்பி, (கிடைக்காமல்), சிதுமையடைபவர்-தன்பமடை வர், சுத்தவெறியரென்று-முழுபயித்தியக்காரரென்று, குழலாது-புள்ளாது குழலாது, சுசுரூபம்-ஆத்மாநந்த சந்தோஷவடிவம், ஆகாரென்று - ஆகாரக் கென்று, குழலாது-புள்ளாக்குமுலாது. எ-று. 11.

தன்னினை வில்லாத தலத்தீச னேமன்வந்
 தென்னேபு ரிவாரென் னாதுகுழல்
 இடர்சுக மோராரென் னாதுகுழல்.

(இ-ன்) தன்னினைவில்லா - தன்னுடையமனம் ஈசன் மேன் வடிவமில் லாத, தலத்து. இடத்தில். ஈசன்-கடவுளும், மேன்-யமுனும், வந்து-வந்து என்னேபுரிவா - என்னசெய்வா (பயாபயங்கள் தோற்றுவாம்), என்று- என்று, குழலாது புள்ளாக்குமுலாது, இடர்-யமனம் வரும்பயகம் பனாதி களும், சுகம்-கடவுளால்வரும் அபயவாங்கோமும், ஓராரென்று-(மனமில்

லாததினில்) அறியார்களென்று, குழலூது-புள்ளாங்குழலூது புள்ளாங்குழலூது. எ-து. 12.

எத்தேச காலமி ராதோநி ஜாநந்தஞ்
சத்தேதா னாகிடி லூதுகுழல்
ஜகசாட்ச யாவரென் றூதுகுழல்.

[இ-ள்] சத்தே - அழியாத அறிவே, தானாகிடி - தானுக்கோமாளால், நிஜாநந்தம்-உண்மையாகிய சந்தோஷம், எத்தேசகாலம்-எத்தேசகாலங்களிலும் (எப்போதும்) இராதோ - இராதோ? இருக்குமென்று குழலூது-புள்ளாங்குழலூது, ஜகசாட்சி-தான் உலகத்திற்கு சாட்சியாக, ஆவாரென்று-ஆவாரென்று, குழலூது-புள்ளாங்குழலூது எ-து. 13.

சித்தாகுந் தானிச்ச டத்தாற்ச கம்வேண்டன்
மெததவ ற்வின மூதுகுழல்
வெகுநாட் பூக்கமென் றூதுகுழல்.

[இ-ள்] சித்தாகும் தான்-அறிவாகியதான், இச்சடத்தால்-இந்த அசுத்தாகிய தேகாதி பிரபஞ்சத்தால், சகம்வேண்டல் - சந்தோஷம் விரும்பல், மெத்த அறிவீனம் என-விசுவம் புத்தியீனமென்று, குழலூது-புள்ளாங்குழலூது, வெகுநாட்-அநேகஜ்ஞனங்களில் அடைந்த, பூக்கமென் றூ-வாசனை யென்று, குழலூது-புள்ளாங்குழலூது. எ-து; 14.

ஆதாரமாகும் றிவுககோ ராதாரம்
பேதாய்வி ரும்பாதே யூதுகுழல்
பெரிதெத னிலோர்வை யூதுகுழல்

[இ-ள்] பேதாய்-அறிவீனனே, ஆதாரமாகும்-சகல [சகலசராசரவஸ்துக்களுக்கும்] நிலையாகிய, அறிவுக்கு-ஞானத்திற்கு, ஓராதாரம்-ஒருநிலை [வேறு இருப்பதாக]. விரும்பாதே [என] ஆசைப்படாதேயென்ற, குழலூது-புள்ளாங்குழலூது, பெரிது - பெரிதாகியதை [அறிவாலல்லாமல்], எதனால் ஓர்வை-[என] எதனால் அறிந்துகொள்ளவை என்று, குழலூது-புள்ளாங்குழலூது. எ-து. 15

தற்போத மென்பது தானுட லென்றுன்ன
லற்பர்வே நென்பாரென் றூதுகுழல்
அனுபவ மில்லாரென் றூதுகுழல்:

[இ-ள்] தானுடலென்று-அறிவாகிய தான் தன்னைச் சீரெடுத்து, உன்னல்-நிலை ததல். தற்போதமென்பது-அகவகாசமென்பது ஆகும், அற்பர்-

மூடர்கள், வேறென்பாரென்று-உலையிட்டு அறிவைநாணென்பதும் தற்
போதமென்பார் என்று, குழலாது - புள்ளாக்குழலாது, அனுபவமில்லா
தென்று-அறிவே நாணெனும் அனுபவமில்லாதென்று குழலாது-புள்ளாங்
குழலாது, எ-று. 16

தற்போத நீக்கத் தனைக்கண்ட வாதந்த
சிற்போத நாமென வுதுகுழல்
சிவம்மே றிலையென வுதுகுழல்.

(இ-ள்) தற்போத நீக்கம் - சரீரம் நானெனும் அகநகாரம் நீக்குதலர்
னது; தனைக்கண்ட ஆநந்தம்-ஆன்மாவாகிய தன்னைக் கண்ட சந்தோஷமா
கும், சிற்போதம்-ஞானபோதம், நாமென-நாமென்று, குழலாது-புள்ளாங்
குழலாது, சிவம்-மங்களகரமான கடவுள், வேறில்லையென - வேறிலையெ
ன்று குழலாது-புள்ளாக்குழலாது, எ-று. 17

வாக்கும நதிறகெட் டாவான் பொருடன்றீர்
வந்தித்தற் காமோவென் றாதுகுழல்
மெளனமவி டாதேயென் றாதுகுழல்.

(இ-ள்) வாக்குமன திறகு-வாக்கிற்கும்-மணிதிற்கும், எட்டர்-எட்டாத்
வானபொருடனை-உயர்வாகிய அறிவேனும் வஸ்துவை வந்தித்ததற்கு-
வணங்குவதற்கு ஆமோவென்று - ஆகுமோ வென்று, குழலாது-புள்ளாங்
குழலாது, மெளனம்-(மனம் சதவகுணமுற்று) மவுனமாயிருத்தலை, விடர்
தேயென்று-விடாதேயென்று, குழலாது-புள்ளாக்குழலாது, எ-று. 18

இக்கால் மச்சால் மென்பதி லாமலே
யெக்கால் மும்வாழ்வே மூதுகுழல்
இரண்டற் றறிவாகி லாதுகுழல்.

(இ-ள்) இரண்டந்த - தவவதமில்லாமல், அறிவாகில் - ஏக்கான்
ஞானமயமாகில், இக்காலம் - இந்தநான், அக்காலம்-அந்தநான், என்பது-
ஐஹயேபதம். இலாமலே - இல்லாமலே எக்காலமும் - எந்தநாளும் வாழ்
வோ(மென) - ஞானாந்தமாய் வாழ்வேமெனது குழலாது குழலாது -
புள்ளாங் குழலாது குழலாது [எ-று] 19;

மூலிகை யாகேழு யலும்பல் சித்திக்குத்
காலப யமுண்டென் றாதுகுழல்
கலைஞானம் நிலஸ்தென் றாதுகுழல்

(இ-ள்) மூலிகையாலே - பச்சிலை மூலிகைகளாலே; மூலமும் = மூய்
தரிசெய்யும்; பலசித்திக்கு - பலவகை சித்தி. ஞக்கு, காலபயம் = மழை

நீர்லத்தில் அகப்படும் மூலிகை வெயிற்காலத்தில் அகப்படாதெனும் அச்சமும்; வெயிற்காலத்தில் அகப்படும் மூலிகை மழைக்காலத்தில் அகப்படாதே எனும் அச்சமும்) உண்டென்ற - உளதென்ற, குழல்து-புன்னாகுழல்து; கலெஞாண் - சாஸ்திரஞாண்; நிலனாதென்று - நிலக்காதென்று; குழல்து-புன்னாகுழல்து. எ-று. 29.

ஆக. செய்யுட்கள் 269

—*—*—*—

சீர்பா தவல்லபஞ் செப்பரிதெனில்.

னிநறவுங் குன்றுவு நினைவர்க்ப் பெற்றேன்
வல்லவ னாதமு னிக்குரு நற்றூள்
வழங்கிய பேறென் வருத்தாக தேற்றி.

[இ-ள்] எல்லாமும்-எல்லார் சீராசரிப்பொருளிடங்காலங்களும், நீர்னாய் இருந்திட - தன்மயமாகியிருக்க, பெற்றேன்-அடைந்தேன்; இரண்டறது = தவிதந்தி; அறிவாய்-ஞானமாய்; இனிடப்பெற்றேன் = பிரகாசிக்கவந்தேன், பொல்லாப்பிறவி = சினமாகியதுன்னும், குழன்றிட = இன்றிருக்க, பெற்றேன்=வந்தேன்; புறம்பகமற்ற = வெளியுள்ளெனும்பேதம் நீகிய, பூரணத்தை-நிறைவை, உற்றேன்=சேர்ந்தேன், நிலனாய்க்கை-நிலைக்காத வையும் மனதை, நிறத்திட-நிலைப்படுத்த, பெற்றேன் = அறிந்தேன்; நிறையும்-ருகையும்-பெருகுதலும்-சிறுகுதலும், நினைவர்க-என் தெண்ணமர்க, பெற்றேன்-அறிந்தேன், தேற்றி-என்பாக்கியே, வல்லவனுதமுனிக்குரு = சமர்த்தனாகிய நாதமுனியெனும் ஆசிரியரது, நற்றூள்-நல்லபாத்தங்கள், வழங்கிய பேறு = தந்தசெல்வத்தை, என்வருத்தாக = என்னெனது செல்வமென்று. எ-று. 3.

சத்தா யுலகத்த தாகவும் பெற்றேன்
ஐகந்துக்க மரபாழி யசின்ன முற்றேன்
சித்தர் யுலகு சடமர்க்ப் பெற்றேன்
செவனாத் தேற்றி மவமர்க் கிடகே

னிததிய னுகி நிஜாநந்த முற்றே
 நிலையா விடய சுகடியாவு மற்றேன்
 நததொழி நாதமு னிக்குரு நற்றூ
 டருபே ஹரைக்குந தாமல்ல தோழி.

(இ-ள்) சத்தாய-நான் அழியாதவனாகவும், உலகு அசத்தாகவும் - உலகை அழிப்பொருளாகவும், பெற்றேன் - அறிந்தேன், ஐகர்த்துக்காய - உலகத்தை துகக்கொருமமாகவும், அழியாவின்பம்-எனைக்கெடாத சுகக்கொருபமாகவும், உற்றேன்-அடைந்தேன், சித்தாய்-எனை அறியும்ஞானமயமாகவும், உலகுசுடமாக-உலகை அறிபடு பொருளாகவும், பெற்றேன் - அறிந்தேன், சிவனாகி-எனை நான் அழியாச்சிவனொருபனாகி, தோற்றம் - காணும்சராசரப்பொருள்களை, அவமாகவிட்டேன்-பயனில்லாத கனுவிற்காணுந் தோற்றப்பொருளாக வெண்ணினேன், நிததியனுகி-நான் எப்போது முள்ளவனாக நிஜாநந்தமுற்றேன் - உண்மையான சந்தோஷத்தை யடைந்தேன், நிலையா-நிலைபெறாத, விடயசுகம்யாவும-மண் - பொன்னுடலுவுக சாதிரலாகனவிடயசுகம்எல்லாவற்றையும், அற்றேன்-நீக்கினேன், தோழி-என்னிடபாங்கியே, தத்தொழி - பிறவிசங்கடத்திலிருந்து நீக்கின, நாதமு னிகுரு - நாதமுனியெனும் ஆசிரியரது, நற்றூன் - நல்லபாதங்கள், தருபேறு - கொடுத்த செல்வமானது, உரைக்கும்தாமல்ல - சொல்லுபவனையுடையதல்ல. எ-து.

21

முக்கால மழை முதலாகப் பெற்றேன்
 முடைநா றுடையா னெனவிட்டு விட்டேன்
 சிகதநச் செத்து சாகாமனா பெற்றேன்
 சிறுமை பெருமை வெறுமை விட்டே
 நெக்குறை யுத்திர தெனின்மோக்க முற்றே
 நெனக்கென்னை குலாடங் கயிலைகை விட்டேன்
 சக்கரு ணாதமு னிதநத நற்றூ
 டருபே ருவகைக் கரணை தோழி.

(இ-ள்) முக்காலமற்ற-இதப்பு-எதிர்வு-நிகழ்வெனும்முன் தூகாலம் நீசென், முதலாகபெற்றேன்-முதலகாரணவதவாக கின்றேன், முடைநா டல்-புலாநாற்றம்மீசும்தேசத்தை, யானெனல் - நானென்றுசொல்வனையும், கொள்வதையும், விட்டுவிட்டேன்-முற்றறநீக்கினேன், சிக்கதசெத்தமகனங்கட்கீங்கநாசமாகியும், சாகாமனம்-இறவாதசத்தவவசேடமனைத், பெற்றேன் - அடைந்தேன், சிறுமைபெருமை - தாழ்வென்பதும் உயர்வென்பதும், வெறுமை-ஒன் றுமில்லாவார்த்தையென, கைவிட்டேன்-விட்டுநீக்கினேன், எக்குறையும்-எவ்விதசிறுமையும், தீர்த்து-நீக்கி, எனில் - ஆனமவாகிய என்னிடத்தில், மோக்கமுற்றேன், மோக்க சுகத்தைப் பெற்றேன்

வைகுண்டம்-இனிவைகுண்டமும், கயிலை-கைலாயமும், எனக்கேன-எனக்கு எனத்திற்கு வன்று, கைவிட்டேன்-விட்டுக்கொண்டேன், தோழி-என்பாங்கியே, சக்கரன்-ஞானக்கண்ணொகித்த. நாதமுனித்த - நாதமுனியெனும் ஆசிரியர்கொடுத்த, நற்றான்-நல்லபாதங்கள், நற்பேருவகைக்கு-கொடுத்தபெரிய சந்தோஷத்திற்கு, அமேனது-எவ்வை ஏது, ஏ.று. 3.

என்னிலே யெல்லா மிருக்கவும் பெற்றே
வெவற்றுள்ளு ஈனின் திருக்கவும் பெற்றேன்
பின்னிலன் முன்னில னாகவும் பெற்றேன்
பிறப்புழி நபபும நாபுங்கை விட்டேன
நன்னிலை தானாயி ருக்கவும் கற்றேன்
சமாதியி தெனறகங் கானிலை பெற்றேன்
மன்னிப நாதமு னிக்குரு நற்றான்
வழங்கிய பிறற்றுக் கொழிவது தோழி.

(இ-ள்) என்னிலே-அறிவாகிய என்னிலே, எல்லாமிருக்கவும்-எல்லா சமாரூபபொருள்களிருக்கவும், பெற்றேன் - அறிந்தேன், எவற்றுள்ளும்-எல்லாசகாகரபொருள்களுள்ளும், நானின்றிருக்கவும்-நானிலவது இருக்கவும், பெற்றேன்-அறிந்தேன், பின்னிலன்-பின்னென்பதும், முன்னில னாகவும்-முன்னென்பதும், இவ்வாதவனாக, பெற்றேன்-எனை அறிந்தேன், பிறபும - ஐயத்திலும், இதுபும-சாதலும், மறபும - தலைமறந்திருத்தலும் பொய்யென, கைவிட்டேன்-உண்டெனும், சத்திராதினை ஏற்காதவனாகவிட்டேன், தன்னிலை-அறிவாகிய தன்சொருபத்திலே, சான்றிருக்கவும்-தானாகவே இருக்கவும், கற்றேன்-அறிந்துகொண்டேன், இதுசமாதியென்று-ஆபுமபுமத்திலேயே இருவிகற்பசலிதற்கசமநன்கெனவென்று, அசங்க நிலை - சலனமுற்றிலையை, பெற்றேன்-ஆடைந்தேன், தோழி - ஏன்பாகியே, மன்னிப-நல்லபாதமுற்ற, நாதமுனிக்குரு-நாதமுனியெனும் ஆசிரியரது நற்றான்-நல்லபாதங்கள், வழங்கி-கொடுத்த, பெற்றதற்கு-செல்வத்திற்கு, ஒழிவேது-தவிர்தவெல்லுண்டிட ஏ.று. 4.

ஆகார மாறுங் கடந்திடப் பெற்றேன்
ஊறுசம யங்கவ சததாகப் பெற்றேன்
பூதாதி ஞாலமவெண் டோரெனப் பெற்றேன்
பொறிபுல னாதிய நிவாகப் பெற்றேன்
வேதாந்த மென்னம் விவங்கிடப் பெற்றேன்
விருப்பு வெறுப்புஞ் சலிப்புங்கை விட்டேன்
ஞானவந நாத, முனிக்குரு நற்றான்
டருபே நிகைத்தற் கரிதறி தோழி

(இ-ள்) ஆகாரமாதும்-ஆலாதாமுதலிய ஆறு ாங்கனும் ஆயிர்திரிபுலங்களும், கடந்திட-தாண்டியறிவுமுறாக, பெற்றேன் - எவையறிந்தேன்,

அதுசமயத்துள்-ஈசுவம்-ஈசுவனவமாதி ஆகட்டிசமயங்களும் - கிறிஸ்தவசாதி புறச்சமயங்களும், அசத்தாக-பொய்க்கற்பணியாக, பெற்றேன்-அறிந்தேன் பூதாதிஞாலம்-பிரிதிவி-அப்பழுதவிய பூதபெனதிகலகத்தை, வெண்டே ரொன-காணற்றுவம்பொலொத்தது என், பெற்றேன்-அறிந்தேன், பொறிபு லாதி-ஞானேந்திரியங்கலையும் அவற்றின்விஷயங்கலையும், அறிவாக-சொ ருபஞானமாக, பெற்றேன்-அறிந்தேன், வேதாந்தமெனனம்-வேதங்களின் மூலவாகக்கூறும் மோனசபாவமானது, விளங்கிட - தெரிய, பெற்றேன்- அறிந்தேன், விருப்பம்-ஆசையும், வெறுப்பு-நிராசையும், சலிப்பு-நிந்தி த்தக்கொள்ளுதலும், கைவிட்டேன் - விட்டுக்கொண்டேன், தாதாவாம்-நகை யானனுவிய, நாதமுனிசுரு-நாதமுனி எனும் ஆசிரியனிட, நற்றூள்-நல்ல பாதங்கள், தருபேறு-சொடுத்த செல்வமானது, இதைத்தற்கு அரிது-இப் பெர்ப்பட்டதென்று சொல்வதற்கு அருமையானது என்பதை, தோழி- னுனதுபாங்கியே, அறிநீ அறிவாயாக. ௭-று.

௩

அகம்பிசம மென்றே யஹந்திடப் பெற்றே
 னறிவறி யாமை யகன்றிடப் பெற்றேன்
 ககந்தேதல் விட்டுச் சுகநிறை வுற்றேன்
 கஜாதிவி ஜாதி கவகத மறறேன்
 நிகம்பா னகித் திகமொளி பெற்றேன்
 நினைவைந்து பாண்ட விடங்கெடப் பெற்றேன்
 மகத்தாகு நாத முனிதந்த நற்றூள்
 வழுங்கிய பேறு வரம்பற்ற தேவ.

(இ-ன்) அகம் பிசமம் எனறே - நானெனது சொந்திலக்கியமே பிரபு சொருபமென்று, அனைந்திட-சொல்ல, பெற்றேன்-அறிந்தேன், அறிவறி யாமை-ஞானஞாண பிரதிபலனசித்தம்ஜடங்களும், அகன்றிட-கீங்கிட, பெற்றேன்-அறிந்தேன், ககந்தேதல் விட்டு - ஆகந்தம் சம்பாதித்தலாகி, சுகநிறைவு-பூராணந்தத்தை, உற்றேன்-செந்தேன், கஜாதி - மகத்திற்கு மாம் கொந்தஜாதிபா மாறுபோன்றதும், விஜாதி - மகத்திற்கு கல் வேறு ஜாதிஎன்பதையும், கவகதம்-மகத்தின்வெர்-அடியும்-கிவ-இலைபூ-பிஞ்சு காய்-பழம் முதலிய பேதம் ஒன்றிலே பிறத்தலென்பதையும் விட்டு, அற் றேன்-இவாதவனாகினைன், திகம்பாநாகி - சிருவாணியாகி, திகமொளி - விளங்கும்பிரகாசத்தை, பெற்றேன்-அடைந்தேன், நினை-அறிவினை, உயர் திணையும், ஐந்துபால்-ஆண்-பெண்புலர்-ஒன்றன்-பலவின் எனும், ஐம்பா லும், மூலிடம்கெட-தன்மைமுன்னரிவைபடாக்கைஎனும் மூன்றிடங்களும் ஈசமாகவும், பெற்றேன்-அடைந்தேன், மகத்தாகும்-பகதம்மாறாகிய, நாத முனிதந்த-நாதமுனிவெனும் ஆசிரியர்கொடுத்த, நற்றூள் - ஒன்பாதங்கள் குழங்கிய பேறு - கொடுத்த செல்வம், வரம்பற்றதென - வரம்பற்றதது தோழி. ௭-று.

௩

சரியை கிரியை தவடியேயும்க் கிட்டேன்
 சதாநீட்ட னுகித் தனிநிறகப் பெற்றத்
 துரியப் ரம்பொரு ளாகவும் பெற்றேன்
 துயர்ச்சற்றஞ் சொன்மகத் திராகப் பெற்றேன்
 பெரியாச்சி நியாரெ னும்பேத மற்றேன்
 பிரிவுஞ்செ றிவுங்கு னறவுக்கை விட்டே
 னறிவாக நாத முனிதந்த நற்றூ
 னருவிய பேற்றுக் களவேறு தோழி

(இ-ள்) சரியை கிரியை-நல்லொழுக்கமும்-நற்றொழிலும், தவடியோ
 கம்-உபவாசாதிசரீரகஷ்டமும்-தூத்திரியாதி யடக்கும் அடகுமழும், விட்
 டேன்-நீக்கினேன், சதாநீட்டனாகி-ஏப்போதும் மனச்சையோகமற் றிருப்
 பவனாகி, தனில் நிற்க - ஆத்மாவாகியதன் னில் கிஷத்திருக்க, பெற்று -
 அடைந்து, அத்துரிய - அந்தசவுத்திற்கு மாதாநூனமான, பாம்பொரு
 ளாகவும்-மேலான வஸ்துவாகவும், பெற்றேன்-அடைந்தேன்-துயர்ச்சற்றம்
 துக்கஞ்செயும் பந்துமித்திர புத்திரகதைத்திக்ஷை, கொன் மாதிரிமாக
 கொல்லுனவாக, பெற்றேன்-அறிந்தேன், பெரியச் சிறியர்எனும்-பெரியவர்
 சிறிபவருள்சிற, பேதம்-வித்தியாசத்தி-விஞ்ஞ, அற்றேன்-நீக்கினேன்,
 பிரிவும்-நீக்குதலும், செறிவும் - நெருக்குதலும், சூறையும் - சிறகுதலும்,
 கைவிட்டேன்-விட்டுநீக்கினேன், தோழி - என்பாங்குபே, அறிவாகந்த-
 என்னை ஞானமயமாகவுருவிச்செய்த, நாதமுனி-நாதமுனி யெனும் ஆசிரி
 யரிட, நற்றூன்-நல்லபாதங்கள், அருவியுபெற்றுக்கு - கொடுத்திருக்கவந்தி
 ர்கு, அளவேறு-கணக்கெண்ணு இலக்கமுதோ? அறியென். ௭.௩. 1.

அதந்தையோர் மூன்று மகன்றிடப் பெற்றே
 னதீதவு கோசர னாகவும் பெற்றேன்
 பவத்தைப்பொய் யாக்கிப் பயங்கெட்ப் பெற்றேன்
 பதரென் நெமன்கு னறுதரைக் கற்றே
 வெவற்றிற்கு மாதார யாமெனைப் பெற்றே
 வெனக்கென்னை யன்றித் துணையதப் பெற்றேன்
 தவநிறை நாத முனிதந்த நற்றூ
 டருபேறி தென்முன் நவப்பே நென்னேய.

(இ-ள்) அவத்தை ஓர்மூன்றம்-ஆக்கி - கொப்பன - கழுத்தியென
 மவத்தையொருமூன்றும், அகன்றிட-இங்கிதொழிப, பெற்றேன்-அடைந்
 தேன், அறிதன்-எவர்க்கும் எவற்றிற்குமேலானவனாயும், அகோகசன்-அறி
 யொனாதவனாயும், பெற்றேன்-என அறிந்தேன், பவத்தை-பிறப்பிய
 யாக்கி-அசத்தியமாக்கி, பயங்கெட-ஐனனமாணகதுக்கவர்க்கெதிராகி
 பேதபயம் ஒழிய, கிபற்றேன்-அறிந்தேன், எய்க்கோதரை-கோசரன், ௭.௩. ௨.

யமகூதரையும் பதரென்று - சாரமற்றபொருளொப்பாரென, கற்றேன்-
அறிந்தேன், எவற்றிற்கும் - எல்லாகாராசரப்பொருளுக்கும், ஆதாரமாம் -
களைநிறுதிய, என்-என்கை, பெற்றேன்-ஆடைந்தேன், எனக்கு - அறிவா
கிய எனக்கு, என்னையுன்றி-என்னைத்தவிர, துணையற - உதவி இலையாகு
மென, பெற்றேன்-அறிந்தேன், தவகிறை-தவத்தையுடையதெய்த நாதமு
னிதந்த-நாதமுனியெனும் ஆசிரியாகே தீத்த, நற்றான்-நல்லபாதகன், தரு
பேறு-கொடுத்ததெவவும், இது-இதானது என்முன் தவப்பேறு-நான்முன்
ஐனனத்திலெய்த தவத்தினையொகவுணாதிதேன், என்னடி-என்னென்று
சொல்வேனடி, ஏ-ஐ.

8

இரவும்ப கல்பொய்த் துறவுங்கை விட்டே
னிடம்பொரு ளேவன் மடக்கெடப பெற்றேன்
பாமென்னை யன்றி யிலையாகப பெற்றேன்
புரதேசி யென்னுபொய்ப் பாசாங்கை விட்டேன்
சிசமொட்டை தாடி கடைவைத்த வற்றேன்
சிரமம றிவைக் குறியககப் பெற்றேன்
எரணுத நாத முனிதந்த நற்றா
னருளிய பேறென் னறைவது தோழி.

(இன்) இரவும்பகல்-மறம்பும்-நினைப்பும், பொய்த்துறவும் பொய்க்
டகத்தியாசமும், ஐகவிட்டேன்-விட்டுக்கிணைன், இடம்-மடம்-பொருள்-
தவத்திற்குமடமாத் இடமும் - புசிப்பாதிக்குத்தேவையாகிய தன்மாவைத்
துக்களும், ஏவல் - கொண்கவேலைசெய்யவருமைகெப்பவனும், கெடபெற்
றேன் - வேண்டியதற்றிருக்க வறந்துகொண்டேன், படம்-முதற்பொருள்,
எனையுன்றி-அறிவாகிய என்னைத்தவிர, இலையாக - வேறிலையாக, பெற்
டு - அறிந்தேன், பாதேசியெனும்-மேலான மோகலோகவாகியென்
கிற பொய்ப்பாசாங்கை-பொய்ப்பாகியமோகவேட்கொற்கை, விட்டேன்-
அறிவாகிய எனையன்றியில்லையெனக்கிணைத்தேன், கருமொட்டை-தலையை
மொட்டை யடித்தலும், தாடி கடைவைத்தல்-தாடியும் சடைமுடியும் வைத்
தலை, அற்றேன் - கீசகிணைன், சிரமம்-தலையடியாகிய, அறிவை - ஞாந
த்தை, குறியாக-இலக்கியமாக, பெற்றேன்-ஆடைந்தேன், தோழி-என்பந
க்கியே, ஆரணுத-காவலாக, நாதமுனிதந்த-நாதமுனியெனும்ஆசிரியாகே
தீத்த, நற்றான்-நல்லபாதகன், அருளியபேறு-கொடுத்த தெவ்வத்தை, என்
னறைவது-எனவேன்றுகொல்வதடி, ஏ-ஐ.

9

நினைத்துபொரு ளென்றி நிறகவும் பெற்றேன்
ஒரிசைப்பன்றி மெருனது நிலையாக பெற்றேன்
ஒனைப்பெற்ற தகவல் ஒரிசைப்பாக இவற்றை
நிலையென்று நானே யிருந்திடப பெற்றேன்

னனைத்திற்கு மாதாச மறிவெனப் பெற்றே
 னறிதலறியப் படுபொரு ளாற்றே
 னெனைத்தந்த நாதமு னிதந்த நற்றூ
 னிரிணத்த பேறென் னிணசக்கவென் றேழுழி.

(இன்) நினைத்தபொருள்-ரான் எண்ணினவஸ்துவே. எதிர்பிற்கவும்-
 என்னெதிரில் தோன்ற நிற்கவும், பெற்றேன்-அறிந்தேன், நினைப்பபன்றி-
 என் எண்ணத்தைத்தவிர, வேறென்றும்-வேறெருவஸ்துவும்,நில்லாம-
 நிலைகாதிருத்திலை, பெற்றேன்-அடைந்தேன். நினைப்பாக-மனநாக, எனை
 பபெற்றது-என் னையே அடைந்தது, அல்லால்-அல்லாமல், வேறென்று-
 பின்னொன்று, இலை-இல்லையாம் (அதனால்) என்றும் காணே இருந்திட-
 காணே அல்லாமாய் அல்லவாமாய் எக்காலத்தினுமிருக்க, பெற்றேன் - அறிந்
 தேன், நினைத்திற்கும்-எல்லாவற்றிற்கும், ஆதாரம் - கலகண். அறிவென-
 ஞானமென்று சொல்ல பெற்றேன்-அறிந்தேன் அறிதல் - கிருதியங்காண
 மனமாதி ஆறிந்திரியங்களின்பேதமும், அறியப்படுபொருள் - காண்பபடு.
 கற்பேதகாவதத்துக்களு. அற்றேன்-நீக்கினேன். எந்தோழி - ணைப்பாங்
 கியே. எனைத்தந்த-அறிவாகிய என்னையெனக்குக்கொடுத்த,நாதமுனித்தந்த-
 நாதமுனியெனும் ஆசிரியர் அளித்த. நெருளிரிண-இரண்டுகல்லபாதங்கள்,
 தந்தபேறு-கொடுத்ததெல்லாம். எண்ணிசைச்சு-என்னென்று சொல்வேனடி.
 என்றவாறு.

18

ஆசெய்யுட்கன். 279.

திருச்சாழல்.

முன்னுரைத்த வேதாந்த முழுதுணர்ந்து மோகமறுபு-
 தின்னலசமு சாரக்கரை யேறிலரி டிதன்னேடி
 தன்னையிட்டு முன்னிருப்பார் தமைக்கணித்து வலகுநிலை
 பின்னமென வழுங்குவரிற் பிரமையுற்றோர் சாழலோ.

(இன்) முன்னுரைத்த-பூர்வாசிரியர்களும் ஆசிரியருமறிவித்த. வேதா
 த்தம்-வேதங்களின் முடிவான விஷயத்தை, முழுதுணர்ந்தம்-முற்றிலும்
 அறித்தம். மோகமறுத்து-ஆசையைவொழித்து, தின்னல் - தன்மநாகிய.
 சமுசாரக்கரை-சமுசாரக்கடலின் ஊரையாகியமோகத்திற். 'ஏறிலரி-அருத்
 வராதிபேதத்தில் ஆசையுடையவராகி காணப்படுகிறார், இது என்னேடி-
 இது என்னகாரணத்தோழி, தன்னையிட்டு-ஆற்றைக்கடந்த பத்தபேர்களில்
 அக்கரையில் தங்கலையெண்ணிப்படுத்தியவில்தான் இவ்வுயிர் தங்குவாரென்று

வண்ணசேரத்தெண்ணும்வீட்டு, முன்னிருப்பந்தமை - தன்முன்னிருக்கும் ஒன்பதுபேரை கணித்தி-கணக்கிட்டு எண்ணி. அங்குதினை-மொத்தம்பத்தென்னும்கணக்கில், பின்னமேன்-ஒருவனைக்காணும் குறைவுபடுகிறதென. அமுக்குவரில்-புக்கப்படுகிறவர்களைப்பேர்ந்து. பிரமை யுற்றோர் - அஞ்ஞான மடைந்தவர் (தன்னிக்காணும் கப்படி பிரமைநீர்வார்) காழலோ-என் அகைந்தாகெ தோழி. எ-து. 1.

ஆரணங்க ளாகமங்க ளாராயிருக் கிறந்தபரி
பூரணனே ருருவுகொடு பேரந்தவித மென்னிடம்
பூரணனே ருருவுகொடு புகலிவெளி பேரந்திலீனம்
சேரணம் மனாப்பொருளுக் தெரியர்க்கான் சாழலோ

(இ-ள்) ஆரணங்கள் - வேதங்களுக்கும் ஆதமங்க - வைணவசமய ஆதமங்களுக்கும். ஆராயிருக்க - தேவையில் நிறைந்தவர்கட்கு. அரைந்த - சொல்ல வெளிப்படுத்திய. பரிபூரணம் - குறைவற்றதெனவுள். ஒருருவுகொடு-ஒர் ஆசிரியனைவிடவமுற்று. பேரந்தவிதம்-வெளிவந்த விதம். என்ன-என்னகாரணமடி. பூரணன்என்குமறிந்த கடவுள். ஒருருவுகொடு-ஒர் ஆசிரியன்விடவமுற்று. புகல-ஆதமாண்புவந்தைச்சொல்ல, வெளிபோத்திலனைல்-வெளிப்பட்டு வராணுயின். சேரணம்-வேதர்கமங்கன் எடுத்துப் போய்விதம், மறைப்பொருளும்-வேதர்கமங்கனில்மறைத்திருக்கும் விஷயங்களும். தெரியர்க்கான்-ஜீவர்களுக்குத்தெரியாமற்போய்விடும். சாழலோ-என்று சாய்ந்தாகெதோழி. எ-து. 2.

எப்பொருளுந் தாமக் கிருந்துமறை பெயர் தெளியச்
செப்பினரோ வறிபெனத் திரமறிய விளம்பேய்
எப்பொருளுந் தாமாக கிருக்கவென்று மீள்கெடுவனச்
செப்புமறி யானம்வருந் திரிவதுக்கச் சாழலோ

(இ-ள்) எப்பொருளும்-எந்தவஸ்துவும். தாமக்கிருந்து-தாமக்கவேயிருந்தும், மறை-இருக்கு - எஜ-சாமம்-அதர்வணமெனும் கால்குவேதங்களை. அவர்மெளிய-கடவுளாகியதனைவன்வி வேது எவசிறிய செப்பினரோ சொன்னாரோ அறிபென-தெரிந்தினை இத்திறமறிய-தவ்விதம் தெரிந்துகொள்ளி விளம்பேய்-சொல்லக் தோழி எப்பொருளும்-எந்தவஸ்துவும் என்றும்-எந்தகாலத்திலும் தாமாகிருக்க-ஆன்மவடிவாகவேயிருக்க இவ்வென்-அவ்வாறு இவ்வையென செப்பும்-சொல்லுவென்ற அறியாகும்-அஞ்ஞானத்தால் வருந்திப்புகுபுடருக்குவரும் மாறுபட்டிட-அறக்கச்சாழலோநிக்க வேதாசமங்களைச்சொன்னார் என்று அகைந்தாகெதோழி. எ-து. 3

ஒதிபிறர்க் குரைப்பரலா லோத்துணர்ந்து தம்மில்லு
 ளுதிநிலை பொருந்தியிகப புகரகலா ரென்னேய
 ஆதியந்த மாகவொன்றை யாய்ந்தறியா ரிடையிடைசென்
 ரோதிபுத்தி மருண்டுணவிற் குளறலுரர் சாழலோ.

(இ-ள்) ஒதி-வேதங்களைவாசித்து, பிறர்க்கு-அயலார்க்கு, உரைப்பர்-
 பாடம்சொல்லுவர், அலால்-அல்லாமல், ஒத்துணர்ந்து-வேதங்களைவாசித்த
 றிந்து, தம்மில்-தங்களில், அனுபூதிநிலை-ஆத்மானுபவநிலையை, பொருந்தி-
 அடைந்து, இகப்புகர்-உலகம் உண்டெனும்முற்றத்திலிருந்து, அகலார்-நீங்
 காகள், என்னேயி-இதுஎன்னகாரணம்தோழி, ஒன்றை - ஒருசாஸ்திரத்
 தையாவது, ஆதியந்தமாக - முதலிலிருந்து கடைசியாக, ஆய்ந்தறியார்-
 ஆராய்ந்துதெரிந்துகொள்ளார்கள், இடையிடை-தூல்களின்நடுவில் நடுவில்,
 சென்றோதி-பிரவேசித்துப்படித்துணர்ந்து, புத்திமருண்டு - உண்மையறி
 யாது மதிமயங்கி, உணவிற்கு-பசிப்புக்கு, உளறல் அரூர்-தூயில் ஒன்றிரு
 க்க வேறொன்றாக உளறுவதிலிருந்து நீங்கிலார் ஆயினர்கள், சாழலோ -
 என்று அசைந்தாடுகதோழி. எ-று.

4.

பேதையரும் பெரியவரும் பிரளயத்தொன் றுகின்மறை
 யோதலுரை தெளிதலில்வந துறுபயனென் னுரையேய
 பேதையரில் பெரியருமில் பின்னிலைமுன் னிலையுலக
 மாதியந்தம் பிரமமெனு மறுதிவரச சாழலோ.

(இ-ள்) பிரளயத்து-உலகநாசமாகும்முடிவில், பேதையரும்-மூடரும்,
 பெரியவரும்-ஞானிகளும், ஒன்றாகில்-ஒரே இடத்தடங்குபவர்க ளாவார்கள
 ளாகில், மறையோதல்-வேதம் வாசிப்பதிலும், உரைதெளிதல்-வேதத்தின்
 அர்த்தம் தெரிந்துகொள்வதிலும், வந்துறுபயன் - உண்டாகியடையும் பிர
 யோஜனம், என்உரையேய - என்னசொல்லடிதோழி, பேதையரில்-மூட
 ரும் இல்லை, பெரியருமில்-ஞானிகளுமில்லை, பின்னிலை-பிற்காலமென்ப
 தும் இல்லை, முன்னிலை-முற்காலமென்பதும் இல்லை, உலகம்-பலபேதமா
 கத்தோற்றும் உலகமானது, ஆதியந்தம்-முதலும் முடிவும், பிரமமெனும்-
 ஆன்மவடிவமென்கிற, அறுதிவர-முடிவு உண்டாக வேதம் குறிப்பிக்கின
 றது, சாழலோ-என்றசைந்தாடுகதோழி. எ-று.

5.

எல்லாஞ்சி வன்செயலென் றிசைத்துமறை யிருநிலத்து
 நல்லார்பொல் லாரெனவே காட்டல்வருத தென்னேய
 எல்லாம் வன்செயலென் றிருக்கநல்லா செயலிறத்திங்
 கல்லாரில் லாமயல்கொண் டமுங்கறப்பிச சாழலோ.

(இ-ள்) மறை-வேதங்களானவை, எல்லாம்-சராசரத் தோற்றங்களில்
 பொருள்களும் பொருள்களாதுசெயல்களுமாகிய

லென்று-சிவனது செயலென்று, இசைத்து-சொல்லி, இருநிலத்து-பெரியபூமியில், நல்லார் (என)-சிலையோக்கியசொனவும், பொல்லாரெனவே-சிலரை அயோக்கியசொனவும், வருத்தநாட்டல்-வேறுபிரித்துநாபித்தல், என்னே-என்னகாரணமடதோழி, இங்கல்லார் - இவ்வுலகில் நல்லவரல்லாததீயர், இல்லாமயல்-இவ்வாத தேகாதிபிரபஞ்சம் உண்டென்கிற மயக்கம், கொண்டு-கொண்டு, அழுங்கல்தப்பி-பிறவித்துக்கத்தில் அழுந்திவிடப்படுவதவிட்டு தப்பித் தக்கொன்னவேதம நல்லார்தியாரென்று பிரித்துச் சொல்லியது, நல்லார் - நற்குணமுடையவராகி, எல்லாம-யாவற்றும், அவன்-அச்சுடவுனது, செயலென்று-செய்கையென்று, செயல்நந்து - இருவினையின்பயனைக் கருதாது தாங்கள்செயலற்று, இருக்கசாழலோ-இருக்கவெனவசைத்தாடுகதோழி. எ-று.

6

மனமிறந்த பின்னர்முத்தி மருவுமெனக் கேட்டோதித்
தனைவிரித்துப் பிறவுருவந் தனையவுன்ன லென்னே-
இனையனென விருக்குந்தனை யேட்டிற்றிற ரிசையிலன்றி
மனமறிய வாய்ந்துணரா மறதியினூற் சாழலோ.

(இ-ள்) மனவிறந்த பின்னர்-மனம் நாசமாயிப்பி, முத்தி - மோகந்மானது, மருவும் என-கிட்டும் என்று, கேட்டோதி - பெரியோர்கன்பால் கேள்விகேட்டும் நூல்களில்வாசித்தறிந்திருந்தும், தனைவிரித்து-ஆன்மாவாகிய தன்னைமறந்து, பிறவுருவந்ததைய - அயல்வடிவமனத்திப்பதிய, உன்னல் - விடாதுகினைத்தல், என்னே - என்னகாரணமடதோழி, இனையனென - இத்தன்மையானவனென, இருக்குந்தனை - சாக்ஷாக்கரித்திருக்கின்ற அறிவாகியதன்னை, ஏட்டில்-புஸ்தகங்களில் படித்தனும், பிறரிசையிலன்றி-அயலாராவாத்தைகளினால்கேட்டலுமேயல்லாமல், மனமறிய-சந்தேகவிபரீதங்கள் தனதுமனமாற, ஆய்ந்துணரா - ஆராய்ந்துஅறியாத, மறதியினூற் சாழலோ - மறதியினால் அபபடிபேதமாய் நினைக்கிறார்களென சாய்ந்தாடுகதோழி. எ-று.

7.

யார்க்குமுழி ருடலுணவ வத்தைபய மொன்றாகப்
பார்ப்பானும் பறையனெனப் பகரும்பகுப் பென்னே-
பார்ப்பவன்பார்ப் பான்பாக்கப் படுபொருள்களையுலறவோத்
தார்ப்பான்வாய்ப் பறைபறைய னறியெனற்குச் சாழலோ.

(இ-ள்) யார்க்கும்-எவருக்கும், உயிர்-ஜீவனும், உடல்-உணவு - தேகமும்-ஆகாரமும், அவத்தை-ஜாக்கிரம்-சொப்பனம்-சுழுத்தி - துரியம்-துரியாதீதம் எனும் பஞ்சாவத்தையும், பயம் - ஐனனமாணதி அச்சமும், ஒன்றாக-ஒசேனிதமாக விருக்க, பார்ப்பானும் - பிராஹ்மணனெனவும், பறை

யன் என-பறையன் எனவும், பசரும்-பேதித்துச்சொல்லும், பகுப்பு-பிரிவு, எக்னேயு-என்னையதோழி, பார்க்கப்படு பொருள்கள்-காணப்படுகிறவஸ்துக்கள், அயலற-தனையன்றி வேறு இல்லையென, பார்ப்பவன்-காணப்பட்டவன்-அறிபவனாகிய, டார்பயான்-தனைக்காண்பவனெனவும், ஒத்த-வேதங்களைவாசித்து, ஆர்ப்பான்-வீதிக்கிரகங்களின்பின் பாராயணஞ்செய்து திரிபவன், வாய்ப்பறை - வாயையே பறையாகக்கொண்டுமுழக்கி, பறையன்-உடல்வளர்க்கும் நீசனென்று, அறினென்து-தெரிந்துகொள்ளெனற்குத்தெரிவித்தற்கெனத்தெளிந்து, சாழலோ-சாய்ந்தாவியாயாக எ-று. 8.

ஈசனெனச் சீவனென விரண்டுரைத்து முடிவின்மறை
பேசினுமொன் றெனக்கோடல் பிசகலவோ புகலேட
பிசகலுஞ்சித் துயிராகளுஞ்சித் தென்னிலொரு சித்தினுக்கர
பாசம்வரு மின்றெனிலா வஜடம்பொறி சாழலோ.

(இ-ள், மறை - வேதங்களானது, ஈசனென - கடவுளென்றும், சீவனென-சீவனென்றும், இரண்டுரைத்து-இரண்டுரைத்தன்னியங்களுண்டெனமுதலில் பிரித்துச் சொல்லி, முடிவில்-வேதாந்தத்தில், ஒன்றென-கடவுளும் ஜீவனும் ஒன்றேயென்று, பேசினும்-வேதாந்தங்களிற்கூறினும், கேடல்-அபேதமாகக் கொள்ளுதல், பிசகலவோ - அனுபவவிருத்தமல்லவோ புகலேட-சொல்லலதோழி, ஈசனுஞ்சித்து-கடவுளும்ஞானரூபியே, உயிர்களும்சித்து-ஜீவர்களும் ஞானரூபிகளே, என்னில்-என்று சொன்னால், ஒருசித்தினுக்கு-இரண்டிலொரு ஞானத்திற்கு, ஆபாசம்வரும் - பிரதிபிம்பத்தன்மையுண்டாகும், இனறெனிலோ - இல்லைஎன்றாலோ, பொறி அஜடம் சாழலோ-அந்தக்கரணஞானந்திரியங்களும் சித்துக்களையாகவேண்டியருமென அசைந்தாகெதோழி. எ-று, 9.

நினைவையன்றித் துக்கசக நிற்கவிட மறியார்க
டனைச்சகவான மாவெனவே தனிப்பகலா ரென்னேடி
வினைக்குரிய பயனைமறை விதிப்பதுண ரார்மொழிக
டனைக்குறிகொண் டறுதியெனத் தருக்குறலாற் சாழலோ.

(இ-ள்) நினைவையன்றி-எண்ணத்தைத்தவிர, துக்கசகம் - துன்பமும் இன்பமும், நிறக-நவக யிருப்பதற்கு, இடமறியார்கள்-வேறிடமிருக்க எவருமறிபுதவார்கள் ஆவார்கள் (இங்கனமிருக்க), தனை-தங்களை, சகவான்மா-ஆனந்தசொருபவாத்மா, எனவே-என்றறிந்தபடியே விருத்த, தவிப்பு-பிறப்பிறப்பெனும் சங்கடத்திவிருத்து, அகலார்-நீங்காதவர்களாயிருக்கிறார்கள், எனனேடி-இதுஎன்னகாரணமடி தோழி, வினைக்குரிய - செய்யும் கல்வினை நினைக்குத்தகுந்த, பயனை - பிரயோஜனத்தை, மறைவிதிப்பது-வேதஞ்

சொல்கிறதென்று, உணரார்-அறியாதவர்களுடைய, மொழிகள் தனை-வார்த்தைகளை, அறியியென-முடிவென்று, குறிக்கொண்டு - உறுதியாகக்கொண்டு, அருக்குதலால்-அதனோடு தேகோகவகங்காசத்தால் (பிறப்பு சங்கடத்திலிருந்து நீங்காதிருக்கின்றனர்), சாமுலோ-என்று அசைந்தாடுக தோழி. (என்றவாறு) 10.

பேசாத நிலையருளும் பெரியரைப்பே ணுதுலக
வாசாரக் கள்ளருக்கா ளாகுவரி தென்னே
வாசாம கோசரனும் வததுபெற வருந்தவங்கட்
கூசாதி யற்றுகிலாக கொடுங்குணத்தாற் சாமுலோ.

(இ-ள்) பேசாத நிலை-நீத்தியமாகிய மவுனநிலையை, அருளும்-கிருபை செய்கின்ற, பெரியரை - அறிவுடையோரை, பேணுது-விரும்பாது, உலகம்-ஐகத்திற்கற்பித்துக்கொண்ட, ஆசாரம்-பொய்யொழுக்கத்தை மெய்யெனும்பிச்செயும், கள்ளருக்கு-திருடருக்கு, ஆளாருவா-அடிமையாகி காலங்கழிப்பார், இது என்னே-இது என்னகாரணமடிகோழி, வாசாமகோசரனும்-வீராகமனதிற்கெட்டாதவனாகிய, வததுபெற - மெய்யபொருளான ஆன்மாவையடைய, அருந்தவங்கன்-உண்மையாம்மெய்த்தவங்களை, கூசாது-திரிகரணசத்தியாக, இயற்றுகிலா-செய்யாத, கொடுங்குணத்தால் - கொடுமையானசெய்கையினால் பொய்யருக்கு ஆளாகின்றனர்களைன்று அறிந்து, சாமுலோ-அசைந்தாடுகதோழி. என்று. 11.

ஆக. செய்யுட்கள் 290

குருசொருங் கூறல்.

உலகேழு மேழுநிறை பலகோடி கோடியுயி
ருடலாதி பொருளகம் புறமண்டு சோதியெது
பலபேத போதகலை யுணர்வாற ரொடாநதறிய
பலகான்மு யன்றறித லரிதென் றிடைநதடியர்
குலமேளி யகமமதை யறவிழ்ந்தி றைஞ்சியுரை
குறிசேட் பெயர்ந்தவர்க ளுருவுண்ட டர்ந்ததெது
விவதாரு முலகமெதி ருளதாக தருவதெது
விதுபேத குருசொருப மெனவேது மருமறையே.

(இ-ள்) உலகேழுமேழு-அதல்-வீதல்-சுதல்-தராதல்-இரகாதல்-மகாதல் பாதானமெனும் கீழேழுலகம், பூலோக-புவரலோக-சுவரலோக-சனலோக-

தபோலோக-மகாலோக-சத்தியலோக முதலிய மேலேழுலகம்) ஆகப் பதினாலுலகங்களிலும், நிறை-நிறைந்த, பவகோடி கோடி-அநேககோடிகோடி பாவய, உயர்-ஆர்வர்களிலும், உடலாதி பொருள்-தேகாதிவஸ்துக்களிலும் அகம்புறம் - உளவெளிகளில், மண்டி-நெருங்கிய, சோதித்து - பிரகாசமுடையது எதுவாகும், பவபேதம்-காலதேசவஸ்து பேதங்கலை, போதகலை-போதிகளின்ற சாஸ்திரத்தின், உணர்வால்-தேர்ச்சியால், தொடர்ந்து-பின் சென்று, அறிய-உடவுள்சொருபத்தைத் தெரிந்துகொள்ள, பலகால்முயன்று-அநேகதடவைகளில் பிரயத்தனப்பட்டும், அறிதல் - தெரிந்துகொள்ளுதல், அறிதென்று-கஷ்ட மென்று, இடைந்து-பின்னடைந்து, அடியர்-சிவனடி பாரகனது, குலமேனி-இனத்திற் சேர்ந்து, அகமமதை-அற-யானென தெனுவங்காவம்நீங்க, வீழ்ந்து - சிவனடியாகாவில்வீழ்ந்து, இறைஞ்சி - வணங்கி, உரை - அச்சிவனடியார்கள் உபதேசிக்கும், குறிக்கேட்டு - உபாயங்கலைக்கேட்டு, உயர்ந்தவர்கள்-மேன்மையுற்ற ஞானிகளின், உருவணி-உடல் பொருள் - ஆவிகலைவியுங்கி, அடர்ந்தது ஏது - இடமற எங்கும் நெருங்கியது யாது? (அன்றியும்) இலதாசும-முககாலததிலும் இல்லாததாயிடி, உலகம்-பிரபஞ்சத்தை, எதிருளதாக-எதிரிலுள்ள மெய்ப்பொருள்களாக, தருவது ஏது-கொடுப்பது எதுவாகும்?, இது - இப்படிப்பட்ட இலக்கணமுடைய பொருளே, போத-ஞானேபதேஸஞ்செய மெய்முத்தருளும், குரு சொருப மென - ஆசிரியரினவடிவமென்று, அருமறை - அருமையான வேதங்கள், ஒதும்-சொல்லும். எ-து. (௭-ஈற்றகை)

1.

திருமார்ப கத்தன்வரை தருமாகி டத்தன்கலை
திசுநாவ கத்தன்மறை யுரைநாவ லத்தர்முனி
யுருவாமு டற்றிகழு முயர்ஞான சோதியெது
வுருகாரு எததுநிறை மருளாந பாதியெது
தரைநீரு மாயுருவ மருவாஞ்ச தாகதினின்
டவரேற்று மிருருப வெரியாகி யலவாகு
நிறைவாக்க கருதொடர வரிதாநி லைததெது
நிஜபோத குருசொருப மெனவோது மருமறையே.

(இ-ள்) திரு-இலங்குமியை, மார்பகத்தன்-மார்பினிடம் வைத்திருக்கும் விஷ்ணுவனுடையவும், வரை-இமாசலபர்வதராஜன், தருமாத-பெற்றபெண்ணாகிய பார்வதியை, இடத்தன்-இடதுபாகத்திலுற்ற சிவபெருமானுடையவும், கலை-சாஸ்திரியானவன், திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற, நாவகத்தன்-நாவையுடைய பிரமதேவனுடையவும், மறை-இருக்கு-எஜுர்-சாலும்-அதர்வணமெனும் நான்கு வேதங்கலை, உரை-சொன்ன, நாவலத்தர் - நாவலினை யுற்ற பண்டிதராகிய, முனி - உடலுலகவெறுத்த ஞானிகளிடவும், உருவாம் உடல்-வடிவமாகிய தேகங்களில், திகழ்-விளங்குகின்ற, உயர்ஞான -

மேலான அறிவாகிய, சோதித்து-சயம்பிரகாசவந்து யாத, உருகார்-கடவுளை நினைத்து உடலுலகு கறையப் பெருதவர்களின், உளத்து - மனதில், நிறை-நிறைத்துள்ளும், மருளாம்-மயக்கமாகியும், நபாதி-வெளிப்படாமலும் இருக்கிறது, எது-எத்தவஸ்துவோ? அன்றி, உருவ-கடினகோமளமெனும் வடிவமுடைய, தரைநீருமாய-நிலமும்ஜலமுமாயும், அருவாம்-வடிவில்லாத, சதாகதி-விண்-காற்றும் ஆகாயமுமாயும், தவா ஏற்றும் - தபசிகள் துக்கினற, இருருப-கொழுந்துவிட்டெரித்துருபமாகக்காணப்பட்டுவெட்டுகுத்தாதி சிதைவுறு, எரியாகி-கெடுப்பாகியும், அலவாகும் - இவைகளைல்லாததாகியும், நிறைவாக்கு-பூணமானவேதத்தாலும், அகந்தொடா-மனத்தாலும்பின் றற, அரிதாக-கடினசாததியமாக,நிலைத்ததித்து-நிலைத்துள்ளதமாயிருக்கிறது எதுவாகும்? இப்படிப்பட்ட இலக்கணமுடைய இது, கஜபோத-உணமைஞானமாகிய சிவமே, குருசொருபமென-ஆசிரியா வடிவமெனும், அருமறை - அரிநானவேதங்கள், ஒதும - சொல்லும் (புறநாறுகை.) எ-று,

2.

வெளியாதி பூதமெழு வகைபேத பௌதிகமை
விதகோச மோயிபொறி புலன்வாயு நாற்காண
தன்யாற்க னைத்தயருங் களிசேர வித்தைவரு
தமர்தார வாசைமவி முமலங்கெ டாதவுயி
ரனியாற்க ரைந்திருமை வினைநீர வேண்டியனு
புதுகாறு மவ்வியக தமுமாகி நின்றெவையு
மொனியாமெ னக்குரைசெய் பரியாய நாமமென
யொளிர்போத.மெதுகுருவி னுருவிதே னுஞ்சுருதி.

(இ-ன்) வெளியாதிபூதம்-ஆராயம்-வாயு-அக்கினி-ஜலம் - மண்ணாதிபஞ்சபூதங்களும்; எழுவகை-தேவா-மனிதர்-மிருகம்-பட்சி-மச்சம்-ஊரவனம் தாவரமாகிய எழுவீத, பேதபௌதிகம் - பின்னசரீரங்களும், ஐவிதகோசமோடு-அன்னமயம்-பிராணமயம்-மனோமயம்-விஞ்ஞானமயம்-ஆனந்தமயமெனும்பஞ்சகைகளேயும், பொறி-(மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு செவிஎனும் ஐந்து ஞானேந்திரியமும்) (வாக்கு-பாதம்-பாணி-பாயுரு-உபஸ்தம்) எனும் ஐந்து கைமேந்திரியங்களும், புலன்-(சபத-பரிசுருப-சச-கந்தமெனும்) ஞானேந்திரிய அறிவைத்தம்-(வசன-கவன-நான்-விசர்த்த-ஆனந்தமெனும்) கன்மேந்திரியஅறிவைத்தம், வாயு-பிராண-அபான-உதான-வியான-சமான-காகன்-கூர்மன்-கிரிகன்-தளஞ்செயன்-தேவதத்தெனும் பத்துகாற்றுகளும், காந்தகணம் - மனம் - புத்தி-சித்தம் - அலகாரமெனும் காஞ்ரு அந்தக்காண்களுமாகிய, தவ்யால் - பிரதிபத்ததால், கனைத்து - இவைபுறம, அயரும் வருத்தம், களிசேர்-மயக்கமுடைய, அவித்தைவரு-

அஞ்ஞான சால்வினீந்த, தமர்-பந்துக்களிடத்தும், தாரம்-மனைவிபுத்திரரிடத்தும், ஆனாமலி-விரும்பம் நிறைந்து, மும்மலம் - ஆனுவ-நாயிய மாயைகளும் மும்மலங்களும், கொடாத - உதமர்க்காத, உயிர் தீவனாவன, அனியால்-கட, ரிடம் அன்பினால், கரைந்து சிரகாரமாகக்கரைந்து, இருமைவினை-சுவனை நிலிவினையெனியுமிரண்டும், தீரவேண்டியனும்-சீங்க விரும்பிவினைகளும், அதுகாறும் அதுவரையில், அவ்வியகதமுமாகி - வெளிப்படாததாகி, நின்ற-நிலைத்திருந்து, எவையும் - எவ்விதமாயுபபுங்கனும் ஒளியாமெனக்கு-பிரகாசமயமாகிய எனக்கு, உரைசெய-சொல்லப்பட்ட, பரியாயநாமம்-ஒருபொருள்முதிந்த பலபெயராகும், என-என்று ஒளிப்போதமெது-பிரகாசிக்குஞ்ஞானம் எதுவோ, ஈது-இப்படி கூறுமஞானத்தையே, சுருதி-வேதமானது, குருவினுருவு-ஆசிரியாதிருவுருவம், எனும் - என்று சொல்லும், எ-து.

3

அறமாகி பள்ளவையறு வருளாகி நின்றதெது
வசலஸ்வ பாவமெது வுறியாவ தீதமெது
மறமேம ஸித்தகொடு மறவோ முளத்தொழிநின்
முருளே நிறைததழிநின் மருளாறு யாதகதெது
நிறமாகி நின்றதெது திரியாள் யறகையெது
திரிகால் மாகிலல் நிறமாப்ச சொலிப்பதெது
தூறவோ முளத்ததிறை தூரியப்ர போதமெது
சுயஞான மெதுமல குருநுப மெனும்மறையே.

(இ-ள்) அறமாகி-தருமவடிவமாகியும், அளவையறு-பிரத்யக்ஷமாகி யனைவகளுக்கெட்டாத, அருளாகி-கிருபாவடிவமாகியும் - நின்றது எது-நிலைத்தது எதுவாகும்? அசல-அசைவற, ஸ்வபாவம் எது - தன்மையுடையது எதுவாகும்? அழியா-கெடாததும், அநீதமெது-மனோவாக்குகாயமாகி கட்டு எட்டாததன்மையுடையது எதுவாகும்? மறமே - பாவமே, மலிந்த நிறைந்த, கொடுமறவோ - கொடுமைபாணவேடரிட, உளத்து-மனத்தில், ஒழிவில்-நீங்காத, முருளே-மயக்கத்தையே, நிறைத்து - பெருக்கியும், அழிவில்-கெடுதலிலலாது, மருளகற்று-மயக்கம் நீக்கியே, உயர்ந்ததுஎது-மேற்பட்டது எதுவாகும்?, நிறமாகி-நிலையுள்ளதாகி, நின்றது எது - உன்னது எதுவாகும்?, திரியா-மாறுதலில்லாத, இயற்கை எது - சுபாவமுடையது எதுவாகும்?, திரிகாலமாகி-இறப்பு-எழிவு-கிழ்வு எனும் மூன்றுகாலமாகியும், பலநிறமாய்-அநேகவண்ணங்களாய், சொலிப்பது எது- பிரகாசிப்பது எது? தறவோ-பந்தநீறியோடுகனது, உளத்ததிறை - மனத்தில் நிறைந்த, தூரியப்போதம் எது-சகலத்திற்குமாதாரமான ஞானப்போதம் எதுவாகும்? சுயஞானம்எது - இயற்கையுணர்வாகிய சர்வசாக்ஷி எது? (சகீதயே) மறை - வேதமானது, அமல-செங்கமற்ற, குருநுபம்எனும்-ஆசிரியர் வடிவம் என்றுசொல்லும், (சு-சுற்றை) எ-து.

4.

சோருபாகந்த கொம்மி.

பந்த குணங்கள் பறித்தவனே பல
பாச மயலைக் குலைத்தவனே பெனை
நொந்து 'நெடாமற்' நடுதவனே யாதி
நூங்கறி வேரபெனக் கொம்மியடி.

(இ-ள்) பந்தகுணங்கள்-கட்டாகிய ரஜோகுண *தமோகுணங்களை, பறித்தவனே-கலைத்தவனே, பவபாசம்-பிறப்பாசையாகிய, மயலை - மயக்கத்தை, குலைத்தவனே-கலைத்தவனே ஏனை-ஆன்மாவாகிய எனனை, நொந்து-(பிறவியால்) வருந்தி, நெடாமல்-இறவாமலும், *தடுதவனே - (மறு ஐனனம் எடுக்காமலும்) தடுத்து ஆட்கொண்டவனே ஆதிநூங்கறிவோய்-பழயபெருமையுற்ற ஞானியே, என-என்று, கொம்மியடி-அகங்கை விரித்ததுகொட்டடி, (எ-து) 1.

முச்சக மாங்கித் துடைப்பவனே பல
மூர்த்திகள் வேடம் படைப்பவனே யம
னச்சததை யோடப புடைப்பவனே யறி
வாந்ததேனெயன்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) முச்சகமாங்கி-சொர்க்க மத்திய பாதானமெனும் மூன்று உலகமாங்கி, துடைப்பவனே-நாசமாகருபவனே, பலமூர்த்திகள்-அநேகதேவதானிகள், வேடம்-கோலம், படைப்பவனே-சிருஷ்டிப்பவனே, யமன்-காலனிட, அச்சத்தை ஒட-பயத்தை ஒட, புடைப்பவனே-அடிப்பவனே, அறிவாந்தனே-ஞானசந்தோஷனே, என்று-என்று, கொம்மியடி - அகங்கை விரித்துக்கொட்டடி, 2.

பன்மை யொழிக்கும் பராப்ரனே யேக
பாவங்க ளிக்குங் குணகரனே மாயை
வனமை விழுங்குஞ் சுதாகரனே யாதி
வானறி வேரபென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) பன்மை-பலவற்றின் தன்மையை, ஒழிக்கும்-நீக்கும், பராப்ரனே-சடவுனே, எகபாவம்-ஒரே தன்மையில், ளளிக்கும்-சந்தோஷிக்கும், குணகரனே-சத்ருண வடிவனே, மாயைவன்மை - மாயையின் வல்லமையை, விழுங்கும்-விழுங்கும், சுதாகரனே - சந்திரனே, ஆதிவானறிவோய்-பழைய உயர்த்த ஞானியே, என்று-என்று, கொம்மியடி-அகங்கை விரித்துக் கொட்டடி, (எ-து) 3.

பிறப்பெனும் பேதமை கொன்றவனே ஜீவ
பேத மிறத்தனி நின்றவனே பென்
மறப்பைக் கெடுத்தனி மன்றவனே யாதி
மாணநி வோயென்று கொம்பியடி.

(இ-ள்) பிறப்பெனும்-ஜனரித்தலென்ற, பேதமை - அறியாமையை,
கொன்றவனே-நாசஞ் செய்தவனே, ஜீவபேதமிற-உயிர்களின் வேறுபாட்டை
நடிகை, தனியின்றவனே-ஓக ஆத்மாவாய் கிலைத்தவனே, என்மறப்பை-என
அஞ்ஞானத்தை, கெடுத்து-நாசமாகி, அவிர்-பிரகாசமும், மன்றவனே-
வெளியானவனே, ஆதிமாணநிலையம் - பறைய பெருமைபுறஞானியே,
என்று-என்று, கொம்பியடி-அகங்கைவிரித்துக்கொட்டடி. (எ-று) 4

எல்லையிறந்த வருளொளியே வி||
வேகமே வாததுவி தக்காரியே யென்றன்
றொலலை மறைத்த பரவெளியே ஞான
சோதியே யென்றுநீ கொம்பியடி.

(இ-ள்) எல்லையிறந்த-அளவற்ற, அருளொளியே - கிருபாவிலாசமே,
விபு-பூரணமானவரே, ஓகமே வாததுவிதக்காரியே - இரண்டற்றதனிமை
யாங்களிப்பே, என்றன்- என்னுடைய, தொல்லை - துக்கத்தை, மறைத்த-
மறையசெய்த, பரவெளியே-மெலான ஞானஆகாசமே, ஞானதோதியே-
அறிவாகியபிரகாசமே, என்று-என்று. நீ-நீ, கொம்பியடி-அகங்கைவிரித்துக்
கொட்டடி. எ-று. 5

சத்துச்சித் தாகாத நித்தியனே சர்வ
சாட்சிச் சொருபனஞ் சத்தியனே பென்ன
வித்தை கெடுத்தொளிர் மத்தியனே ஞான
விண்ணுரு வோயென்று கொம்பியடி.

(இ-ள்) சத்து-சித்த-உன்னதம் உணர்வதும், ஆர்த்த-சுகருமாயுமிருத்
திற, நித்தியனே-அழிவில்லாதவனே, சர்வம் - எல்லாவற்றையும், சாட்சி -
அறிவிற, சொருபனும்-வடிவனும், சத்தியனே-மெய்யனே, என்னவித்தை-
எனது அஞ்ஞானத்தை, கெடுத்து-நாசமாகி, ஒளிர்மத்தியனே-பிரகாசித்
தின்ற ஓநிலைமையானவனே, ஞானவிண்ணுருவோய்-தொகையவடிவனே,
என்று-என்று, கொம்பியடி-அகங்கைவிரித்துக்கொட்டடி. எ-று. 6

என்கு நிறைத்திட சற்றவனே ஞான
மென்னு மடிமையைப் பெற்றவனே பூ

னங்க மிடமாக வுற்றவனே யறி
வாந்த நேயென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) எங்கும்-எல்லாவிடங்களிலும். நிறைந்து - சம்பந்தமுற்றிரு
தும், இடர்-தன்பத்திலிருந்து, அற்றவனே-நீங்கினவனே, மனமென்னு
ஸ்மரணையென்கிற, அடிமையை - அடிமையை, பெற்றவனே - அடைந்
வனே, ஊனங்கம்-மாமிச உடலை, இடமாக - வீடாக, உற்றவனே-உடை
வனே, அறிவானந்தனே-ஞானநந்தவடிவனே, என்று-என்று, கொம்மியடி
அகங்கைவிரித்துக் கொட்டடி. எ-று.

காரண காரிய மற்றவனே யாருங்
காண வருளுருப் பெற்றவனே யெங்கும்
பூரண னாய்நிற்கக் கற்றவனே யாதி
போதனே யென்று நீகொம்மியடி.

(இ-ள்) காரணகாரியம் - ஏதப்பொருளும்-பரிணாமவஸ்துவும், அற்
வனே-ஆகாதவனே, யாருங்காண-ஒருவருமறியாத, அருளுரு-கிருபாசை
ருபம், பெற்றவனே-உடையவனே, எங்கும்-எல்லாவிடங்களிலும், பூரண
னாய்-நிறைந்தவனாய், நிற்க-நிலைத்திருக்க, கற்றவனே - அறிந்தவனே, ஆந்
போதனே-ஆதாரஞான வடிவனே, என்று, நீ-நீ, கொம்மியடி-அகங்கைவ்
ரித்துக் கொட்டடி. எ-று. 8.

நானெனுஞ் சொற்பொரு ளானவனே ஐக
நாதனெ னப்பெயர் போனவனே யாவு
மானவ னேயல வானவனே சுக
வானவ னேயென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) நானெனுஞ்சொல் - நானென்கிற வார்த்தைக்கு, பொருளான
வனே-உரைப்பொருளானவனே, ஐகநாதனென-உலக கர்த்தாவனே, பெ
யர்போனவனே-பேரெடுத்தவனே, யாவு மானவனே-எல்லா மானவனே,
அலவானவனே-ஒன்றுமில்லாதவனே, சுகவானவனேயென்று - ஆகநாதம்
பரமானவனென, கொம்மியடி-அகங்கைவிரித்துக்கொட்டடி. எ-று. 9.

சுத்த மசுத்தங் கடந்தவனே யதி
தூராதி தூரமி டைந்தவனே சுச
நித்திய வாரி குடைந்தவனே ஞான
நின்மல னேயென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) சுத்தம் அசுத்தம்-அழுக்கின்மையும் அழுக்குன்னதும், கடந்த
வனே-நீங்கினவனே, அதி தூராதிதூரம்-மிக்கதுவையும் - சமீபமும்விட்டு,

இடைத்தவனே-நீங்கினவனே, கவித்திய-நிலையானசந்தோஷ, வாரிகுடை
ந்தவனே-சமுத்திரத்தில் குளித்தவனே, ஞானகின்மலனேஎன்று-அறிவே
னுல் களங்கமற்றவனே என்று, கொம்பியடி - அகங்கைவிரித்துக் கொட்
ட்டடி. எ-து. 10.

முத்தி நிலத்தின் முளைப்பவனே சூழ
மோனநல் வேடி வளைப்பவனே நாளுஞ்
சிதகக போகம் விளைப்பவனே கன
சிண்டய நேயென்று கொம்பியடி.

(இ-ன்) முத்திலத்தில்-மோகந்பூமியில், முளைப்பவனே - விளங்குப
வனே, சூழ-மோகந்பூமியைச் சுற்றி, மோனநவேலி - மெனமென்கிற
நல்லகாவலை, வளைப்பவனே வளைப்பவனே நாளும்-எக்காலமும், சித்ககபோ
கம்-ஞானசந்தோஷ அனுபவபோகத்தை, விளைப்பவனே-உண்டாக்குபவ
னே, கனசிண்டயனே என்று - ஒன்றாகியஞான வடிவானவனே யென்று,
கொம்பியடி-அகங்கைவிரித்துக் கொட்டடி. எ-து. 11,

பேதம பேதாநி றந்தவனே வேதம்
பின்னிடத் தேடி க் கரந்தவனே சூய
ஞாதுரு ஞானந துறந்தவனே சுய
ஞானியே யென்றுநீ கொம்பியடி.

(இ-ன்) பேதம் அபேதம்-பின்னம் அபின்னம், இறந்தவனே-இல்லா
தவனே, வேதமதேடி-மறையானது ஆராய்ந்து (காணாமல்) பின்னிட-பின்
னிடைய, கரந்தவனே - ஒளிந்தவனே. சூயம் - காணப்படுபொருளும்,
ஞாதுரு-காண்பவனும், ஞானம்-இந்திரியங்களும், துறந்தவனே - விட்ட
வனே, சுயஞானியேஎன்று-இயற்கையறிவானவனேஎன்று, கொம்பியடி-
நீ அகங்கைவிரித்துக் கொட்டடி. எ-து. 12.

புண்ணிய பாவம் விளைத்தவனே யுயிர்
பொய்யுட லேறக் கிளைத்தவனே யாவுந்
தன்மயமாக்கித் திளைத்தவனே சிற்
சுதோதயனே யென்று கொம்பியடி.

(இ-ன்) புண்ணியம்-தருமத்தையும், பாவம்-அதருமத்தையும், விளைத்
தவனே-உண்டாக்கினவனே, உயிர்-ஜீவன், பொய்யுடல் - பொய்த் தேகத்
தில், எற-சம்பந்தப்பட, கிளைத்தவனே-அகேசமானவனே, யாவும்-எல்லாம்
தன்மயமாக்கி-தன்சொருபமாக்கி, திளைத்தவனே-அனுபவித்தவனே, சிற்

சுதோதயனே-ஞானமாகி என்றும் மறையோதுகிறவனே, என்று-என்று
கொம்மியடி-அகங்கைவிரித்துக்கொட்டடி. ஏ-று. 13.

ஜாதிகு லங்க ளிறந்தவனே சுய
ஜாதினி ஜாதி துறந்தவனே யந்த
மாதியுமாகி நிறைந்தவனே பர
மாநந்த நேயென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) ஜாதி-பிரம்-கடித்திரிய-வைசிய-குத்திரனுமான நால்வகைஜா
திகளும், குலங்கள்-கூட்டங்களும், இறந்தவனே-இல்லாதவனே, சுயஜாதி-
மாத்திற்கு மாம்போலொத்தசொந்தகுலமும். விஜாதி-18ரத்திற்கு கல்போ
லொத்தவேறுகுலமும், துறந்தவனே-நீக்கினவனே, அந்தம்-முடிவும், ஆதி
யுமாகி-முதலுமாகி, நிறைந்தவனே - பூர்ணப்பட்டவனே, பரமாநந்தனே
என்று-குறைவறு சுந்தோடவடிவனேயென்று, கொம்மியடி-அகங்கைவிரி
த்துக் கொட்டடி. ஏ-று. 14.

நித்திய னாகி நிலைப்பவனே தோற்ற
நிற்களி டாது கலைப்பவனே யெனைச்
சுத்தனே யாக்கிப் பலிப்பவனே சிற்
சுகோதய நேயென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) நித்தியனாகி-அழியாதவனாகி, நிலைப்பவனே - நிலைத்திருப்ப
வனே, தோற்றம்-காணப்படு பொருள்கலை, நிற்கவிடாது-நிலக்கவிடாது,
கலைப்பவனே - அழிப்பவனே, எனை-ஆன்மாவாகிய எனனை, சுத்தனையா
க்கி-களங்கமற்றவனாகி, பலிப்பவனே-பலிப்பவனே, சிற்சுகோதயனே-
ஞானாத்மமறையப்பெறுதவனே, என்று-என்று, கொம்மியடி-அகங்கைவிரி
த்துக் கொட்டடி. ஏ-று. 15.

ஆசெய்யுட்கள் 009.

அ ன் னை ப் ப த் து.

வேதப் பறையர் வீரக ருயிருண்ணு"
நாத நாதிய ரன்னே யெனும்
நாதரே நாதமு னியாகி வந்தெமங்
நாதர வீரதன ரன்னேயெனும்.

(இ-ள்) அன்னே-எனை வளர்த்தெடுத்ததாயே எனதுமனவேற்றுமைக்
குக் காரணம்யாதென்பையேல், வேதப்பறையர் - இருகருமுதலிய நானரு

வேதங்களையும் வாயாற்சொல்லி நாவால் பறையடித்து தெரிவிக்கின்றவர், லிரகர்-மண்-பெண்-பொன்னெனும் மூவரசையுள்ளவரின், உயிருண்டனும-ஜீவனைப்புகிக்கும், நாதர்-தலைவரும், அநாதியர்-கடவுளர், எனும் - என்று சொல்லுகிறேன், நாதரே-அந்த சகல காரியதோற்றத்திற்கும் காரணபூதரானவரே, நாதமுனியாகி-நாதமுனியெனும் ஆசிரியர்வடிவமாகி, வந்து-என்னெதிரில்தோன்றி, எமக்கு-எனக்கு, ஆதரவு-துணையாதத்தோன்றி. ஈந்தனர் - எனக்கித்தனியைவந்திற்று பந்துக்கலை விரும்பாதிருக்கச் செய்தனா, அன்னே-நாயே? எனும்-என்றுனக்குச் சொல்லுகிறேன். எ-று. 1.

பகத்தர் களிக்கும் பதத்தா
சித்தர்க் கெளரியர்கா ணன்னே யெனும்
சித்தத் திருந்துந் தெரிகிலர் முன்வந்து
முததி யளித்தன ரன்னேயெனும்.

(இ-ள்) பக்தர்க்கு-அடியார்எனக்கு, அளிக்கும்பதத்தர்-அவரவர் கோரிக்கையின்படி பதவினைக்கொடுப்பவரும், தமையிழை-ஆன்மாவாகிய தங்கலைவிரும்புகிற, சித்தர்க்கு - மனமுடையவர்க்கு, எளியாகாண்-சுலபமாய் அகப்படக் கூடியவர், அன்னே-நாயே? எனும் - என்றுனக்குச்சொல்லுகிறேன், சித்தத்திருந்தும்-மனதின்கண் ஈஸ்வரன்வீற்றிருந்தும், தெரிகிலர்-தெரியாதவராகவிரந்து, முன்வந்து-என முன்வந்து, முத்தியளித்தனர் - மோகனம்கொடுத்தனர், அன்னே-நாயே? எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன். என்றவாறு. 2.

என்றும் பிரியா வியல்பினர் யாராலு
மொன்றற் கரியர்கா ணன்னே யெனும்
மொன்றற கரிய குருவாகி யென்னில்யா
னின்றிடச் செய்தன ரன்னேயெனும்.

(இ-ள்) என்றும் பிரியா-எக்காலத்தும் யாரையும் எவற்றையும் விட்டு நீங்காத, இயல்பினா-சுபாவமுடையவராக விரந்தும், யாராலும் - எவராலும், ஒன்றற்கு-ஒன்றுபடுவதற்கு, அரியாகாண்-அரிதானவா, அன்னே-நாயே? எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன், ஒன்றற்கு-அடைவதற்கு, அரியர்-அரிதானவரானாலும், உருவாகி-ஆசிரியாவடிவமாகிவந்து, என்னில் - அக சபதார்த்தத்தில், யான்-அறிவாகியயான், நின்றிட-சிலைக்க, செய்தனர்-செய்தார், அன்னே-நாயே? எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன். எ-று 3.

தேமவர் தேடித் திரியத் திரியாரைக்
கூடிப் பிரிகில ரன்னேயெனும்

கூடல்பி ரிதலி லர்பல்லு ருத்தோற்ற
வேடிக்கை காட்டலா லன்னையெனும்.

(இ-ன்) தேடுவர்-கடந்தானாகிய தன்னைத்தேடுகிறவர்கள், தேடித்திரிய தன்னிலையிலிருந்துவேறப்பட, திரியாரை - அங்கனம் வேறப்படாதவரை, கூடி-சேர்ந்தும், பிரிவினர்-நீக்குதலிலராவர், அன்னே - தாயே? எனும்- என்றுசொல்லுகிறேன், பல்லுருத்தோற்ற - அநேகவடிவங்காட்சிகளாகிய, வேடிக்கை-வினோதபல போதங்களை, காட்டலால்-கூடுவர்போன்று பிரிந்த வர்போன்று கடவுள்காட்டுவதினால், கூடல்-தனையன்றி-இதாவஸ்து இருந்து சேர்தலும், பிரிதல்-தன்னைவிட்டு நீக்குவதும், இவர் - இல்லையாவர், அன்னே-தாயே, எனும்-என்று சொல்லுகிறேன். எ-று. 4.

மெய்யுரு வென்றிலர் வேண்டும் பல்விதப்
பொய்யுரு வேற்பரா லன்னையெனும்
பொய்யுரு மெய்யுரு வாக்கிமெய்ப் போதநதந்
தையம டுத்தன ரன்னையெனும்.

(இ-ன்) மெய்யுரு-உண்மையான வடிவம், ஒன்றிலர் - ஒன்றில்லாத வரோரானாலும், வேண்டும்-விரும்பும், பலவிதம்-அநேகவகையுள்ள, பொய்யுரு-பொய்வடிவங்களைத் தனக்கு உண்டென, ஏற்பா - ஏற்றாக கொள்வர், எனும் - என்றுனக்குச் சொல்லுகிறேன், அன்னே - தாயே? பொய்யுரு-பொய்யானவடிவங்களை, மெய்யுருவாகி - உண்மை ஞானவடிவங்களாக்கி, மெய்ப்போதந்தந்த-உண்மைஞானசொருபத்தைக்காட்டிக்கொடுத்து, ஐய மறுத்தனர்-சந்தேகம் நீக்கினர், எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, எ-று. 5.

இந்திர ஜால மியற்கையிற் செய்பவர்
மந்திர மோதில ரன்னையெனும்
வந்துல கேக கனவிற் றுயிலிற்செய்
தந்திர மோதில னன்னே யெனும்.

(இ-ன்) இந்திரஜாலம்-அற்புதங்களைக் காட்டும் லீத்தையை, இயற்கை யில்-சபாவத்தில், செய்பவர்-செய்யக் கூடியவர், மந்திரம்-மந்திர எழுத்து களைநர்ப்பூண்டப்பெயரா துச்சரித்தலை, ஒதிலர்-கற்றாரல்லர், எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே? கனவில்-சாக்கிராவஸ்தையில், உலகம்வந்து-உலகம்தோன்றி, துயிலில்-சித்திராவஸ்தையில், உலகம் கே-உலகம்மறைய, செய்தந்திரம்-பண்ணும் உபாயத்தை, ஒதிலன்-சொல்லிலன், எனும்-என்று சொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, எ-று. 6.

நில்லாத தோற்ற நிலையென் றுணர்வார்க்குப்
பொல்லா மயலீவ ரன்னேயெனும்
பொல்லா மயல்கெட வேண்டி லெமதுரு
வெல்லாமென் றேலென்ப ரன்னேயெனும்.

(இ-ள்) நில்லாத தோற்றம்-நிலைக்காத சராசரப் பிரபஞ்சத்தை, நிலை யென்று-நிலையுள்ளதென்று, உணர்வார்க்கு-அறிதிறவர்களுக்கு, பொல்லா மயல்-கெடாதமயக்கத்தை, ஈவர்-கொடுப்பர், எனும் - என்று சொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, பொல்லா-நீல்காத, மயல்கெட-மயக்கம் நாசமாக, வேண்டில்-விரும்பினால், எல்லாம்-யாவும், எமதுரு என - எமதுவடிவம் என, எல் என்று-ஈற்றுக்கொள்வாயாகவென, என்பர்-சொல்வர், எனும்- என்று சொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, எ-று.

7.

யாரு மறியா வியல்பின ரேயெனைத்
தேரத் தெளித்தார்கா ணன்னேயெனும்
தேரு மனதிற் கறிவாகி நின்றவர்
கோரின செய்தலா லன்னேயெனும்.

(இ-ள்) யாருமறியா-ஒருவரும் தெரிந்து கொள்ளாத, இயல்பினரே-சபாவமுடையரே, எனை-சர்வாதர ஆன்மாவாகிய என்னை, தேர-தெளிய, தெளித்தார்காண்-அறிவித்தார்காண், எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, தேருமனதிற்கு-சத்தவ ருண்மாய்த் தேர்ந்த மனதினிற்கு-அறிவாகி-ஞானமயமாகி, நின்றவர்-நிலைத்தவர், கோரினசெய்தலால்-அடியார் கோரியபடி எவர்க்கும் தனது சபாவத்தை அறிவிப்பவராகிறார், எனும் - என்றுசொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, எ-று.

8.

இல்லதை யுள்ள துளதில தாக்கிடும்
வல்லமை யுள்ளவ ரன்னேயெனும்
வல்லவர் நாதமு னியுரு வாய்வடி
வில்லை மக்கென்று ரன்னேயெனும்.

(இ-ள்) இல்லதை-இல்லாத தேகாதிபிரபஞ்சத்தை, உள்ளது - உள்ள பொருள்களாகவும், உள்து-என்றும்உள்ளதாயுநானத்தை, இலதாக்கிடும்-இல்லாதருனியமாகவும் தோற்றமவிற்கும், வல்லமை-சாமர்த்தியம், உள்ளவர்-உடையவராகிறார், எனும்-என்று சொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, வல்லவர்-இல்லதையுள்ளதாயும் உள்ளதை இல்லாதாயும் செய்யும் சாமர்த்தியமே, நாதமுனியுருவாய்-நாதருனியெனும் ஆனிரியர்வடிவாவதெனக்கொஞ்செய்தும், வடிவு-உருவு; மமக்கு-குருகேடராகியநமக்கு, இல்லையென்று

ரூர்-சரீரமென்றுங் கிடையாதெனச்சொன்னார், எனும்-என்று சொல்லுகிறேன் அன்னே-தாயே? எ-று.

9.

எப்பொருள் சுட்டினு மெய்ப்பொரு ணுமிலை
யப்பொரு ளென்பர்கா ணன்னேயெனு
மப்பொரு ளாகிய றிந்தது வாய்நிற்ப
தெப்பொரு ளோவென்றா ரன்னேயெனும்.

(இ-ள்) எப்பொருள்-எந்த தோற்ற வஸ்துவை, சுட்டினும்-குறித்துக் காட்டினாலும், மெய்ப்பொருள்-அத்தோற்றப்பொருளுக்கு ஆதிகாரணவஸ்து நாம்-அறிவாகியநாமேயல்லாது, அப்பொருள்-அந்த தோற்றவஸ்து, இலை-அறிவன்றி வேறு இல்லை, என்பர்காண் - என்றுசொல்வார்காண், எனும்-என்று சொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, அப்பொருளாகி-அந்த தோற்ற சராசரவஸ்துகள் வடிவாகியும், அறிந்து-அவ்வஸ்துவை தெரிந்து கொள்ளும் தொழிலுமிந்திரியங்களுமாகியும், அதுவாய்நிற்பது - அவ்வஸ்துகள் வடிவாகிப்பிரகாசிப்பது, எப்பொருளேயெனரூர்-எந்தவஸ்துவோ நீயோ நிந்துபார்ப்பாயாகவென்றார், எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, எ-று.

10,

ஆக. செய்யுட்கள் 319.

புராணசாரக் கல்வேண்பா.

பொருளா யழியாத போதமாய்ச் சாந்த

வருளே திருமேனி யானான்-பெருங்கருணை.

1.

(இ-ள்) அழியாத-கெடாத, பொருளாய்-ஞான வஸ்துவாயும், போதமாய்-அறிவாயும், சாந்தஅருளே-பொறுமையானகிருபையே, திருமேனி-அழகிய உடல்வடிவமாயும், ஆனான்-ஆகினவனும்,

சாகரமாய்ச் சூழ்வான் ஜனன மரணமெனு

மோகமறு மெய்ஞ்ஞான பூமிகட்குத்-தாகமா.

2,

(இ-ள்) ஜனனம்-பிறப்பு, மரணம்-இறப்பு, எனும்-என்கிற மோகமறம்-ஆசையறக்கும், மெய்ஞ்ஞானபூமிகட்கு-(ஸிலேச்சை-விசாரணை-தனுமானசி-சத்வாபத்தி சம்சத்தி பதார்த்தபாவனை துரியம்) எனும் உண்ணா ஞானபூமிகளேழினுக்கும், பெருங்கருணை சாகரமாய்-பெரிய கிருபாசமுத்திரமாய், சூழ்வான்-சுற்றியிருப்பவனும்,

யன்பரக மஞ்ஞை யகவவா நந்தநட

மின்பகின்சொற் பெய்ய வெழுமேகம் - துன்பமிது

3

(இ-ள்) அன்பர்-சிவனடியார்களிட, அகமஞ்ஞை-மனமென்னும் மயி
லானது, தாகமாய் - ஆவல்கொண்டு, ஆந்த நடம் - சந்தோஷக்கூத்தை
அகவ-ஆட, இன்பம்-சந்தோஷமான, இச்சொல் - இலையசொல்லாகிய
துளிகளை, பெய்ய-பொழிய, எழும்-எழுதின்ற, மேகம்-மேகத்திற்குச்சமா
னமானவனும்,

மாறாப் பவப்பிணிக்கு மாற்று மருந்தளித்துத்

தேராமுன் கையைவிடாச் சித்தனும்-யாரும்

4

(இ-ள்) துன்பமிது-துக்கம் அதிகரிக்கச் செய்யும், மாறா - நீங்காத
பவப்பிணிக்கு-பிறப்பென்னும் நோய்க்கு. மாறும் - தவிர்க்கும், மருந்த
ளித்து - மருந்தைக்கொடுத்து, தேராமுன் - ஒருவன் குணப்படாமுன்,
கையைவிடா-சீடன தகையை யிடையிலிடாத, சித்தனும்-சித்திபெற்றவ
னும், *

பகுத்துணர வாகாபரவபர ஞானந

தொகுத்து வகுத்துணர்க்குஞ் சூரன்-மசுததென்னுஞ்

5

(இ-ள்) யாரும்-எவரும், பகுத்துணர்-பிரித்து அறிய ஆகா-முடியாத
பரவபரஞானம்-சைதன்னியமும் சடமுமாகிய வஸ்துக்களின் தன்மையை,
தொகுத்து-கூட்டியும், வகுத்து-பிரிதலும், உரைக்கும்-சொல்லும், சூரன்-
வீரமுடையவனும்,

சொற்குப் பொருளாய்ச் சுகத்திற் கிருப்பிடமா

யற்பமதக்கரண்தனக்கு வக்கினியாய்த-தற்பதத்ததைத்

6

(இ-ள்) மகத்தென்னும்-மகாத்மா வெனகிற, சொற்கு-சொல்லுக்கு,
பொருளாய்-வஸ்துவாயும், சுகத்திற்கு - ஆன்மானந்த சந்தோஷத்திற்கு,
இருப்பிடமாய்-இருப்பிடமாயும், அற்பமதம்-சொல்ப வைஷணவ-சைவ-
பௌத்த-சமண-கிறிஸ்தவ-மகம்மதியமுதலிய மதங்களாகிய, காரணத்தனக்கு-
காட்டிற்கு, அக்கினியாய்-எரிக்க கெடுப்பானவனும்,

தேராத கவுளைத் திருட்டுக்குருக்கடமை

யாராய்ச்சி சாலை யடையரசன் - பார்மிது

7

(இ-ள்) தற்பதத்தை-உண்மையான பதவியை, தேராத-ஆராய்ந்தறி
யாத, கன்னத்திருட்டு-வஞ்சனையாகிய கனவுற்ற, குருக்கடமை-ஆசிரியரை,
ஆராய்ச்சிசாலை-சாஸ்திர விசாரணைசெய்யும் அறையில், அடையரசன் -
அடைக்கும் ராஜனானவனும்,

சுத்துவ சுங்கத்தின் தலைவனாய் மெஞ்ஞான
வித்தை பயிற்றியின்ப மேவுவிப்பான் - சுத்தபர

8

(இ-ள்) பார்மிது-உலகத்தின்மேல், சுத்துவசங்கத்தின்-உண்மைஞாத்
தைவிசாரிக்கும் கூட்டத்தின், தலைவனாய்-முதன்மையானவனாயும், மெய்ஞ்
ஞானம்-உண்மை அறிவாகிய, வித்தைபயிற்றி-கல்வியில் பழக்கி, இன்பம்-
ஆத்மமானந்த சாதோஷத்தை, மேவுவிப்பான்-பொருந்தச் செய்யவனும்,

யாத்துவா யெஞ்ஞானமும் வாசா மகோசரண
யாத்து விதனா யமர்ந்திருக்கும் - வித்தகனா

9

(இ-ள்) சுத்தபரவத்துவாய் - பரிசுத்தமான மேல்நான பொருளானவ
னாய், எஞ்ஞானமும்-எக்காலத்திலும், வாசாமகோசரணம்-வாக்குமனதிற
ம்சட்டாதவனானவனும், அத்துவிதனாய்-சகரூபி யானவனுமாய், அமர்ந்தி
ருக்கும்-எங்கும் தங்கியிருக்கின்ற, வித்தகனும்-ஞானவானானவனுமான,

நாதமுனி யென்றிசைக்கு நாமத்தான் நன்பால்யான்
போதல் புரிந்தேனென் புண்ணியத்தால் - வேதன்

10

(இ-ள்) நாதமுனி-நாதமுனி,என்றிசைக்கும்-என்றுகூறும்,நாமத்தான்
தன்பால்-பேருடையவனிடத்தில், என் புண்ணியத்தால்-என்னிட தரும
வசத்தால், யான்போதல் நான்போதலை, புரிந்தேன்-செய்தேன். ஏ-து.

வருக யருகவென வாய்மலர்ந்தான் மெத்தென்
யுருகுமே யின்றமுதை யுன்னின் - நிருகறுக்கு

11

(இ-ள்) வேதன்-வேதங்களைச் சொன்னவன், வருகவருகவென - வா
ரும் வாருமென்று, மெத்தென-மிருதுவாக, வாய்மலர்ந்தான்-வாய்விட்டுச்
சொன்னான், இனமும்-இப்போதும், அடையுன்னில்-அப்படி அவர்குப்
பிட்டதை நினைத்துப்பார்ந்ததால், உறுகுமே-என்மனம் கரையுமே. திரு
கறுக்கும்-குற்றங்களைக்கூடும்,

நெஞ்சத்தான் பண்டித ரேநெடுநா ளாய்க்கானேம்
வஞ்சகனென் றோநீர் வராதொழிந்தீர் - கஞ்சந

12

(இ-ள்) நெஞ்சத்தான் - மனமுடைய எனதாசிரியன், பண்டிதரே -
(எனைப்பார்த்து) வித்வானே, நெடுநாளாய் - வெகுகாலமாய், கானேய் -
கானேய, வஞ்சகனென்றோ-(யான்) கபடனென்றோ, நீர்-நீர், வாராது -
என்முன்வராமல், ஒழிந்தீர்-நீங்கினீர் (என்றும்), கஞ்சம்-சிறிது,

தயவுவைத்தா லென்போல்வர் தன்னியரா காரோ
புபரறிவர்க் கென்ன னுரைப்பன் - செயலறியேன்

13

(இ-ள்) தயவுவைத்தால்-கிருபைசெய்தால், என்போல்வர் - என்னை
உபதேசவர், தன்னியர்-கனவான்கள், ஆகாரோ-ஆசுமாட்டார்களோ, உய

ஈறிவர்க்கு-மேலான புத்தியுடையவர்க்கு, என்-(தாதமுனியாகிய) என், என்னுரைப்பேன் - என்ன சொல்லப் போகிறேன் (என்றும்), செவ்வியேன் - சீடனே உனக்கு இன்னவிதமரியானத செவ்வதென்று அறிபெனென்றும்,

கற்றவரை யேத்துங் கருத்தறிபெ னுன்சிறியென்
குற்றம் பொறுத்தல் குணமெனறு - ஸுத்தசையார் 11

(இ-ன்) கற்றவரை-உம்மைப்போல் வாசித்தபண்டிதரை, எத்தும்-நினைப்பும், கருத்து-குறிப்பு, அறியேன்-தெரிந்திலனென்றும், குற்றம்-பொறுத்தல், பொறுத்தல்-சலித்தல், குணம்-செவ்வதன்மை (என்றும்), என்-என்ன-சொன்னான், எ-று.

சித்திரம்போ னின்றென் சித்திகேனே சித்திவந்திர்
சித்தமுற்று விற்பிருங்குள் சேநிலை - மெத்தகா 12

(இ-ன்) உற்று-அவ்வாறு ஆகியார் சொன்னதையறிந்து, அடிசையார்-விக்காத, சித்திரம்போல்-சித்திரப்படி துமையாய்போல, சித்திகேனே-சித்திகருத்தேன், சித்தி-தாதமுனியெனும், ஆகியார்-கதைத்து, சித்திகே-வினாப்பார்த்து) என்னத்திற்காக, விற்பினிர்-நித்தினிர், சித்தமுற்று-உம்மை, அமர்ந்து, விற்பிருங்குள்-உட்கார்ந்துருங்குள், சிலசேது - கொஞ்சம் சமசா-வகலை,

பாக வறிய வடியே னினைந்திருந்தே
கேகராய் வந்திரி தென்பசக்யம் - பாகவத 13

(இ-ன்) மெத்தகாளாக-வெருகாலமாக, அறிய-(சீடராகிய உம்மை, சித்தில்) தெரிந்தகொன்ன, அடியேன்-அடியேன், நினைந்திருத்தேன்-எண்ணி இருத்தேன், கேகராய்வந்திர்-(கீர) தனிமையாய் வந்திர், இது என்-இதுயன் னுடைய, பாக்வியம்-அதிர்த்தம். (ஆம்),

மாதிரிப் புராண மறைந்த வியாசரிவை
யேதா தரவா லிசைத்தாரகான் - போதமுற்ற 14

(இ-ன்) பாகவதமாதிரிபுராணம்-பாகவதமுதலிய புராணங்களை, அறைந்தவியாசா-சொன்ன வியாசபகவானுவா, இவை - இப்பதினெண் புராணங்களை, ஏதாதரவாவ்-எந்த சகாயத்தால், இசைத்தாரகான் - சொன்னார், போதமுற்ற-ஞானத்தினு லடைந்த,

தத்துவத்தைக் காதைசெய்து தந்தனரோ கேட்டவற்றைப்
புத்திகொண்டு பாவாற் புணந்தனரோ - சததியமாய்க் 15

(இ-ன்) தத்துவத்தை-உண்மைகளை, காதைசெய்து-புராணகதைகளை கச்செய்து, தந்தனரோ-கொடுத்தாரோ (அல்லது), கேட்டவற்றை-(வசிட

டர்-சத்தியர்-பராசர்முதலிய தன்மூதாதைகளாலும் இன்னும் மற்றரிஷிக்
ளாலும்) கேட்டி அறிந்த விஷயங்களை, புத்திகொண்டு - தன்சொந்த அறி
வைக்கொண்டு, பாவால்-பாட்டுகளால், புறேந்தனரோ-அலங்கரித்தனரோ,
சத்தியமாய-நிஜமாய்,

கண்ணாரக் கண்டே கதைக னெழுதினரோ

விண்ணாஞ்சிற் கண்ணில் விளங்கியதைப் - பண்ணுருவாய்ச் 19

(இ-ள்) கண்ணாரக்கண்டே-(துவாபரயுகம் கடைசியில் பிறந்தவியாசர்
முந்தின கிரேதாயுகம் திரேதாயுகங்களில் நடந்த விஷயங்களையும், பிந்தின
கலியுகத்தில் நடக்கப்போகிற விஷயங்களையும்) கண்ணிறம்பப 'பார்த்தே,
கதைகள்-பதினெண் புராணகதைகளை, எழுதினரோ-எழுதினரோ, விண்
ணும்-ஆகாச வடிவமாகிய, சிற்றண்ணில்-ஞானக்கண்ணில், விளங்கியதை-
தெளிவான விஷயத்தை பண்ணுருவாய்-இசைப்பாட்டு வடிவமாய்,

செய்தனரோ தத்துவத்தைத் தேர்த்துநங்கை சூத்திரர்க
ளாய் வருவகித் தொதினதாய் - மெய்யுணர்ந்தோர் 20

(இ-ள்) செய்தனரோ-செய்தனரோ, மெய்யுணர்ந்தோர் - உண்மை
யறிந்த ஞானிகளானவர்கள், நங்கை-பெண்களும், சூத்திரர்கள் - ஞானம்
குறைவான புருஷர்களும், தத்துவத்தை - வேதத்திற்குரிய உண்மைகளை,
தேர்த்து-புராணங்களின் வாயிலாகத்தெளிந்து, உய்ய - (ஆத்மாதானென்
றுணர்ந்து) பிழைக்க, உருவகித்து-(ஆன்மாவின் சாயையேதேவாதி உலக
சரித்திரமென்று உருவக அலங்காரப்படி ரூபித்து, ஒதினதாய்-புராணங்க
ளறி சொன்னதாயும்,

சொல்லத்தாங் கேட்டதாய்ச் சொல்லுகின்றார் சோதித்த
வல்லவர்க ணீரிதனின் வாய்மைதனை - பல்விதத்துஞ் 21

(இ-ள்) சொல்ல-சொல்ல, சோதித்த வல்லவர்கள்-(வேதாகமஸ்திர
திகளை) ஆராய்ந்துணர்ந்த[சாமாத்திய புருடர்கள், தாம் கேட்டதாய்-தாங்
கள் கேட்டதாயும், சொல்லுகின்றார்-சொல்லுகின்றார்கள், நீர் - நீர், இத
னின் - (மெய்யுணர்ந்தவர்குறின) இவ்விஷயத்தின, வாய்மைதனை-உண்
மைபை, பல்விதத்தும்-பலவகையினும்,

சங்கைபறச சொல்லிச் சழக்கறுப்பி ரென்றும்பா
கேட்டே னிதுநிக - மங்காத 22

(இ-ள்) சங்கைபற-என் சந்தேகமீங்க, சொல்லி-(வேதாத் பரிபமே
புராணகதை என்று) சொல்லி, சழக்கறுப்பிர்-(புராணத்திற் கூறும்கதை
ருணர்த்த கதைபெயர்ந்தி னுடூர்த்தகதை யல்லவென் னுணர்திருத்தும்
என்னி-) குற்றத்தை நீத்துநீர், என்று-என்று,இந்த-இவ்வுலகில்,இவை -

இவ்வீடியத்தை, உம்பால் கேட்டேன்-உம்மிடத்து அறிய கேட்கிக்கொண்
டேன், இதுநிற்க-இதுநிற்கட்டும், மங்காத-கொடாத,

வேத முப்பதிடதம் வியனா முப்பதிருதி

யாதிநா விக்கிருக்க யாதுபற்றி - யோதினரோ

23

(இ-ள்) வேதம்-(இருக்கு-எனுநர்-சாமம்-அதர்வணம் எனும்) நாலுவே
தங்களும், உபநிடதம்-(வேதங்களின் பிரிவாகிய பிரமோபநிஷத்-நஸாவா
ஸியம்) முதலிய 1130-உபநிஷத்துகளும், வியனாகமம்-பெருமைபொருட்
திய (காமிகம்-யேனாகமமுதலிய இருபத்தெட்டு சிவாகமங்களும், பரஞ்சரத்
திரம-வைகானசம் எனும் இன்றிவைணவாகமங்களும்), ஸமிருதி-(வேதநர்
தம் வைசேடிகம்-பாட்டம்-பிரபாகரம்-பூர்வமீமாஞ்சை-உத்திர மீமாஞ்சை
எனும் ஆறுவைதிக னஸ்திரங்களும்)[மனு-அத்திரி-ஒரிதம்-விட்டுணு-யாஞ்
ருவற்கியம், உசனம், ஆதிகாசம், யமம், ஆபத்தமபம், சம்வர்த்தம் கர்த்த
யாயனம்-பிரகற்பதி பராசரம்-வியாசம்-சங்கலிதம்-தக்கம் கௌத்தமம்-சாதா
கீமம்-வசிட்டம்-எனும்-18-தருமசாஸ்திரங்களும்], ஆதிநாஸ-முதலியநூல்
கள், கிங்கிருக்க-இவ்வுலகத்திலிருக்க, யாதுபற்றி - என்னகாரணத்தால்,
ஒதினரோ-கொன்னாரோ,

விப்பதி நெட்டா மிரும்புரா ணங்கடமைச்

செப்புமுன்னர் ருத்திரர்க னாட்டிந்த - விப்புவிடில்

24

[இ-ள்] இப்பதிநெட்டாம்-[சைவம்-சாத்தம்-இலையங்கம்-கூர்மம்-வா
மனம்-வராகம்-பௌடிகம்-மச்சியம்-மார்க்கண்டேயம்-பிரமாண்டம் எனும்
பத்து சிவபுராணங்களும், நாரதியம்-பாகவதம்-காரூடம்-வைணவம் எனும்
நான்கு விஷ்ணுபுராணங்களும், பிரமம்-பதுமம் எனும் இரண்டு பிரமபுரா
ணங்களும், பிரமங்கவர்த்தமெனும் சூரியபுராணமும், ஆக்னேயம் எனும்
அக்கிவிபுராணமும்] ஆக இப்பதிநெட்டாகிய, இரும்புராணங்கடமை -
பெரியபுராணங்கலை, செப்புமுன்னர் - வியாசர்கொல்லு முன்னே, ருத்தி
ரர்கன்-பேதமையறிவுடையோர், இப்புவிடில்-இந்தப்பூமியில், தோத்தனல்-
ஆன்மஞானம்பெற்ற சாஸ்திரம்,

யாதோ விவையே ஸவர்க்கென் றிவர்மறையை

யோதல் வெளியாக வெவ்வுமோ - விதிருக்க

25

(இ-ள்) யாதோ-வேதாகமஸ் மிருதிகளல்லாத வேறு எதுவோ, இவை
யேல்-ஸ்திரிகுத்திரர்கன் வேதத்தை வாகித்த மோகூமடையும்படியானவி
தம் இவ்வுயென்பது மெய்யானால், அவர்க்கென்று-அந்த ஸ்திரி ருத்திராக
ளுக்கு, இவர்-இவ்வேதவியாகர், மறையை-வேதசாரத்தை, வெளியாக -
வெளிப்படையாக, ஒதல்-புராணங்களில் கொல்லுதல், ஒவ்வுமோ-ஒவ்வாருந்
தமோ? ஈதிருக்க-இது நிற்க,

வலங்கணைநூ லாம்வண டதுநானும் விநகரும்பர
மங்கையிற் சேனையா மாங்குயிலை - னெங்கும்

26

[இ-ள்] ஐங்கணை - பஞ்சபாணங்கள், பூவாம் - [முல்லை-அசோகு, நீலொற்பலம்-அல்லி-தாமரைபாகிய பூக்களாம்], வண்டது-வண்டானது, நாளும் - [மன்மதன் விலலிற்பூட்டி] கயிரும், வில்கரும்பாம்-வில்கரும்புக் கிடைகளாம், மங்கையே-பெண்களை, சேனையாம்-படைகளாம், மாங்குயில்கள்-மாமரத்தில-வசிக்கும் குயில்களானது, எங்கும்-எவ்விடங்களிலும்

வரவுரைசெய்துங் காகளமா வானறேராத தென்ற

லெயிற்கு நாயகனு மிதது - பரவு

27

[இ-ள்] வரவுரைக்கும்-மன்மதன் வரவைத்தெரிவிக்கும், காகளமாம்-உளதுகொம்புகளாம், தென்றல் - தெத்திருந்த வீசங்கீற்றானது, வான்தேராம்-உயர்வாகிய இரதமாம், இரவிற்கு-இராததிரிக்கு, நாயகனும்-[இருள் நீக்கும்] தலைவனாகிய, இத்து-சந்திரன், பரவு-பரந்த,

குடையாங் கிளிபரியாங் கொண்டகொடி மீனா

முடையா னெவாக்குமய லாட்டி - படைவே

28

[இ-ள்] குடையாம்-குடையாகும், கிளி-கிளிகளானது, பரியாம் - தென்றல் தேரையிழுக்கும் குதிரைகளாம், கொண்ட-மன்மதன் கைக்கொண்டிருத்தி, கொடி-துவங்குகொடி, மீனாம் - சேல்கண்டையாம், உடையான்-பஞ்சபாணம் முதலியயாவும் உடையவன், எவர்க்கும்-புருஷர்களாகிய எவர்களுக்கும், மயலாட்டி-காமவெறி உண்டாகி, அடைவே-அவ்வழியே,

கடலுலகை வெல்வனாங் காணே மவனைப்

படையாதி யின்கிருககப் பார்ப்போங் - கடிமலரா

29

[இ-ள்] கடலுலகை-சமுத்திரங்குழந்த புலியிலுள்ளஜனங்களை, வெல்வானும்-ஜயிப்பானும், அவனைக்காணேம்-அம்மன் மதனாககாணேம், படையாதி-அவனசேனை-ஆபுதம்-கொடி-தேர்-முதலியவைகள், இங்கிருக்க-இப்பூமியிலிருக்க, பார்ப்போம்-கண்டிருக்கிறோம், கடிமலரால்-வாசனாயுற முல்லைமுதலிய புஷ்பபாணங்களால்,

லாடவரை யன்றி யரிவையரை புங்காமன்

சாடன் முறையாமோ தம்படையே - யேடறித்தோர்

30

[இ-ள்] ஆடவரை-புருஷர்களை, அன்றி-அல்லாமல், அரிவையரையும்-[தம்பத்தி-சேதை-அகலிகைமுதலிய] பெண்களையும், காமன-மன்மதன், தம்படையே-தன்சேனையே வென்றறித்தும், சாடல் - காமமடைய பாணம்போடல், முறையாமோ-கல்லொழுக்கமாகுமோ, யேடறித்தோர்-தங்கள்நிகழ பெரியோர்,

திங்கள் குடையாமோ தென்றல் விமானமோ 31
விக்குருவ கஞ்செய்தா ரென்றுரைப்பார் - சங்கையுண்டோ

[இ-ள்] திங்கள்-சந்திரன், குடையாமோ-குடையாகுமா? தென்றல்-தேற்கேயிருந்து வருங்காற்றானது. விமானமோ - தேராகுமோ, (ஆகாது ஆகையால்), இங்கு-இவ்வுலகில், உருவகம செய்தார் என்று-உவமான உவமேயப்பொருள்களை பொன்றாகவமைக்கதுக கூறினார்களென்று, உரைப்பாரா-கற்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், சங்கையுண்டோ-இதிலசந்தேகம் உதாவது உண்டோ?

சித்தஜன் சித்தகதி துதிப்பவனல் லாஜாளனே
புத்திமா னேரிர் புகலுவீ - ரிததரையோ 32

[இ-ள்] இத்தரையோர்-இவ்வுலகிலுள்ளவர்களுடைய, சித்தத்துதிப்பவன்-உள்ளத்தில்தோன்றுபவன், சித்தஜன்-மனமதன், அல்லால்-அல்லாமல், லாஜாளனே-வேறே இருக்கிறானே புத்திமாவோ-விவேகியே, நீர்-தாங்கள், புகலுவீர்-தயைசெய்து சொல்லுங்கள்,

மங்கத துதித்தொழிந்து மங்கஜனையலாம
லெங்குணர்நீரீ ரங்கமிலா வில்லாணை - பொங்கொலிரீர் 33

[இ-ள்] அங்கத்து-உலகிலுள்ள எல்லாச் சேவாக்கங்களுடைய சரீரங்களில் உதித்து-பிறந்து, ஒங்கும் - பிற்காலத்திலவற்றிலடங்கும், அங்கஜனை-மன்மதனை, அல்லாமல்-அன்றியில், அங்கமிலா - உடலில்லாத, இல்லாணை-இல்லாதவனை. எங்குணர்நீர்-எந்தலோகத்தில்தாங்குணர்ந்தீர்கள், பொங்கொலிரீர்-பொங்கிசெய்தீங்கும் கடல்கூழ்த்த;

மூவுலகு முண்டுமிழ்ந்த மூர்த்திக்குப் புத்திரனா
மேவனோர பெற்றானே யானறியேன் - பாவலரே 24

[இ-ள்] மூவுலகும்-சொர்க்கம்-மத்தியம்-பாதனம் என்கிறமூன்று உலகத்தையும். உண்டு-வியூங்கி. உமிழ்ந்த-வெளிப்படுத்திய, மூர்த்திக்கு-வியாபகவுருவமுடைய விஷ்ணுவிற்கு. புத்திரனும்-மன்மதன் பிள்ளையாம். எனோபெற்றானே-மன்மதனைப் பெற்றதாயானவன் எனனோ அவனை. யானறியேன் - யான் எப்புராணத்திலு் மெழுதியிருக்கப் பார்த்திலேன். பாவலரே-பாடவல்ல விதவானே,

மந்தரமே மத்தாக வாசுகித்தாம் பாற்பிணித்துங்
கந்தரத்துதேவ ரீசுரர்களு - முந்திக் 35

[இ-ள்] இங்கு-இவ்வுலகில். மந்தரமே-மந்தரமலையையே, மத்தாக - மத்தாகடியமித்து. வாசுகி-அஷ்ட நாகத்திலொன்றாகிய வாசுகியெனும். தாம் பால்-கயிற்றினால்பிணித்து-அம்மந்திரமலைமத்தைஇறுக்கி. அந்தரத்து-ஆகாசத்திலுள்ள. தேவர்-தேவர்களும். அசுரர்களும்-இராட்சதர்களும். தேவனால் புறங்க ளிலிருத்திமுத்து. முந்தி-முற்காலத்தில்,

கடைபயனு தெள்ளமுதல் கஞ்சத்தோர் மாதும்
புடையோ ரிரதியெனும் பெண்ணுங் - குடையாணு

36

[இ-ள்] [பாற்கடல்] கடைப-பாற்கடலைகுடைய. வருதென்ஈழமதம்-
அபபார்கடலிலுண்டாகிய அருமையாகிய தேவாவிர்தமும். கஞ்சத்தோர்
மாதம்-செந்தாமரையில்வசித்தம ஒப்பற்ற இலட்சுமியையும். புடை-இலட்
சுமியின் பக்கத்தில் ஓர் இரதியெனும் பெண்ணும் - ஒப்பது இரதிதேவி
யென்கிற பெண்ணையும். குடையான்-மன்மதனுக்கு குடையெனது சொல்
றுகிற.

சந்திரனை யாதொரு டந்ததாம் பாற்கடலின்
மெத்த விடத்தி விருக்கிறதோ - வந்தோ

37

[இ-ள்] சந்திரனை-சந்திரன். ஆதிபொருள்-முதலாகிய வந்துக்கூ
யும் பாற்கடல்-அபபாற்கடல். தந்ததாம்-கொடுத்ததாம். இன்று - [அந்த
பாற்கடல்] இப்பொழுது. எந்தவிடத்தில்-பூமியாகாய்மென்னு மிடங்களி
லெதில். இருக்கிறதோ-இருக்கிறதோ? அந்தோ-ஐயோ!

திருமாலை தருதை திருமணஞ்செய் கால்பின்
வருமாலை மாரன் மணக்க - விருவரையு

38

[இ-ள்] தந்தை-மன்மதனுக்கு தகப்பனாகிய விஷ்ணுவானவர். திருமா
லை-இலட்சுமியை. திருமணஞ்செய் - கலியாணம் செய்துகொள்ள. கால்
பின்-இலட்சுமி வந்தவழியில் அவளுகருப்பிறகே வருமாலை-வந்த இரதி
தேவியை. மாரன்-மன்மதன். மணக்க-கலியாணஞ் செய்துக்கொள்ள, இரு
வரையும்-விஷ்ணு-மன்மதனாகிய இவ்விருவரையும்.

மெந்தமோ சன்கணைகளெய்திவரை வென்றானே
வந்தமோ ரனபிறப்பை யானறியேன் - சந்திரன்முன்

39

[இ-ள்] எந்தமாரன்-வேறே எந்தமன்மதன். கணைகளெய்து - புஷ்ப
பாணைகளிப்போட்டு. இவரை-இவ்விருவரையும். வென்றானே - காம
மூட்டி ஐயித்தானே அந்தமாரன்-அந்த மன்மதன். பிறப்பை-ஐனனத்தை.
யானறியேன்-யான் தெரிந்திலன். சந்திரன்-ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனும்.

னில்லையோ செய்யா ளிரதி முதலானோர்
புல்லறிவேற்கீது புகலுவீர் - தொல்பொருளின்

40

[இ-ள்] செய்யான்-இலட்சுமியும். இரதிமுதலானோர். - இரதிதேவி
முதலானோரும். முன் இல்லையோ-பாற்கடலில் பிறவாமுன் இவ்வளவில்
இல்லையோ. புல்லறிவேற்கு - அற்ப புத்தியுடைய எனக்கு. ஈதுபுகலுவீர்-
புராணிகராகிய நீர் இதைச்சொல்லுவீர். தொல்பொருள் - பழமையாகிய
வஸ்து.

நில்கைபோ லும்பூதோ ளப்பரப்பை யிந்நாளில்
வல்லவர்க ளாய்ந்து வழக்கறவே - பெல்லமை

41

[இ-ள்] இன்று - இக்காலத்தில். இல்லையோலும் - இல்லையோலும்
காண்கிறது. பூதோளப்பரப்பை-உலக உருண்டையின் விசாலத்தை. இந்நா
ளில்-இக்காலத்தில். வல்லவர்கள் - அளப்பதில் சாமர்த்திய முன்னவர்கள்.
ஆய்ந்து-ஆராய்ந்தனது. வழக்கறவே-ஆற்றேதும் நீங்கவே, எல்லமை-அள
வுமையில்.

லேறக் குறைய விருபதகோடிச் சதூர
மீறென்றார் காணும்பா லென்கடலை - பாரியர்கள் 42

[இ-ள்] ஈது-முடிவு. ஏறக்குறைய-கிட்டத்தட்ட. இருபதகோடிச் சதூரம்-இருபதகோடிச் சதூரம், என்றார்-என்று சொன்னார்கள். பாலென்கடலை-அவ்வெல்லைக்குள் பாலென்கிற சமுத்திரத்தை. காணும்-பார்த்த இவ்விவரியர்கள்-அறிவுடைய வேதவியாகர் முதலிய ஆரியர்கள்.

பொய்யுரைப்ப ரோகாண் பொருளே ழிளகலென
மெய்யே யருளினரிம் மேதினமே - லையின்றி 43

[இ-ள்] பொய்யுரைப்பரோ காண்-பொய்சொல்வார்களோ, ஏற்பொருள்-(எல்லாசராசர வஸ்துக்களில் உள்ளடங்கியிருக்கும் பால்-தயிர்-செய்-உப்பு-கண்-தேன்-கல்ல நீர் முதலிய) எழுவஸ்துக்களை, இளகலென-இன்கலான கடலென்று, இம்மேதினரிமேல்-இப்பூமியின் மீது, மெய்யே-உண்மையாய் உருவகப் படுத்தியே, அருளினர்-(அறிவுளோர்) சொன்னார்கள், ஐயமினறி-சந்தேகமில்லாமல்,

யெங்கும்பா மெய்தே விலவணநீர் நன்னீர்க
டங்க வருவகிததுத் தாமென்பர் - பங்கமென்னே 44

[இ-ள்.] எங்கும்பால்-எல்லா சராசர வஸ்துக்களில் பாலும், செய்-தேன்-செய்யும்-தேனும், இலவணநீர்-உப்பு ஐவமும், நன்னீர்கடங்க-கல்லவமும் தங்கி யிருப்பதால், உருவகித்து-உருவகப் படுத்தியே, தாமென்பார்-சமுத்திரமென்றார்கள், பங்கமென்ன-குற்றமென்ன? ஒன்றுமில்லை. ஏ-து,

பாற்கடலை யீசனொரு பாலனுக்கிந் தாரெனல்போல்
யாக்குங் கொடுத்திருத்த லாரறியார் - பற்கொண்டே 45

[இ-ள்.] பாற்கடலை-பால் சமுத்திரை, ஈசன்-குத்திரமூர்த்தி, ஒன்பாலனுக்கு-ஒருகுழைந்தைக்கு, ஈந்தா-கொடுத்தார், எனல்போல்-கொடுத்திருத்தல்-(பெண்கள் புதித்த அன்னத்தை அவர்தேகத்திருக்கும் அக்கினி வடிவான குத்திரை ஜீரணிக்கச்செய்து பாலாகமாற்றி முலையின் வழிகொடுத்திருத்தவெனவே, ஆர்-அறியார்-ஆர் தெரிந்திலார்? எல்லார்க்கும் தெரியும். பார்த்துக் கொண்டே-பாலைக் கொண்டே.

யெல்லா வ்யிரு மிருநிலத்தில் வாமுகின்ற
தல்லாமுற் காணே மறிந்தவிவை - தொலகடல்வே 46

[இ-ள்] எல்லா வ்யிரும்-எல்லா ஜீவர்களும், இருநிலத்தில்-தெனிலப்பூமியில், வாழ்கின்றது-ஜீவிக்கின்றது, அல்லாமல்-அலலாமல், காணே-கேரேபாற்கடலிருக்கக்கண்டிலும், அறிந்தவிவை-யாவரும் உணர்ந்ததாய்க்கும், தொல்கடல்-பழமையான பாற்கடல்,

அனுடாமி மெங்குளவே வோது முவர்க்கடல்போற்
கண்டாரைக் கண்டாரைக் காணயான் - பண்டிதரே

47

(இ-ள்.) வேறுண்டாவின்-பெருஞ்சுனைவிட்டு வேறே யிருக்குமாயில்,
உவர்க்கடல்போல்-உப்புக் கடலைப்போல், எங்குளவோ-எங்கிருக் கிறதோ?
கண்டாரை-யாற்கடலைப் பார்த்தவரை, கண்டாரை-பார்த்தவரை, முன்
காண-யான்பார்க்க, இதும்-சொல்லும், பண்டிதரே-வித்வான்களே,

தேவ ராக்கர்முனி சித்தர்வித் யாதரர்கள்
சூவுலகிற் காணோமே போனதெங்கே - மேவுங்

48

(இ-ள்.) தேவர்-தேவர்களும், அரசர்கள்-இராசகுத்தர்களும், முனிவர்-
முனிஸ்வரர்களும், சித்தர்-சித்தர்களும், வித்தியாதரர்களும்-வந்து உலாவு
வார்களென்று கற்பனையாய் புராணங்களில் சொன்னபடி இப்போது வரக்
காணோமே, போனதெங்கே-எங்கேபோய்மறைந்தார்கள், மேவும்-யாவரும்,
விரும்பும்,

கயிலை மகமேரு காணோயிமய
சயிலத்தே கவகை ஜனிக்ருங் - குயின்பனிக

49

(இ-ள்.) கயிலை-கைலாசிபர்வதும், மகமேரு-பெரியமலையும், காணோ
யி-பூமியில் காணோம், இமயசயிலத்தே-பனிமலையிலே ருத்திரமூர்த்தியாடி
ய சூரியனிடகிரணங்களாகிய சடைபட்டு பனிஉருகி, கங்கை-கங்காநதியா
னது, ஜனிக்ருங்-பிறக்கும், குயின்-மேகமும், பனிகன்-பனித்துளிகளும்
எல்லாம் லாகாய கங்கைவே றுண்டாமோ
வெல்லா முணர்ந்திரே யீதிசையு - மல்லாமல்

50

(இ-ள்.) அல்லாமல்-தவிர, ஆகாய கங்கை-ஆகாயத்தி் விருத்த இறங்
கும்ஜலம், வேறுண்டாமோ-வேறுஎனதே, எல்லாமுணர்ந்திரே-எல்லாமறி
ந்த வித்வான்களே, ஈதிசையும்-இதைப்பற்றி சொல்லும், அல்லாமல்-
இவைகளல்லாமல்,

வாணியென்பான் கற்றவர்கள் வாயாங் குளத்தூறும்
பாணியுரு நாக்கமலம் பற்றிநின்று-வேணுநால்

51

(இ-ள்.) வாணியென்பான்-சாஸ்வதியென்பவன், கற்றவர்கள்-படித்த
வரிட, வாயாங்குளத்து-வாயாகியகுளத்தில், உளறும்-சாக்கிநீறி, பாணியு
ரும்-ஜலம் வரும், நாக்கமலம்-நாவாகிய வெண்டாமலையை, பற்றிநின்று-
பிடித்திருந்து, வேணுநால்-அகேசாஸ்திரங்கள்,

பாடகாம் சேட்டோமே பண்டிதர்பால்வேதாணவக்
கூடல் பிளித்தவிதங் கூறுமைவா - வேடகற்றி

52

(இ-ள்.) பாட-பாடுகிறதை, பண்டிதர்பால்-வித்வான்களிடத்தில், சே
ட்டோமே-மேகம்சேட்டிருக்கிறேனே, கூறுமைவா - பேசுமை

கடல்-உடியிருந்த விதமும், பிரித்தலிதம்-பிரமன் நானை விட்டுப் பிரித்த
விதவான் என்பவரின் வந்துதல்கிய விதத்தையும், மடகந்தி-புராணபுத்தகந்தி
வ் நாட்டுகிதேனென்பதைவிட்டு, உறுமையா-சுருதியுத்தியனுயவங்களுக்கு
ஒப்பும்படிசொல்லுமையா. ஏ-து.

மேருவில்லாய் நாணரவாய் வெங்கணைமா லாயிரதம்
பாராக வேதம் பரியாகச் - சாசுதியு

53

(இ-ள்.) மேருவில்லாய்-மகம்மேரு வில்லாயும், நாணரவாய்-அவ்வில்
லிழ்ந்துகியது ஆதிசேடனெனும்பாம்பாயும், வெங்கணைமாலாய்-அவ்வி
ல்விற்றொடுக்கும் கொடியபாணம் விஷ்ணுவாயும், இரதம்பாராக-தேர் பூயி
யாகமும், வேதம்பரியாக-இருக்குமுதலிய நான்குவேதங்கள் தேவை விழுந்
தும்குணிகளாகவாயும், சாசுதியும்-தேர்ஜட்கிதவனும்,

நான்முகனே யாக நகையாற் புரமொரித்தான்

கூன் பூறைசேர் கூத்தனென்பர் கூறுதேர் - மானுலக

53

(இ-ள்.) நான்முகனேயாக-நான்முகன்கையுடைய பிரமனாகும்உடை
யவனும், கூன்பிறைசேர்-வணந்த மூன்றும்பிறை சந்தரணமுடியில் சேர்த்
திருப்பவனும், கூத்தன்-யமனை உதைத்தவனுமாகிய சிவபெருமான், நகை
கால்-சிறிப்பினால், புரமொரித்தான்-சொர்க்கம்-மத்தியம்-பாதாள மெனும்
மூன்றுகைக்களையும் எரித்து சாம்பலாக்கினான், என்பார்-என்றபுல ணீசர்
சொல்வார்கள், மானுலகம்-உருவமான உலகங்களை, கூறுதேர்-தேர் க்கின
தேசச் சொல்லப்பட்டது.

மொன்றோ பதிநான்கோ வொன்றென்னின் மற்றவற்றை

யன்று சுமந்தவர ருயோமே - நின்றவுல

55

(இ-ள்.) ஒன்றோ-ஒருஉலகத்தைதேராக்கினதோ (அல்லது) பதினான்
கோ-பதினான் குலகத்தை தேராக்கினதோ. ஒன்றென்னின்-ஒரு குலகத்தை
தேராக்கினதென்றால், மற்றவற்றை-மற்றபதின் மூன்று உலகத்தை. அன்
து-ஆதிசேடனில்விழ்ந்தும் கயிருக்கிக்கொண்ட அப்போது, சுமந்தவ
ர்-நான்கினவர், ஆர்ஆயோமே-ஆர்விசாரியோமே, நின்றவுலகு-நின்றதிரு
க்கும் உலகங்கள்,

கேழேழு னென்னி னிதிடங்கு முப்புரமும்

பாழாக்க நெங்கே பகருவீர் - கீழா

56

(இ-ள்.) கேழேழும்-பதினானையும், என்னில்-தேராக்கினு றென்னில்,
இதில்-இத்தேரில். முப்புரமும்-மூன்றுகைகளும், அடங்கும்-அடங்கியிரு
க்கும், எங்கே-தேவையா உலகத்தைப்பா ளுத, பாழாக்கல்-நாசஞ் செய்தல்,
பகருவீர்-சொல்லுவீர், கீழா-விழுதலித,

செழுதா மறைப்பரியா மென்ப துருவகமே

பழுதல்ல வென்பர் பயின்றோர் - முழுமணிசேர்

57

(இ-ள்.) எழுதா-எழுதாத, மறை-வேதத்தை, பரியா மென்பது-குதிரையாமென்பது, உருவகமே-ஒன்றை மற்றொன்றாக பாலித்துச் சொன்னதே, பயின்றோர்-தனையறிவுவடிவாக பழகின்பெரியோர், பழுதல்ல-உருவமாகச்செய்தததப்பிதமல்ல, என்பர்-என்ற மசொல்லுவார்கள், முழுமணிசேர்-பருத்தமாணிக்கம் தலையிற்சேர்ந்துன்ன,

சேடன் மகமேரு சென்றழுத்து நாளுலகைச்

சூடிச்-சுமந்தவ ரார் தோன்றாதே - சேடனென்பான்

58

(இ-ள்.) சேடன்-ஆதிசேஷனாவன், மகமேரு-இமயமலையின் சிகரத்தின்தவாரங்களிலிருந்து வாய்புகவான் வெளிப்படாதிருக்க அத்துவாரங்களை, சென்று-தான்போய்தன்படங்கனாள்முடி, அழுத்தான்-அழுத்தினிறகாவத்தில், உலகை-பூமியை, சூடி-தலையி லணிந்து. சுமந்தவரார்-தாங்கினவரார், தோன்றாதே-காணப் படாதே, சேடனென்பான்-ஆதிசேஷனென்பவன்,

பாற்கடலின் மீது பரந்தரம் னுக்கணையாய்

மேற்கிடந்தா லோதமெதன் மேற்கிடக்கும் பாற்கடலோ

59

(இ-ள்.) பாற்கடலின்மீது-பால்சமுத்திரத்தின் மேல் படுத்திருக்கும், பரந்தரம்னுக்கு-மேலுலக வாகிய நாராயணனுக்கு, அணையாய்-படுக்கையாக, மேற்கிடந்தால்-பாற்கடலின்மீது இருந்தால், ஒதம்-உலகமானது எதன்மேற்கிடக்கும்-எதன்மேல் தாங்கப்பட்டிருக்கும், பாற்கடலோடு-பால்சமுத்திரத்தோடு,

டாலிலையுஞ் சேட னருந்தவமார் க்கண்டன் முதன்

மேலிருந்தால் விண்டு விழுங்கித்தென் - பாலுருவச்

60

(இ-ள்.) ஆலிலையும்-ஆலிலையும், சேடன்-ஆதிசேஷனும், அருந்தவம்-அரிதானதபசுடைய, மார்ச்சுண்டன்-மார்ச்சுண்டன், முதல்-முதலானதும், மேலிருந்தால்-பூமியின் மீது இருந்தால், விண்டு-விஷ்ணுவானவர், விழுங்கியதென்-உலகத்தை உண்டது என்ன? பாலுருவ்-பால்போல் வெள்ளை வடிவமான,

சந்திரனை யிசன் றரித்தாரென் பாரெந்தச்

சந்திரனோ வன்னார்கண் டன்னையோ - வந்தமிலா

61

(இ-ள்.) சந்திரனை-சந்திரனை, ஈசன்-சிவபெருமான், தரித்தாரென்பார்-தன்சடாமுடியில் அணிந்தாரென்பர், எந்தசந்திரனோ-பாற்கடலில் பிறந்தசந்திரனா? ஆகாயத்திலுள்ளசந்திரனா எந்த சந்திரன், அன்னார்-அச்சுவனார், கண்டன்னையே-கண்ணாகியசந்திரனையோ, அந்தமில்லா-முடிவில்லாத

வாதிப் பரம னன்ற கண்ண லங்கஜனைப்

பூதியாப்பப் போகப் புரிந்தாற்போன் - மாதேவன் 62

(இ-ள்.) ஆதிப்பரமன்-முதற் பொருளாகிய சிவபெருமான், அனந்தன்னை-நெருப்புக்கண்ணல், அங்கஜனை-மன்மதனை. பூதியாய்ப்போக-சாம்பலாகப்போக, புரிந்தாற் போல்-செய்தாற் போவவும், மாதேவன்-பெருமையுற்ற சிவபெருமான்,

முப்புரங்க ணீரூக்கி முன்னவையான் டார்தம்மைத்

தப்பிலாத் தன்னுருவிற் சாததுதல்போ - லெப்பொழுதும் 63

(இ-ள்.) முப்புரங்கள்-(சொர்க்க-மத்திய-பாதாள மெனும்) மூன்றுலகங் களை, நீருககி-சாம்பலாககி, முன்னவையாண்டார்தம்மை-முன்னம் மூவுலகங்களையும் ஆண்டவாகளை, தப்பிலாது-தப்பாமல், தன்னுருவில்-தன்னா னவடிவில், சாததுதல்போல-சேர்த்துக் கொண்டது போலவும்,

போல, வெழுந்து மதன் பொய்யுருவா கத்திரிய

ஞாலமேல விட்டாற்போன் ஞானிகளும் - காலனையும் 64

(இ-ள்.) எப்போழுதும்போல-எந்நாளும்போல, மதன்எழுந்து-சாம்பலானமன்மதன் எழுந்திருந்து. ஞாலமேல்-பூமியின்மேல், பொய்யுருவாகத் திரிய-பொய்வடிவமாக உலாவ, விட்டாற்போல்-விட்டதுபோல, ஞானிகளும்-சிவவடிவமுன்னஞானிகளும், காலனையும்-யமனையும்,

கொன்றெழுப்பி னிட்டிக் குவலயத்தே வாழ்கின்ற

ரென்றுரைப்பர் நல்லோ ரிசையுமோ - வென்றிவை போ 65

(இ-ள்.) கொன்று-சாகச் செய்து, எழுப்பிவிட்டு-எழுப்பிவிட்டு, குவலயத்தே-பூமியிலே, வாழ்கின்றா-வாழ்கின்றார், என்றுரைப்பார்-என்று சொல்வார்கள், நல்லோர்-நல்லவர்கள், இசையுமோ-பொருந்துமோ, என்று-என்று, இவைபோல்-இவைபோல,

வெண்ணிறத்த கேள்வி யிசைத்தா னவைபகரக்

கண்மணியே மின்றெனக்குக் காலமில்லை - நுண்ணறிவன் 69

(இ-ள்.) எண்ணிறத்த-கணக்கில்லாத, கேள்வி-வினா, இசைத்தான்-சொன்னான். அவைபகர-அவ்வினாக்களுக்கு பதில்சொல்ல, இன்று-இப்போது, கண்மணியே-கண்களுக்கு குகந்த கருவிழிக்குச் சமான மானவனே, எனக்கு-எனக்கு, காலமில்லை-நாலமில்லை,

தன்னை வலங்கொண்டு தான்பணிந்து புண்ணியர்க

ளின்னவித மாயுரைப்பா னேனென்றேன் - முன்னோர்கள் 67

(இ-ள்.) தன்னைவிவன் தன்னை-நுட்பமான புத்தியுடைய நான்நானாகி வாய்களை, வலங்கொண்டு-சுற்றிண்டு, தாட்பணிந்து-பாதுகளை வணங்கி,

புண்ணியர்கள்-அறிவுவடிவான புண்ணியவாஸ்கள், இன்னவியதமாய்-ஆன்ம
தத்துவத்தை உருவக அலங்காரமானவகையாய், உரைப்பான்-புராணங்களி
ற்சொல்வான், ஏனென்றேன-எனென்று கேட்டேன், (அதற்கவர்களை
தாவது) முனோரர்கள்-பழையஞானிகள்,

தத்துவத்தைக் காணதெய்து தந்தார்கள் வேறின்று
புத்திமா னாகிற் புருஷபா - ரத்தனையும்

68

(இ-ன்) தத்துவத்தை-அறிவி னுணமையை, காணதெய்து-புராணக்
கையாகச்செய்து தந்தார்கள்-கொடுத்தார்கள், வேறின்று-வேறில்லை, புத்தி
மா னாகிற்-அறிவுள்ளவனாகில், புருஷபார்-தூலகளை ஆராய்ந்துபார், அத்த
னையும்-இதுவரையிற் சொன்ன அவ்வளவையும்,

போகஞா னங்க ஞா னார்த்தவரைக் கேட்டுணரின்

மோகம் மூர்சா சொல்லெல்லா முண்மையாக் - தேகநா

69

(இ-ன்) போகம்- (இயமம்-சியமம்-ஆதனம்-பிராணயாமம் பிரத்தியா
காரமபாரசன-தியானம்-சமாதி) எனும் அஷ்டாங்க யோகங்களையும் ஞான
மாகி-ஆனமஞானவகையும, உணர்ந்தவரை - அறிந்தவர்களை, கேட்டு ண
ரில்-கேட்டறிந்தால், மோகம்மூர்சா - ஆசையற்ற ஞானிகள், சொல்லெல்
லாம்-சொன்னவழிகளெல்லாம், உண்மையாம்-மெய்யாகும், தேகநா-கான்
தேகவடிவின்.

எனென்றுணருங் காறு மிவற்றின் பொருண் முரணு

மென்றவற்றைக் காட்டியி டேற்றினு - ஒண்டொடியே

70

(இ-ன்) என்று - என்று, உணருங் காறும்-அறியும் வரையில், அவந்
தின் பொருள்-இவ்வுருவக அலங்காரத்தின் அர்த்தம் முரணும்-விளங்காது,
ஈடேற்றினு-முடிவான ஞானியாகினான், ஒண்டொடியே-ஒளியொருந்
திய உலோயலேனந்த பெண்ணே?

யுத்தி யனுபவங்க ளொவ்வப பிரமணுறைந்

சத்தியலோ கந்தான் நிலையென்றும் - மததான

71

(இ-ன்) யுத்தி-ஆசிரியர் கூறும்யுத்தியும், அனுபவங்கள்-சீடனீட அனு
பவங்களும், ஒவ்வ-ஒத்திருக்க, பிரமணுறை-பிரமன் வசிக்கின்ற, சத்திய
லோகந்தான் - மெய்யான பூமிதான், நிலையென்றும் - சிரசென்றும், மத்
தான-மத்தான்,

மந்தரங்கீழ் மூலமென்று மாமேரு மூக்கென்றுஞ்

சந்திரா தித்தர்கள் சட்குவென்று - பிந்த

72

(இ-ன்) மந்தரம்-மந்திரமலை, கீழ்மூலமென்றும்-கீழுள்ள மூலமென்
தும், மாமேரு - பெரிமேரு மலை, மூக்குத்தும், சந்திரன் - சந்திரனும்,

ஆதித்தர்கள் - சூரியர்களும், சட்சுவென்றும் - இரண்டு கண்களென்றும், தூத்த-இந்த,

விதமாக வேழ்கடலு மேழ்மலைபூ லோகம்

பதினான்கு தேவர்களும் பாமபும - மதிமுதலாக

73

(இ-ன்) விதமாக-வகையாக. எழ்கடலும்-எழுசமுத்திரமும், ஏழ்மலை-
(கைலை-இமயம்-மந்தரம்-விந்தம்-நீடதம்-எமகூடம்-நீலகிரி-எனும்) ஏழுமலை
களும், பூலோகம் பதினான்கும்-(பூலோகம்-புவர்லோகம்-சுவாலோகம்-சுனா
லோகம், தபோலோகம், மகாலோகம், சத்தியலோகம் எனும் ஏழு மேலுல
கங்களும், அதல்-விதல்-சதல்-தராதல்-ராசாதல்-பாதானம் எனும் எழு கீழுல
கங்களும்) மாகியபதினாறு உலகங்களும், தேவர்களும்-(பிரிதிவி-அபயு-தேயு-
வாயு-ஆகாயம் - சூரியன் - சந்திரன் - கட்குத்திரங்களுமும் அஷ்டவசுக்க
ளும், ஞானேந்திரியம் 5-கன்மேந்திரியம்-5-ஜீவன் 1-ஆகப்பதினாறு ருத்
தர்களும், மேகத்தில்தடிக்கிற மின்னலாகிய தேவந்திரனும், துவாதசா
தித்தரும், யாகமாகிய பிரமனும்) சேர்ந்த முப்பத்துமுகக்கோடி தேவாக
ளும், பரபு- (வாகு-அனந்தன்-தக்கன்-சங்கபாலன்-குளிகன்-பத்மன்-மகா
பத்மன்-காக்கோடகன்) எனும் அஷ்டநாகங்களும், மதிமுதலாக - சந்தி
சனமுதலாகிய,

கோளு மரக்கருங் கோத்தபூ தங்களிவை

யாளுமவிண் டிசனயனமுதலோர் - நானு

74

(இ-ன்) கோளும்-நவக்கிரகங்களும், அரக்கரும்-இராட்சதரும்-கோத்
தபூதகன்-கோவைசெய்த பிரிதிவாதி பஞ்சபூதங்களும், இவையாளும் -
இவைகளை அரசாட்சிசெய்யும். விண்டு - விஷ்ணுவும், ஈசன் - சிவனும்,
அயன்-பிரமனும், முதலோர்-முதலான யாவரும், நானும் - எக்காலத்தி
லும்.

முடலுயிராய் நிற்பொன வுண்மை கருட

னடலவிண்டு வைககேட்குவன்றார் - திடமா

75

(இ-ன்) உடலுயிராய்-தேகமும் ஜீவனுமாய். நிற்பா - நிற்பார்களென்
பதி உண்மை என-கிணாமென்று. கருடன்-கருடபகவான். அடலவிண்
வை- வெற்றிபொருத்திய விஷ்ணுவை, கேட்க-கேட்க, அன்றார் - நான்
விஷ்ணுவானவர், திடமாய்-உறுதியாய்.

யரிய கருடபுராணம்ப்ரேத கட்ட

மிருபதெனு மத்தியா யந்து - விரிவாக

76

(இ-ன்) அறிய-தெரிந்த கொளனும்படி. கருடபுராணம்-கருட புர
ணத்தின், பரேதகட்டம்-பிரேத கட்டத்திலுள்ள, இருபதெனும் - இருப
தென்கிற, அத்தியாயத்து-அத்தியாயத்தின், விரிவாக-விவரமாக.

வேதனா ரென்றுலக ரோர்ந்து மயலறவே
வேதம் விரித்த வியாதனா - ரோதியுள்ளார்

77

(இ-ள்) உலகா-உலகிலுள்ள ஜனங்கள், ஒர்த்து-உணர்ந்து, மயலறவே-
மயக்கம் நீங்கவே. ஒதினார் என்று - சொன்னார் என்று. வேதம்விரித்த-
வேதத்தை விவரித்த, வியாதனார்-வியாச பகவானானவர். ஒதியுள்ளார்-சொல்
லியிருக்கிறார்.

பத்தி விராகம் பரஞானம் யோகமிவை
சித்தமுறச் செய்யவெண்ணித தேர்ந்தோர்க-னாத்திகொண்டு 78
(இ-ள்) தேர்ந்தோர்கள்-தெளிந்த ஞானிகளானவர். பத்தி - கடவுளி
டம் அன்பும். விராகம்-மண்-பெண்-பொண்களிடத்தில் பிராப்சயும். பா
ஞானம்-மேலான அறிவும். யோகம்-அவ்ந்தாங்கயோகமும். இவை-(ஆகிய
இவைகளை சித்தமுறச்செய்ய - ஒவ்வொருக்கும் ஐக்கடும்படி செய்ய
எண்ணி-வினைத்து, உத்திகொண்டு-கங்கள் சுயயோஜனையும் கொண்டு.

கற்பனைய லங்காரச் காதைகளைச் செப்பியிடை
பறாடொரு யங்கள் பகர்ந்துளார் - நற்குணங்க

79

(இ-ள்) கற்பனை-பொய்யாகிய, அலங்கார-அலங்காரமுடைய காதை
களை-கதைகளை, செப்பி-பதினைன்புராணங்களில் சொல்லி, இடை-அப்
புராணங்களின் நடுவில், பற்பல-பலபலவிதமான, ஞாயங்கள்-நல்லிஷயங்
களை, பகர்ந்துளார்-சொல்லியிருக்கிறார்கள், நற்குணங்கள்-மனிதர்களுக்கு
நல்லகுணங்கள்.

ளெல்லாம்வந் தெய்த விவற்றை புணராதார்
சொல்வாத மேபுரிந்து சோருகின்றார் - மெல்லியலே

80

(இ-ள்) எல்லாம்-யாவும், வந்தெய்த-வந்துபொருந்த, இவற்றை-இவ்
வான்மத்தத்துவத்தை, உணராதார்-அறியாதவர்கள், சொல்வாதமே - வாக்
கால் குதர்க்கமே, புரிந்து-செய்து, சோருகின்றார்-உண்மையறியாது மயங்
கிறார்கள், மெல்லியலே-மெதுவான நடைமையுடைய பெண்ணே,

பெச்செல்லு மாய்த விடர் துலைந்திங் கஞ்ஞான
வச்சமற்ற கன்றே லறைவதென் - மிச்சமாய்ச்

81

(இ-ள்) எச்செல்லும்-எந்த வார்த்தையும், ஆய்தல்-ஆராய்தல், இடர்
துலைந்த-தக்கம் நீக்கி, இங்கு-இவ்வுலகிலுள்ள, அஞ்ஞான-அறிவீனமா
கிய, அச்சமற்றகு-பயம்நீக்குதற்கு, அனரே-அல்லவா, என் அறைவது -
என்ன சொல்வது, மிச்சமாய்-இன்னும் அதிகமாய்,

சொல்லிவெண்க் கிச்சையில்லை தோலா பறைமுதலாம்
பக்கலைசொல் வஞ்ஞானப் பற்றறவே - நன்னா

82

(இ-ள்) சொல்ல-சொல்ல, எனக்கு-எனக்கு, இச்சையில்லை-இவ்
நிலையில்லை, தோலா-புறமையான மறைமுதலாம்-வேதம் முதலாகி, பக்கலை

சொல்-அநேக சாஸ்திரங்களின் சொற்களானது, அஞ்ஞான-மூடமாயிய, பற்றற்றவே-ஆசைநீங்கவே சொல்லப்பட்டது, நன்னூல-நல்லபுராண சாஸ்திரங்கள்,

உருவகித்துச் சொன்னவைக ளொண்கதைமெய் யேனுந் தருபொருளைக் கொள்கதையைத்தன். 83.

(இ-ன) உருவகித்து-உருவாகி அலங்காரமாக, சொன்னவைகள் - சொன்ன விஷயங்களாகிய, ஏன்கதை-ஒளிபொருநதநிய கதைகள், மெய்யேனும்-மெய்யாய் நடந்ததைகளையிருந்தாலும், தருபொருளை-அசுததைகளின் சாரமாகியவிஷயங்களை, கொள்-கொளவீராகவும், கதையை-பொய்க்கதைகள், தன்-நீக்குவீராகவும் (எ-று)

ஆக செய்யுட்கள் 402.

திருவுந்தி.

பாவனா தீதம்ப திபமுய லேலசருவ
பாவநீ யாகிசில் லுநதீபற
பரமபர முனதுருவ முநதீபற

1.

(இ-ன) பாவனா தீதம் - நினைப்பற்றதன்மை, பகிய-நிலைக்கவேண்டி, முயலேல-பிரயதனஞ் செய்யாதே, சருவபாவம்-எல்லா நினைப்பின் வடிவங்களும், கீயாகி-அறிவாகிப் கீயேயாகி, நில-நிலைத்திரு, உநதீபற - எந்த இச்சையும் தள்ளிபறந்து விளையாடு, பரம அபரம-ஞானமும் சடவஸ்துக்களும், உனதுருவம்-ஆனமாவாகிய உனது வடிவம் (எனறு), உநதீபற-எந்த விச்சையும் தள்ளிபறந்து விளையாடு [எ-று]

கடலில்லாரு மலைதிவலை துரைநிலைக் ளதுவாக
கணககன்றி வாராபோ லுநதீபற
காணிலறி வேகினைவு முநதீபற.

2,

(இ-ன்) கடலில்லாரு-சமுத்திரத்தி லுண்டாவதெ, அலை-அலைகளும், திவலை-தளிகளும், துரை-துரைகளும், நிலைக-அசைவற்றிருக்கும் தன்மைகளும், அதுவாம்-அச்சமுத்திர ஜலமேயாக, கணககன்றி-கண்களில்லாமல், வாராபோல்-வருவதுபோல, காணில் - ஆராயத்தரியில், அறிவேகினைவு-ஞானமே மனமாகுமென்று, உநதீபற-உநதீபற - எந்த இச்சையும் தள்ளி பறந்துவிளையாடு. [எ-று]

சத்துச்சித் தாந்த மோடகண் டசுருணஞ்
சாருமுனில் கண்டமே துநதிபுற
சாறறலறி யாமபக் குந்திபற.

3.

(இ-ள்) சத்து-அழியாத் தன்மையும், சித்து-ஞானத்தன்மையும், ஆகத் தமோடு-சந்தோஷத்தன்மையோடு, அசண்டருணம் - பின்னமில்லாத் தன்மையும், சாரும-சோகின்ற, உனில்-அறிவாகிய உன்னில், கண்டமேது - பின்னமேது? இல்லையென, உந்திபற-எந்த இச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு, சாற்றல்-பின்னமுளதாயச் சொல்ல, அறியாமயக்கு - அஞ்ஞான பிராந்தியாகுமென்று, உந்திபா-எந்த இச்சையுந்தள்ளிபறந்துவிளையாடு,

கானலிடை நீரிலலை கனவறிவி லுலகமிலை
கறபனை நாசமே துநதிபற
காண்பொருளு நீயாகி லுநதிபற.

4.

(இ-ள்) கானலிடை-பேய்த்தேறினிடத்தில் நீரிலலை-ஐலமில்லை, கனவறிவி-பெருமை பொருந்திய ஞானத்தில், உலகமில்லை-தேகாதிபிரபஞ்சமில்லை, காண்பொருளும்-காண்பபடும் சராசரவஸ்துகளும், நீயாகில் - அறிவாகிய நீயாளு, கறபனை (எது)-பொய்ப்பொரு ளென்பதேது, நாசமேது-பொருளிருந்தழிகின்ற தென்பதேது? இல்லை என உந்திபற-உந்திபற-எந்த விசையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு. [எ-று]

உலகொடுயிர் பரனவு கனவுறையில் சாட்சியா
யுறைவதறி வேயென்னி லுநதிபற
வொழிப்பதெதை போவதே துநதிபற.

5.

(இ-ள்) உலகொடு - தேகாதி பிரபஞ்சத்தோடு, உயி - ஜீவாத்மாவாயும், பரம்-பரமாத்மாவாயும், கனவு-ஜாககிரா வததையாயும், கனவு-சொப்பனாவததையாயும், துயில்-சித்திராவததையாயும், சாட்சியாய்-இவற்றிற்கேல்லாம் சாட்சியாகிறதறியமாயும், உறைவது-நிலைத்திருப்பது, அறிவே - ஞானமே, என்னில்-என்றால், எதை-எதவஸ்துவை, ஒழிப்பது - நீக்குவது, போவது-அழிவது, ஏது-ஏது? இல்லையாம். உந்திபற-உந்திபற-எந்த விசையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு. (எ-று)

தேருமுன் நேர்த்தபின் நேர்த்துதே ராப்பொழுதுந்
திகழ்தது வதுவாக வந்திபற
திரஞான சொருபமென் றுநதிபற.

6.

(இ-ள்) தேருமுன்-ஆராய்ந்தறிவதற்குமுன்னம், தேர்த்தபின்-ஆராய்ந்தறிந்த பின்னம், தேர்த்து தேராப்பொழுதம் - ஆராய்ந்து அறிததம் அறியாதகாலத்தம், திகழ்தல் அது-பிரகாசித்தல் அந்த ஞானவடிவாம், அதுவாக-அந்த ஞானவடிவாகவேயின்னு, உந்திபற-எந்தவிச்சையுந்தள்ளி

பறந்துவிளையாடு, திரளுன அசைவற்ற அறிவு, சொருபமென்று - வடிவ
மெனது, உந்தீபற-எந்த விசையும்தள்ளி விளையாடு, (எ-று)

அவிரோத வனிகார வான்மாவே நீயென்னி
லடைவதெதை நிட்டையா லுர்தீபற
வறியார்க ளறிபார்க ளுந்தீபற.

7.

(இ-ள்) அவிரோதம் - யாதொரு பகையில்லாதவனும், அவிகாரம் -
யாதொரு பேதமில்லாதவனுமாகிய, ஆனமாவே-சிவமே, நீயென்னில-நீ
யென்று வேதஞ்சொல்லுமானால், நிட்டையால்-கணமூடி ஜபம்செய்வதால்,
எதையடைவது - எதைப்பெறுவது (என்று), உந்தீபற-எந்த விசையுந்
தள்ளி பறந்துவிளையாடு, அறியாக்கள்-மூடாக்கள், அறியாக்கள் - தெரிந்து
கொள்ள மாட்டா (என்று), உந்தீபற-எந்தவிசையுந்தள்ளி பறந்து விளா
யாடு. (எ-று)

சத்திசிவ கூறாகு மென்புதசை சேருடின்
முத்திமுத னீயாகு முந்தீபற
முனிபிருங் கியேசாட்சி யுந்தீபற.

8.

(இ-ள்) சத்தி-பின்னாபினை சத்திகளிட, கூறாகும்-பங்காகிற, தசை-
மாயிசமும், சிவ(கூறாகு) -சிவத்தினிடப்பங்காகிற, என்டு-எஹம்பும், சேர்
உடலில்-சேர்ந்ததேதத்தில், முத்தி-மோகடித்திறகு, முதல-முதற்காரணப்
பொருளா யிருக்கிறவன், நீயாகும் - ஆனமாவாகிய நீயாகுமென்று, உந்தீ
பற-எந்தவிசையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு, முனிபிருங்கியே - ஆசைவெ
றுத்த பிருங்கிமஹாரிஷியே, சாட்சி-திருவடடாந்த மாகுமென்று, உந்தீ
பற-எந்த விசையுந்தள்ளிப் பறந்துவிளையாடு, (எ-று)

ஒன்றுநீ யலையுன்னி யன்றியொன் றிலையென்ற
குறுதியில் கனவுகரி யுந்தீபற
வொருவரைக் கேட்டலே னுந்தீபற.

9.

(இ-ள்) ஒன்று நீயலை-ஒருவஸ்துவும் நீயல்ல, எனாதகு - என்பதற்கு,
உறுதியில்-உண்ணிடமுற்ற அகசமும், உணையன்றி - அறிவாகிய உன்
னைத்தவிர, ஒன்றிலை(என்றது)-ஒருவஸ்துவமில்லை என்பதற்கு, கனவும் -
சொற்பனமும், கரி (என்று)-சாட்சியாகு (என்று), உந்தீபற-எந்தவிசை
யுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு, ஒருவரை-உணையன்றி மற்றொருவரை, கேட்
டல் ஒன்-கேட்பது என்னகாரணம்? கேட்கவேண்டியதில்லையெனது, உந்
பற-எந்த விசையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு, (எ-று)

தூலஞக் குமகாரணப்பூமெரிததகப
வாலமமா கண்டனீ யுத்திபற
வதிதவறி வாகையா லுத்திபற.

10

(அ-ன்) தூலம்-சாகஸ்யவாத வடிவாகிய ஸ்தூலதேகாதி மத்திய உலகமும், குகமம்-சொப்பவத்தை வடிவாகிய சூட்சுமதேகாதி சொர்ச்ச உலகமும், காரணம்-சமுத்தியாவதா வடிவாகிய காரணதேகாதி பாதான உலகமும், புரம்-(ஆகிய) முப்புரங்களை, எரித்த - தகனம்செய்த, கப ஆலம்-சேதமவடிவான கபமாகிய விஷமானது, அமா-தவறியிருக்கிற, கண்டனீ-சமுத்தையடைய சிவ பெருமான கீயாகும்(எனது), உத்திபற - எந்த விச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு, அதிதம-மனோவாகக்கிந்திதமான, அறிவாகையால் - ஞானசொருபமாகையாலென்று, உத்திபற - எந்தவிச்சையுந்தள்ளி விளையாடு. (ஏ-று)

முக்குண மனக்குல மூடமா னுணுவ
மததசய முனிவுபுவி யுத்திபற
பறிததசிவ வறிவுநீ யுத்திபற

11.

(இ-ன்) முக்குணமனம்-சத்தவ-ரஜஸ-தமஸு எனும் மூன்றுகுண வடிவானமனமே, குலம்-குலாயுதமாயும், மூடமா-தள்ளானமே, மாணு - மாணயும், ஆணுவமே-தேகம் நானென்கிற அக்காரமே, மததஜனம்-காம-குரோத-லோபம்-மோகம்-மதம்-மாச்சரியம் இம்மபை-அருககாம ஆகிய அஷ்டாருகங்களைப்பொழிகிற ஆனைத்தோலுரியாயும், முனிவு - கோபமே புலி-புலித்தோலுடையாயும் பெற்றது, பறிததசிவம்-திரிபுரங்களை தகனம் செய்த சிவமென்கிற, அறிவு-ஞானமே, நீ-ஆன்மாவாகியகீயாகும் (எனது) உத்திபற-உத்திபற-எவதயும்தள்ளி விளையாடு. (ஏ-று)

நனவிலுயிர் பஞ்சபூ தமுமிரவி சசியட்ட
கனமூர்த்த மாயொளிவை யுத்திபற
கழிவைதுயி லததனித துத்திபற.

12.

(இ-ன்) நனவில்-சாகசிராவணையில், உயிர் - ஜீவாத்மாவும், பஞ்சபூதம்-பிரிதிவி-அப்பு-தேய-வாயு-ஆகாயம் எனும் ஐந்துபூதங்களும், இரவி - சூரியனும், சசி-சந்திரனும் (ஆகிய), அட்டகனமூர்த்தமாய - எட்டுப்பெருமையான வடிவமாய், ஒளிரவை-பிரகாசிப்பதை (எனது), உத்திபற-எந்தவிச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு தயில-கீததினரையில், தனிதது - வசனயிருந்து, கழிவை-எல்லாபற்றுக்களையும்விட்டு நீக்குவது(எனது), உத்திபற-எந்தவிச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு. (ஏ-று)

வரதயுல காமுதலை வனநேக வபிமான
பேரதம மூர்த்தீ யுத்திபற
புத்தி மூலவறி வுத்திபற.

13.

(இ-ன்) வந்தேதகம்-கொடிய உடலின், அபிமானபோதமே - அன்பாகியஞானமே, யானை-யானையாகும் (ஆதற்கு) வாதி-விசேஷமாய் வந்த

விடுவான், உலகம்முதலை-உலகாகிய முதலையாகும், புகழ்-யாவராலும்
சிறப்பிக்கப்பட்ட, ஆதிமூலம்-முதலாகிய மூலப்பொருளானது, அறிவுநீ -
அம்முதலையை சங்கரித்த விஷ்ணுவெனும் அறிவாகிய நீயாகும் என, உந்
தீபற-உந்தீபற-எந்த விசைசுயந்தனளி பறந்துவிளையாடு, (எ-ற)

கனவினுல குனிநுநன ளினிலுலக மதினுனைக
காண்டலாற கண்ணனீ யுநதீபற
கரிவேறு தேடலே னுகதீபற.

14.

(இ-ன்) கனவில்-சொப்பன வவத்தையில், உலகு உனிலும்-உலகமா
னது உனக்குள்ளும், நகவில்-சாக்கிராவஸ்தையில், உலகமதினுனை - உல
கத்தில் உநீனை (வேறாக), காண்டலாற-ஆனமாவாகிய நீபார்ப்பது னாலே,
கண்ணனீ-கிருஷ்ணன் நீயாகும், கரிவேறு-சாசுவீவேறு தேடலேன்-விசா
ரிப்பது என்னகாரணமென்று, உந்தீபற-உந்தீபற-எந்த விசைசுயந்தனளி
பறந்து விளையாடு. (எ-ற)

மீவுலக முத்தேக முயிர்மா வலிபனகு
சேவடிக டிரியமா னுகதீபற
தேவாகற் குணமென வுகதீபற.

15.

(இ-ன்) முத்தேகம்-(சாககிரவடிவான துலதேகமும், சொப்பனவடி
வான சூட்சுமதேகமும், சுமுத்திவடிவான காரணதேகமும், மூவுலகம் -
முறையே மத்தியலோகம்-சொர்க்கலோகம்-பாதாள லோகங்களும், உயிர்
மாவலி-அம்முன்று லகங்களையுமாண்ட ஜீவனை மகாபலிசககரெவர்த்தி
யாம், மனமசேவடிகன்-மனமே ஆனமவடிவவிஷ்ணுவின் சிவந்ததிருவடிக
ளாம், துரியம்மால்-ஆன்மவடிவமே வாமனாவதாரமே செய்தவிஷ்ணுவாம்,
தேவர் கற்குணமென - தேவர்களு நல்ல குணங்களென்று, உகதீபற-உந்தீ
பற-எந்த விசைசுயந்தனளி பறந்துவிளையாடு (எ-ற)

ஆலிலையு மாமைவயி றரவுகுண் டலையுணவு
வேலைமார்க் கண்டன்முச் சுகதீபற
விண்டுதரி யப்போத முகதீபற.

16

(இ-ன்) ஆலிலையு - ஆலிலையின் உருவம்போல் பெண்களுக்கும்,
ஆமையும்-ஆமைமுதகுபோல புருஷர்களுக்கும், வயிறு-உயிறு இருக்கிற
தாகும், அரவு-ஆக்சேஷனாகியபாமபு, குண்டல்-சொப்பனாகிய குண்ட
லிலதானமாகும், வேலை-பாற்கடவானது, உணவு-தின்ற ஆகாசம் ஜீரண
மான சாசமாகும், மூச்சு - குண்டலியிலிருந்து கிழும்பதினாறுகலையுள்ள
காற்றானது, மார்க்கண்டன்-பதினாறுவயதள்ள மாககண்டனாகும், தரி
யப்போதம்-ஆன்மாவாகியநானம், விண்டு-விஷ்ணுவாகுமென்று, உந்தீ
பற-உந்தீபற-எந்த விசைசுயந்தனளி பறந்துவிளையாடு, (எ-ற)

உலகமுண் பாய்துயிலி லுலகனப பாய்கனவி
 லொப்பரிய நனவதனி லுநதீபற
 உணையன்றி மாலேதிக் குநதீபற.

17.

[இ-ள்] துயிலில்-துக்கத்தில், உலகமுண்பாய்-உலகத்தை விழுங்குவாய், கனவில்-சொப்பனத்திலும், ஒப்பரிய - சமானஞ் சொல்வதற்கரிய, நனவதனில்-சாககிரத்திலும், உலகனபபாய் - உலகத்தை வெளிப்படுத்திய எப்பராய [ஆகையால்] உணையன்றி-ஆன்மாவாகிய உன்னைத்தவிர, இங்கு-இவ்விடத்து, மாலேது-விஷ்ணுவேதே ஏதென, உநதீபற-உநதீபற-எந்த விச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிடையாடு. [எ-று]

முற்பகலி லுலகாககிப பிறபகலி லவைபேர்க்கிக்
 கற்பபவரை நிறுநகையா லுநதீபற
 கமலா சன்னுமாவை யுநதீபற.

18.

[இ-ள்] முற்பகலில் - ஜாககிர-சொப்பனமாகிய முதற்பகலில், உலகாக்கி-உலகங்களைச் சிருஷ்டிசெய்து, பிறபகலில்-சுழுத்தியாகிய பின்பகலில், ஆவையோக்கி-ஆவ்வுலகங்களை நாசஞ்செய்து, கற்பபவரை - உலகம் முடிவுபெறும் வரையில், நிறுநகையால்-நிலைத்திருப்பதால், கமலாசனனும்-தாமரையிலுதித்த பிரமதேவனும், ஆவை - ஆன்மாவாகிய நீ ஆகுவைபென்று, உநதீபற-உநதீபற-எந்தவிச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிடையாடு.[எ-று]

ஆதார மாறுமுக மாகசுத தஞ்சிதது
 மணையவரு மின்பரீ யுநதீபற
 வயலல்ல சண்முகனு முநதீபற.

19.

[இ-ள்] ஆதாரம்-[மூலாதாரம்-சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம்-விசுத்தி-ஆகக்ளை எனும் ஆறு ஆதாரமும்], ஆறுமுகமாக-ஆறுமுகங்களாக, சத்தும-அழியாததன்மையும், சித்தும - ஞானத்தையும், அணையவரும்-சேரவருகின்ற, இன்பமரீ - சந்தோஷவடிவ ஆன்மாரீயாகுமென்று, உநதீபற-எந்தவிச்சையுந்தள்ளி விடையாடு, சண்முகனும் - ஆறுமுகத்தை யுடைய முருகனும், அயலல்ல-வேறல்லவென்று, உநதீபற - எந்த விச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிடையாடு.

தேவமுனி பைசாச ருரகர்சித் தர்மனிதர்
 தேகநீ யாகையா லுநதீபற
 திகழ்கணு திபனாவை யுநதீபற.

20.

[இ-ள்] தேவர்-தேவகண உடல்களிலும், முனி-முனிகணவுடல்களிலும், பைசாசம்-பிசாசர்க்கண உடல்களிலும், உரகர்-ராமசூதகண உடல்களிலும், சித்தர்-சித்தகண உடல்களிலும், மனிதர்-மனிதகண உடல்களிலும், தீபரீ ஆன்மாவானவன், நீயாகையால்-அறிவாகிய நீயாகையால்,

திசு-வினங்குகின்ற, கண்திபனுவை-கணபதியாவை, உந்தீபற உந்தீபற-
எந்தவிச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு. [எ-று]

தேசமொடு காலவஸ் துப்பரிக்கேதமறு

மீசனெவ நவனேந் யுந்தீபற

விதுதத்வ மசிகருத துந்தீபற.

21.

[இ-ள்] தேசமொடு-தேசத்தோடு, காலவஸ்து - காலம்பொருள்களினிட, பரிச்சேதம்-வேறுபாடு, அஹம்-நீங்கின, ஈசனெவன்-கடவுள் எவனோ, அவனே-அக்கடவுளே, நீ-அறிவாகிய நீயாகும், இது-இவ்விஷயம், தத்-தந்தப்பரமாத்மாவே. துவம-ஜீவாத்மாவாகிய நீ, அசி-ஆவையெனும் [சாமவேத மந்திரத்தின்], கருததுஎன-கருத்தாகும் என்று, உந்தீபற உந்தீபற-எந்த விச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு [எ-று]

தேகநா நென்றுகொண் மோகமக லாதளவு

பேகமெனல காணதென் றுந்தீபற

விதுவுமறி வலதில்லை யுந்தீபற.

22.

[இ-ள்] தேசம்-உடலை, நானென்று-நானென்று, கொள் - கொண்டுருக்கிற, மோகம்-மயக்கம், அகலாதளவும-நீங்காதவரையில், பேகமெனல்-ஒன்றொகிற கடவுள், காணுது-தெரியாது, என்று-என்று, உந்தீபற - எந்தவிச்சையுந்தள்ளி-பறந்துவிளையாடு, இதுவும்-இதவும், அறிவலது - ஞானமல்லாது, இல்லை என-இல்லையெனும். உந்தீபற - எந்த விச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு. [எ-று]

ஜீவனா நென்றுனும் பாவமக லாதளவு

மாவதிலை யாவுமொன் றுந்தீபற

வதுவுமய லாகாதென் றுந்தீபற.

23.

[இ-ள்] ஜீவனா-உயிசே நான், என்றுனும்-என்று நினைக்கும், பாவம்-நீனைப்பு, அகலாதளவு-நீங்காதவரையில், யாவும்-எல்லாதோற்றங்களும், ஒன்று ஆவது-ஒரேதன்மையுள்ள வறிவாவது, இல்லை-இல்லை, அதுவும்-அதுவும், அயலாகாது-வேறாகாது, என்று - என்று உந்தீபற-உந்தீபற-எந்தவிச்சையுந்தள்ளி விளையாடு.

பிண்டத்தி லுள்ளதே யண்டத்தி லாயாத

பேயர்சொற் கேட்டலே னுந்தீபற

பெருமறையி னந்தமீ துந்தீபற.

24.

[இ-ள்] பிண்டத்தில்-உடலில், உள்ளதே - இருக்கிறதே, அண்டத்தில்-பூமியிலிருக்கிறது, ஆயாத-விசாரியாத, பேயர்சொல்-பயித்தியக்கார

பொறியோடு புலன்களு மேந்திரியந்
தறிபோன்முடல வளிகர னாததரைநீ
ரெரிவாயுவெ ளிப்பல வீறிலவடி
வறிவாக வடக்கி யடங்குவரே.

5.

(இ-ன) பொறியோடு - மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு-செவி எனும் ஐந்து இத்திரியங்களோடும், புலன் - சத்த-பரிசு-ரூப-ரச-கந்தமெனும் ஐந்தறிவுகளும், கருமேந்திரியம்-வாக்கு-பாதம்-பாணி-பாயுந்-உபஸ்தம எனும் ஐந்து கருமேந்திரியங்களும், தறிபோல்-கட்டையைப்போலொத்த, உடல் - சரீரமும், வளி-மூசனம், கரணம்-மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரமெனும் அநாதகரணங்களும், தரை-பூமியும், நீர்-ஜலமும், எரி-ஹேதுமும், வாயு-காற்றமும், வெளி-ஆகாசமும் (தவிர), பல-இன்னும் அநேக, ரிஸவாடி - முடிவிலாத உருவங்களும், அறிவாக-ஞானமயமாக, அடக்கி - அழுத்தி, அடங்குவா-தன்னில அழுந்துவா. (ஏ-று)

இன்னாநிது விவைநீ நானெனவே
உன்னுகெடல விட்டொ ரவதகையள
வென்னாவறி வுறிக சால்முணார
தெந்நாளு மிறுபபு தெய்துவரே.

6.

(இ-ன) இன்னா-இவன இன்ன ஜாதியானெனவும், இது - இப்பொருளும், இவை-இப்பொருள்களும், நீநானெனவே - நீநானும் இன்ன ஜாதியெனவுமே, உன்னுகெடல்-நீனைத்துக்கெடுவதை, விட்டு-விட்டுநீங்கி, ஓரவததை-நனவாகிய ஒரு அவத்தையின், அளவெனனா-அளவே இப்பேதங்களென்று, அறிவுறறு-ஞானமடைந்து, இக்காலம்-இவ்வுலகமாயையை, உணர்ந்து-அறிந்து, எந்நாளும்-எக்காலத்திலும், இறுமபுது-அதிசயத்தை, எய்துவர்-அடைவா. (ஏ-றாற்றை) (ஏ-று)

தூன்பின்பிள பையிகன் முப்பெரிமை
வென்றிறிதை பொறைமா லாடமுக்கா
நென்றிவகுரை யெண்ணிலகு ணங்குணியா
மொன்றிற்கெட வுன்னுவா யோகியரே.

7.

(இ-ன்) யோகியர்-ஆதமதியான பராயணரான யோகிஸ்வரர், துன்பம்-தக்கமும், இன்பம்-சுகமும், இளமை - பாலியமும், இகல்-பகையும், முப்பு-கிழத்தனமும், எளிமை-அறியாமையும், வென்றி-ஜயமும், நிறை - பூர்ணமும், பொறை - சாந்தமும், மானம் - பெருமையும், அழுக்காறு-பொருமையும், என்று-என்று, இவகுரை-இப்படி சொல்லுகிற, எண்ணில் குணம்-கணக்கிலாத தன்மைகளும், குணியாம் - முதன்மையான, ஒன்றில்-ஒரு வஸ்துவாகியதன்னில், கெடவுன்னுவர்-அழிய நினைப்பார்கள். (ஏ-றாற்றை) (ஏ-று)

பிறவாவிற வாதபெ ருஞ்சுடராய்
மறவாநீனை யாதும னங்கெடவே
றதயாவுநி யானென நிறபாபிறாக்
கறமணநி மறஞ்செய லறிவர்களை

8.

(இ-ள்) மனம-மனமானது, மறவாது-ஒருபொருளை மறக்காமலும், நினைவாது-ஒருபொருளை நினையாமலும், கெடவே-நாசமாகவே, யாவும்-எல்லாதோற்றங்களும் நாசமாகவும், பிறவாத-ஐனிக்காத, இறவாத-சாகாத, பெருஞ்சுடராய-பெரிய ஞானசோதியாகி, யானென-அந்தஞானமேயானென்று, நிறபா-நிற்கப்பட்டவாள், பிறாகரு-அயலாருக்கு, அறமணநி-தருமஞ்செய்வார்களே யல்லாமல், மறஞ்செய-பாவஞ்செய, அறிவர்களை-தெரிவார்களோ? தெரியா (எ-று)

ளிபுலாபவிம லபபொரு டாமெனவே
சபலங்கெட ஸபலமு றுமபெரியோ
ரபயம்பெற வருளுவ தனநிபிறாக
குபயந்தரு மொழிசொல லுன்னிலதே.

9.

(இ-ள்) விபுலாப-காத்தாவாகிய, விமலபபொருள்-கனங்கமற்றவஸ்து, தாமெனவே-அறிவாகிய தாமென்றே, சபலங்கெட-துக்கம் நீங்கவும், ஸபலமுறும-சுகம் அடையவு ம்பெற்ற, பெரியோ-பெரிடவாள், பிறாகரு-அயலாருக்கு, அபயம்-அச்சமில்லாத மோட்சத்தன்மையை, பெற-அடைய, அருளுவதனி-கிருபைசெய்வதல்லாது, பயந்தரும்-பிறப்பெனும் அச்சத்தைக்கொடுக்கும், மொழிசொல-வார்த்தைதமைச்சொல்ல, உன்னிலா-நினையா, (எ-ஈற்றதை) (எ-று)

இருள் சேரிரு வினைகெட வெற்றினர்பின்
மருள்சேர்மொழி மாநில மேற்பகரா
ரருள்சோருந ரனநியி லவாதமொழி
பொருளசோகரை யெனகிலா பூரிபரே.

10.

(இ-ள்) இருளசோ - அஞ்ஞானத்தைச்சோந்த, இருவினை - நல்வினை தீவினைகளாகிய இரண்டு வினைகளை, கெட-நாசமாகும்படி, ஏற்றினா-நீக்கினவா, பின்-பிறகு, மருளசோ-அஞ்ஞானம் சோந்த, மொழி-வார்த்தையோ, மாநிலமேல்-பெரியபூமியின்மேல், பகரா-சொல்லா, அருள்-கிருபாவடிவிக், சோகரன்தி-சேவாக்களையல்லாமல், இல் - வேறுவழியில் சேர்வாரிலர், அவாதம் மொழி-அவரிடவார்த்தை, பொருளசோ-ஞானவஸ்துவில் சோந்த, கரைமெனகிலா - மோகந்சரையெனும் முடிவெனகிலர், பூரிபரே-இவ்வாறு கூறுவா ஸுடர்களே. (எ-று)

கடைக்கணரித்தமைகூறல்.

முன்னொருநா னுதமுநி முன்னேக வவனென்றன்
 முகக்கு நிப்பா
 லென்னையான மறந்திடத்தி லிருந்தாலு மிலாவறுமை
 யொய்த லாலே
 யின்னலவடி வாய்த்திகழ்வெ னென்செய்வே னினையொறுத்தற்
 கெனறான கேட்டு
 என்னையான மறந்திவன்பால் வரலெனசுமுந் தேன்சிரித்தா
 னிடைநதிட் டேனே.

(இ-ள்) முன்னொருநான்-முன்னொரு காலத்தில்,நாதமுனிமுன்-என
 தாசிரியராகிய நாதமுனிசுவாமிகளமுன்னே, வச-நானபொயநிறக,அவன்-
 அந்நாதமுனிசுவாமி, எனறன்-என்னுடைய, முகக்குநிப்பால்-முகமவாடி
 யிருக்குப அடையாளத்தால், என்னையான்-ஆனமாவாகிப என்னையான்-
 மறந்திடத்தில்-மறந்தஸ்தானத்தில், இருந்தாலும்-நானிருந்தாலும், இலா
 வறுமை-இல்லாத தரித்திரத்தன்மை, எய்தலாலே-அடைதலாலே, இன்
 னல்வடிவாய்-துன்பவடிவாய், திகழ்வென்-பிரகாசிப்பேன், இதையொ
 றுத்ததற்கு-இதை நீக்குவதற்கு, எனசெய்வேன்-என்செய்வேன், என்
 றான்-என்று எனதாசிரியன் சொன்னான், கேட்டு-அவ்வாக்கியங்கலையான்
 கேட்டு. என்னை-ஆனமாவாகிய என்னை, யான்மறந்து - யான்மறந்து,
 இவன்பால்-இவ்வாசிரியனிடத்து, வரலேன் - என் வரவேணுமென்று,
 குழந்தை-ஆலோசித்தேன், சிரித்தான்-நான் எனனையறிந்ததையுணர்ந்து
 வெனதாசிரியன்நகைத்தான். இடைநதிட்டேன்-விலகிப்போயவிட்டேன்.
 (௭-௭ற்றதை) (௭-று)

1.

முத்திபெற நற்கரும முயலுமொரு பூமுட்கவினேர்
 முனபோய் நின்றான
 சத்தியமே விக்கருமம் பிறவிதருது நசித்தேகுஞ்
 சாரே லென்றான
 பித்தனோர் பென்றானமெய் பெனைமறந்து பின்றேமம்
 பிராந்த னென்றான
 புத்திகொண்டு சற்றையா திருநதுண்மை பென்றுகன்மம்
 புறங்கண் டானே.

(இ-ள்) முத்திபெற-மோகூழ்மடைய, நற்கருமம்-நல்லவேலைகளை,முய
 லும்-பிரயத்தன பூவகமாகச்செய்யும், ஒருமுழுட்கவின - ஒருமோகூழ்
 அபேகை யுடையவனிடம், கோமுன்பாய்-நேராகமுன்னேபோய் நின்

ருன்—(நாதமுனியெனுமெனதாசிரியன்) “நின்றான், இக்கருமம்—நீ செய்யும் இபுண்ணியகருமம், சத்தியமே—உண்மையானதே (ஆனால்), பிறவி தந்து—புண்ணியபலனே அனுபவவக்கும்படியான இத்திரபிரமாத் தினன் கலைக்கொடுத்து, நீடித்து—புண்ணியவகரைத்தே நாதமாகி, ஏகம்—பூலோகத்தில் தாழ்த்தலுண்மம் எடுக்கும், சாரேல்—கருமங்களைச் செய்யச்சேராது) என்றான்—என்று நாதமுனிசுவாமி சொன்னான், நீபித்தனே—ஒய்நாதமுனியே நீபைத்தியக்காரனே, என்றான்—என்று கருமஞ்செய்பவன் சொன்னான், மெய்—நீசொன்னது உண்மை, என்மறந்து—எங்குமுன் அறிவாகிய என்மறந்து, பின்தேடும்—வேறேகடவுளுளதாகப்பின்னேவிசார்க்கின்ற, பிராந்தனென்றான்—அஞ்ஞானியென்றான், புத்திகொண்டு—அக்கருமி தன் புத்தியைக்கொண்டு ஆராய்ந்து, சற்றையாது—கொஞ்சம் மனமையாமல், இருந்து அறிவாகிய தன்னில நிலைத்திருந்து, உண்மையென்று—நாதமுனிசுவாமிகள் சொன்னது நிறுமென்று. கன்மம்—புண்ணிய கருமங்களை, புறக் கண்டான்—நீக்கினான் (வ-ஈற்றை) (எ-று) 2,

ஆலயத்திற் புகுநதொருநா ளருச்சகரை வந்தனஞ்செய்து
தடிகாளிதத
வாலையததா ரிருப்பதென்றான் சம்புவென்று ரெங்கென்ற
னதோகா னென்றா
காலமுதன் மாலையரை யன்றிதுயில் வந்திடினீர்
காணி ரென்றான்
மேலருள்வீ ரெனததுக்க மேலென்றான் சுயம்புகண்டேன்
மெய்யென்றுரை.

(இன்) ஒருநாள்—ஒருகாலத்தில், ஆலயத்தில்—சிவன்கோயிலில், புகுந்து—(நாதமுனி) துழைத்து, அருச்சகரை—பூசைசெய்யும் குருக்களை, வந்தனம்செய்து—வணங்கிக்கும்பிட்டு, அடிகாள—சிவனடியாரே? இந்த ஆலயத்து—இந்த கோவிலில், ஆர் இருப்பது—ஆர் இருக்கிறது, என்றான்—என்றுகேட்டான், சம்புவென்றா—அக்குருக்கள் சுயம்பாகியசிலம் இவ்வாலயத்துள் இருக்கிறது என்றா, எவகென்றார்—(நாதமுனிகன்) எவகேயிருக்கிறதென்றா, அதோ—அதோ அந்தமூலஸ்தானத்தில், காணென்றார்—பார்த்து தெரிந்துகொள்ளென்று குருக்களசொன்னார், காலமுதல்—உதைய காலமுதல், மாலையரை—அஸ்தமானம் வரையில், அன்றி—கல்லாலமைத்த சிவலிங்கத்தை பார்ப்பிரஸ்லாமல், துயில்வந்திடிவ—நித்திரை வருமானால், காணீர்—குருக்களாகிய நீர் உம்மிடனாகத்ததில் அந்தக்கல விவகரததப்பாரீர், என்றான்—என்று நாதமுனிசொன்னான், மேலருள்வீர் என—அக்குருக்கள் துக்கத்திற்கு மேலிருப்பதை கிருபைசெய்வீரெனதுகேட்க, துக்கமேமேலென்றான்—துக்கத்திற்குமேல் துரியசிவமென்று நாதமுனிசொன்னான், சுயம்புகண்டேன்—குருக்கள் அறிவாகிய சுயம்புவிவகத்தைத் தரிசித்தேனென

ஞா, மெய்யென்றார் - நாதமுனிகள உண்மையென்று சொன்னார்.
(நாதமுனி) (ஏ-ம) 3.

விண்டுவுறை யாலபததிற் புருந்தடிபே னென்றவ்ரு
வீற்றறிருந்தே
யண்டமுண்ட திருவாயா னமாபள்ளி யெங்கென்று
னதோகா னொன்றா
கண்டதினேரு நீர்துயிலுங் காஸ்தி லண்டமுண்ட
காலநீ ரென்றான
நன்றலீர் சொலவதெனரு ராய்ந்தோய்ந்தாற் றெறியுமென்று
நகைத்திட் டானே.

(இ-ள்) விண்டுவுறை-விஷ்ணுவசிக்கிற, ஆலயத்தின்-கோயில், புரு
ந்த-(நாதமுனிகவாய்) பிரவேசிக்க, அடியேனென்று-அடியேனென்று
சொல்லிக்கொண்டு, ஆங்கு-அவ்வாலயத்தில், வீற்றிருந்தே-தனியே உட்
காந்த இருந்த, அண்டமுண்ட-ஐயாபட்டரே உலகைவிழுங்கி, திரு
வாயான்-அதிகப் வாழையுடைய விஷ்ணுவானவன், அமாபள்ளி-பொரு
தியப்படுகை, வங்குகளாண்-வங்கிருக்கிறது என்றுகேட்டான், அதோ
காண்-அதோ மூலஸ்தானத்தில் விஷ்ணுவானவா விக்ரக ரூபமாய்ப் பித்
துகவொண்டிருப்பதைப் பார, என்றா-என்று பட்டாசாரிப் ருரைத்தார்
நீர் துயிலுங்காலத்தில், நாதமுனியானவன் பட்டரைப்பார்த்து, ஒய் பட்
ட்டரே நீர்தூங்குவகாலத்தில் நீர் அண்டமுண்டகதை-நீர் உலகைவிழுங்கின
கதைதைய, கண்டதினமீற-நீர் காண்கிலையா, என்றான்-என்று கேட்
ட்டான், நீர்சொலவது-(அதற்கு பட்டா ஒய் நாதமுனியே விஷ்ணுவைப்
டோல நான் என் தூக்கத்தில் உலகைவிழுங்கினதாக) நீர்சொலவது, நன்றல
என்றா-நல்லதல்லவென்று சொன்னா, ஆய்நது ஒய்கால-ஒய்! பட்டரே
வேதவகங்குருமுகமாய் விசாரித்தறிந்து மனம் சதவறுமாய்ச்சேடித்து
அடங்கினால், தெரியுமென்று-நீர் உலகைவிழுங்கினகதை தெரியுமென்று,
கதைத்திட்டான்-(நாதமுனியானவன்) சிரித்தான். (3-அசை) (ஏ-ம) 4.

கற்றவர்க ளிடைபொருசுத விவேகசில புராண வகள்
குழறக கேட்டான்
குற்றதனை யெதுவாக்க முயலகின்றி ரென்பபிறவிந்
குழறக உபகது
சிற்சொருந தனை சேவன் சேவென்றா பிரித்துணுண்டேற்
சேரா தென்றான்
நற்கரும மெதற்கெனரு ரிதற்கெனாறா பணிந்துய்ந்தே
னனென ருதே.

(இ-ள்) ஒருசதவிலேகி-நல்ல அறிவாளி ஒருவா, கற்றவர்களிட-
வாசித்தவர்களின் மூலம் (பட்டார்த்த), திருப்பராணவகை - திருப்பராணவ

கள்ள கழற்க்கேட்டி-சொல்ல நாதமுனி எனும் ஆசிரியன்கேட்டி, ஆவ குறைய-அபபுராணஞ்சொல்லும் புராணிகரிடம்கேடது, எதனை எதுவாகக்-
ஒய புராணிகரே எதனை எதுவாகமாற்ற, முயல்க்கிதவீர என - பிரயத்த
பெய்திகிதவீர எனும் கேட்டான், பிறவிக்குறைசா-ஜனிக்கும் தன்பம்
கள், திரைது-கேடிகி, சிவன-உயிரானது, கிரசொருபந்தனை-ஞானவடிவான
பரமாத்மாவை. சேரவென்றார்-சேருவதற்காக புராணஞ் சொல்லுகிறே
னென்று புராணிகர் சொன்னார், பிரித்ததுண்டேல்-அதற்கு நாதமுனி
என்பவன் கிரசொருபந்தைவிட்டு ஜீவனபிரித்தது உண்டானால், சேர
தென்றான்-சேரத்தது என்று சொன்னான், நறகரும-புராணிகரானவர்
ஜட! நாதமுனியிய புண்ணிய சுருமவகனசெயவது, எதற்கென்றார்-எதற்
காகயென்று கேட்டார், இத்தற்கென்றான்-அதற்கு நாதமுனிசொன்னார்
வது புண்ணியசுரும செயதுகொண்டு வருமடேயது அவ்விட வரும
பெரியவர் கையிலிட்டு சிவன்பிரிப்பில்லையென்று தெரிவிப்பாராகா) இத்
ற்குத்தான் என்றான், பண்டித-அபபுராணிகர் நாதமுனியைவணக்கி, நான்
உயந்தேன்-நான் இன்று ஆசிரியநாதமுனி பிழைத்தேன், என்றார்-என்று
புராணிகர் சொன்னார். (அ-அவை) (எ-று) 5.

பெருமூர்த்தி யறிபாது பெருங்காபியம்பயிறும்

பெரியான முன்னின்

நித்தனா-பெருமோதிபாது தென்னென்றான் வித்தையென்று

செத்தனாக கோவீர

புத்திகொண்டு சொல்லுமென்றான் வித்தைக்கென் றாகித்தான்
வித்தைக்கென்றான்

வித்தைக்கேன வித்தையென்றான் மறந்தேனென் றாகித்தது
விடைகொண்டானே.

(இ-க்) பெருமூர்த்தி-இன்னது பந்தம் இன்னது மோகந்த்(என்று),
அறியாது-தெரிந்துகொள்ளாது, பெருங்காபியம் - பெரியகாவியங்களை,
பயிற்றும-படித்தது பிரசங்கிக்கும், பெரியானமுன்-பெரியவன்முன்னே,
நன்று-(நாதமுனி என்பவன்போய) நின்று, இத்தனாமேல்-யா! காவிய
மோதுவோரே இந்தப்பூயியினைமேல், போதிப்பது-ஜனங்களுக்கு நீரோ
தனைசெயவது, என்னென்றான்-என்னவென்று கேட்டான், வித்தை-
ஜட! நாதமுனிகளே நான் ஜனங்களுக்கு அறிவிப்பதானாம், என்றான் -
என்று காவியங்காரர்களானார், நீர் எதனுக்கு-ஜய! காவியங்காரரே நீர்
எதனுக்கு ஞானம்போதிக்கிறீர், புத்திகொண்டு-உமமுடைய அறிவை,
கொண்டு ஆடத்து, சொல்லுமென்றான்-சொல்லுமென்று நாதமுனிகேட்
ட்டான், அவியந்தேன்-அவியந்தேன்திரு, என்றான்-ஞானம்போதிக்கிறேன்

என்று காவியக்காரர் சொன்னார், சிரித்தான்-சடமாகிய அஞ்ஞானம் ஞானத்தை யறியுமாவென்று நாதமுனி நகைத்தான், வித்தைக்கென்றார்-காவியக்காரர் நாதமுனி பரிகாசஞ்செய்ததை தெரிந்துகொண்டு ஞானத்திற்குதான் ஞானம்போதிக்கிறேனென்றார், வித்தைக்கு-ஞானத்திற்கு, வித்தை-ஞானத்தைபோதிப்பது, ஏன் என்றான்-என்னகாரணம் என்று நாதமுனிகேட்டான், மந்த்ரேன்-என்றும் அஞ்ஞானமின்றி ஞானமேயிருப்பதை மறந்து சொன்னேன், என்றார்-என்று காவியக்காரர் சொன்னார், நகைத்த-காவியக்காரர் உண்மைதெரிந்து கொண்டதற்காக சிரித்து, விடைகொண்டான்-காவியக்காரரிடம் நாதமுனி உத்திரவுபெற்றுபோனான், (3-சுற்றை) (எ-று)

6,

ஆக செய்யுள் 443.

இயற்கை நிலகூறல்.

அந்த முதயாத்த மில்லா வெனை
யான்மறந தேயோ ருடல்வடிவாகி
நொகது பிறப்பிறப்புறமேன் போல
வெய்யக் கனவுகண் டேனறி தோழி.

(இ-ள்) தோழி-எனதன்புள்ள பாக்கியே, அந்தம்-முடிவும், முதல் - முடிவும், ஆத்தம்-நிலவும், இல்லாவெனை-இல்லாத ஆன்மாவாகிய என்னை, யான்மறந்தே - நான்மறந்தே, ஒருடல்வடிவாகி-நான் ஒருதேகவடிவாகி, நொகது-சாட்சணிகளால் வருந்தி, பிறப்பிறப்பு-ஜனனம் மாணமென்பதை, உறமேன்-அடைந்தேன், போல-போல, வெய்யகனவு-அற்பமாகியசொப்பனத்தை, கண்டேன் - பார்த்தேன், அறி-[இதை நீ] தெரிந்துகொள்வாயாக, (எ-று)

1.

வாக்கும னந்தொட ராதவெனை
வஞ்சகி மாயைது ணைசெயக் காலன்
வீக்கி யொறுத்திட நொகதேன் போல
வெய்ய கனவுகண் டேனறி தோழி.

[இ-ள்] தோழி-எனதன்புள்ள பாக்கியே, வாக்குமனம்-வாக்காலும் மனதாலும், தொடராத-தீண்டப்படாத, எனை-அறிவாகிய என்னை, வஞ்சகி-கபடியாகிய, மாயை - [இல்லாசதன்மையுற்ற] மாயையானவன், துணைசெட-எனக்கு சகாயமசெய்ய, காலன்-உமன், வீக்கி-[யமபடாலை]

வாண்டு பாசக்கயிற்றால்] கட்டி, ஒறுத்திட-வருத்திட, தொந்தென்போல்-
வருத்தினவன்போல், வெய்யகனவு-கொடிய சொப்பனத்தை, கண்டேன்-
பாததேன், அறி-[இதைநீ] தெரிந்துகொள்வாயாக. [எ-று] 2.

ஆதார மாகு மறிவா மெனை
யானமறந தோருயி ராக நினைந்தே
வேதா முகலோரை யேதகி யேததி
விண்பாடு பட்டக னாகண்டேன றேறுழி.

(இ-ள்) தோழி-எனது பாங்கியே, ஆதாரமாகும்-சகலசராசரத்தோற்
றவர்களுக்கும் 'முதற்காரணமாகிய, அறிவாமெனை-ஞானமாகிய என்னை,
யானமறந்து-நானமறந்து, ஒருயிராக'-என்னை ஒருவியளுக, நினைந்தே-
நான் எண்ணிடே, வேதாமுகலோரை-பிரமா-விஷ்ணு-ருத்திரன் முதலி
யோரை, எதிரேததி-துதிசெய்து துதிசெய்து, விண்பாடுபட்ட-விருதா
வானகஷ்டம் அடைந்த, கஞ-சொப்பனம் கண்டேன்-பார்த்தேன். (எ-று).

எல்லா மறிவு மறிவா மெனை
யானறி பேனென திருநிறை யாதி
சொல்லாய் தறிந்திவா முற்றினை போலத்
நாயக னவுகண்டேனறி தோழி

(இ-ள்) தோழி-எனது பாங்கியே, எல்லாம்-யாவற்று தோற்றங்களை
யும், அறியும்-தெரிந்துகொள்ளுகிற, அறிவாமெனை-ஆனமாவாகிய என்னை,
யானறியேன்-நான் தெரிந்திலேன், எனது-எனது நினைத்து, இருமறை
யாதி-பெரியவேதங்கள் ஸமிருதிகள் புராணேதிகாசங்கள் முதலியவற்றின்,
சொல்லாப்து-சொற்களை ஆராய்ந்து, அறிந்து-ஆனமாவறி திரும்பும்
வேறில்லையென்று அறிந்து, இன்பமுற்றேன போல்-ஆதமானந்த மடைந்
தனபோல், தூயகனவு-பரிசுத்தமான சொப்பனத்தை, கண்டேன்-பார்த்
தேன், அறி-இதைநீ அறிந்துகொள்வாய். (எ-று) 4,

இருந்தப டியிருப் பேனை மறந
தென்னி லுலகுயி ராகுகி யழிக்கும்
பெருந்துய ருககிட மாகு மாரை
பெற்றோழிந தேன்போற களுககண்டேன் றேறுழி.

(இ-ள்) தோழி-யாங்கியே. இருந்தபடி என்றும் உளளபடி, இருப்
பேனை-இருக்கின்ற என்னை, மறந்து-நானமறந்து, என்னில்-சிவனாகிய
என்னிடத்தில், உலகுயிரி ஆகுகி-உலகையும் ஜீவனையும் உண்டாகுகி
அழிக்கும்-என்னிடமாகவே உலகுயிரை அழிக்கின்ற, பெருந்துயருக்கு -
பெரிய துககத்திருகு, இடமாகும்-இடந்தருகிற, மாரை-(இல்லாத தன்மை
புள்ள) மாரையை பெற்று-அடைந்து, ஒழிந்தேன போல்-அராமாயையை
விட்டு நீங்கினேன்போன்ற, கஞ-சொப்பனத்தை, கண்டேன் - பார்த்
தேன் (எ-று)

என்றும் விளங்கி விளக்கு மெனே -
யான்மறந் தென்கெங்குந் தேடிய லேந்தே
பொன்றாக் குரவ னருளா ளீன்ப
போத முணர்ந்த கனக்கண்டேன் றேழி.

(இ-ள்) தோழி-என்பாங்கியே, என்றும்-இறப்பு - எதிர்வு நினைவிலும் எக்காலத்திலும், விளங்கி-தனக்குத்தானே பிரகாசித்து, விளகும் -- சராசரப்பொருளாய் விளக்குகின்ற, எனை-அறிவாகிய என்னை, யான்மறந்து-நான்மறந்து, எங்கெங்கும்தேடி - எவ்வெவ்விடங்களிலும் என்னை விசாரித்துக்காணாமல், அலைந்தே-கஷ்டப்பட்டுத்திரிந்தே, பொன்றா-சாகத, குரவன்-ஆசிரியனிட, அருளால்-கிருபையால், இன்பபோதம் - சுகஞானவடிவாகிய என்னை, உணர்ந்த-நான் அறிந்துகொண்ட, கன-சொப்பனத்தை, கண்டேன்-பார்த்தேன். (எ-று)

6.

மூடந் தெளிவுல காதி காணு
மொய்யறி வென்னை மறந்தவை நிரக்
காடா திரிற்றவ மெய்தி பொய்
கழிந்துயர் தேன்போலக் கனக்கண்டேன் றேழி.

(இ-ள்) தோழி-என்பாங்கியே, மூடம்-அஞ்ஞானமாகவும், தெளிவு-ஞானமாகவும், உலகாதிகாணும்-உலகாதியாகவுமகாணப்பட்ட, மொய்யறிவென்னை-நெருங்கியஅறிவாகியஎன்னை, மறந்து-நான்மறந்து, அவைதீர-மூடந்தெளிவெனும் பேதமாதியவைகள் நீங்க, காடாதியில்-காமுமலை முதலியவைகளில், தவம் எய்தி-தபகசெய்து, பொய்கழிந்து-மூடம்தெளிவாதி கற்பனையிலிருந்து நீங்கி, உய்த்தேன்போல்-பிழைத்தேன்போல, கன-சொப்பனத்தை, கண்டேன்-பார்த்தேன். (எ-று)

7.

என்று மெனையன்றி வேறோர் பொரு
ளில்லா திருக்கவுண் டென்னு நினைவா
னன்றுதி தின்பதுன் பங்குள் வருது
நாச மடையக் கனக்கண்டேன் றேழி.

(இ-ள்) தோழி - எனபாங்கியே, என்றும் - எக்காலத்திலும், எனை யன்றி-ஆன்மாவாகிய என்னைத்தவிர, வேறு-அன்னியமாக, ஓரபொருள்-ஒரு வஸ்துவும், இல்லாதிருக்க - இல்லாதிருக்க, உண்டென்னும் - உண்டென்ற, நினைவால் - எண்ணத்தினால், நன்றுதினு - நன்மை தீமைகள், இன்ப துககம் - சுகதுக்கங்கள், வருது - என்னிடம் உண்டாகி, நாச மடைய - அழியுந் தன்மையான, கன - சொப்பனத்தை, கண்டேன்-பார் த்தேன். (எ-று)

8

என்றும் பிரியாத வென்னைப் பிரிந்
தின்ப பிழைநவ என்னவெ ளவக

முன்நிழல் பொய்ப்பொருளாய்க்தே யினைப்
முந்திரு வான கனக்கண்டேன் றோழி.

(இ-ள்) தோழி - என் பாங்கியே, என்றும் - எக்காலத்திலும், பிரி
யாத - வேறு வேறாகப் பிரிபுத்தன்மையில்லாத, என்னை - ஆனமாவாகிய
என்னிலிட்டு, பிரிந்து - வேறாகப் பிரிந்து, இன்பம் - ஆன்மசுகத்தை,
இழந்தவள் - போதடித்தவள், என்ன - என்ன, விளங்கி - பிரகாசித்து
முன்நிழல் - முன்னே பிரகாசிக்கிற, பொய்ப்பொருள் - பொய்யாகிய
சூழ்ச்சிவஸ்துகளை, ஆங்கதே - விசாரித்தே, இன்பமுற்றருவான - நான்
சந்தோஷமுற்ற முழுமுகுவானவென்கிற, கன-சொப்பனத்தை, கண்
டேன் - பார்த்தேன், (எ-று)

9.

என்னினை வெண்ணில டங்கும் வித
மென்று மியலப் பிருத்தன மறந்தே
பன்னெறி யாலதை மாய்க்கப் பாடு
பட்டொழிந் தேன்போற் கனக்கண்டேன் றோழி.

(இ-ள்) தோழி - என் பாங்கியே, என்னினைவு-எனவரிடவெண்ணம்
என்னில் - ஆன்மாவாகிய என்னில், அடங்கும் - அடங்குகிற, விதம்-மா
திரி, என்றும் - எக்காலத்திலும், இயல்பாய் - சுபாவமாய், இருத்தல-இ
ருத்தல், மறந்தே - மறந்தே, பன்னெறியால் - அட்டமாதிரி சித்திகளும்,
சன்முகியாதி முத்திரைகளாகிய பலவழியால், அதைமாய்க்க - அமமன
தை நாசஞ்செய்ய, பாபெட்டு - கஷ்டப்பட்டு, ஒழிந்தேனபோல் - மனோ
நாசஞ்செய்தவன்போல், கன - சொப்பனம், கண்டேன் - பார்த்தேன்
(எ-று)

10

ஆக செய்யுட்கள் 453.

நூ ன் மு டி பு கூ ற ல்.

ஸ்ரீ ரடகோபாழ்வார் திருவாக்கு.

“சித்தின் வயிற்றிற் சிறிதுபிறந் தாலதுமற்
மெத்தைத்தின் மெங்கே யிருக்குமென்றார்க்-சுத்தைத்தின்
மெங்கேயிருக்கு”மென்ற வாழ்வார் திருவாக்கு
வெஞ்சையா மிகநூலென் மெண்.

(இ-ள்) சித்தின் வயிற்றின் - ஞானத்தினிடத்தில், சிறிது - சங்கல்ப
மானது, பிறந்தால் - உண்டானால், அது - அத்துசங்கல்பமானது, மற்று-
யிரு, எதைத்தின் - எதைப்படுத்த, எங்கே - ஸுவீடத்தில், இருக்கு

மாணாருக்கு இடுக்குமென தூங்கு, அதைத்தனை - அந்த இடுக்குமென புசித்தி, அங்கே விருக்கும் - அச்சங்கல்பம், அங்கு ஞானமாகவேயிருக்கும்; என்ற ஆழ்வார் - என்றபதேசித்த சடகோபாழ்வார்திருவாக்குக்கு - அங்கியவாக்குக்கு, இன்னல் - இவ்வதபுவாங்கல் தீயியினும் சாஸதிரமானது, இவருரையாம் - இங்குபொறுத்தமான நடபதீத்தகதாம், என்னு எண் - என்னு கிணைப்பாயாக (எ-று) 7-1

திருவள்ளுவ நெவர்திருவாக்கு.

“ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நனிய துடைத்” தெனலை-யையாமறத்
காட்டிந் தனதிடத்தே கண்டவாக ளாநநத்
நாட்டமக ளார்வாழ்க நன்கு.

(இ-ள்) ஐயத்தின் - சந்தேகத்திலிருந்து, நீங்கி - நீங்கி, தெளிந்தார்க்கு - தெளிந்தவாக்கு, வையத்தின் - உலகத்தைக்காட்டிலும், வானம் மோகமேகமானது, நனியது - மிகவும் நெருக்கமாய், உடைத்து-உடையது, துடை - என்று சொல்வதை, தனதிடத்தே - ஆன்மாவாகிய தனதிடத்திலேயே, ஐயமற - சந்தேகம், நீங்க, காட்டிந் - காண்பிக்கும், கண்டவாகன் - தன்னையறிந்தவாகன், ஆநந்த நாட்டம் - ஆநந்தாட்டத்திலிருந்து அல்லார் - நீங்கா, நன்கு - சுகமாகவாழ்க - வாழ்க்ககடவா- (எ-று)

79260

